

FALK MARJETA NECA • FILM • FIT • FORMULA 4

FALK MARJETA NECA

(Maribor)

Neca Falk je pevački staž započela početkom sedamdesetih godina u sastavima Boemi i Rdeči dečki. Godine 1969. otisnula se u solo karijeru nastupom u hali Tivoli na Omladinskom festivalu u Ljubljani. Iste godine pevala je na Veseloj jeseni, lokalnom festivalu u Mariboru, a sledeće godine je objavila prvi singl. Tih godina je na festivalima nastupala sa pevačima: Bor Gostiša (ex Bele vrane) i Alfi Nipič sa kojima je snimala zajed-

kasetu "Vsi ljudje hitijo" na kojoj su pesme Andreja Šifrera i Tomaža Domicelja (uradio obradu tradicionala "Banks Of The Ohio"). Tom kasetom, objavljenom 1978. godine, profiliše mainstream rock orientaciju. Singl sa pesmom "Zaspao si u mojoj kosi" snima uz pratnju pulskog Atomskog skloništa sa kojima je inače sarađivao njen suprug, cenjeni fotograf Tone Stojko. Za LP "Samo najjači ostaju" pesme komponuju Andrej Šifrer, Tomaž Domicelj i članovi Atomskog skloništa, a lektor je bio Arsen Dedić. Na ploči je i jedna obrada iz repertoara Džoni Mičel. LP su

TONE STOJKO

ničke singlove. Od 1972. godine redovno učestvuje na Međunarodnom festivalu zabavne muzike Slovenska popevka u Ljubljani i Celju, gde dobija i nagrade. Godine 1973. snimila je 45-minutni TV mjužikl "Dekle iz šestega nadstropja" (Devojka sa šestog sprata). Godine 1975. nastupa na Opatijskom festivalu, a godinu dana kasnije sarađuje u drami Džona Ardena "Živite kao svinje", postavljenoj u Ljubljanskom dramskom pozorištu. Sa njom je na sceni bio pevač Janez Bončina, muziku je pisao Dečo Žgur, a svirala je grupa September.

Godine 1977. objavljuje debi LP "Danes" na kome su kompozicije Bojana Adamiča, Deče Žgura i Janija Goloba. Sledeci potez je

prodjecirali Dejv Kuk (Dave Cooke) i Entoni Dejvid (Antony David). Uz pratnju grupe Predmestje 1981. godine snima singl "Neću" i sa njima često nastupa. Krajem 1981. godine Neca Falk objavljuje album "Nervozna" na kome su pesme različitih autora, materijal su snimili engleski studijski muzičari u produkciji Dejv Kuka i Kris Barketa (Chris Burkett). Hit sa ploče, pesmu "Banane", komponovao je Tomaž Domicelj, a u govoronom delu pesme "Živiš jeftine romane" gostuje beogradski radijski disk džokej Marko Janković.

Tokom devedesetih godina vrlo je aktivna i objavljuje čitavu seriju diskova.

Diskografija

Singlovi

- "Živeja je en copnjak" / "Mož naj bo doma" (Helidon 1972.)
- "Sama fanta našla si bom" / "Vzemi me" (Helidon 1973.)
- "Dobro jutro, dober dan" / "Balada" (Helidon 1978.)
- "Vsi ljudje hitijo" / "Tako dekle" (Helidon 1978.)
- "Zaspao si u mojoj kosi" / "Tvoje su oči pune rose" (RTV LJ 1978.)
- "Toliko vrediš koliko daš" / "Samo najjači ostaju" (RTV LJ 1980.)
- "Neću" / "Formula jedan" (RTV LJ 1981.)
- "Banane" / "Živiš jeftine romane" (RTV LJ 1981.)

Albumi

- "Danes" (Helidon 1977.)
- "Vsi ljudje hitijo" (RTV LJ 1978. kaseta)
- "Najjači ostaju" (RTV LJ 1980.)
- "Nervozna" (RTV LJ 1981.)
- "Maček Muri in Muca Maca" (Mačji disk 1992. kaseta i video kaseta)
- "Neca Falk" (Mačji disk 1993.)
- "Dravski most" (Mačji disk 1994.)
- "Zlata lada" (Mačji disk 1994.)
- "Portreti" (Mačji disk 1996.)

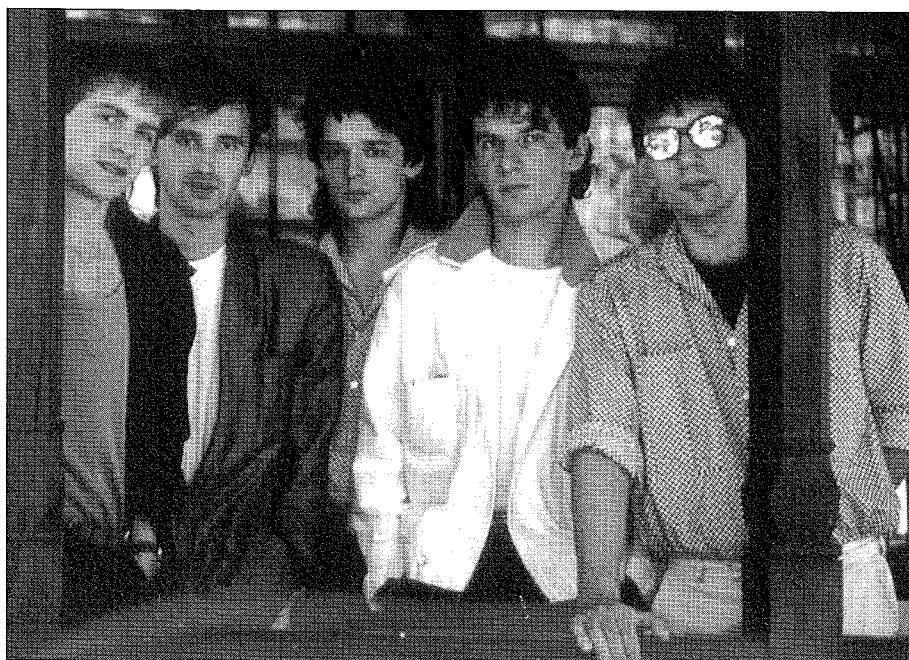
FILM

(Zagreb)

Tokom 1977. i 1978. godine basista Marino Pelajić, gitarista Mladen Juričić i bubenjak Branko Hromatko svirali su sa Džonijem Štulićem u grupi Azra. Zatim je Džoni pozvao pevača Jurislava Stublića (rođen 1953. u Sesvetskom Kraljevcu) koji je pre toga trebalo da peva u sastavu Aerodrom, ali je zbog dubokog glasa ispašao iz kombinacije. Azra je sa Stublićem funkcionala samo nekoliko meseci, a kada su se posvadali sa Džonijem, osnovali su krajem 1978. godine

KAMENKO PAJIĆ

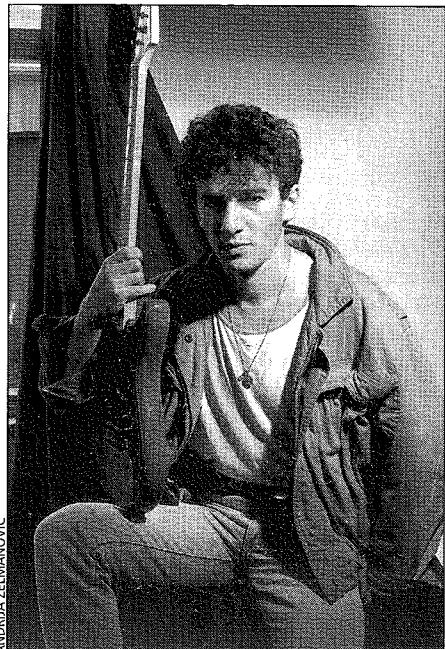
Film na pijaci

grupu Film. Kao uspomena na taj događaj ostala je Džonijeva pesma "Roll Over Jura" iz repertoara kasnijeg rada Azre. Filmu se pridružio saksofonista Jurij Novoselić koji je nastupao pod imenom Kuzma Videosax. I ostali su sebi nadenući pseudonime: Jura Jupiter, vokal, Mario Baraccuda, bas i Max Wilson, gitara. Vrlo brzo grupa je u Zagrebu stekla respekt prvorazredne novotalasne klupske atrakcije.

Prvi veći korak imali su 1980. godine kao predgrupa na turneji Lene Lovič (Lena Lovich) po Jugoslaviji. Njihov prvi singl sa pesmama "Kad si mlad" i "Zajedno", kasnije punih godinu dana jer su na omotu žezeleli sliku iz filma "Barbarela", ali je to ocenjeno kao nekomercijalno. U jesen 1980. godine pobeđuju sa pesmom "Nepričagoden" na Omladinskom festivalu u Subotici, a zatim kreće njihov strelovit uspeh. Uoči izlaska debi albuma "Novo! Novo! Novo!" 1981. godine, Hromatko odlazi u vojsku a na njegovo mesto seda Ivan Piko Stančić (ex Grupa 220, Time, Parni valjak). Prva ploča, koju je producirao Boris Bele iz Buldožera, donosi seriju urbanih, plesnih pesama sa jasnom porukom: "Nepričagoden", "Zamisli", "Radio ljubav", "Moderna djevojka", "Odvedi me iz ovog grada". Na manifestaciji Pozdrav iz Zagreba održanoj januara 1981. godine u beogradskom Domu omladine, Film je trijumfovao, a u to vreme sa njima je povremeno nastupao rock kritičar Dražen Vrdoljak koji je svirao organu. Sa Filmom se pojавio i na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine. Nastupili su kao pobednici prethodne godine i izazvali pravi haos, jer je publika tokom koncerta masovno okupirala binu. Uoči toga, grupa objavljuje energičan živi mini LP snimljen u klubu Kulušić 11. februara 1981. godine. Ujedno, to je bila prva živa ploča snimljena u Kulušiću (u ovoj sali je kasnije niz sastava beležio svoj kontakt sa publikom). Ploču otvara šarmantna najava Dražena Vrdoljaka na početničkom francuskom jeziku, za kojom slede punokrvne "Neprič-

goden", "Moderna djevojka", "Zamisli život u ritmu muzike za ples", "Kad si mlad" i "Zajedno" u mnogo boljim verzijama no što je to u studiju zabeleženo. Leta 1981. godine Film i Idoli sviraju zajedničku turneju po jadranskoj obali, a Jugoton na kaseti objavljuje koncertni mini LP Filma i mini LP Idola.

Krajem godine u grupi dolazi do razmišljačenja između Stublića i ostalih članova oko koncepcije nove ploče. Neslaganja dovode do dvomesečnog zastoja u radu. Konsolidovani, 1982. godine snimaju LP "Zona sumraka" ponudivši depresivnije viđenje života, možda inspirisani tadašnjim stalnim redukcijama struje. U novim temama obrađuju usamljenost, otuđenost u gradu, ubistva i probleme sa drogama. Uspješni su u pesmama "Zagreb je hladan grad" i "Krvariš oko ponoći", a na ploči su i dva instrumentalna, od kojih je "Džems Bond" obrada teme iz istoimenog filmskog serijala koju su svojevremeno uvrstili i Selecter na svom debiju.

ANDRIJA ZELMANOVIC

Pored Stublića, kao autori se potpisuju Juričić, Stančić i Novoselić. LP "Sva čuda svijeta" snimaju u Švedskoj, producent je Tini Varga, a ploča im donosi hitove "Kad budu gorjeli gradovi", "Sva čuda svijeta", "Istina piše na zidu", "Mi nismo sami", "Na drugoj strani neba", "Boje su u nama". Pelajić je tada u vojski, pa bas svira Juričić. Zatim i Juričić odlazi u vojsku, pa ga na koncertima menjaju gitarista Robert Krkač. Zanimljivo je da su pesmu "Mi nismo sami" snimili i članovi jedne švedske grupe pod nazivom "Have You Ever". Četvrti LP "Signalni u noći" Film snima 1985. godine sa bubnjarem Draženom Šolcom i povratnicima Juričićem i Pelajićem, u produkciji koju su sami radili sa Nikom Van Edom (Nick Van Eede). I ta ploča im donosi koncertne favorite "Signalni u noći", "Pjevajmo do zore", "Rijeke pravde", "Osmjesi". Na ploči su saradivali Massimo Savić (gitara i prateći vokali), Davor Slamnig (gitara), Ljerka Šimara (harfa), Nikola Santro (trombon) i drugi. Paralelno radeći sa Filmom, Juričić, Pelajić i Stančić formiraju grupu Le Cinema koja pretežno izvodi hitove stranih grupa novog talasa.

Dugogodišnje neuskladene muzičke ideje u okviru grupe, u proleće 1986. godine doveđe do prestanka rada originalne postave. Juričić nastavlja sa grupom Le Cinema, zatim formira Vještice, Pelajić jedno vreme svira sa Haustorom, a Novoselić formira grupu Dee Dee Mellow i svira sa Disciplinom kičme.

Ploča "Sunce sja" izlazi 1987. godine pod firmom Jura Stublić i Film, a snimaju je gitarista Robert Krkač, basista Dario Kumerle, bubnjar Željko Turčinović i Bojan Goričanin, klavijature. U vokalnim deonicama gostuju Massimo Savić i Jura Pađen. Opredeljujući se za zvuk srednje linije, Jura snima pesme "Srce na cesti", "Ivana", "Dom", "Valovi ('68.-'77.-'87.)", "Sjećam se prvog poljupca". Na sledećem albumu "Zemlja sreće", dve godine kasnije, umesto Krkača i Turčinovića sviraju gitarista Deni Kožić, bubnjar Davor Vidiš, a kao gosti Laza Ristovski, Vlatko Stefanovski, Massimo Savić, gitarista Branko Bogunović, Davor Rodik i klapa Bonaca. Pored Jurinih pesama "Dobre vibracije" (sa citatom Beach Boys), "Doći ću ti u snovima", "Ljubav je zakon", tu je i "Uhvati vjetar" nastala na osnovu prepeva Zorana Miščevića i Silueta, a iz repertoara Donovana.

Tokom tih godina Jura često menja članove prateće grupe Film. Godine 1992. snima album "Hrana za golubove" na kojoj se nalazi antologija "E moj druže beogradski", jedina pesma nastala tokom rata koja je bila prihvadena sa obe strane fronta. Ostatak materijala su pored pesme "Bili cvitak" činili i ponovljeni snimci ranijih njegovih hitova, što je ukazivalo na kreativnu oseku. Dve godine kasnije objavljuje kompilacijski CD "Greatest Hits Vol. 1" na kome su nove pesme "Nježno, nježno, nježnije" i cinična "Čikago", napravljena na muziku stare akcijske "U tunelu usred mraka". Taj snimak je bez obrazloženja ležao šest meseci u diskografskoj kući. Pred objavljuvanjem je jedan stih izbačen, ali je uprkos tome pesma bila zabranjivana na hrvatskim medijima. Pesmu "Čikago" Stublić je snimio

sa Nikšom Bratošem (ex Valentino, Crvena jabuka) a u "Nježno" su gostovali klapa Grdelini i Mladen Juričić. Na CD kompilaciji "Greatest Hits Vol. 2" našle su se i ponovo snimljene "Neprilagođen", "Moderna djevojka", "Boje su u nama", kao i nova "Lijepo, lijepo, neopisivo".

Diskografija

Singlovi

"Kad si mlad" / "Zajedno" (Suzy 1980.)

"Zamislili život u ritmu muzike za ples" / "Radio ljubav" (Heldon 1981.)

"Boje su u nama" / "Istina piše na zidu" (Jugoton 1983.)

Albumi

"Novo! Novo! Novo! Još jučer samo na filmu a sada i u vašoj glavi" (Heldon 1981.)

"Film u Kuljušiću - Live" (Jugoton 1981. mini LP koncertni)

"Zona sumraka" (Jugoton 1982.)

"Sva čuda svijeta" (Jugoton 1983.)

"Signali u noći" (Jugoton 1985.)

"Sunce sjaja" (Jugoton 1987.)

"Zemlja sreće" (Jugoton 1989.)

"Hrana za golubove" (Croatia Records 1992.)

"Greatest Hits Vol. 1" (Croatia Records 1994.)

"Greatest Hits Vol. 2" (Croatia Records 1996.)

FIT

(Rijeka)

Tri druga iz ugostiteljske škole su posle gledanja filma "Blues Brothers" odlučili da osnuju grupu. Tako su pevač Davor Lukas, gitarista Zorko Opačić i basista Miro Tešević (rođeni 1964.) početkom 1982. godine pokrenuli Fit. Uz njih, sastav su činili bubnjar Renato Debeuc i klavijaturista Aleks Merle. Ime su odabrali po gelu za kosu, ali kasnije tim obrazloženjem nisu bili zadovoljni pa su se prikonili tumačenju Fit: čvrstina, snaga.

Prvi zvaničan nastup imali su 10. juna 1982. godine u riječkoj Mjesnoj zajednici Turnić na koncertu koji je predstavljao nove grupe trećeg riječkog talasa. Neke od ranih pesama Zorka Opačića preuzele su devojke iz sastava Cacadou Look ali ih, dogovorno, nisu potpisale. Posle ženidbe, grupu napušta Debeuc, pa zatim i Merle, a klavijature jed-

no kraće vreme svira Tamara Vrančić (ex Cacadou Look). Sa mrtve tačke se pokreću kada upoznaju bubenjara Ivana Fecea Firčija iz EKV, koji je vojsku služio u Rijeci. U to vreme, 1985. godine, pristupa im bubenjar i lekar Dean Benzia i sa njim postižu prve veće uspehe. U periodu kada je Benzia bio u Americi, privremeno je bubenje svirao Srbo-ljub Radivojević iz grupe Van Gogh. Jedno vreme u grupi je drugu gitaru svirao Edi Kraljić koji je potom prešao u Denis & Denis. Povremeni saradnik u sastavu je bio i Zvonko Đukić u periodu kada je njegov Van Gogh pauzirao.

Na Omladinskom festivalu u Subotici 1986. godine osvajaju drugu nagradu žirija i treću publike, posle čega potpisuju ugovor sa PGP RTB-om. Sa pesmom "Ritam promjene" učestvuju 1987. godine na kompilacijskoj ploči "Rijeka-Paris-Texas". Debi album snimaju iste godine u studiju sarajevske RTV, a produkciju radi Ivan Fece. Traka biva greškom izbrisana, pa ponovno snimanje obavljaju u Beogradu u produkciji Milana Mladenovića (EKV). Kompletну muziku za ploču uradio je Opačić a tekstove su pisali Tešević i Lukas. Ploča donosi čvrstu gitarističku svirku i efektne pesme "Mačka", "Rijeka", "Uživaj" i "Beograd". Zatim redovno sviraju na čitavom prostoru bivše Jugoslavije. Drugi LP "Daj mi ruku" snimaju 1989. godine u splitskom studiju Vilović, a produkciju rade sami. Udarna pesma je "Zvoni telefon" (obrada "Hanging On The Telephone" sastava Blondie). Po objavljinjanju ploče, sviraju još jednu jugoslovensku turneu. Godine 1990. Dean Benzia prelazi u Let 3, a zamjenjuje ga Siniša Banović (ex Grad).

Sa početkom rata, grupa prestaje sa radom, a deo muzičara se seli u Holandiju gde osnivaju studio Master Factory. Benzia je otišao u Ameriku gde radi kao lekar. Davor Lukas se na hrvatsku scenu vratio 1997. godine CD singlom na kome su tri miksa pesme "Vrijeme" i tema "Budi najbolja". U okviru grupe Lucas u kome su basista Sandi Brattonja, bubenjar Alen Tribljaš (ex Laufer, a svira u grupi Mone), gitarista Roland Freies (ex Urban & 4) i klavijaturista Vedran Križan (ex Urban & 4), Lukas je objavio CD

"Jedan svijet" (Croatia Records 1997.) na kome se drži zvuka grupe Fit.

Diskografija

"Uz rijeku" (PGP RTB 1988.)

"Daj mi ruku" (PGP RTB 1989.)

FORMULA 4

(Sarajevo)

Grupu je 1970. godine osnovao gitarista Ljubiša Racić (rođen 1954 u Sarajevu). Pre tога je svirao u sastavima Mladi lavovi, Albatori i VIS Oni. Sa Formulom 4 patentirao je formulu upornosti. Grupa je svirala teži rock, a Ljubiša je bio više poznat po svojim scen-skim efektima i leopardovom odelu, nego pesmama. Uprkos tome što grupa nikada nije prešla lokalne okvire, tvrdoglav je istrajavao na održavanju sastava i redovnim svirkama. Kroz grupu je prošao veliki broj značajnih sarajevskih muzičara, na primer, Brane Likić, Sanin Karić, Đidi Jankelić, Zlatko Nikolić i Senad Begović.

Početkom 1976. godine Ljubiša postaje član Bijelog dugmeta, gde kao basista zamjenjuje Zorana Redžića. U Dugmetu se zadržao nekoliko meseci, a zatim se vraća svojoj Formuli 4 sa kojom objavljuje prve singlove. Bili su predgrupa na koncertu Riblje čorbe na Tašmajdanu 1. septembra 1979. godine, a posle tog nastupa im se gubi trag.

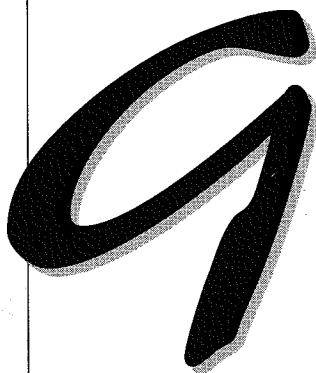
Diskografija

Singlovi

"Kakvo veče" (PGP RTB 1976.)

"Mladi smo, mladi mi" / "Nikom nije tako kao što je meni" (Diskoton 1979.)

GALIJA • GARAVI SOKAK • GASTRBAJTRS
 • GENERACIJA 5 • GIBONNI • GORDI
 • GORI UŠI WINNETOU • GRAD • GRČ
 • GRUPA 220 • GRUPA I
 • GUSTAPH Y NJEGOVI DOBRI DUHOVI

GALIJA

(Niš)

Još kao tinejdžer, pod jakim uticajem hipi pokreta, Nenad Milosavljević (rođen 1954. godine u Nišu), počinje da se bavi muzikom. Prateći se na akustičnoj gitari i usnoj harmonici po niškim parkovima i leti na moru, priateljima svira tadašnje hitove. Prvi javni nastup imao je 1975. godine u vreme Niških filmskih susreta na Večeri poezije i muzike. Izvodi svoje pesme, ali i repertoar Hose Felisijana. Sledеće godine, u okviru Večeri slobodnih formi nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici. Zatim učestvuje na Beogradskom proleću i počinje da piše muziku za pozorišne predstave. Dobija ponudu da za amatersko pozorište Treća polovina komponuje muziku koja bi se uživo izvodila tokom predstave. Sa članovima grupe Dva lustera dogovara da rade zajedno, a zatim uz njihovu pratinju 11. aprila 1977. godine organizuje solistički koncert u Narodnom pozorištu. Ubrzo počinju da rade kao grupa Galija, i nazvali su se po imenu kafane u kojoj su se sastajali. Grupu pored Nenada Milosavljevića čine Goran Ljubisavljević, gitarista Predrag Branković, bas, Nenad Tančić, bubnjevi i Bratislav Stamenković, klavijature. Tančić ubrzo odlazi u vojsku, a na njegovo mesto dolazi Boban Petrović, jedan od retkih stalnih članova grupe u budućnosti. Na Gitarijadi u Zajecaru 1978. godine pobeduju sa novim klavijaturistom Zoranom Stamenkovićem. Nekoliko meseci kasnije učestvuju i na Omladinskom festivalu u Subotici. Tada klavijature već svira Ljubodrag Vukadinović. Na turneji sastava Smak sviraju kao predgrupa. Krajem 1978. godine nastupaju na BOOM festivalu u Novom Sadu. Debi album snimaju 1979. godine sa novim stalnim članom, Predragom Milosavljevićem, Nenadovim bratom. On peva prateće vokale i zadužen je za tekstove. Album "Prva plovidba" donosi im i prve hitove: "Avanturista", "Gospa" i "Decimen". Posle nastupa na "Rock spektaklu 79." koji je na stadionu JNA organizovalo Bijelo dugme, od grupe se oprštaju Goran Ljubisavljević, Predrag Branković i Ljubodrag Vukadinović. Novi članovi postaju basista Zoran Radosavljević, gitarista Dušan Radivojević i klavijaturista Nebojša Marković, ali se promene tu ne zaustavljaju. Album "Druga plovidba" snimaju sa producentom Zlatkom Manojlovićem, muziku radi Nenad,

Neša Milosavljević

tekstove Predrag, a pesma "U sutor" komponovana je na stihove Dobriše Cesarića. Na Splitskom festivalu 1980. godine na fudbalskom stadionu "Hajduka" nastupaju u okviru rock večeri sa još trinaest grupa. U to vreme postižu veliki uspeh u Bosni, a i u daljem toku karijere tu će imati najverniju publiku. Sve do početka rata, naravno. Te 1980. godine u JNA odlazi Boban Pavlović, a menja ga Zoran Stamenković (ex Kerber). Istog leta

počinju da sviraju u ferijalnom naselju u Mađarskoj gde će biti redovna pojava u sledećim sezonomama. Album "Ipak verujem u sebe" donosi nove hitove "Još uvek sanjam" i "Bura na pijana noc". Početkom 1982. godine u grupu se vraća bubnjar Boban Pavlović i kao predgrupa nastupaju na koncertu Džoa Kokera (Joe Cocker) u hali Pionir. Samostalni koncert drže na Tašmajdanu 10. juna 1983. godine sa predgrupama Potop i Kerber. Lider zemunske jazz rock grupe Potop, klavijaturista Saša Lokner, ubrzo postaje član Galije. Oktobra iste godine, u Manchesteru, sa producentom Gordonom Roulijem (Gordon Rowley) snimaju album "Bez naglih skokova". Materijal je miksovan u Kaliforniji. Ploča ne donosi nijedan hit, a pesmu "Ti me svojom hladnoćom ne kušaj" komponovali su na stihove Sergeja Jesenjina. Krajem 1983. godine dobijaju zanimljivo priznanje iz Splita. U okviru ankete za istraživanje omladinskog turizma, proglašeni su "najboljim živim dogadjajem na obali". U rodnom Nišu, započinju redovne nedeljne koncerete u Muzičkom klubu 81 na kojima sviraju obrade svetskih standarda. Saša Lokner odlazi kod Bajage i Instruktora, a klavijature kraće vreme svira Aleksandar Ralev. U to vreme im stiže gitarista Žan Žak Roskam, poreklom iz Zaira, inače Belgijanac. Budući da se Roskam oženio devojkom iz sela kraj Makarske, pre selio se u Jugoslaviju i tokom leta se upoznao sa članovima Galije. Roskam je od 1984. godine svirao u grupi D Boys, a 1986. godine prelazi u Galiju i sa njima snima album "Digni ruku". Na ploči se našla njegova pesma "Winter's Coming" za koju je tekst napisala pevačica Dani Klain iz grupe Vaya Con Dios. Producen ploče je Nenad Stefanović Japanac, a gostuju Saša Lokner, trubač Goran Grbić, saksofonista Nenad Petrović i Bobana Stojković koja je pevala prateće vokale. Sasvim novi kurs Galija preuzima na ploči "Daleko je Sunce" sa novim saradnicima klavijaturistom i flautistom Batom Zlatkovićem i Radomanom Kanjevcem koji je grupi doneo drugačije ideje i tekstove. Zlatković je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Sarajevo.

Galija sredinom osamdesetih sa klavijaturistom Sašom Loknerom (drugi sleva).

jevu, odsek flauta. Galija mu je bila prvi profesionalni sastav. Kanjevac, novinar II programa Radio Beograda, prvi put se u Galiji ogledao kao autor tekstova za grupu, a doneo je plan o objavljuvanju trilogije koja bi se bavila stvarnošću zemlje u neminovnoj tranziciji. Album "Daleko je Sunce" producira Dušan Petrović Šane, a gosti su Kornelije Kovač, Saša Lokner, Nenad Stefanović, orkestar Fejata Sejdica, Ivica Vdović VD i mnogi drugi. U naslovima pesama kao i same ploče, nalaze se citati preuzeti od Dobriće Čosića, Vima Vendersa, Branka Čopića, Ive Andrića, Laze Lazarevića i Alekse Šantića. Bata Zlatković se potpisuje kao autor udarnih pesama "Da li si spavala", "Mi znamo sudbu" gde je i koautor teksta. Tu su i dobro prihvaćeni "Intimni odnosi", "Orlovi rano lete", "Kao i obično". Pesma "Zebre i bizoni" u originalu je trebalo da se zove "Brioni", ali budući da je zadirala u enigmu Tito, jedino se tekst za nju ne nalazi na omotu.

vljuju album najvećih hitova "Još uvek sanjam" za koji su neke od starijih pesama ponovo snimljene. U vreme prvih višestrašačkih izbora u Jugoslaviji, pripremaju maksi singl, predizbornu ploču na kojoj je trebalo da se pojave pesme "On je isti kao on", "Ti si moja jedina Partija", "Posle svega" i "Komunista" (gostujući vokal Šaban Bajramović). Ali do realizacije ploče, iz nejasnih političkih razloga, nikada nije došlo. Albumom "Istorijski ti i ja" 1991. godine završavaju trilogiju. Produciju je radio Nikša Bratoš (Valentino), ploča je snimana u Titogradu, a miksovana u Zagrebu. Kao gosti pojavljuju se frulaš Bora Dugić, Saša Lokner, basista Slaviša Pavlović Stenli i ansambl Renesans. Sa ploče se izdvajaju pesme "Trava", "Skadarška", "Trube" i "Seti se maja". Juna iste godine sviraju kao predgrupa na koncertu Boba Dilena u Zemunu. Avgusta poslednji put sviraju u Sarajevu. Zbog narasle nafesti u zemlji, Žan Žak Roskam napušta gru-

Kanjevac posle ove ploče prekida saradnju sa Galijom. Kao gost na akustičnoj gitari svira Dragan Jovanović (Generacija 5). Ploča donosi osamnaest pesama od kojih su "Petlovi" obrada izvorne narodne. Tokom leta ploču promovišu serijom besplatnih koncerta na otvorenom prostoru. U okviru toga drže koncert u parku kod Skupštine Beograda. U proleće 1996. godine objavljaju album "13" na kome su pored tekstova Predraga Milosavljevića i stihovi pesnika Branka Radičevića, Stevana Raičkovića i Petra Pajića. Leta 1997. godine grupa objavljuje još jednu kompilaciju "Večita plovidba" i snima CD "Voleti, voleti". O grupi Galija objavljena je istoimena knjiga koju je napisao Milan Kerović, novinar iz Niša, kao i knjiga tekstova sa ploča. Uz rad sa grupom, Nenad Milosavljević paralelno komponuje pozorišnu muziku.

Tokom svih ovih godina opremio je preko šezdeset predstava za koje je dobio šest nagrada. Radovan Kanjevac je objavio knjigu poezije "Otvoreno pismo" (Prometej 1995.) i "Reči za pevanje" (SKC 1995.) u kojoj su tekstovi pesama sa ploča Galije, a na njegove tekstove pesme su snimali YU grupa i Viktorija.

Diskografija

- "Prva plovidba" (PGP RTB 1979.)
- "Druga plovidba" (PGP RTB 1980.)
- "Ipak verujem u sebe" (PGP RTB 1982.)
- "Bez naglih skokova" (PGP RTB 1984.)
- "Digni ruku" (PGP RTB 1986.)
- "Daleko je Sunce" (PGP RTB 1988.)
- "Korak do slobode" (PGP RTB 1989.)
- "Još uvek sanjam (Najveći hitovi)" (PGP RTB 1990.)
- "Istorijski ti i ja" (PGP RTB 1991.)
- "Ni rat ni mir (Odlomci iz trilogije)" (PGP RTB 1991.)
- "Karavan" (PGP RTS 1994. dupli)
- "13" (PGP RTS 1996.)
- "Večita plovidba" (PGP RTS / Raglas 1997. kompilacija)
- "Voleti voleti" (PGP RTS 1997.)

Galija krajem osamdesetih.

Posle ove ploče, grupu napušta dugogodišnji član Zoran Radosavljević, a dolazi basista Predrag Milanović sa kojim 1989. godine snimaju "Korak do slobode". Autori muzike su Nenad, Bata i Roskam, autor tekstova Kanjevac, a producent Saša Habić. Uvodnu i završnu temu na ploči komponovao je Zlatković, a odsvojili su je trubač Boban Marković iz Vladičinog Hana i sām Zlatković na flauti. U pesmi "Sloboda" sa Nenadom Milosavljevićem peva Goran Šepa iz niške grupe Kerber. Ključne pesme "Na tvojim usnama", "Kopaonik", "Sloboda", opet komponuje Zlatković a sigurni aduti su "Korak do slobode", "Kad me pogledaš" (obe N. Milosavljević) i "Nasmeši se". Roskamov ležeran reggae u "Ljubavnoj pesmi" upotpunjeno je ironičnim tekstrom na, sve aktuelniju temu - nacionalizam. Te 1989. godine nagradu za rock kompozitora godine na festivalu MESAM dobija Nenad Milosavljević. U Galiju dolazi novi basista, Beograđanin Dušan Karadžić. Početkom 1990. godine sa grupama Riblja čorba, Valentino, Viktorija, Bajaga i Instruktori učestvuju na trodnevnim koncertima u Temišvaru. Iste godine obja-

pu i vraća se u Belgiju. Njega menja Beograđanin Dragutin Jakovljević. Sa novom postavom objavljaju CD "Ni rat ni mir" na kome je izbor pesama iz trilogije uz dva nova snimka "Pravoslavlje" i "Na Drini ćuprija". Te dve pesme objavljene su i na promo singlu koji je deljen publici na njihovom koncertu u Sava centru decembra 1991. godine. Na tom nastupu su im se pridružili orkestar Fejata Sejdica, hor flauta, kamerni hor Sveti Đorđe i pijanista Miloš Petrović. Godinu dana kasnije opet organizuju veliki koncert u Sava centru povodom stogodišnjice Srpske književne zadruge. Snimaju poklon - singl sa obradama pesama "Mi nismo sami" grupe Film i "Sanjam" Indeksa. Na koncertu se kao gošća, posle mnogo godina anonimnosti, pojavljuje Olivera Katarina. Početkom 1993. godine grupu napušta Bata Zlatković koji se povlači iz muzike sve do 1996. kada za PGP RTS objavljuje ploču "A be da be". Novi klavijaturista Galije je Oliver Ježdić, a novi basista Bratislav Milošević. Sa njima na Kipru 1994. godine snimaju dupli album "Karavan" u produkciji Saše Habića. Kao autor tekstova ponovo se potpisuje i Predrag Milosavljević, a

GARAVI SOKAK

(Novi Sad)

Članovi grupe Garavi sokak sviraju zajedno od 1982. godine u postavi: pevač Bane Krstić, basista Petar Alvirović, bubenjар Milan Trifunović, ritam gitarista Šeri Toplica i solo gitarista Zoran Alvirović. U početku su se zvali Pa Šta, svirali su na igrankama po Vojvodini, a uzor su im bili The Beatles i Bijelo dugme. Kako od tih nastupa nisu mogli puno da zarade, novac za instrumente su nabavljali zahvaljujući dodatnim aktivnostima. Brali su kukuruz i učestvovali kao anketari u popisu stanovništva. Godine 1987. počinju da komponuju svoje pesme i odlučuju se da grupu nazovu Garavi sokak po istoimenoj knjizi pesama Miroslava Mike Antića. Njihov debi LP "Garavi sokak" objavljen 1989. godine dostigao je tiraž od preko sto hiljada prodatih primeraka. Pesmama "Skeležijo", "Teci, tec Dunave" i "Mađarica" patentirali su formu moderne vojvodanske šansonе zasnovane na folk zvuku. I na drugoj ploči "Garavi sokak II" neguju isti zvuk

G

kroz pesme "Ti si mene caknula", "Neko, neko ko je daleko" i "Na temerinskom vašaru". Garavi sokak je na festivalu MESAM 91 izveo pesmu "Pozdrav iz Soko Banje" koja se našla na njihovoj kompilacijskoj ploči "Najlepše pesme". Već 1992. godine objavljaju ploču "Da se vrate srećni dani", a za njom stiže "Slova tvoga imena" koju je producirao Rambo Amadeus. Ta ploča im donosi hit "Biće bolje ako budeš tu", snimljena je na akustičnim instrumentima i u novoj postavi. Od te ploče grupu čine: Bane Krstić koji pева i svira akustičnu gitaru, Slobodan Trkulja je zadužen za gajde, frulu, klarinet i saksofon, Zoran Brajović je novi bubenjar, Nikola Oršoš basista, Miroslav Ilić svira harmoniku i prim, Šeri Toplica svira akustičnu gitaru, dok je Milan Trifunović prešao na udaraljke. Posle te ploče, grupa se orijentisala samo na akustičarske nastupe. Na ploči "Dobro je" (koja je ujedno jedan od poslednjih vinilnih proizvoda PGP RTS-a), uz svoje pesme, obradili su "Goodnight" sastava The Beatles koja je u njihovom prepevu dobila naziv "Mirno spavaj, ljubavi". Snimak njihovog unplugged nastupa održanog u Studiju M novembra 1996. godine objavljen je na ploči "Najveći hitovi".

Diskografija

- "Garavi sokak" (Jugoton 1989.)
- "Garavi sokak II" (Jugoton 1990.)
- "Najlepše pesme" (PGP RTB 1991. kompilacija)
- "Da se vrate srećni dani" (PGP RTS 1992.)
- "Slova tvoga imena" (PGP RTS 1994.)
- "Dobro je" (PGP RTS 1996.)
- "Najveći hitovi" (PGP RTS 1997. koncertni)

GASTRBAJTRS

(Cerknje ob Krki)

Sastav je formiran novembra 1982. godine, a ključne članove činili su basista Nikola Sekulović, saksofonista Jože Pegam, gitarista Bojan Fifnja i pevač Goran Šalamon. Već sledeće godine pojavili su se na kompilacijskoj kaseti "AA" na kojoj su bili i sastavi Automobili, Make Up 66 i drugi.

Decembra 1983. godine objavljaju debi ploču "Ni življenja brez ljubezni" i to za jednu od prvi privatnih domaćih diskografskih kuća Dokumentarna, Bože Žabljaka. Iako intrigantan, taj album se nije probio do šireg kruga slušalaca, mada je pesma "Japanci rade za nas" nudila komunikativnu formu.

Tokom 1985. godine zbog obaveza prema JNA grupa pauzira, a sledeće sviraju na Omladinskem festivalu u Subotici. Zainteresovani za različite muzičke forme, 1986. godine formiraju dodatne sastave koji bi trebalo da zadovolje njihove difuzne ambicije. Zvuk grupe Silver Baracudas deklarali su kao "elektronski horor minimalizam" i za sopstvenu diskografsku kuću su objavili kasete "Silver Baracudas" (Opus Manuum 1986.) i "Piranha" (Opus Manuum 1987.). Grupa Sintetic Liquid izvodila je "break verziju elektronskog horor minimalizma", zabeleženu na kaseti "Sintetic Liquid" (Opus Manuum 1987.) dok je sastav Demolition Group predstavljao dugovečni nastavak rada Gastrobjatersa.

Drugi album "Pot v raj" objavljaju 1987. godine i na njemu uspešnije formulisu svoje ideje. Na funk osnovi i potpomognuti duvačima, oni se kreću od swinga u "Ne uzmaj mi malih stvari", udaljenog etno zvuka u "Pastoralna" do avangardne "Pot v raj" u kojoj se smenjuju strofe na slovenačkom i srpskohrvatskom jeziku. Po izlasku te ploče članovi nastavljaju karijeru u okviru Demolition Group.

Diskografija

- "Ni življenja brez ljubezni" (Dokumentarna 1983.)
- "Pot v raj" (Helidon 1987.)

GENERACIJA 5

(Beograd)

Grupu su 1. jula 1977. godine osnovali klavijaturista Dragoljub Ilić (ex Korak, rođen 1956. u Beogradu), bubenjar Boban Đorđević (ex Korak, rođen 1956.), pevač Jovan Rašić (ex Zlatni prsti, rođen 1950. u Zaječaru), gitarista Dragan Jovanović (ex Zdravo, rođen 1955.) i basista Dušan Petrović (ex Pop mašina).

Generacija 5, BOOM 78: sa pevačem Jovanom Rašićem.

singlu nalaze se pesme "Svemu dođe kraj" i "Noćni mir" sa kojima učestvuju na rock večeri festivala Opatija 79 i dobijaju nagradu stručnog žirija za najbolje korišćenje folklornih motiva. Oktobra 1979. godine Jovan Rašić napušta grupu, a umesto njega dolazi Goran Milošević (ex Zebra) i oni se postepeno otiskuju u pop vode. Novembra objavljaju treći singl sa pesmama "Umoran od svega" i "Ti samo budi dovoljno daleko". U to vreme njihova muzika se koristi u filmu "Došlo doba da se ljubav proba". Na samom početku karijere grupa je bila zainteresovana za jazz rock i brzo je stekla poštovanje kolega, budući da je bila sastavljena od odličnih instrumentalista. To sa kritikom nije bio slučaj. Najčešće im je zamerano na slabim tekstovima i na tome da forma nadrasta sadržinu. Neke od njihovih najpoznatijih pesama potpisivali su drugi autori - Bora Đorđević i Kornelije Kovač.

Debi album objavili su 1980. godine u produkciji Josipa Bočeka. Drugu ploču objavljaju 1982. godine, a juna iste prestaju sa radom. Boban Petrović se seli u Ameriku, Dragan Jovanović postaje traženi studijski muzičar. Dragan Ilić se zapošljava kao urednik u TV Beograd, a od 1989. godine radi u PGP RTB-u, sarađuje na pločama Željka Be-

Generacija 5 početkom osamdesetih: Ilić, Petrović, Đorđević, Milošević i Jovanović.

Maja 1978. godine objavljaju prvi singl sa pesmama "Novi život" i "Izgubljeni san" i učestvuju na rock večeri Omladinskog festivala u Subotici. Juna iste godine Boban Petrović odlazi u JNA, a zamenjuje ga Miloš Stojisavljević Cajger koji je sa njima godinu dana, do povratka Petrovića. Na drugom

beka, Sladane Milošević i drugih. Napisao je muziku za pesmu "Za milion godina" YU rock misije. Autor je preko sto dela iz oblasti ozbiljne i primenjene muzike (za film, pozorište i TV). Na MESAM-u 1986. i 1987. godine je osvojio prvu nagradu stručnog žirija, a dobio je i nagrade "Josip Slavenski" i "Vasili-

je Mokranjac". Nastupao je u Pragu, Stokholmu, Minhenu i Berlinu. Goran Milošević je jedno vreme pevao sa grupom Mama Co Co, a zatim se povukao sa scene.

Do obnavljanja Generacije 5 dolazi 1992. godine. Novu postavu pored Jovanovića, Ilića i Cajgera čine pevač i glumac Đorđe David Nikolić (ex Ratnici, rođen 1964.) i bubenjar Zoran Radovanović Baki (ex Čutura i Oblaci). Na kompilacijskom albumu pored starih snimaka objavljuju novi "Najjači ostaju" i akustičnu verziju pesme "Ti samo budi dovoljno daleko". Povratnički CD "Svet je tvoj" snimaju u Beogradu i Los Andelesu. U Americi im se pridružio bubenjar Boban Đordjević, a radili su u Delta studiju sa snimateljem Draganom Deletićem Deltom, svojevremeno perspektivnim beogradskim gitaristom. Muziku za ploču komponovali su Ilić i Jovanović, dok su tekstove pisali reditelji Miloš Radović, Branko Bogićević i pevač Goran Milošević. Za pesmu "Nosi je košava" uzet je stari tekst Nenada Radulovića, preminulog pevača grupe Poslednja igra leptira. Na ploči su gostovali američki rap muzičar Beibi Kju Ball (Baby Q Ball), Maja Odžaklijevska, Lana Toković i Ljuba Dimitrijević iz ansambla Renesans koji je svirao stari instrument krumhorn. Kao bonus, na disku su se našli snimci sa njihovog unplugged nastupa u Beogradu. Tokom boravka u Los Andelesu grupa je nastupila u klubu Roxy Theatre.

Uz rad sa grupom, Đorđe David je objavio samostalnu ploču "Balkan" (PGP RTS 1995.) na kojoj se nalaze i neke teme iz pozorišnih predstava. Tekst za pesmu "Fandango" uradio je Dado Topić, a ostale je napisao glumac Irfan Mensur. Za muziku i produkciju bio je zadužen Sanja Ilić. Goran Milošević se muzici vratio snimivši solo ploču "Da li misliš još na mene" (PGP RTS 1997.) za koju su pesme radili Asim Sarvan, Miroslav Dukić (ex Tako), Dragan Jovanović i Aleksandar Ilić. U pesmi "Jednom će neko" Goran peva u duetu sa sestrom Slađanom Milošević.

Diskografija

Singlovi

- "Novi život" / "Izgubljeni san" (PGP RTB 1978.)
- "Svemu dođe kraj" / "Noćni mir" (PGP RTB 1979.)
- "Umoran od svega" / "Ti samo budi dovoljno daleko" (PGP RTB 1979.)
- "Spakuj se, požuri" / "Samo laži" (PGP RTB 1981.)

Albumi

- "Generacija 5" (PGP RTB 1980.)
- "Dubler" (PGP RTB 1982.)
- "Generacija 5 78.-94." (PGP RTS 1994. kompilacija)
- "Svet je tvoj" (PGP RTS 1997.)

GIBONNI

(Split)

Zlatan Stipić Džibo (rođen u Splitu 1968.) karijeru je započeo kao pevač u hard rock grupi Osmi putnik koja je nastala 1985. godine. Po objavljinju trećeg albuma, Džibo napušta sastav, odlazi u Nemačku, a zatim 1989. prelazi u Divlje jagode. Sa gitaristom Seadom Lipovačom snima album na

engleskom jeziku. Zatim uzima umetničko ime Gibonni, odlazi u Berlin i postaje pevač grupe V2. Međutim, i ta saradnja kratko traje i on ih napušta uoči izlaska debi albuma "Out To Lunch" na kome su se našle tri njegove pesme.

Početkom 1991. godine враћa se u Zagreb i snima prvu solo ploču "Sa tobom ili bez mene" na kojoj potpuno menja stil. Priklanjanjući se američkoj produkciji, žanru rocka za odrasle, snima pedantno uređen materijal na kome su očigledni uticaji boravka na Zapadu. Na drugom albumu "Noina arka" beleži seriju hitova, a najuspešnija je "Zlatne godine" (za istoimeni film) koju je komponovao sa Zrinkom Tutićem. Sledeći album "Kruna od perja" učvršćuje ga na mestu jednog od najtalentovanijih hrvatskih kompozitora koji paralelno radi i za druge.

Svojim pesmama je pomogao karijere Olivera Dragojevića, Dina Dvornika, Severine i mnogih drugih, jer je poslednjih godina autor preko sto snimljenih pesama.

Diskografija

- "Sa mnom ili bez mene" (Croatia Records 1991.)
- "Noina arka" (Croatia Records 1993.)
- "Kruna od perja" (Croatia Records 1995.)
- "Koncert" (Croatia Recors 1996.)
- "Ruža vjetrova" (Croatia Records 1997.)

GORDI

(Beograd)

Heavy metal sastav Gordi osniva gitarista Zlatko Manojlović (ex Džentlmeni, Fleš, Dah) po povratku iz vojske, novembra 1977. godine. Uz njega, grupu su činili bubenjar Stevan Milutinović (ex Dogovor iz 1804, Moira, Dah), klavijaturista Goran Manojlović (ex Dah, Land) i basista Dragan Janković (ex Buket mojih prijatelja). Na pet objavljenih albuma Manojlović je kompletan autor muzike i tekstova. Tokom rada, u grupi su se na basu smenjivali i Zdenko Pomper i Slo-

bodan Svrđan. Gordi su svirali u Poljskoj 1979. godine kada su pobedili na internacionalnom rock festivalu u Poznjanu.

Grupa je prestala sa radom 1984. godine kada Manojlović objavljuje solo ploču "Zlatko" (PGP RTB 1984.) u kojoj peva na engleskom jeziku. Posle toga se posvetio samostalnoj karijeri koju jednim delom ostvaruje u inostranstvu.

Diskografija

Singlovi

- "Duga noć" / "Idi sad" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "Čovek" (RTV LJ 1978.)
- "Gordi 2" (PGP RTB 1979.)
- "Gordi 3" (PGP RTB 1981.)
- "Pakleni trio" (Jugoton 1982.)
- "Kraljica smrti" (Jugoton 1982.)

GORI UŠI WINNETOU

(Pula)

Svoje muzičke provokacije basista Franci Blašković započinje u okviru grupe Tingl Tangl, krajem sedamdesetih godina. Predvodeći sastav sa svojom suprugom Arinkom Šegando, imali su običaj da se pojavljuju na festivalima zabavne muzike pa su kroz svoje parodije temeljno razbijali kičerajski zamišljene programe. U proleće 1986. godine Franci osniva neobičnu muzičku grupu Gori uši Winnetou u kojoj su opet jedini stalni članovi on i supruga. Pogonska snaga ove neformalne grupe je Franci koji je pevač, autor većine pesama i tekstova. Arinka Šegando je takođe autor dela materijala i peva prateće vokale.

Na sedam do sada snimljenih albuma učestvovalo je izuzetno mnogo istarskih muzičara, a najistrajniji su klavijaturista Edi Premate, bubenjar Nikica Duraković, gitarista Ranko Svorcan, te autori tekstova Drago Orlić, Budimir Žižović i Tahir Mujičić. Debi kasetu "Addio Pola" objavili su početkom 1988. godine i odmah promovisali svoj vrlo osoben stil. Počev od naslovne pesme, zasnovane na posmrtnom maršu, preko duhovitih "Radio merda", "Romanita della kita" i "Balkan lover" Franci je dokazao da se najrazličitiji muzički žanrovi mogu bezbolno mešati. Bez zazora, koristeći sve što može da zatreba iz kompletne muzičke istorije, on sklapa slojevite kompozicije dograđene nerazmrsivom mešavinom istarsko-nemačko-englesko-italijanskih tekstova u kojima se bavi politikom, pulskim pijancima, spletakama, marginalcima i ženama. Iste godine kada je izašla debi kasete, Franci se pojavio na pratećem programu Omladinskog festivala u Subotici. Uspešno je nastupio sam, na play back, obučen u frak i tenis patike, a jedini binski rekvizit bio mu je veliki falus od stiropora (sa kojim je u toku dana prošetao centrom grada). Po objavljinju kasete, krenuo je sa bendom na mini turneu po istarskim kafanama, takozvanim ošterijama, a tu tradiciju je protegao do danas.

Kroz muziku Franci vrši i popularizaciju svoje Lige za borbu protiv turizma, koja predstavlja još jednu njegovu civilizacijsko-ciničnu tvorevinu. Ispravno smatrajući da turizam uništava lokalne kulture, on se ironičnim tekstovima i koncertnim pričama gorljivo suprotstavlja turističkom imerjalizmu. Ako se protivi turizmu, Franci nikada nije rekao ne kada su u pitanju malvazija, burbon ili grapa (rakija njegove proizvod-

IGOR DRAŽIĆ

Zajedno za enciklopediju: Gori uši Winnetou i Kud Idjoti.

nje) koju je često poklanjao muzičkim kritičarima sa efektom nalepnicom "Mito i korupcija". Godine 1989. Franci objavljuje ploču "Welcome Home" sa pesmama koje se, takođe, bave sivom pulskom svakodnevnicom: "Pola citta puttana", "Tango Istriano", "Storie polesane", "Moj rodni grad Bejrut" (tekst Boško Obradović), ali i urnebesne "Chi non pissa in compagnia", "Io amo amarcord" i druge. Sledеći album "Mens Sana In Malvasia Istriana" (Zdrav duh u istarskoj malvaziji), donosi novo poglavje Francijeve lirike natrpane teško razumljivim tekstovima, lako razumljivim psovkama i oštrim stavovima. Treći album "Ich bin, du bist-und amen" nastaje 1992. godine kada Franci na Radio Puli imaju redovnu emisiju "Mens sana in malvasia Istriana", te u njihovom studiju realizuje nove pesme "Đidi anarhišta (de prima višta)", "Ne mišaj vino cretino", "Lokomotiv Fuhrer" i druge. Sledеće godine objavljuje još jednu kasetu "Rolling stronz's" za izdavačku kuću Bonaca koju su osnovali njegovi sugrađani, KUD Idjoti. Pored uobičajenih kalamburnih pesama tu je i akustična "Tri nonice, grandi indigesti" sa elegantno provučenim političkim stavom ocrtanim u završnom delu kada horski pevaju o nepobedivoj hrvatskoj monarchiji na muzičku temu iz starih pesama sa omladinskim radnim akcijama.

Iste godine Franci sa Nadanom Rojnićem i Budimirož Žižovićem objavljuje knjigu "United fumadors" u kojoj su njegovi i Žižovićevi tekstovi i Rojnićevi underground stri-povi. Svoje dugogodišnje prijateljstvo sa KUD Idjotima kruniše na kompakt disku "Istra ti materina" koji snima u saradnji sa legendarnim Puljanima. Ploča nosi indikativan podnaslov "Mladi kreten i stare pizde" i pesme "Herceg Istra" (narodna), "Turbo catlico, peste Balcanica", "Čakavska pes'n - Rdeča pizda z radio merde" i druge.

U to vreme Franci kreće u još jednu donkihotovsku borbu - protiv novokomponovanih vernika. Na nagovor Frica i Ptice iz KUD Idjota, nastupao je u pulskom klubu Uljanik i to nedeljom u podne pod nazivom "Gril and Peace united", a moto je bio "Kako povovima isterati ljude iz crkve". Uzalj je bio

besplatan uz jasnu ideju - bolje je ići na Francijeve koncerte i malvaziju nego na misu. Uoči nastupa, držao je svoje propovedi koje su sadržavale duhovite, ali oštре političke komentare. "Istra ti materina" promovisana je koncertima u klubovima, a Francija su pratili članovi KUD Idjota. CD "Monte Ghigo" je dobio naziv po jednom od sedam brda koje okružuju Pulu, na kome je smešteno groblje. U adekvatno tamnom omotu, Franci ne odstupa od svog opskurnog izraza. Kompilacijski CD "V življenu kot v filmu-the Franci sings the Žižo" donosi izbor pesama sa ranijih ploča za koje je tekstove pisao Budimir Žižović.

Sem muzike, Franci je sklon i drugim medijima. Svojevremeno je na televiziji radio cenjene emisije za decu. Sa svojim veselim predstavama nastupao je uživo za najmlađe. Redovan nedeljni politički komentar davao je sa Arinkom u duhovitoj emisiji "Šjora špija" (Gospoda špijun) na Radio Puli realizujući jedan od najslušanijih programa.

Diskografija

- "Addio Pola" (Suzy 1988.)
- "Welcome Home" (Suzy 1989.)
- "Mens Sana In Malvasia Istriana" (Helidon 1990.)
- "Ich bin, du bist-und amen" (Adam 1992.)
- "Rolling Stronz's" (Bonaca 1993.)
- "Istra ti materina" (Primitiv C 1995.)
- "Monte Ghigo" (Fabrica 1996.)
- "V življenu kot v filmu-the Franci sings the Žižo" (Dilema 1997. kompilacija)

GRAD

(Rijeka)

Po prestanku rada sastava Knap i Skank, krajem 1985. godine osnovana je grupa Grad koju su činili Dean Škaljac (vokal), Igor Stevanović (gitara), Orijen Modrušan (gitara), Mladen Stanić (bas) i Siniša Banović (bubnjevi). Prvi nastup grupa je imala januara 1986. u riječkom klubu Palach. Pesme koje su predstavili vukle su na muziku sastava U2.

Tokom godina grupa redovno svira, nastupaju na YURM-u, Subotičkom festivalu,

Gitarjadi u Zaječaru (drugo mesto). Često su osvajali nagrade, ali nikako da dođu do ploče. Njihove pesme "Ima li nešto" i "Vodi me" objavljene su na kompilacijskoj ploči "Rijeka-Pariz-Texas" (Helidon / FV Založba 1987.). Tokom godina u grupi su se muzičari često smenjivali, tako da su sa njima nastupali: klavijaturisti Danijel Benčik, Josip Krošnjak (ex Termiti), Raul Varljen (ex Paraf), basista Vili Babić i bubnjar Dušan Pjer Ladavac (ex Paraf), pošto je Siniša Banović prešao u Let 3 a zatim Fit. U trenutku kada je grupa bila pred razlazom, umorna od iščekivanja ugovora za ploču, riječki novinar Koraljko Pasarić ponudio im je da za njegovu izdavačku kuću Nema problema objave debi album "Ljudi". Pored pesama koje su se već našle na raznim kompilacijama, za ploču su izabrali i svoje koncertne hitove "San" i "Ljudi". Godine 1993. objavljaju drugi album "Amerika". Te godine učestvuju pod imenom Grad(ić) Pejton na festivalu Melodije Istre i Kvarnera sa čakavskom rock pesmom "Santa Barbara".

Budući da im i dalje u poslovnom smislu ne cvetaju ruže, članovi grupe se angažuju na raznim stranama. Igor Stevanović se posvećuje svom butiku kožne odeće, Dean Škaljac odlazi da radi na brodu, bubnjar Slo-

VALTER PEĆULIC

boden Grujičić svira sa sastavom Let 3, a Orijen Modrušan u etno grupi Legen. Za kompilaciju "The Best Of Indie Rock - Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) Grad je dao svoju pesmu "Once Upon A Time".

U međuvremenu, grupa je snimila treći album i pripremila kompilaciju.

Diskografija

- "Ljudi" (Nema problema 1991.)
- "Amerika" (Nema problema 1993.)

GRČ

(Rijeka)

Krajem 1982. godine grupu Grč su osnovali članovi alternativnih sastava koji su delovali na riječkoj sceni. Prvu postavu grupe činili su pevač Zoran Štajduhar Zof (pre toga svirao bubnjeve u grupi Viktor Kunst), basista Igor Modrić (ex Protest i Mrtvi kanal), gitarista Zoran Klasić i bubnjar Marijan Barać (ex No.1). Prvim snimcima, koji su objavljeni na kaseti zajedno sa materijalima grupe Mrtvi kanal, profilisu svoj težak zvuk, mračne i politički obojene tekstove, posebno u pesmama "Teške čizme na nogama slobode", "Požurite umrijeti". I koncertni nastupi su im

u skladu sa muzikom. Uz arsenal testera i sekira, kojima se najviše služi Zof, dočaravaju kataklizmičnost svoje muzike. Grupa pauzira od 1984. do 1986. Godine 1987. trebalo je da nastupe na Omladinskom festivalu u Subotici, ali su članovi bili previše deprimirani alkoholom da bi se popeli na binu. Te godine učestvuju na kompilaciji "Rijeka-Pariz-Texas" (Helidon / Založba FV 1987.) sa pesmama "Još ima krv", "Nož u mojoj ruci" i "Nočas se Beograd pali". Iste pesme beleže na kaseti "Sloboda narodu", a na njoj se nalazi i muzička obrada poeme "Jama" I.G. Kovačića.

Po objavljuvanju kasete grupa gubi kontinuitet u radu. Zoran Klasić prelazi u Let 3, odlazi i Igor Modrić, a menja ga Alen Bađak. Gitaru jedno vreme svira Alen Peranić, zatim Tihomir Pruša (ex Vijetnamska ruža) i na kraju Miro Klarić (ex Dr Steel). Novi basista postaje Boris Pleić. Početkom devadesetih grupa je snimila album koji nije objavljen, a u to vreme nisu ni koncertno nastupali. Na koncerne kreću krajem 1993. godine kada učestvuju i na kompilaciji "The Best Of Indie Rock - Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) sa novom verzijom pesme "Teške čizme na nogama slobode". Leta 1997. godine jedan hrvatski fanzin im je objavio koncertnu kasetu u trista primeraka.

Diskografija

"Grč - Mrtvi kanal" (ŠKUC 1983. kaseta)
"Sloboda narodu" (ŠKUC 1987. kaseta)

GRUPA 220

(Zagreb)

Inicijativu za osnivanje Grupe 220 pokrenuli su leta 1966. godine Vojko Sabolović i Ranko Balen koji su sa grupom Ehosi sezonski svirali na hotelskoj terasi u Opatiji. U Rijeci su nastupale Jutarnje zvijezde i Drago Mlinarec koji se povremeno priključivao Ehosima pevajući Dilenove ili svoje pesme.

Dogovor o zajedničkom radu realizuju iste jeseni u Zagrebu i Grupa 220 prvi put nastupa 15. oktobra 1966. godine u dvorani Vrbik u postavi: Drago Mlinarec, usna harmonika, gitara i vokal, Vojko Sabolović, gitara, Ranko Balen, bubenjevi i Mišo Tatalović, bas. Polovinom decembra snimaju Mlinarčevu pesmu "Osmijeh", koju je komponovao još kao član Jutarnjih zvijezda. Pesma preko noći postiže ogromnu popularnost i postaje prvi autorski hit domaće rock muzike. Tokom zime i proleća, redovno sviraju igranke u novootvorenoj dvorani na Vrbiku. Prvi singl snimaju marta 1967. godine u mono tehnici. Na njemu se pored pesme "Osmijeh" nalaze još dve Dragine "Kad ostanem sam", "Grad" i obrada polke "Večer na Robleku". Ploča se prodaje u odličnom tiražu od 50 000 primeraka, a grupa postaje jedna od najpopularnijih u tadašnjoj Jugoslaviji. Veoma neobičnog izgleda za to vreme, dugokosi, u cvetnim košuljama, oni predstavljaju pravi odgovor na flower power generaciju koja u svetu doživljava svoje zvezdane trenutke. Za jedan koncert na Vrbiku

ku publiku upućuju da umesto ulaznice kupi cvet u obližnjoj cvećari. Zatim učestvuju na Festivalu šansonu u Zagrebu sa pesmama "Košulja s cvjetićima" Stipice Kalodere i "Zaboravite što sam vam rekao" Alfi Kabilja. U jesen 1967. godine reditelj Fadil Hadžić za film "Protest" koristi pesmu "Grad". Za Hadžićev sledeći film "Tri sata za ljubav", snimljen 1968. godine, Mlinarec piše muziku, a grupa se pojavljuje u filmu. Na sledećem singlu su se našle četiri Mlinarčeve kompozicije u kojima se nije trudio da po svaku cenu ponovi uspešnost hita "Osmijeh". Tu je i minijatura "To već i vrapci fućaju" Alfi Kabilja. Zatim su učestvovali na festivalu Zagreb 68 sa pesmom "Kamo vodi sve to?" Ivica Krajač i prošli bez nagrade. Maja 1968. godine pristupa im Dragan drug iz grupe Jutarnje zvijezde, Brane Lambert Živković, orguljaš i flautista. Na poziv Arsenija Dedića grupa nastupa na festivalu Split 68 sa Arsenovom pesmom "Razgovaram s morem". Na scenu je sa grupom izašao i Arsen, on i Drago su zajedno pevali i svirali flaute, ali su opet prošli bez nagrade. Zatim sa Mlinarčevim pesmama "Prolazi jesen" (nastala pod uticajem tada aktuelnog psihodeličnog rocka) i "Plavi svijet" učestvuju na Prvom festivalu pop muzike održanom u Zagrebu 3. septembra 1968. godine.

zajedno, a ostatak Mlinarec. Sabolović se bavio ležernim ljubavnim temama dok je Drago radio na komplikovanijim formama, u duhu tadašnjeg vremena. Ploča je objavljena u vreme kada je Mlinarec bio u vojski. Tada dolazi i do prvih trzavica među članovima grupe, a Drago je tokom vojnog roka rešio da se po povratku profesionalno posveti muzici, ali i da izbegne sve negativne predzname koje publicitet nosi. Tokom njegovog vojnog roka, grupa je stagnirala. Maja 1969. godine otisao je Brane Živković i priključio se Zlatnim akordima. Novi orguljaš postao je Davor Štern (ex Zlatni akordi). Potom iz grupe odlazi Vojko Sabolović, koji započinje karijeru solo pevača, a tokom 1971. godine svira gitaru u grupi Pro arte. Kada je početkom 1970. godine Miša Tatalović otisao u vojsku Grupa 220 je prestala sa radom.

Po povratku iz vojske Mlinarec je uradio demo snimke novih pesama, ali diskografske kuće nisu bile zainteresovane za njihovo objavljuvanje. Jedno vreme je nastupao sa sastavom Nautilus koji su činili Vedran Božić, Brane Živković, Rajmond Ruić i Ratko Divjak. Potom je osnovao grupu Džet Scorpion u kojoj su Miša Tatalović i bivši članovi Add Banda, gitarista Darko Šonc, klavijaturista i pevač Hrvoje Marjanović i bubenjar Rade

Grupa 220 u vreme albuma "Naši dani".

CEDOMIR UROŠEVIĆ

Debi album "Naši dani" (prvi LP domaćeg rocka) grupa snima uoči Mlinarčevog odlaska u Rijeku na odsluženje vojnog roka novembra 1968. godine. Ploča sadrži jedanaest kompozicija, tri je potpisao Vojko Sabolović, jednu su komponovali Mlinarec i Živković

Begović. Nastupali su uglavnom na igrankama i izvodili noviji Mlinarčev materijal. Na zahtev publike menjaju ime u Grupa 220 pod kojim rade do januara 1971. godine.

Već sledećeg meseca Mlinarec pokreće novu postavu Grupe 220 sa anonimnim

G

mladim muzičarima: Duško Žutić (klavir i ritam gitara), Nenad Zubak (bas), Ivan Piko Stančić (bubnjevi), a povremeno je sa njima radio Brane Živković. U početku je sa njima svirao gitarista Darko Šonc, ali je ubrzo oduštoao. Objavljaju singl sa pesmama "Povratak" i "Prva ljubav", koje ih približavaju staroj slavi. Na festivalu Zagreb 71, na večeri na kojoj se predstavljaju rock grupe, izvode pesmu "Posmrtna posveta" pojačani zvukom čela. Zatim snimaju sledeći singl, sa pesmama "Do viđenja, vještice" i "Sivilo perona". U to vreme grupu napušta Duško Žutić, a novi član je gitarista Husein Hasaneffendić Hus koji je pre toga 1968. godine sa Stančićem i Zubakom već bio u grupi Ab Ovo. Tokom leta sa ostalim domaćim grupama sviraju na turneji Adriatic show. Na koncertima sastava Mar-melade, Status Quo i Mungo Jerry, u delu njihovih jugoslovenskih svirki, nastupaju kao predgrupa.

Vremenom, grupa se okreće čvršćem zvuku, što ne odgovara Draginim ambicijama. Za vreme snimanja albuma "A ti se ne daj" (Jugoton 1971.) odlučeno je da ta ploča izade kao Mlinarčeva, što je bila najava njezove plodne samostalne karijere. Početkom 1972. godine snimaju prvi singl bez Mlinareca na kome je Husova pesma "Kiši i malo je hladno". Grupa 220 nastupa na festivalu BOOM 73 koji je održan 20 i 21. aprila 1972. godine u Ljubljani i njihovo izvođenje pesme "Pop pjevač" biva zabeleženo na duplom koncertnom albumu. Tokom sledećih godina stekli su reputaciju uigrane reproduktivne grupe koja je repertoar bazirala na hitovima sastava Rolling Stones, Free, Status Quo. Početkom 1974. godine pristupa im gitarista Jurica Pađen (ex Spectrum, Hobo). Sviraju na BOOM 74 festivalu održanom 10 i 11. maja u ljubljanskoj hali Tivoli, a koncertna verzija pesme "Čovek bubenj" objavljena je na duplom LP-u sa te smotre. Godine 1975. snimili su album "Slike" koji je predstavljao razočarenje u odnosu na njihovu koncertnu eksplozivnost. Deo te atmosfere zabeležili su u pesmama "Čovjek-bubenj" i "Marija". Kao gost, u jednoj pesmi pevao je Janez Bončina.

Posebno učešće na BOOM 75 festivalu održanom u Zagrebu 31. maja u grupu dolazi novi pevač Aki Rahimovski (ex Tor). Zatim nastupaju na beogradskoj Hit paradi sa Husovim pesmama koje će se pojavit na njihovom poslednjem singlu. Oktobra 1975. godine napuštaju ih Stančić i Zubak koji prelaze u sastav Time. Ostatak grupe, uz basistu Zlatka Miksića i bubenjara Srećka Antonijola (ex Zlatni akordi), pokrenuo je sastav Parni valjak.

Dvadesetogodišnjica osnivanja Grupe 220, obeležena je 21. februara 1987. godine koncertom u Vrbiku a povodom toga je objavljen album "Originali 67 / 68" na kome su najveći hitovi iz perioda rada sa Mlinarecom.

Diskografija

Singlovi

"Osmijeh" / "Kad ostanem sam" / "Grad" / "Večer na Robleku" (Jugoton 1967.)

"Kad bih bio Petar Pan" / "Sreća" / "Ljubav je kao cvijet" / "Dobro došla, draga" / "To već i vrapci fučkaju" (Jugoton 1967.)

"Prolazi jesen" / "Plavi svijet" (Jugoton 1968.)

"Povratak" / "Prva ljubav" (Jugoton 1971.)

"Do viđenja, vještice" / "Sivilo perona" (Jugoton 1971.)

"Kiši i malo je hladno" / "Dubi du-di, dubi du-da" / (Jugoton 1972.)

"Balada o djevojci sa sela" / "Ponovno na putu" (PGP RTB 1975.)

Albumi

"Naši dani" (Jugoton 1968.)

"Slike" (Suzy 1975.)

"Originali 67 / 68" (Jugoton 1987. kompilacija)

GRUPA I

(Beograd)

Grupu I osnovali su januara 1979. godine Dejan Kostić (gitaru), Predrag Mijović (gitaru), Branko Kuštrin Mango bubnjevi (ex Tarkus), Branko Kojić, bas i Branko Bogićević vokal. Posle uspešnog singla "Sestra Vera" iz grupe odlazi Branko Bogićević, pa ulogu glavnog vokala preuzima Branko Kojić.

Debi album "Na svom talasu" objavljen 1980. godine predstavlja ih kao grupu koja se kreće od hard rocka do power popa uz reggae i ska uticaje. Sa njega su se izdvojile pesme "Tinejdž bluz", "G.S.B-S.O.S." i "Mirela".

Produciju ploče radio je Slobodan Marković a u nekim pesama je svirao klavijature. Drugi album "I zvuci za ljudi" snimaju bez Predraga Mijovića koji je u međuvremenu napustio grupu. Kao gost na snimanju učestvuje Koja. On je svirao bas i u pevao u nekoliko numera. Godine 1981. Kostić paralelno počinje sastav Du Du A, a početkom 1982. godine objavljaju promotivni mini LP. I na tom snimanju je učestvovao Koja koji je producirao dub verziju pesme "Nove vrednosti".

Po objavljinju mini LP-a prestaju sa radom, a Dejan Kostić nastavlja sa grupom Du Du A. Branko Kuštrin Mango često je priskakao u pomoć drugim grupama, pa je tako svirao na debi albumu Električnog orgazma i singlu "Ja Tarzan ti Džejn" sastava Du Du A. Često je na koncertima nastupao sa Katarinom II i Električnim orgazmom. Mango je tragično stradao 1983. godine.

Diskografija

Singlovi

"Sestra Vera" / "Miris ulice" (PGP RTB 1979.)

"Sa tobom, bez tebe" / "Bekstvo" (PGP RTB 1981.)

"Nove vrednosti-rebel dub" / "Disco boy" / "Muški ponos" / "Savršena igra" (PGP RTB 1982. mini LP)

Albumi

"Na svom talasu" (PGP RTB 1980.)

"I zvuci za ljudi" (PGP RTB 1981.)

GUSTAPH Y NJEGOVI DOBRI DUHOVI

(Vodnjan)

Gustaph Y njegovi dobri duhovi jedan su od najzanimljivijih istarskih sastava, ali nikada nisu postigli medijsku pažnju iako su je svojom muzikom zaslužili. Grupu su 1980. godine osnovali Edi Maružin (bas, violina, usna harmonika, vokal), Vlado Maružin (guitar), Livio Morosin (guitar), Igor Arih (guitar) i Čedomir Mošnja (bubnjevi). Pre aktivnosti na polju muzike, oni su već radili zajedno baveći se amaterskim pozorištem, organizovanjem izložbi i recitala. Delujući neformalno i često menjajući žanrove ali i muzičare, nastupaju na YURM-u 1982. i Zagrebačkom bijenalu 1983. godine. U svojoj režiji objavljaju kasete "La Fiesta y ostale dogodovštine", "Časovnici, ptice, mrtvaci i ostali svjetovni nastupi J.H. Johimbe" i "20 Greatest Hits". Njihova muzika najčešće je poređena sa sastavom Pere Ubu.

Posle koncerta koji su održali juna 1981. godine na Gitarijadi u Puli, počinju da rade sa pulskim multimedijalnim umetnikom Pinom Ivančićem koji ih je pratio svirajući na bocama, udaraljkama i klavijaturama. Snimak pesme "Upotreba majmuna" biva uvršćen na kompilacijsku ploču "Ventilator Vol. 2" (PGP RTB 1984.). Debi album "V" izlazi 1986. godine u saradnji privatne kuće Bože Žabjaka i Jugotona i već po objavljinju predstavlja raritetno izdanje jer ga nije bilo u uobičajenoj distribuciji. Nudeći iščašene tekstove, funk ritam i novotalasni zvuk gitara, zapakovali su ploču koja je u potpunosti odudarala od svega što se na tadašnjoj sceni snimalo.

Po izdavanju te ploče, oni se bave i nešto komercijalnijom muzikom u okviru grupe Pino Papillion Band. Taj materijal objavljaju na samizdat kaseti "Smrt Pina Papillon" 1987. godine. Posle toga pauziraju, a 1990. godine obnavljaju rad pod imenom Gustafi. Godine 1994. objavljaju ploču "Tutofato". Na ploči "Zarad tebe" koju su objavili leta 1997. godine nude svoju verziju istarskog country zvuka.

Diskografija

"V" (A / Jugoton 1986.)

"Tutofato" (Adam Records 1994.)

"Zarad tebe" (Adam Records 1997.)

HARI MATA HARI • HAUSTOR • HEROJI
• HLADNO PIVO • HOBO
• HOLLYWOOD RABOTNIK

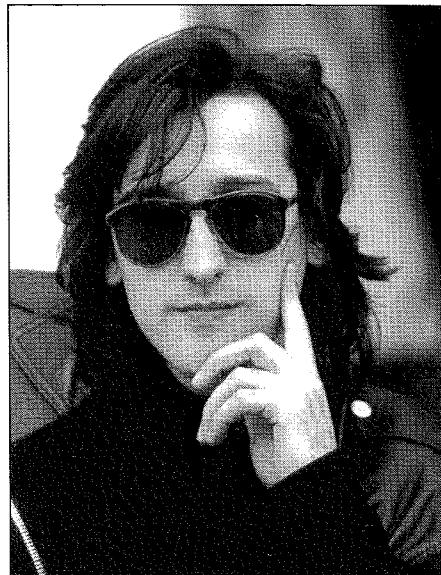
HARI MATA HARI

(Sarajevo)

Pevačku karijeru Hari Varešanović (rođen 1961. godine) započeo je u grupi Zov a zatim je prešao u sastav Ambasadori sa kojim je nastupao na festivalima i snimio LP "Dao sam ti, dao, što se moglo dati" (Diskoton 1980.). Po napuštanju Ambasadora, objavljuje solo LP "Zadnja rupa na svirali" (Jugodisk 1982.). Godine 1983. odlazi u vojsku, a po povratku planira sopstveni sastav. Septembra 1984. godine osniva grupu Hari Mata Hari sa muzičarima koji su pre toga svirali u manje poznatim sarajevskim sastavima: Izo Kolečić (bubnjevi, ex Baobab), Edo Mulahalilović (gitara, ex Baobab), Pjer Žalić (bas) i Zoran Kesić (klavijature).

Prvi nastup su imali na koncertu u Skenderiji na kome su predstavljeni i drugi novi sastavi. Hari paralelno objavljuje solo ploču

se ne zadržava dugo u postavi pa ga zamenjuje Željko Zuber. Pločom "Ne bi te odbranila ni cijela Jugoslavija" uspevaju da zainteresuju publiku i izdavače za sebe, tako da 1988. godine prelaze u vodeći Jugoton što se poklapa sa njihovim distanciranjem od ostalih aktera sarajevske scene. Sviraju po većem delu Jugoslavije, posebno se trudeći da obiju manja mesta i na terenu oforme novu publiku. Iskoristivši odsutnost Zdravka Čolića, regrutovali su deo njegovih pristašica. LP "Ja te volim najviše na svijetu" radili su 1988. godine pod budnim okom producenta Bode Kovačevića (gitarista Indexa) i na njoj su se potpuno posvetili sporijim, ljubavnim pesmama. Kod publike su najbolje prošle "Javi se", "Kad dođe oktobar", "Igrale se delije" i "Sedamnaest ti je godina" koju su snimili sa tada vrlo popularnom pevačicom Tatjanom Matejaš Tajčić. Tom pločom su se po popularnosti probili u vrh pop grupe.

sna". Nastupe sa uvoznim zvezdama nastavili su dovođenjem širokogrude italijanske pevačice Sabrine. U to vreme Edo Mulahalilović napušta grupu i objavljuje LP "Jedna je pjesma cijelog života" (Diskoton 1991.).

Po raspadu zemlje, Hari Varešanović je svoju karijeru vezao za Hrvatsku i Sloveniju gde je objavio ploču "Poletjela golubica", a minuli rad grupe je predstavio kompilaciju "Nekako s vremenom" i "Miris prošlosti".

Diskografija

- "U tvojoj kosi" (Sarajevo Disk 1985.)
- "Ne bi te odbranila ni cijela Jugoslavija" (Sarajevo Disk 1986.)
- "Ja te volim najviše na svijetu" (Jugoton 1988.)
- "Volio bih da te ne volim" (Jugoton 1989.)
- "Strah me da te volim" (Jugoton 1990.)
- "Ja nemam snage da te ne volim" (Hi Fi Centar 1997.)

HAUSTOR

(Zagreb)

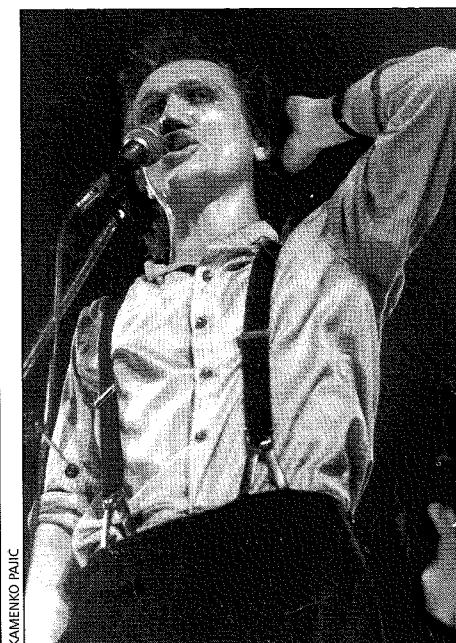
Osnova grupe nastala je 1977. godine kada su Darko Rundek (rođen 1956.) i Srđan Saher (rođen 1956.) osnovali neformalnu grupu Komuna sa kojom su nekih dve godine neobavezno svirali. U to vreme Rundek je studirao književnost, pisao je za novine o pozorištu, a jedno kraće vreme bio je urednik kulturne rubrike Studentskog lista. Haustor je nastao 1979. godine u postavi: pevač i povremeni gitarista Darko Rundek, basista Srđan Saher, bubnjar Boris Lajner i gitarista Ozren Štiglić. U početku su vežbali u prostorijama avangardnog pozorišta Kugla glumište sa kojima su tesno sarađivali.

Na samom početku karijere Boris Lajner je paralelno svirao sa njima i sa grupom Azra, sve dok u Haustor nije došao bubnjar Zoran Perišić. Ubrzo su se grupi priključili saksofonista Damir Prica, klavijaturista Zoran Vuletić i trombonista Nikola Santro. Zahvaljujući pomoći Dražena Vrdoljaka, 1980. godine za Radio Zagreb snimaju dve pesme, a "Moja prva ljubav" brzo postaje hit. Iste godine nastupaju na Omladinskom festivalu u Subotici gde ostavljaju odličan utisak. Autorski spoj Rundeka koji je studirao i režiju

"Skinji haljinu" (Sarajevo Disk 1985.) i debi LP grupe "U tvojoj kosi" na kojima profilise interesovanje za novu zabavnu muziku služeći se potvrđenim iskustvima svojih prethodnika. Ploče ne prolaze previše zapaženo, pojavljuju se u isto vreme kada i debi Plavog orkestra, ali ostvaruju osrednji hit "Ruže i vino". U to vreme grupu napušta Pjer Žalić i Zoran Kesić, a zamjenjuju ih basista Nero Jeličić i klavijaturista Adi Mulahalilović. Nero

Jugoslovenska turneja je obuhvatila dvesta pedeset koncerata, a sledeći LP "Strah me da te volim" ponovo je uspeh prethodnog. Tu ploču su maja 1990. godine promovisali na dva koncerta u Sava centru. U reklami je gromoglasno najavljivano da će se na obe koncerta pojavitи američka pevačica La Toja Džekson (La Toya Jackson), sestra poznatog Majka. Ona je stigla samo na drugi nastup, jer je navodno prve večeri bila "nešto bole-

KAMENKO PAJIC

na Kazališnoj akademiji, i Sahera koji je izučavao etnologiju, doneo je sasvim specifičan amalgam na tadašnjoj muzičkoj sceni. Rundek je ponudio široka interesovanja, a svoj nastup obojio teatralnošću, pantomimom i asocijativnom šminkom. Safer je pre Haustora svirao sa Branimirom Štulićem, a svoj muzički sklop zasnovao je na iskustvima strane i domaće etno muzike. Široko polje novog talasa omogućilo im je da svoje ideje neometano realizuju. Početkom 1981. godine snimaju prvi singl tako što za pesmu "Moja prva ljubav" bubenjeve svira Lajner a za "Pogled u bolju budućnost" Perišić. Zatim nastupaju na koncertu u beogradskom Domu omladine u okviru "Pozdrav iz Zagreba" i prolaze bolje nego Prljavo kazalište koje je posle njih sviralo. Već u proleće dobijaju novog bubenjara, Srđana Gulića, sa kojim rade debi album "Haustor". Na ploči su se našle dinamičnije Rundekove pesme "Radio", "Mijenjam se" i pomalo mistične i pshodične Saherove "Duhovi", "Crni žbir" i "Lice". Saherov hit "Moja prva ljubav" je i na albumu centralni događaj, diskretno inspirisan pri povetkom "Devojke u letnjim haljinama" Irvina Šoa. On se autorski ogleda u ličnoj i nostalgičnoj "60.-65.". Na ploči se nije pojavila pesma "Radnička klasa odlazi u raj" jer je navodno bila nepodobna. U Jugotonu su pred samo objavljanje pličice odlučili da pesmu odstrane, tako da je već odštampan omot prepravljen. Produciju albuma radio je Husein Hasanević i u nekoliko pesama je odsvirao gitaru.

Debi pločom, bogatom svežim idejama i efektivnim koncertima, vrlo brzo su se nametnuli kao jedan od četiri vodeća zagrebačka benda iz perioda novog talasa. Tako sa grupom Šarlo akrobata sviraju ispred Gang Of Four na zagrebačkom Bijenalnu. Krajem 1981. godine objavljaju singl na kom je pored pesama "Zima", "Majmun i mjesec" i "Capri", posvećena njihovom saksofonistu Damiru Prici Capriju.

Pripreme za drugu ploču prekida njihov odlazak u JNA februara 1982. godine. Rad nastavljuju početkom 1983. godine u posta-

vi Rundek, Safer, Prica, Gulić i novoprdoši gitarista Zoran Zajec. Uz saradnju bogate duvačke sekcije i u produkciji Željka Brodarica Jappe snimaju ključni album "Treći svijet". Ploča precizno razvija njihovo istraživanje drugačijeg zvuka, koje se kreće od reggae muzike, preko latinoameričkog folkloра, sve do finog upotrebljenih pop struktura. Rundek se u tekstovima inspiriše stripovima Huga Prata, biblijskim simbolima i jakim slikama iz literature i avanturističkih filmova. Pesme "Neobičan dan", "Zadnji pogled na Jeršaleim", "Babilonske baklje", "Skiven iza lažnih imena" ponudile su sasvim osobenu atmosferu, do tada retko sretanu u domaćoj muzici. Na albumu se našla i inkriminisana pesma "Radnička klasa odlazi u raj", jer je političko vreme izgleda sazrelo za nju.

Uprkos odličnom albumu, turneja nije prošla uspešno. Safer i Gulić 1984. godine napuštaju grupu i osnivaju sastav Brojani. Sledeći album "Bolero" Haustor radi u sastavu Rundek, Prica i Zajec. Ploča je snimljena delimično sa ritam mašinom a Rundek je svirao bas. U radu na ploči učestvovali su Jurij Novoselić (alt sakofon i sintisajzer), Rastko Milošev (gitara), Neven Frangeš (klavijature), Srđan Gulić (bubnjevi), Nikola Santro (trombon), Rade Šerbedžija (recitativ), te ženski prateći vokali, devojke iz grupe Naturalna mistika i glumica Anja Šovagović. Producenci ploče bili su Dragan Čačinović i Mitar Subotić (Rex Ilusivii). Ploča im donosi drugi veliki hit u karijeri, pesmu "Ena", ali tu su i efektne "Šejn", "Ja želim", "TV man", "Sejmeni" kao i "Take The Money And Run" sa elementima rap muzike. Na koncertima povodom ploče sa njima su opet svirali Srđan Gulić, Prica i Santro, a pridružili su se basista Mario Barišić (ex Trobecove krušne peći), klavijaturista Alan

Bjelinski (ex Aerodrom) i trubač Igor Pavlica. Godine 1986. sa pesmom "Samo na čas" nastupaju na Zagreb festu, a 1988. godine objavljaju LP "Tajni grad". Kompletan materijal opet je komponovao Rundek, a produkciju su radili Rundek, Zajec i Hrvoje Hegedušić. Od novih članova, na ploči su svirali basista Marino Pelajić (ex Film) i klavijaturista Julije Reljić. Kao gost, bas je u pet kompozicija svirao Safer. "Tajni grad" je održao standarde koji su sami postavili, a pesme "Ula ulala", "Bi mogu da mogu", "Uzalud pitaš", "Uhode" i druge omogućile su im još bolju komunikaciju sa publikom.

Uoči priprema petog albuma za koji je snimljeno nekoliko pesama, Haustor 1990. godine prestaju sa radom. Rundek se sa porodicom preselio u Pariz, Safer je svirao u grupi Naturalna mistika, zatim je osnovao Vještice, a Prica sa gitaristom Dragom Pajićem i bubnjarem Ivanom Marušićem Klifom nastavlja u free jazz grupi Cul-de-Sac. Taj sastav je neformalno delovao od 1987. godine često priređujući koncerne na ulici i u podzemnim prolazima. Radili su muziku za animirane filmove, pozorišne predstave trupa "Kugla glumište", "Coccolemocco" i "Događanja" i objavili niz samostalnih izdanja od kojih se izdvajaju kasete "L'équipe extraordinaire" iz 1988. godine i "Return Of The Hit Single And The Other Songs" iz 1989. godine. Na njihovim nastupima i snimanjima povremeno je učešće uzimao Darko Rundek koji je svirao gitaru i bas. Sa početkom rata Cul-de-sac su se preselili u Amsterdam. Ostali članovi Haustora su se povukli iz muzike.

Paralelno sa karijerom u Haustoru, Rundek je radio kao asistent režije u pozorištu, povremeno je glumio u predstavama, režirao je, radio drame, a 1990. godine je napisao

muziku za film "Orao" Zorana Tadića. Tokom ratnih godina, Rundek je jedno vreme bio zaposlen kao muzički urednik na Radio Brodu, a u Parizu je komponovao muziku za pozorišne predstave. Sa Vedranom Pertinelijem (muzički urednik na Radio France International) i violončelistom Arnoldom Ašarom snimio je šest pesama koje su bile predviđene za objavljanje u Italiji. U Parizu je organizovao i dva klupska nastupa improvizovanog Haustora u postavi: Rundek (vokal i gitara), Boris Lajner (bubnjevi), Toma Tanasković (gitara - bivši menadžer Riblje čorbe koji je u to vreme živeo u Parizu), Aleksis Rosos (saksofon) i Beograđanin Pavle Kovačević (klavijature i bas). Krajem 1995. godine Rundek se vratio u Zagreb, okupio sastav i održao seriju prihvaćenih koncerata (10 000 ljudi u Zagrebu), jer interesovanje za pesme Haustora nije jenjavalo tokom godina. U vreme najveće inflacije 1993. godine u Srbiji su se pojavila dva piratska diska na kojima su rez-data sva četiri albuma grupe. Krajem 1995. godine u Hrvatskoj je objavljena kompilacija njihovih najvećih hitova sa izborom od osamnaest pesama. U isto vreme, a paralelno sa koncertima Rundek banda (koji čine članovi reggae grupe Naturalna mistika) po Hrvatskoj, objavljen je CD "Ulje je na vodi" na kome se našao snimak nastupa Haustora održanog 6. januara 1982. godine u klubu Kulušić. Kao gosti sa njima su te večeri nastupili Jurij Novoselić (alt saksofon) i Stanko Juzbašić (udaraljke). Uz njihov standardan materijal tu je i šest ranije neobjavljenih pesama. Dođuše, slab kvalitet snimka ne nudi validan koncertni dokument njihove prošlosti.

Krajem 1996. godine Rundek je objavio prvu solo ploču "Apokalipso" na kojoj se, uprkos žanrovskoj raznovrsnosti, u temama "Crni dusi", "Štrajk željezničara" (song iz predstave "Ne" izvedene u Mostaru 1990. godine), "Šuvar i varivo", "Za nas" drži stila koji je sa Haustorom proklamovao. Naslovna pesma je ujedno muzička tema iz istoimene predstave Teatra ITD koju je režirala Rundekova supruga Sandra Hržić. Ploču su producirali Rundek i Davor Roko, a svirali su provereni saradnici Damir Prica (saksofon), Boris Lajner (bubnjevi), Jurij Novoselić (saksofon), Nikolo Santro (trombon) i drugi.

Diskografija

Singlovi

- "Moja prva ljubav" / "Pogled u bb" (Jugoton 1981.)
- "Radio" / "Crni žbir" (Jugoton 1981.)
- "Majmun i mjesec" / "Zima" / "Capri" (Jugoton 1981.)

Albumi

- "Haustor" (Jugoton 1981.)
- "Treći svijet" (Jugoton 1984.)
- "Bolero" (Jugoton 1985.)
- "Tajni grad" (Jugoton 1988.)
- "Ulje je na vodi" (Blind Dog Records / Dallas 1995. koncertni)
- "1981. 1984. 1985. 1988." (Croatia Records / Silver Red Music Group 1995. kompilacija)

HEROJI

(Beograd)

Heroje je 1986. godine pokrenuo dramaturg Vladimir Đurić Đura (rođen 1960. u Beogradu) rukovodeći se Vorholovom idejom kako će svako u budućnosti imati priliku da bude slavan petnaest minuta. Prvu medijsku popularnost imali su demo snimkom "Noću haramo". Uoči objavljanja singla sa pesmama "Bilder" i "Instruktur skijanja" u grupu dolazi Đurin drug, reditelj Milutin Petrović (rođen 1961. u Beogradu) koji je pre toga svirao sintisajzer u malo poznatoj grupi Stalker. Uz Đuru, Milutin je dobio zadatku drugog pevača, a obojica su komponovali.

I na sledećem promo-singlu "Kiza rock" kroz jednostavnu rock formu nude duhovite tekstove, kreirajući kratke priče o lokalnim naravima. Na tom singlu objavljenom 1987. godine oni su uobičajeni beli radijski omot ukrasili crtežima, tako da su ploče postale unikati. Producen debi ploče "88" bio je Momčilo Bajagić, a uz Milutina i Đuru grupa se posle brojnih personalnih promena ustalila u postavi Rade Bulatović, bas, Ivica Vdović (ex Šarlo akrobata), bubnjevi, Miša Savić, klavijature i Vladan Ačimović, gitara. Logo grupe za omot uradio je arhitekta Aleksandar Deroko. Zastupajući liniju kemp postupka, ali i vrlo direktnog humora nižu pesme "Zgromiću te ja", "Ja ja", "Gagarin", "Nikad robom", "Majmun". Posle serije nastupa, Heroji prestaju sa radom iste godine kada je ploča objavljena.

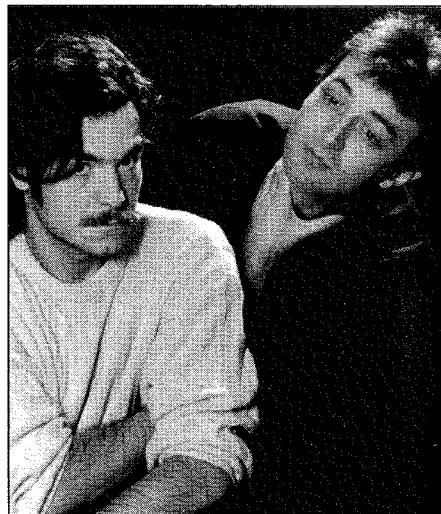
Vladimir Đurić radi kao scenarista, reditelj i autor priloga u TV emisijama "Neobavezno", "Petkom u 22", "Kult", "Devedesete", "Nove vrednosti", "Kult detektivi" i "Služim narodu". Na Radiju B 92 u periodu od 1992. do 1994. godine vodio je emisije "Kurs kreativnog pisanja" i "Đurina treš lista". Autor je drama "Ban Strah" ("Boško Buha", 1986.), "Džet set" (Radio Beograd II, 1989.), "Bilijarska priča" (SKC, 1993.), "The Games People Play" (Import Theatre Company, London, 1993.), "Belgrade by Night" (SKC, 1994.), "Alisa u zemlji čuda" ("Boško Buha", 1994.) i "In/Out" koja je pripremana krajem 1997. godine. Objavio je knjigu "Hvalisavi roman & Super" (1991.). Objavljivao je pesme, kratke priče i eseje. Autor je video radova "Telefomanija" (1986.), "Koju igru igraš" (1992.) i "Beogradske maštarije" (1995.).

Muzici se vraćaju u zimu '93/94. kada snima kasetu "Maštarije" (LVO Records 1995.) koja je naziv dobila po Borhesovoj zbirci priča. Veći deo tog materijala nastao je u vreme rada grupe Heroji, a 1989. godine su urađeni i demo snimci. Bane Mayo i Vlada Lešić, vlasnici studija Akademija, naveli su ga 1993. godine da te pesme najzad snimi. Pridružili su mu se Mladen Arsenijević (gitara), Rade Bulatović (bas) i Miša Savić (klavijature). Bažeći se laganim, nostalgičnim temama i karipskim ritmovima, Đura je na "Maštarijama" dočarao doživljaj leta u pesmama "Belo, belo, belo", "Zarobljenik srebra", "Tango po noći". Drugu ploču "Mediteran" objavio je za PGP RTS leta 1997. godine u produkciji Vlade Markovića iz dueta Vlada i Bajka. U radu na novim

pesmama pomogli su mu Miško Plavi (Piloti) koji je svirao harmoniku, gitarista Mladen Arsenijević, bubnjar Ratko Ljubičić, basista Goran Rakočević, saksofonista Radovan Popović a potpisani su kao Đura i Mornari. Nove pesme se takođe bave opuštenom, letnjom atmosferom a tome su doprineli citati muzike Ramira Mendesa i glavne teme iz TV serije "Grlo u jagode" koju je komponovao Zoran Simjanović. Muzika za ploču je prvo nastala za radio dramu "Balada o unutrašnjem moru".

Milutin Petrović je diplomirao filmsku režiju. Od 1984. do 1986. godine bio je reditelj TV emisije "Hit meseca" i u tom periodu je u radio oku trideset video spotova domaćim grupama. Početkom devedesetih bio je koautor i režiser TV emisije "Popovanje" koja se bavila pop kulturom. U BITEF teatru je 1992. godine postavio hit predstavu "Trinidad" zasnovanu na ploči "Calipso is like so..." na kojoj glumac Robert Mičam peva kalipso klasičke. U predstavi su korišćeni prevezi tih pesama, a uživo su ih izvodili članovi Trinidad Trip benda. Grupu je predvodio Miša Savić uz Papa Niku (udaraljke), Čika (konge) i članovi sastava Plejboj. Muzika je objavljena na CD-u "The Trinidad" (PGP RTS 1994.), a pesme su pevali glumci Ivana Mihić, Bane Vidaković i Boda Ninković. Na snimanju CD-a uz Mišu Savića glumce su pratili članovi grupe Vera Kvark.

Miša Savić je tokom osamdesetih godina ostvario karijeru cenjenog autora minimalističke muzike i bio je dugogodišnji urednik za ozbiljnju muziku u SKC-u. Rade Bulatović je svirao u brojnim rock i jazz sastavima, a kom-

GORANKA MATIĆ

ponovao je muziku za film "Bulevar revolucije" Vladimira Blaževskog i TV seriju "Dome, slatki dome".

Diskografija

Singlovi

- "Bilder" / "Instruktur skijanja" (PGP RTB 1986.)
- "Kiza rock" / "E=MC2" (PGP RTB 1987.)

Album

- "88" (PGP RTB 1988.)

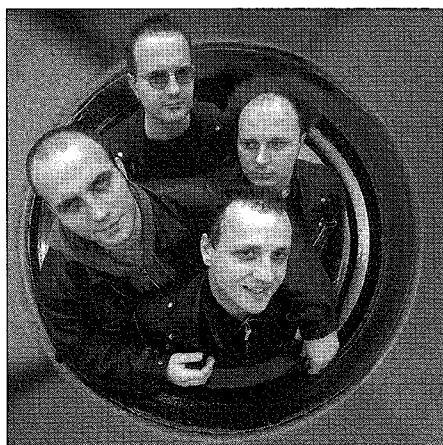
Darko Rundek solo

"Apokalipso" (Jabukaton 1996.)

HLADNO PIVO

(Zagreb)

Grupa Hladno pivo osnovana je 1987. godine u postavi Mile (vokal), Zoki (gitaru), Tedi (bas) i Suba (bubnjevi). Prve veće uspehe postigli su tek 1991. godine po objavljanju debi kasete "Hladno pivo" i efektnog spota za pesmu "Bubačave". Krajem 1992. snimaju CD "Džinovski" na kome u pesmama "Fur immer punk", "Marihuana", "Marija", "Čelične zavjese", "Princeza" profilišu svoj energični post punk zvuk na tragu veselosti KUD Idjota. Na ploči su se našle obrade sastava Goldene Zitronen, Toy Dolls i Nil Janga (Neil Young). Pored pomalo pubertetski gnevnih tekstova, bave se i gorkim seciranjem stvarnosti bez kompromisnih eufemizama. Svoju redovnu publiku stekli su na čestim koncertima po Hrvatskoj i Sloveniji. Sa dve pesme su zastupljeni i na kompaktu "Various Artists:

"Indie Rock Bands Of Croatia" (T.R.I.P. / Croatia Records 1992.). Godine 1993. napušta ih basista Tedi, a njega zamenjuje Hadžo (ex Patareni). Dve godine kasnije objavljaju CD "G.A.D." na kome ni za dlaku ne odstupaju od svog stila. Pored obrade pesme "Bila je tako lijepa" iz repertoara Dragana Stojnića, ali i Pekinške patke, A-stranu su koncepcijски nazvali "Birtija", a B-stranu "Soba". Podela je izvedena po mestu gde se radnja tekstova odvija.

CD "Desetka" objavljaju povodom desetogodišnjice postojanja grupe. CD je producirao Janez Križaj, a grupa se u novim temama "Nema više...", "Krepaj budalo" i "Anoreksik" priklonila melodioznom post punk zvuču.

Diskografija

"Hladno pivo" (Megatherium tape 1991. kasetna)
"Džinovski" (T.R.I.P. / Croatia Records 1992.)
"G.A.D." (T.R.I.P. / Croatia Records 1995.)
"Desetka" (Jabukaton 1997.)

HOBO

(Zagreb)

Sastav je nastao 1972. godinom, a od septembra 1974. godine u postavi su bili Mato Došen (klavijature, vokal), Saša Cavrić (bas), Josip Belamarić (električna violina), Boris Trubić (udaraljke, vokal) i Mladen Garašić (bub-

Hobo, Mato Došen (drugi sdesna).

njevi). Grupa je svirala na BOOM-u u Ljubljani 1974. godine i njihov nastup je zabeležen na duplom živom albumu sa festivala. Pored toga, bili su predgrupa na zagrebačkom koncertu grupe Deep Purple 1975. godine. Svoju specifičnu i nekomercijalnu muziku zabeležili su samo na debi albumu "Hobo", a uradili su muziku za TV dramu "Bog igre" reditelja Nenada Puhovskog. Po raspadu grupe, Došen formira sastav Izazov koji napušta 1979. godine. Zatim objavljuje solo album "Zabranjene žene" i posvećuje se produkciji i komponovanju.

Diskografija

"Hobo" (Jugoton 1975.)

HOLLYWOOD RABOTNIK

(Beograd)

Grupu je 1987. godine osnovao pevač i gitarista Predrag Vicković Vicko negujući garažni rock na tragu grupe Ramones i New York Dolls. Uz njega sastav su činili basista Goran Tanasković i bubnjar Stevica Bogojević.

Debi kasetu "God Bless You" objavila im je 1990. godine produkcija Rockland. Sledеće godine su snimili materijal za ploču koja nikada nije objavljena, ali su za kuću Happy House iz Niša objavili koncertnu kasetu "Live". Na sličan potez odlučili su se 1993. godine kada su objavili još jednu koncertnu kasetu "Bootleger". Te godine, Vicko kreće sa novom postavom koju čine Aleksandar Glavičić Glava, gitara, Dejan Čvorč Čvora, bas i Vlada Markoski, bubnjevi. Sa pesmom "Sweet" grupa je učestvovala na kompilaciji "New Rock Power" (ITMM 1994.). Novi stil sa elementima savremenog američkog gitar-skog zvuka, predstavljaju na kaseti "Neljudski" na kojoj u pesmi "K.O.D." kao citat koriste stih grupe Majke "Krvarim od dosade".

Posle serije nastupa, grupa prestaje sa radom juna 1996. godine.

Diskografija

"Good Bless You" (Rockland 1990.)
"Live" (Happy House 1991.)
"Bootleger" (ITMM 1993.)
"Neljudski" (ITMM 1995.)

I

IDOLI • IGRA STAKLENIH PERLI • ILIĆ ALEKSANDAR SANJA • INDEXI • INSTANT KARMA • ISLAMOVIĆ ALEN • ITD BAND • IZAZOV

IDOLI

(Beograd)

Koreni grupe Idoli nastali su u sastavu koji se prvo zvao Merlin, pa zatim Zvuk ulice. Grupu su činili gitarista i pevač Vlada Divljan (rođen 1958. u Beogradu), basista Zdenko Kolar (rođen 1956.), klavijaturista Dragan Mitić, bubenjača Kokan Popović i saksofonista Bora Atić. Sastav je 1978. godine učestvovao na Zaječarskoj gitarijadi i na BOOM festivalu u Novom Sadu. Grupa nije uspela da objavi nijedan snimak i 1979. godine prestaju sa radom. Prve naznake vezane za grupu Idoli pojavile su se krajem 1979. godine. U okviru projekta Dečaci, u omladinskoj štampi su objavljivane prigodne slike članova budućih Idola. Tako je, na primer, za 8. mart štampana fotografija sa potpisom "Dečaci emancipuju žene". Sastav je zvanično nastao 1. marta 1980. godine kada su održali prvu probu. U grupi su se našli drugovi iz osnovne škole: Vladimir Divljan, Zdenko Kolar, bubenjača Božica Jovanović i Divljanovi prijatelji iz gimnazije Srđan Šaper (rođen 1958. u Beogradu) i Nebojša Krstić (rođen 1957. u Beogradu). Uz Divljana, Šaper i Krstiću su bili zaduženi za komponovanje i vokale. Šaper je na koncertima povremeno svirao sintisajzer, a Krstić udaraljke. U tim prvim danima sa njima je tesno saradivao Dragana Papić koji je bio neka vrsta kreativnog medijskog aktiviste. U početku su vešt manipulisali medijima, pa su čak nadvajljivali da će ime promeniti u Apoloni 5 ili Idoli plus bradonje jer su Zdenko i Božica nosili brade.

Juna 1980. godine održali su prvi koncert i to u beogradskom SKC-u sa udarnim bendovima beogradskog novog talasa. Prvi singl objavili su u saradnji sa časopisom "Vidici" 1980. godine i na njemu su pesme "Pomoći, pomoći" i "Retko te viđam sa devojkama". Kada su u Zagrebu sa Bregovićem kao producentom snimali drugu verziju tog singla, raskinuli su saradnju sa Dragom Papićem. On je, uz razne medijske manipulacije koje je smisljao, kumovao njihovo saradnji sa Encom Lesićem u čijem studiju su mogli neometano da rade. Na Omladinskome festivalu u Subotici u jesen 1980. godine sa pesmom "Zašto su danas devojke ljute", osvojili su jednu od nagrada. Zatim su uzeli učešće na ploči "Paket aranžman" (Jugoton 1981.), zajedno sa grupama Šarlo

akrobata i Električni orgazam. Idoli su snimili pesme "Maljčiki", "Plastika", "Schwüle über

Idoli početkom osamdesetih: Divljan, Jovanović, Kolar, Šaper, Krstić.

Europa" i "Amerika". Prvi samostalni koncert u Beogradu održali su 25. juna 1981. godine u bašti SKC-a. Karte su se kod tapkaroga prodavale po četvorostrukoj ceni, a kao predgrupe su nastupili Bezobrazno zeleno, Via Talas, Marko Breclj i Feo Volarić. Na sledećem diskografskom zahvalu, kemp orientisanom mini LP-u našle su se "Zašto su danas devojke ljute", "Ime da da", "Dok dobuje kiša u ritmu tam tama", "Malena", obrade "Devojko mala" Darka Kraljića i "Hajde!" Čaka Berija (Chuck Berry). Ploča je urađena u produkciji Pika Stančića, a kao gosti pojavili su se članovi grupe Film, Mladen Juričić koji je svirao usnu harmoniku i Jurij Novoselić za orguljama. Na omotu se našla reprodukcija slike "Akt na crvenoj pozadini" Modiljanija. Ovaj mini LP objavio

je Jugoton na kaseti zajedno sa mini LP-em grupe Film na kome je snimak njihovog koncerta u klubu Kulušić.

Istog leta Idoli i Film odlaze na zajedničku turneju po jadranskoj obali. Putuju brodićem i sviraju po turističkim lukama. Leta 1981. godine u grupu dolazi bubenjak Kokan Popović (ex Merilin, Zvuk ulice, grupa Slađane Milošević). Snimanje prvog albuma započinju sa Goranom Vejdodom i Dušanom Mihajlovićem Spirom. Produciju prvi put rade sami, Spira je trebalo da bude asistent produkcije, a Vejdova je u to vreme važio kao šesti član grupe. Međutim, obojica se posle nekoliko dana snimanja povlače i rad nastavljaju sami, uz pomoć snimatelja Mileta Pileta Milića. Na ploči je Šaper svirao sintisajzer, Krstić udaraljke, a prateći vokal u pesmi "Odbrana" otpevala je Bebi Dol. Ploča dobija naziv "Odbrana i poslednji dan" po književnom delu Borislava Pekića i na njoj se prvi put predstavljaju kao kompleksni autori, nudeći antropološki pristup pravoslavlju, zahvataju u enigmu Tito i bave se prvi put načetim temama. Omot ploče odštampan je cirilicom, sa detaljima freske. Prvobitna ideja da na naslovnoj strani bude mileševski Beli andeo, nije odobrena od strane interne komisije diskografske kuće. Promotivni koncert održali su u Domu omladine početkom juna 1982. godine. Pre izlaska grupe na scenu, sa traka su se čuli pravoslavni horovi, a dramaturg Biljana Maksić je okadi la binu, što je izazvalo negativne reakcije u dnevnoj štampi. Zahvaljujući toj ploči, po izboru kritike časopisa "Džuboks", bivaju proglašeni za grupu 1982. godine, a album je ocenjen kao najbolji u tom periodu. Takođe, po izboru sedam evropskih magazina dolaze na četvrti mesto rock grupa u Evropi. Album "Odbrana i poslednji dan" u glasanjima kritičara tokom sledećih godina proglašen je za najbolju jugoslovensku ploču. Jula 1982. godine Zdenko Kolar odlazi u JNA, a menja ga Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret). Publiku iznenađuju i sledećom pločom "Čokolada" koju snimaju u Londonu u produkciji Boba Peintera (Bob Painter). Okrenuvši se čistom pop zvuku, pesmom "Čokolada" postižu najveći hit u karijeri, a ploča ostvaruje visok tiraž. Na njoj se Vlada Divljan pojavljuje kao autor samo u pesmama "Radostan dan", "Vetar i zastave" i "Ja sam tu", jer je u to vreme spremao diplomski na Rudarsko-geološkom fakultetu. U isto vreme Šaper diplomiра režiju. Ploča donosi i rockabilly orijentisane "Bambina", "Soda boj", "Stranac u noći". Prvobitna ideja je bila da ta ploča bude objavljena kao dupli mini LP pod imenom "U gradu bez sna", ali su u Jugotonu rešili da objave standardan album. Posle koncerta u Ljubljani, krajem marta 1984. godine, rasplamsala su se uzajamna nezadovoljstva koja su dugo tinjala i grupa prestaje sa radom. Poslednji zapis pod imenom Idoli pojavio se na ploči sa muzikom iz filma "Šest, dana juna" koji je režirao Dinko Tucaković po scenariju Nebojše Pajkića. Ploču je osmislio Vlada Divljan sa brojnim saradnicima. Srđan Šaper je preuzeo deo vokalnih deonica, Zdenko Kolar je svr-

Idoli 1981. godina: Popović, Kolar, Šaper, Divljan i Krstić.

rao bas, Branko Isaković takođe, a tu su bili bubenjari Piko Stančić, Boban Petrović, klavijaturisti Đorđe Petrović, Dragan Ilić, gitarista Gagi Mihajlović i saksofonista Vuk Vujačić. Mišo Kovač se pojavljuje u pesmi "Da je duži moj dan", a Divljan komponuje i autentičan narodnjak "Ja je zovem meni da se vrati" koji peva, takozvani "kosmički Bosanac" Jahija Gračanlić u pratnji orkestra Ace Stepića.

Po raspadu Idola, Šaper i Krstić su radili muziku za pevačicu Biljanu Krstić, snimili album "Poslednja ljubav u Jugoslaviji" (Jugoton 1987.) sa za tu priliku oformljenom grupom Unutrašnja imperija, koju su sem njih činili Branko Isaković, Gagi Mihajlović i Dragoljub Đuričić. Zatim su se povukli iz muzike. Šaper je počeo da se bavi marketingom u okviru firme "Idols & Friends", a radio je kao kreativni direktor u agencijama "Saatchi & Saatchi" i "Ogilvy & Mather". Glumio je u filmu "Davitelj protiv davitelja" reditelja Slobodana Šijana, režirao video spotove i komponovao muziku za filmove i TV emisije. Krstić se zaposlio kao lekar, prvo na ostrvu Vis, a zatim u beogradskom hotelu "Hajat". Glumio je u filmu "Šest dana juna". Njih dvojica 1995. godine osnivaju Dobrovoljno pevačko društvo sa Zoranom Lesendrićem (Piloti) i objavljaju CD "Nedelja na duhove" (Eastfield music 1995.). Ploča je snimana u Budimpešti, Lesendrić je radio produkciju i aranžmane, a kao studijski muzičari učestvovali su Nenad Stefanović Japanac, bas i gitara, Milan Đurđević, klavijature, Istvan Alapi, gitara i Zoltan Hetenyi, bubnjevi. Prateće vokale otpevale su Kristina i Aleksandra Kovač.

Vlada Divljan je pokrenuo solo karijeru, a 1991. godine odselio se u Australiju.

Kokan Popović živi u Južnoafričkoj Republici, a Zdenko Kolar je duže vreme vozio tramvaj i snimao TV reklame. Sa grupom Zona B snimio je ploče obrada blues klasičnih pesama "Bestseller" (PGP RTB 1991.) i "Juke-box" (PGP RTS 1993.).

Diskografija

Singlovi

"Retko te viđam sa devojkama" / "Pomoć, pomoć"

(Izgled 1980.)

"Retko te viđam sa devojkama" / "Maljčiki" (Jugoton 1981.)

Albumi

"Paket aranžman" (Jugoton 1981.)

"VIS Idoli" (Jugoton 1981. mini LP)
"Odbrana i poslednji dan" (Jugoton 1982.)
"Čokolada" (Jugoton 1983.)
"Šest dana juna" (Jugoton 1985.)

IGRA STAKLENIH PERLI

(Beograd)

Grupa je nastala 1976. godine, a ime su odabrali po poznatoj knjizi Hermana Hesea. Embrion grupe činili su školski drugovi koje je povezivala ljubav ka sličnoj vrsti muzike na tragu ranih Pink Floyd, Can i Tangerine Dream. U prve dve godine radili su kao kućni bend u postavi: klavijaturista Zoran Lakić Švaba, gitarista Vojkan Rakić i perkusionista Predrag Vuković. Sa dolaskom pevača i basiste Draška Nikodijevića, eksperimentalnu fazu zamenjuje organizovaniji rad.

Prvi nastupi su im na smotri amaterskih pozorišta Tokovi na Voždovcu i u pozorištu Dadov. U jesen 1977. godine priključuje im se bubenjar Dragan Šoć. Posle serije besplatnih svirki u SKC-u i na otvorenom u novo-beogradskom Bloku 45, postižu kult status i dobijaju ponudu za realizaciju debi ploče. Avgusta 1978. godine snimaju ambijentalni album sa neobičnim temama "Majestetski kraj", "Putovanje u plavo" "Solarni modus", "Pečurka" i druge. Svoj stil su nazvali "muzika toka svesti". Omot za ploču uradio je Predrag Vuković (inače istoričar umetnosti), trudeći se da likovna prezentacija potpuno odgovara zvuku sa ploče. Sa grupom se u to vreme na koncertima pojavljivao njihov prijatelj, rock novinar i disk džokej Goran Cvetić koji je atmosferu upotpunjavao laserskim lajt šou efektima, a na sceni emitovao slajdove i filmove. Njihov nastup na Stomatološkom fakultetu 1978. godine Cvetić je snimio na običnom kasetofonu za ličnu arhivu. Po snimanju prve ploče, Draška menja Slobodan Trbojević, u to vreme novinar "Džuboksa". Drugi LP "Vrt svetlosti" snimaju od avgusta 1979. do januara 1980. godine u produkciji Aleksandra Pilipenka. Originalni omot ploče (radili su ga Predrag Vuković i dizajner Dejan Popov) odbijen je u PGP-u sa obrazloženjem da je neprofesionalno urađen. I taj omot je pratio stil muzike i tekstove kao i njihov odnos prema fantastici, a čitava ploča gradi bajkovitu atmosferu u temama "Igrač", "Čarobnjak", "Sanjaš". Godine 1980. u grupu umesto Vojkana Rakića dolazi gitarista Ivan Pajević.

Ta postava kratko traje i grupa prestaje sa radom. Draško Nikodijević osniva sastav White Rabbit Band a krajem osamdesetih se seli u Ameriku. Po prestanku rada grupe preostali članovi zajedno sa nemačkim izdavačem Tomason Vernerom (Thomas Werner), za njegovu kuću Kalemegdan Disk objavljaju na vinilu tri ploče Igre staklenih perli. Leta 1991. godine izlazi ploča "Soft Explosion Live" na kojoj su se našli kasetni snimci sa njihovog nastupa na Stomatološkom fakultetu. Materijal obuhvata gotovo sve pesme sa debi ploče. Godine 1993. Verner reizdaje ploču uz bolju postprodukciju, a pesme "Soft Explosion" i "Solar Modus"

doživele su skraćenje. Tema "Majestic End" zamenjena je finalnim delom pesme "Soft Explosion". Na sledećoj nemačkoj ploči "Inner Flow" našao se izbor ranije neobjavljenih materijala, nastao u periodu od 1976. do 1979. godine. Za sledeći LP "Drives" odbrali su snimke sa četvoročasovnog sejšna snimljenog uživo u prostoriji za probe, aprila 1977. godine. Krajem 1991. godine Vuković, Rakić i klavijaturista Zoran Zagorčić (ex Du Du A) dosnimili su instrumente na tom starom zvučnom zapisu i od toga je LP "Drives" sastavljen. Većinu omota za ploče objavljene u Nemačkoj uradio je Vuković.

Kalemegdan Disk i članovi grupe, planiraju dalju saradnju na novim izdanjima.

Diskografija

- "Igra staklenih perli" (PGP RTB 1979.)
- "Vrt svetlosti" (PGP RTB 1980.)
- "Soft Explosion Live" (Kalemegdan Disk 1991.)
- "Inner Flow" (Kalemegdan Disk 1991.)
- "Drives" (Kalemegdan Disk 1993.)

ILIĆ ALEKSANDAR SANJA

(Beograd)

Kompozitor i klavijaturista Aleksandar Ilić rođen je u Beogradu 1951. godine. Od 1971. godine predvodio je grupu San. Kada je 2. februara 1975. godine u niškoj hali Čair njihov pevač Predrag Jovičić poginuo od strujnog udara, Ilić je odlučio da rasformira sastav i da više ne radi u okviru neke grupe. Kako je njegov otac Miodrag Ilić Beli bio cenjeni kompozitor, Sanja je krenuo istim stopama.

Tokom ovih godina napisao je preko hiljada kompozicija za pozorište, film, TV serije, šou programe i brojne domaće pevače. Komponovao je instrumentalnu, dečju muziku, a radio je i muzikle. Dobio je godišnju nagradu Udrženja muzičara Beograda i Estradnu nagradu Srbije. Sa klavijaturistom Slobom Markovićem snimio je instrumentalni album "Delta Project" (PGP RTB 1987.).

INDEXI

(Sarajevo)

Grupa je osnovana 1962. godine u Sarajevu i postala je sinonim za takozvanu sarajevsku pop školu. U vreme kada su nastali,

Sarajevu su najpoznatije grupe bile Pauci, Plavi dijamanti i Latalice. Pauke su činili Davorin Popović (rođen 1946.), Paša Ferović, Vlado Stefanović i Nedjo Hadžihasanović. Davorin Popović je u to vreme bio perspektivni košarkaš, pa se u grupi zadržao samo tri meseca. U Latalicama su bili Slobodan A. Kovačević, Fadi Redžić, Slobodan Kovačević, Zoran Vidović i Vojo Šimšić. Plave dijamante činili su Eduard Bogeljić, Milić Vukašinović, Pero Čubrić i Nurudin Muhamedović Puki.

Izvode Kovačevićevu pesmu "Pružam ruke", koja uz pesme "Zašto je prazan čitav svijet", "Naše doba" i obradu "Nowhere Man" The Beatles kompletira njihov drugi singl. Dolaskom klavijaturiste i kompozitora Kornelija Kovača 1967. godine grupa se sve više orijentira na sopstveni materijal. Oktobra 1967. sviraju na festivalu u Opatiji i postaju prvi VIS koji je uzeo učešće na toj manifestaciji. Izvode pesme "Nedjeljom ujutro" i "Neću biti sam" Đorda Novkovića. Te godine često na

Pobednici šlagera sezone sa Đordjem Novkovićem

Indexi su osnovali studenti, pa su se lako odlučili za naziv grupe. Prvu postavu činili su: solo gitarista Slobodan Misaljević, ritam gitarista Ismet Arnavutalić, basista Šefko Akšamija, bubnjar Đorđe Kisić i klavijaturista Đorđe Uzelac.

U to vreme su svirali instrumentalnu muziku, ali su sa njima na igrankama u dvorani Sloga nastupali pevači Mahir Paloš, Davorin Popović i Alija Mafizović. Godine 1964. nastupaju na prvoj Gitarjadi u Beogradu i osvajaju drugo mesto, odmah iza sastava Elipse. Kao nagradu dobijaju mogućnost da snime prvi singl na koji stavlju četiri instrumentalne teme. To su njihove obrade tadašnjih hitova "Sedam veličanstvenih" ("The Magnificent Seven"), "Večeras u gradu mladih" ("Teensville Tonight") i "Atlantida" ("Atlantis"), dok je temu "Nikada" komponovao Arnavutalić. Deo članova odlazi i oni nastavljaju u postavi: gitarista Slobodan Kovačević Boda, ritam gitarista Ismet Arnavutalić, basista Fadi Redžić, pevač Davorin Popović i bubnjar Đorđe Kisić. Do 1967. godine Indexi redovno sviraju igranke u Fisu, izvodeći strane hitove, a povremeno i svoje kompozicije koje su radili Boda Kovačević i Fadi Redžić. Te 1967. godine postižu prvu veću afirmaciju učešćem na festivalu Vaš šlager sezone na kome su izveli Kovačevićevu kompoziciju "Oko malih stvari svadamo se mi" koju je PGP RTB objavio na festivalskoj ploči. Na takmičenju za Pesmu Evrovizije

koncertima i pločama prate pevačicu Zdenku Vučković. Decembra 1967. godine odlaze na dvomesecnu turneju u SSSR. Po povratku se na festivalu Vaš šlager sezone 68 pojavljuju sa pesmom "Pustinjač", koja takođe biva zabeležena na ploči u izdanju PGP RTB-a sa hitovima drugih izvođača. U proleće 1968. godine Kisić odlazi u JNA, a zamjenjuje ga bubnjar Miroslav Šaranović (ex Dinamiti, Pro Arte).

U to vreme članovi se u javnosti predstavljaju lakom festivalskom muzikom, a interno istražuju sopstvene mogućnosti u okviru eksperimenta, posebno u vezi sa upotrebom folka. Kornelije tada pravi pesmu "Boj na Mišaru" u kojoj koriste saz i gusle. Na Opatijskom festivalu sa kompozicijom Petka Kantadžijeva "Jutro će promijeniti sve" osvajaju treću nagradu, a izvode i Kornelićevu "Ako jednom budeš sama". Te jeseni Kornelije prelazi u Beograd i osniva Korni grupu, a na mesto klavijaturiste dolazi Đorđe Novković. Grupa nastavlja da obilazi festivalne. Tokom 1969. godine na Opatiji izvode "Neću biti sam", na zagrebačkom festivalu "Ne želim tvoju ljubav", ali te pesme brzo jede zaborav. Krajem leta 1969. godine Ismet Arnavutalić odlazi u JNA, a kasnije sa Goranom Bregovićem i Zoranom Redžićem osniva sastav Jutro. Oktobra 1969. godine snimaju pesmu "Negdje na kraju u zatišju" za koju je muziku komponovao Kovačević, a tekst napisao legendarni sarajevski disk

Indexi i Pro Arte zajedno.

džokej Želimir Altarec Čičak. To je ujedno bila prva domaća kompozicija koja je trajala više od deset minuta i njome su najavili svoje interesovanje za progresivni rock. Pesma je sastavljena iz nekoliko stavova sa rečitativom u uvodu koji je govorio glumac Branko Lisen. Đorđe Novković se ubrzo pridružuje grupi Pro Arte, a zamenjuje ga Ranko Rihtman (ex Čičak). Grupa zatim učestvuje na rock večeri festivala Zagreb 70. sa pesmom "Da sam ja netko" koju je komponovao Hrvoje Hegedušić, a tekst napisala Maja Perfiljeva. Ona u to vreme radi kao profesor književnosti u Zagrebu i tokom sledećih godina često će pisati tekstove za Indexe. Pesmu "Da sam ja netko" uz "Svijet u kome živim" (muzika Kovačević-Redžić, tekst Želimir Altarec) objavljaju na sledećem singlu. Indexi u to vreme intenzivno sviraju i maštaju o albumu, ali diskografi od njih traže samo hit singlove. Tada nastaje i desetominutna pesma "Dvojnik" za koju su izdavačke kuće bile nezainteresovane. Na rock večeri festivala Zagreb 71. sviraju ambicioznu kompoziciju "Izvor" (muzika Hegedušić, tekst Perfiljeva) i osvajaju prvo mesto. Naravno, ni ta pesma se nije našla na njihovim pločama. Tada iz grupe odlaze Rihtman i Šaranović, a novi članovi postaju klavijaturista Vlado Pravdić (ex Vokinci, Ambasadori) i bubnjar Peco Petej (ex Delfini). Posle letnjih svirki Petej odlazi na studije u Grac, a na bubenjsku stolicu opet seda Šaranović, dok novi klavijaturista postaje Enco Lesić (ex Dalmatini). Na festivalu Vaš šlager sezone sa pesmom Milana Đajića "Da li postoji ljubav" osvajaju drugo mesto publike. Januara 1972. godine u muzičkoj emisiji "Maksimetar" TV Beograd, promovišu Lesićevu pesmu "Sve ove godine" koja postaje hit, a dosta kasnije je u ska formi obrađuje i Bijelo dugme. Lesić ih ubrzo napušta i u Zagrebu osniva grupu Spektar a sa njima je ponovo Vlado Pravdić koji u grupi ostaje do 1973. godine kada prelazi u Bijelo dugme. Krajem 1971. i početkom

1972. godine organizuju jugoslovensku turneju koja je obuhvatila sedamdeset koncerata. U proljeće 1972. godine nastupaju na ljubljanskom BOOM festivalu a koncertni snimak pesme "Hej ti, mlado momče" (muzika Ljupče Konstantinov, tekst Maja Perfiljeva) zabeležen je na duplom albumu, snimljenom tokom nastupa. U to vreme nastupaju kao predgrupa na jugoslovenskim koncertima sastava Equals i Pretty Things. Zatim odlaze na drugu turneju po SSSR-u, a nastupaju u Poljskoj i Bugarskoj. Desetogodišnjicu postojanja proslavili su rasprodanim koncertom u sarajevskoj Skenderiji koji su održali u jesen 1972. godine. Novembra iste godine objavljaju singl na kome je pesma "Plima" snimljena maja 1968. godine, ali nije objavljena jer su urednici mislili da je nekomercijalna. U njoj Bodo Kovačević, autor pesme, svira i jednu od lepših solo deonica tog doba. Ploča je dostigla visok tiraž i obezbedila još jedan evergreen u njihovoj karijeri.

Januara 1973. godine dolazi do čudne muzičke fuzije sa sastavom Pro arte. U to vreme opet su ostali bez klavijaturiste pa su u grupu pozvali Đorđa Novkovića, ali kako je on bio vezan radom za Pro arte (koje je u to vreme bilo u personalnoj krizi), napravljeno je solomonsko rešenje. Uz Novkovića, grupi je pristupio i pevač Vladimir Savčić Čobi, pa su delovali pod imenom Pro arte-Indexi. Na festivalima su birali ime u zavisnosti sa kojim pevačem su nastupali. Aprila 1973. godine osvajaju prvo mesto na festivalu Vaš šlager sezone pesmom Aleksandra Koraća "Predaj se srce" koja im donosi i prvi zlatni singl. Novembra 1973. godine Kovačević i Popović odlaze u JNA i grupa ne radi godinu dana. Pauzu su popunili učešćem na Opatijskom festivalu sa pesmom "Samo su ruže znale" kao i singlovima koje su snimili pre prestanka rada.

U to vreme izlazi njihov debi album na kome su se našle najuspešnije kompozicije

sa singlova. Krajem 1974. godine grupa nastavlja sa radom. Umesto Šaranovića (koji je prešao u Ambasadore) za bubnjeve seda Milić Vukašinović (ex Čičci, Mića, Goran i Zoran), a klavijature je svirao profesor muzike Miroslav Maraš. Indexi su prethodno ponudili mesto klavijaturiste, Tihomiru Asanoviću, ali ih je on zbog solističkih planova odbio. Uoči Nove 1975. godine grupa objavljuje singl sa pesmama "Bacila je sve niz rijeku" (koji je mnogo kasnije uspešno obradio Crvena jabuka) i "Pogrešan broj". Na koncertu koji je 22. februara održan u Skenderiji, pod nazivom "Povratak Indexa", doživeli su očekivan triumf. Posle tog nastupa krenuli su na turneju po Jugoslaviji, a predgrupa im je bio novi sastav Teška industrija koji je predvodio klavijaturista Gabor Lendel. Polovinom turneje, Maraš odlazi, a u grupu se vraća Enco Lesić. Na Opatiji izvode Lendelovu pesmu "Ti si mi bila naj naj", na festivalu Vaš šlager sezone osvajaju treće mesto publike, pesmom "Velim te" Aleksandra Koraća. Na Splitskom festivalu predstavljaju se pesmom Đordži Peruzovića "Obala pusta, obala vrela".

U drugoj polovini 1975. godine Davorin Popović radi solo album "Svaka je ljubav ista (osim one prave)" koji su snimili kompletan Indexi. Ploča je promovisana velikim koncertom 21. februara 1976. godine u Skenderiji, Popovića su pratili Indexi a na bini su se pojavili stari članovi: Đorđe Kisić, Esad Arnautalić, ali i mladi klavijaturista Nenad Jurin (ex Cod) koji uskoro postaje zvanični član grupe. Na solo ploči Davorina Popovića našlo se devet kompozicija koje su uradili Boda Kovačević, Enco Lesić i Fadil Redžić. Sem premijernog materijala, tu se našla "Bila si ti, bila je ljubav" sa kojom je tada mladi pevač Goran Gerin pobedio na festivalu Prvi aplauz. Uz pesme "U tebi se žena rađa", "Danas plačem prvi put", "Noćni susret" najslušanija pesma je "I pad je let" na tekst pesnika Duška Trifunovića. Indexi po običaju nastupaju na festivalu Vaš šlager sezone sa Redžićevom pesmom "Moja Hana", gde Davorin Popović dobija nagradu za najbolju interpretaciju. Na festivalu Beogradsko proleće sa pesmom "Stani malo zlato moje" Aleksandra Koraća osvajaju treću nagradu publike. Leta 1976. godine ponovo odlaze na turneju po SSSR-u, a zatim idu sa Zdravkom Čolićem na turneju po jadranskoj obali.

Promocija solističkog albuma Davorina Popovića u sarajevskoj Skenderiji februara 1976. godine.

Krajem 1976. godine Milić Vukašinović prelazi u Bijelo dugme, a bubenjeve po potrebi sviraju Perica Stojanović (ex ambasadori) i Đorđe Kisić.

Novembra 1976. godine Davorin Popović nastupa na beogradskoj Hit paradi sa kompozicijom Gabora Lendžela "Ja sam uvijek htio ljudima da dam" koja izlazi na njegovom prvom samostalnom singlu. Ambiciozan album "Modra rijeka" na stihove pesnika Maka Dizdara iz zbirke "Kameni spavač" i "Modra rijeka". Indexi objavljiju 1978. godine i posle dugo godina se vraćaju jakoj autorskoj muzici. LP su producirali Nikola Borota i Indexi, materijal je miksovan u Minhenu, kao gosti su svirali Tihomir Pop Asanović i Ranko Rihtman, a recitovao je glumac Fabijan Šovagović. Godine 1984. Davorin Popović na solo ploči "S tobom dijelim sve" snima pesme Kemala Montena, Kornelija Kovača i Fadila Redžića. U studiju su ga pratili Indexi, a produkciju je radio Nenad Jurin. Taj materijal je na CD formatu 1996. godine objavila Croatia Records. Godine 1986. Indexi objavljiju četvorostrukou LP kompilaciju sa izborom najuspešnijih snimaka. Isti materijal kasnije biva objavljen i na dvostrukom CD-u. Uz Korni grupu, Time, YU grupu, R.M. Točak band i Dragu Mlinareca, Indexi nastupaju na koncertu održanom u Zagrebu 22. maja 1987. u velikoj dvorani Doma sportova. Na duplom živom albumu "YU rock legende" (Jugoton 1987.), snimljeno na tom nastupu, našle su se i njihove pesme "Sve ove godine", "Balada", "Plima" i "Bacila je sve niz rijeku".

Tokom rata Indexi su pauzirali, Davorin Popović je sve vreme bio u Sarajevu, Đorđa Kisića je ranio geler, Bodo Kovačević je bio u Pragu, a Ranko Rihtman u Izraelu. Njih trojica uz Fadila Redžića i Nenada Jurina krajem 1995. obnavljaju grupu. Tri puta nastupaju u Londonu, a sviraju i pet povratničkih koncerata januara 1996. godine u zagrebačkoj dvorani Vatroslav Lisinski. U jesen 1997. godine pripremaju ploču za koju su muziku komponovali Ranko Rihtman i Slobodan Kovačević, dok su tekstove napisali Maja Perfiljeva i Abdulah Sidran.

Diskografija

Singlovi

- "Sedam veličanstvenih" / "Nikada" / "Večeras u gradu mladih" / "Atlantis" (PGP RTB 1964.)
- "Pružam ruke" / "Naše doba" / "Zašto je prazan čitav svijet" / "Jednom smo se svadili" (PGP RTB 1967.)
- "Drugi čovjek" / "Ako jednom budeš sama" / "Jutro će promijeniti sve" (PGP RTB 1969.)
- "Ne želim tvoju ljubav" / "Šabn-dabn-šabn-du-bajo" (Jugoton 1969.)
- "Svjet u kome živim" / "Da sam ja netko" (Jugoton 1971.)
- "Krivač si ti" / "Sve ove godine" (Jugoton 1972.)
- "Sanjam" / "Balada" (Jugoton 1972.)
- "Plima" / "Ugasila je plamen" / "Povratak Jacka Trbosje-ka i ostalog zla" (Jugoton 1972.)
- "Predaj se srce" / "Budi kao more" (Jugoton 1973.)
- "Jedina moja" / "I tovoćeće proći" (Diskoton 1973.)
- "Samo su ruže znale" / "Samočo, ljubavi moja" (Diskoton 1974.)
- "Ding-da-da" / "Da l' smo ljudi" (Diskoton 1974.)
- "Bacila je sve niz rijeku" / "Pogrešan broj" (Diskoton 1974.)

"Volim te" / "Ti si mi bila naj, naj!" (Diskoton 1975.)
 "Obala pusta, obala vrela" / "Prva ljubav" (Diskoton 1975.)
 "Moja Hana" / "Noćni susreti" / "Stani malo, zlato moje" / "Putovi" (Diskoton 1976.)
 "I mi i nas dvoje" / "Kad se hoće, sve se može" (Diskoton 1976.)
 "Samo jednom" / "Kupala se cura jedna u potoku pod planinom" (Jugoton 1977.)
 "U jednim plavim očima" / "Ana" (Diskoton 1977.)
 "Voljela je Sijaj u travi" / "Pokaži mi dlan" (Jugoton 1977.)
 "Ispijmo zlatni pehar" / "Sviđaš mi se" (Diskoton 1978.)
 "Pozovi me na kafu" / "Slovo o čovjeku" (Jugoton 1978.)
 "Prazne noći a beskrajni dan" (Diskoton 1979.)
 "310 poljubaca" / "Bilo je lijepo" (Jugoton 1979.)
 "Njene oči, usne, ruke" / "Oj, Neretvo" (Jugoton 1980.)
 "Betonska brana" / "Da l' oblak zna" (Jugoton 1981.)

Albumi

- "Indexi" (Jugoton 1974. kompilacija)
- "Indexi" (Diskoton 1976.)
- "Modra rijeka" (Jugoton 1978.)
- "Sve ove godine" (Diskoton 1986. kompilacija, četvorostruki)

Davorin Popović solo

Singl

- "Ja sam uvijek htio ljudima da dam" / "Crveno svjetlo" (PGP RTB 1976.)

Albumi

- "Svaka je ljubav ista (osim one prave)" (Diskoton 1976.)
- "S tobom dijelim sve" (Diskoton 1984.)

INSTANT KARMA

(Zrenjanin)

Juna 1984. godine pevač Aleksandar Janković, gitaristi Bogoljub Omaljev i Saša Koso, slušajući grupe The Beatles i The Rolling Stones, odlučuju da osnuju grupu. Pored ova dva klasička u početku sviraju i obrade Kinksa, Animalsa. Pridružuju im se basista Nikola Pavković i bubnjar Predrag Jovanović. Pod uticajem Džona Lenona grupu nazivaju Instant Karma.

Prvi singl objavljaju za zagrebački Suzy 1987. godine, a zatim menjaju ime u Revolucija i objavljaju još jedan singl za istog izdavača. Na toj ploči našle su se četiri pesme od kojih su "Ti si tu" i "Ona to zna" snimljene na koncertu. Krajem 1988. godine vraćaju se na prvo bitno ime i u sopstvenoj produkciji objavljaju kasetu "The Story Of Instant Karma". U međuvremenu, grupu napušta Omaljev, a na njegovo mesto dolazi Srđan Muc. Početkom 1990. godine iz grupe odlazi i Saša Koso. Sa tri pesme: "Deset godina pre", "Zaboravi me" i "Dim nad gradom" objavljaju se na kompilaciju zrenjaninskih sastava "Dim nad gradom" (Rag Records 1990.). Decembra 1990. godine objavljaju debi album "Deset godina pre" kojim postavljaju osnove svog viđenja rhythm i blues muzike; na tragu onoga što su Englezi precizno krstili kao pub rock. Aprila 1992. godine izlazi album "Pazi kako hodaš" na kome se pored njihovih pesama nalaze obrade Vilka Džonsona, J. Edvardsa i "Osmijeh" Drage Mlinareca. Aprila 1994. godine objavljaju živi album "Kako ubiti oktopoda?" snimljen u Mojo klubu u Senti. Po završetku

turneje na kojoj je "Oktopod" bio promovisan, grupu napušta Nikola Pavković i osniva grupu Oružjem protiv otmičara. U to vreme im se vraća Saša Koso koji preuzima ulogu basiste, ali ne zapušta ni svoje gitarističko znanje. Sledećim albumom "Dan za danom" 1995. godine upuštaju se delimično i u istraživanje country zvuka. Na ploči se nalazi i obrada "A ti želiš pričati" slovenačkog kantautora Andreja Šiferra. Gosti na snimanju su bili Goran Vasović (Eva Braun) koji je pevao prateće vokale i klavijaturista Bogdan (Vojvodanski blues band).

Pregled minulog rada nude septembra 1996. godine na kompilacijskom CD-u "Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)", koji obuhvata materijal od prvih singlova pa do dve nove pesme: "Sunce i ljubav" i "Ne možeš mi ništa". Drugu pesmu je napisao Cane iz Partibrejkersa koji se pojavljuje i kao gostujući vokal. Na disku "BLUM!" Instant Karma se vraća svojim rhythm i blues izvoristima, a ploču su snimili Janković, Koso, basista Đorđe Đukić i bubnjar Slobodan Levakov. Orijentisući se ka britanskoj sceni šezdesetih godina, pesmu "Brian Jones" su posvetili ču-

NEBOJŠA BABIĆ

venom gitaristi The Rolling Stones, a instrumental "Dr. Winston O' Boogie" naziv je dobio po pesudonimu koji je koristio Džon Lenon.

Diskografija

Singlovi

- "Dim nad gradom" / "Amerika" (Suzy 1987.)
- "Totalni mrak" / "Ti si tu" / "Ona to zna" / "Rodni kraj" (Suzy 1988.) pod imenom Revolucija

Albumi

- "The Story Of Instant Karma" (kaseta Rag Records 1988.)
- "Deset godina pre" (Rag Records 1990.)
- "Pazi kako hodaš" (Carlo Records 1992.)
- "Kako ubiti oktopoda?" (Take it or leave it 1994. koncertni)
- "Dan za danom" (PGP RTS-Komuna 1995.)
- "Roll Over (Godine oktopoda 1987-1996)" (Take it or leave it-Rag Records 1996. kompilacija)
- "BLUM!" (Index Music 1997.)

ISLAMOVIĆ ALEN

(Sarajevo)

Alen Islamović je početkom karijere srušao bas u grupi Divlje jagode a zatim dobio ulogu glavnog pevača. Godine 1986. prelazi u Bijelo dugme gde kao pevač zame-

njuje Mladena Vojičića Tifu. Sa njima snima ploče "Pljuni i zapjevaj moja Jugoslavijo" (Kamarad - Diskoton 1986.), živu "Mramor, kamen i željezo" (Kamarad - Diskoton 1987.) i "Čiribiribela" (Kamarad - Diskoton 1988.). Novosadska grupa Griva je na albumu "Što te tata pušta samu" (PGP RTB 1988.) snimila tri njegove pesme.

Alen Islamović u kaputu krojenom bez veze.

Iz Bijelog dugmeta je otišao marta 1989. godine i započeo solo karijeru. Svoje scensko pojavljivanje zasnovao je na nastupima na maticu po diskotekama, gde je pevao hitove Divljih jagoda, Bijelog dugmeta i Riblje čorbe. Za LP "Haj, nek se čuje, haj, nek se zna" sam je pisao materijal, a ploču je odsvirao, producirao i aranžirao Nikša Bratoš. Drugu ploču "Gdje je moj rođeni brat" objavljuje za zagrebački Euroton, dok je izdanje za Evropu potpisala švajcarska firma Mam. Zatim u Nemačkoj objavljuje ploče "Bauštelac", "Opet meni don" i koncertnu koja je snimana na nastupima u Sloveniji, Hrvatskoj, Nemačkoj, Austriji i drugim zemljama. Veći deo žive ploče čine pesme iz repertoara Bijelog dugmeta.

Diskografija

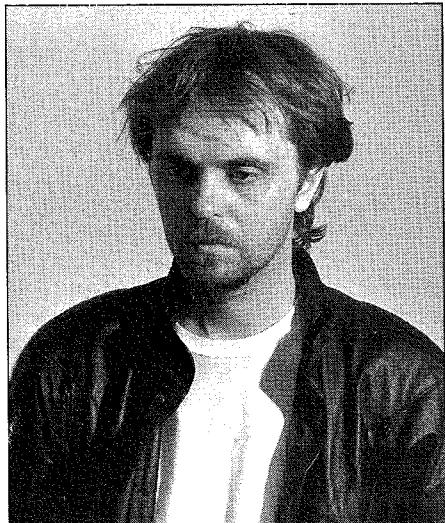
- "Haj, nek se čuje, haj, nek se zna" (Jugoton 1990.)
- "Gdje je moj rođeni brat" (Euroton 1992.)
- "Bauštelac" (Nimfa sound 1993.)
- "Opet meni don" (Nimfa sound 1994.)
- "Live Eurotour 95-96" (Tera 1996. koncertni)

ITD BAND

(Zagreb)

Osnivač grupe i njen dugogodišnji spiritus movens Miroslav Drljača Rus napušta sastav Ad Fines u kome je pevao i svirao i 1982. godine osniva ITD Band. U grupi je bio kompletan autor, ali je delovao kao čovek iz senke, jer se nije pojavljivao na bini. Rus je, inače, profesor filozofije i književnosti, a bio je muzički urednik i voditelj na radiju Velika Gorica. Tokom godina kroz grupu je prošao veliki broj muzičara: pevač Branislav Bekić, bubnjar Miroslav Budanko, gitarista Damir Lipošek, basista Dražen Tomljenović, Branko Kezle, Jadranko Mileusnić, Rastislav Topolski, Nebojša Tepšić i drugi.

Prvi nastup grupe je imala novembra 1982. godine na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Početkom 1984. godine objavljaju debi LP "Dvadeseti vijek" sa koga su se izdvojile "Slavenska minijatura" i "Promijeni nešto u sebi", a u pesmi "Priča sa zapadne strane" iskoristili su temu iz "Give Peace A Chance" The Beatles. Ploču su producirali Rus i Hrvoje Hegedušić, a aranžmane je uradio gitarista Branko Bogunović. Baveći se slovenskim temama u tekstovima i muzikom srednje struje, Rusove pesme su u to vreme odušarale od većine grupe tadašnje scene. Veliki uspeh postižu drugom pločom "Plavi vojnik" na kojoj se našla "Rodeni u Zagrebu", obrada Springstinove (Bruce Springsteen) "Born In USA". Tada je grupa uspela da rasproda i veliku dvoranu zagrebačkog Doma sportova. I sledeći LP "Skidam te pogledom" donosi im 1988. godine seriju hitova "Majko zemljo", "Lagano umirem", "Osvajam Beograd" i "Tekila-Šila". LP je producirao Branko Bogunović, a gost na snimanju bio je country gitarista Albert Li (Albert Lee). Poslednji album "S ove strane ljubavi" objavljaju 1989.

Miroslav Rus, pokretačka snaga ITD benda.

godine, a na ploči predstavljaju novog pevača Davora Bornu koji je pre toga pevao prateće vokale kod Borisa Novkovića. Na ploči se ponovo našla "Slavenska minijatura", ali i obrada narodne "Kud idemo, tud pjevamo" i "Što to ima u njemu" kao i obra-

da "Always In My Mind". Producijom se bavio njihov klavijaturista Fedor Boić.

Po izlasku ploče grupe prestaje sa radom, a Rus komponuje za pevače sa kojima je ranije već radio. Na listi redovnih konzumiranih njegovih pesama su Mišo Kovač, Željko Bebek, Massimo Savić, Tajči, Novi fosili i drugi. Uz taj angažman Rus je objavio zbirku pesama "Ne tajim da te volim".

Diskografija

Singlovi

- "Vojnička" / "Elena" (Suzy 1986.)

Albumi

- "Dvadeseti vijek" (Jugoton 1984.)
- "Plavi vojnik" (Suzy 1986.)
- "Skidam te pogledom" (Suzy-CBS 1988.)
- "S ove strane ljubavi" (Suzy-CBS 1989.)

IZAZOV

(Zagreb)

Sastav je 1977. godine osnovao klavijaturista i pevač Mato Došen (ex Hobo) sa basistom Nenadom Zubakom (ex Grupa 220, Time, Hobo). U početku su radili studijske snimke sa gitaristom Vedranom Božićem i bubnjarom Pikom Stančićem. Jedno vreme sa njima je svirao bubnjar Adi Karaselimović, ali je ubrzo prešao u Srebrna krila. Tek kada su im se priključili bubnjar Tom Martin i gitarista Eduard Matešić (ex Peta riječka), grupa je krenula sa koncertima.

Po objavljinju singla sa pesmom "Jelena" (tekst je napisao njihov priatelj iz Crne Gore Saša Eraković) 1979. godine, Došen napušta grupu, a pevanje preuzima Matešić. Pesma postiže solidan uspeh a po objavljinju drugog singla "Balerina" (tekst je napisao glumac Mile Rupčić) sledeće godine dolazi novi bubnjar Dragan Brčić (ex Time) i još jedan gitarista Zoran Viceban. U to vreme oni su nastupali i kao prateći sastav Drage Mlinareca, te su u toj kombinaciji svirali na manifestaciji Pozdrav iz Zagreba u beogradskom Domu omladine 1981. godine kada su izveli i svoj materijal. Debi LP "Izazov" producira Zubak, a kao gosti se pojavljuju Tini Varga, Drago Mlinarec, saksofonista Jurij Novoselić (Film) i gitarista Rasto Milošev (Parni valjak).

Krajem 1983. godine grupe prestaje sa radom. Došen u to vreme već ima uspešnu karijeru kompozitora i producenta. Matešić postaje lider country grupe Plava trava zabrava, Zubak se bavi produkcijom, Brčić odlazi u inostranstvo, a Viceban prelazi u grupu Zvijezde.

Diskografija

Singlovi

- "Jelena" / "Auto" (Jugoton 1978.)
- "Balerina" / "Poželi nešto" (Jugoton 1980.)

Album

- "Izazov" Jugoton 1981.)

JAKARTA • JUGOSLOVENI • JUSIĆ IBRICA • JUTRO

JAKARTA

(Beograd)

Grupa je nastala 1981. godine, ali su se u njoj u početku, često menjali muzičari. Originalni članovi grupe gitarista Jane Pardovski (ex Butik) i pevač Igor Popović su stabilne saradnike našli u basisti Radetu Bulatoviću, klavijaturisti Milošu Petroviću i bubenjaru Ivanu Fecetu (ex Luna).

Debi LP "Maske za dvoje" 1984. godine donosi njihovo viđenje pop funk zvuka. U produkciji Aleksandra Habića objavljaju polirane pesme "Spiritus", "Piromanija", "Dama

ZORICA BAIN - BUKANOVIC

sa severa", "Pozovi me" i druge. Na snimanju su učestvovali saksofonista Pol Pinjon (Paul Pignon) Kire Mitrev (trombon), Goce Dimitrovski (truba) i Ivan Švager (tenor saksofon). Miloš Petrović ih napušta posle te ploče i posvećuje se radu sa grupom Jazzy. Drugi LP "Bomba u grudima", Jakarta objavljuje dve godine kasnije sa bubenjarcem Miroslavom Karlovićem u produkciji Saše Habića, a u pesmama čine zaokret ka lakšim pop strukturama. Posežući za pevljivim refrenima u prvi plan su izbacili pesme "Reci gde je lova", "Mali policajci".

Ploča ne prolazi najbolje kod kritike i publice i posle nje grupa prestaje sa radom. Jane Pardovski se povlači iz muzike, a Igor Popović se početkom devedesetih seli u Italiju gde i danas živi.

Diskografija

Singlovi

"Amerika" / "Put u bajano" (PGP RTB 1983)

"Spiritus" / "Problem" (PGP RTB 1984.)
"Osvojiču svet" / "Osvojiču svet - instrumental" (PGP RTB 1985.)

Albumi

"Maske za dvoje" (PGP RTB 1984.)
"Bomba u grudima" (PGP RTB 1986.)

JUGOSLOVENI

(Beograd)

Sastav je pokrenuo pevač Zoran Paunović koji je ujedno bio i autor najvećeg dela materijala. Naslonjen na standardni rock bavio se tekstovima sa elementima slenga i socijalnih tema, a jedini radijski hit postigao je pesmom "Jugosloveni" u kojoj analizira karakterne osobine ovdašnjeg življa.

Debi LP "Došlo mi je da se napijem" Jugosloveni su objavili 1986. godine u postavi Zoran Paunović (vokal), Nenad Maričić (gitaru), Dragan Latinčić (bas) i Goran Milanović (bubenjevi). Gosti na snimanju su bili Cornelije Kovač, klavijature i Vlada Negovanović, gitara. Već za drugi LP "Vruće osvežavajuće", nakon godinu dana, Zoran Paunović menja kompletну postavu muzičara, a ploču radi sa studijskom ekipom: Vlada Negovanović (gitare i produkcija), Dragoljub Đuričić (bubenjevi), Ted Jani (gitaru), Zoran Radomirović Švaba (bas) i Saša Lokner (klavijature). I treći

LP "Krici i šaputanja" nastaje u saradnji sa studijskim muzičarima, dok grupu pored Zorana Paunovića čine novi članovi.

Posle te ploče grupa prestaje sa radom, a leta 1997. izlazi CD kompilacija Jugoslovena pod nazivom "Došlo mi je da se napijem".

Diskografija

"Došlo mi je da se napijem" (Diskoton - Komuna 1986.)
"Vruće osvežavajuće" (Diskoton - Komuna 1987.)
"Krici i šaputanja" (PGP RTB 1988.)
"Došlo mi je da se napijem" (Komuna 1997. kompilacija)

JUSIĆ IBRICA

(Dubrovnik)

Dubrovački trubaduri, predvođeni Đelom Jusićem, krajem šezdesetih godina predstavljali su jednu od najpopularnijih grupa zabavno muzičkog usmerenja. Mlađi Đelin brat, Ibrica, (rođen 1944.) je prve pristalice sticao u lokalnim dubrovačkim okvirima. U potrazi za širom afirmacijom obreo se 1965. godine u Zagreb. Debitovao je na festivalu Zagreb 68 pesmom "Celuloidni pajac". Zatim stižu uspešne pesme "Ponoć", "Još uvijek ne znam neke važne stvari", "Mačka" sa kojima pobeđuje na festivalima.

Oslanjajući se na elemente šansone i akustičarske muzike, najveću slavu je stekao sedamdesetih godina. Godinama je pred-

stavljao zaštitni znak dubrovačkih leta, neformalno izvodeći svoju muziku na čuvenim skalinama, a održavao je i samostalne recitale u reprezentativnim Kneževim dvorima. Ujedno, učestvuje u pozorišnim predstavama "Edvard II", "Kolumbo", "Aretel". Od 1971. do 1973. godine živi u Parizu i bavi se muzikom. Rani LP "Ibrica Jusić" objavljuje odmah po povratku i on donosi hitove "Kad bi vi znali moja gospoda", "Dobro jutro, Margaret" (autor Đ. Jusić), "Nemoj poći sad" (Ž. Brel) i "Mačka" (P. Gotovac). I na sledećim pločama snima pesme slične atmosfere, na tekstove Desanke Maksimović ("Tražim poljovanje", "Putnik treće klase"), Alekse Šantića ("Emina"), Šekspira ("Sit svega toga"), Bertolda Brehta ("Ne dajte da vas zavedu"), Mike Antića ("Kad umrem"), Luke Paljetka, Enesa Kiševića, Arsena Dedića i drugih. Pored njega, muziku je na pločama najčešće komponovao Đelo Jusić. LP "La Vie", Ibrica je snimio na francuskom jeziku. Uz njegove pesme, tu su "Amsterdam" Žaka Brela i "Et Maintenant" Žilber Bekoa.

U drugoj polovini osamdesetih postupno se povlači sa scene i jedno vreme živi u Švedskoj, a 1994. godine objavljuje CD kompilaciju "Retrospektiva".

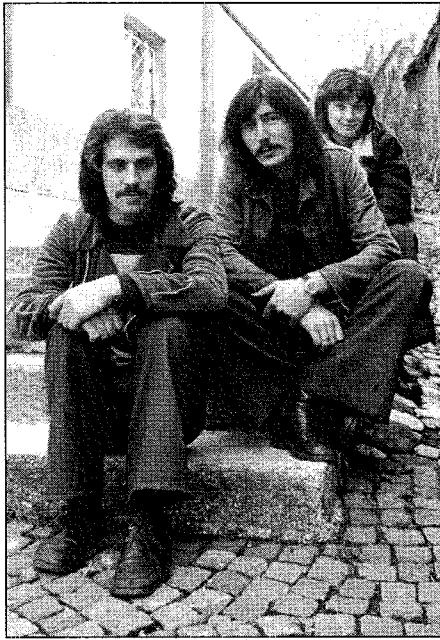
Diskografija

"Ibrica Jusić" (Jugoton 1973.)
 "Skaline od sudsbine" (Jugoton 1975.)
 "Emina" (Jugoton 1977.)
 "Ne dajte da vas zavedu" (Jugoton 1978.)
 "Čovjek bez kafića" (Jugoton 1980.)
 "Ibrica" (Jugoton 1981.)
 "Ibrica Jusić + pas, soba 501, osoba dvije" (Jugoton 1983.)
 "La Vie" (Jugoton 1985.)
 "Retrospektiva" (Croatia Records 1994. kompilacija)

JUTRO

(Ljubljana)

Grupa Jutro osnovana je 27. decembra 1970. godine u Ljubljani i prvi put su nastupili na novogodišnjem koncertu u hali Tivoli. Sastav su osnovali gitarista i pevač Zoran Crnković, basista Miro Tomasini i bubenjak Drago Gajić, a kasnije im pristupa gitarista Alan Jakin (ex Era).

Grupa je u početku svirala boogie rock, ali su radili i obrade klasičnih dela. Tako je njihovo električno viđenje Mocartove "Male noćne muzike" zabeleženo na koncertnoj ploči "BOOM Pop Fest" (Jugoton 1973.) snimljenoj na istoimenom festivalu u Ljubljani. Tokom sedamdesetih predstavljaju sigurnu koncertnu formaciju, ali ne uspevaju da postignu širu afirmaciju. Godine 1978. pristupaju im saksofonista Lado Jakša i klavijaturista iz Bugarske Jordan Gančev, pa stil menjaju u jazz rock, ali bez vidljivog uspeha.

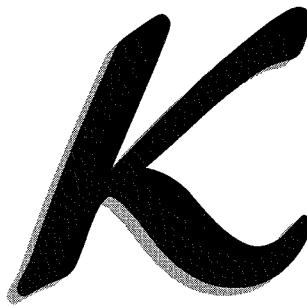
Po objavljuvanju albuma "Dobro jutro", koji je kritika te 1980. godine ocenila kao demodiran, povlače se u slovenačke okvire i prepuštaju tezgarenju.

Diskografija**Singl**

"Prema Suncu" / "Mozart" (PGP RTB 1976.)

Album

"Dobro jutro" (RTV LJ 1980.)

KAMELEONI • KARLOWY VARY • KBO!
 • KERBER • KONGRES • KONTRARITAM
 • KORNI GRUPA • KOVAČ BORIS • KOVAČ
 KORNELIJE • KOVAČIĆ JANI • KOVAČIĆEK
 ZDENKA • KOZMETIKA • KRESLIN VLADO
 • KUD IDIJOTI

KAMELEONI

(Kopar)

Grupu su septembra 1965. godine osnovali ritam gitarista Danilo Kocijančić, basista Jadran Ogrin, gitarista Marjan Maliković, klavijaturista Vanja Valič i bubenjak Tilio Furlanič. Prvi nastup imali su krajem 1965. godine u Omladinskom klubu u Kopru.

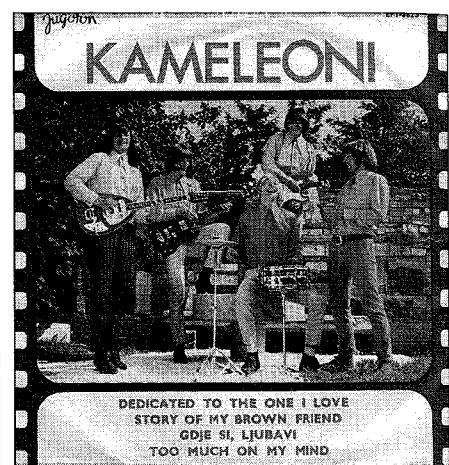
Kako su sva petorica bili vokalno jaki, od samog početka su negovali višeglasno pevanje. Već maja 1966. godine na zagrebačkom festivalu Šampionat jugoslovenskih ansambala dele prvo mesto sa afirmisanom grupom Roboti, a Furlanič osvaja prvo mesto kao vokalni solista. Visoku poziciju postižu zahvaljujući pesmi "San izgubljene ljubavi" koju su komponovali na tekst engleskog pesnika Vordsvorta. Ta pobeda im je omogućila da nastupaju po čitavoj Jugoslaviji a česti su gosti u Austriji i Italiji gde sviraju u cenjenom klubu Piper. Ne samo zbog toga što su imali najbolju opremu, među kolegama su brzo stekli renome sigurnih instrumentalista, tako da su često pobedivali na gitarijadama.

Na prvom singlu koji objavljaju početkom 1967. godine nađaze se tri njihove kompozicije i "See See Rider" iz repertoara grupe The Animals. Uprkos uspesima, februara 1968. godine nezadovoljni zaradom, ceplju se na dve frakcije i obe nastupaju pod imenom Novi Kameleoni. Jednu grupu predvode Vanja Valič i Jadran Ogrin, a pridružili su im se gitarista Goran Tavčar i bubenjak Ivan Mojzer i rade muziku za film "Sončni krik" reditelja Boštjana Hladnika. Naslovnu pesmu iz filma snimili su na trećem i poslednjem singlu "I'm Gonna Tell You" 1968. godine, Danilo Kocijančić je bez većeg uspeha nastavio kao pevač sa italijanskim i slovenačkim muzičarima, među kojima je bio i cenjeni gitarista Drago Della Bernardina.

Obe grupe prestaju sa radom 1969. godine, a muzičari se sele po različitim sastavima. Marjan Maliković radi sa grupama Faraoni, Srce, Mladi Levi i September, Danilo Kocijančić je prešao u Bumerang, Jadran Ogrin je jedno vreme svirao u sastavu September, Bernardina je prešao u Sinove i Generals, a ostali su otišli u inostranstvo.

Uprkos planovima, 1975. godine nisu obeležili desetogodišnjicu osnivanja grupe, ali su se leta 1981. godine na kratko okupili u Kopru i održali koncert. Potom su deo

svojeg starog repertoara ponovo snimili i objavili na ploči "Kameleoni". Tu su se našle pesme "Sjaj izgubljene ljubavi", "U mom gradu", "Voz za kraj". Sredinom devedesetih godina na dva CD-a objavljaju reizdanja svojih starih snimaka, ali i nove pesme u maniru muzike glavne struje.

jih starih snimaka, ali i nove pesme u maniru muzike glavne struje.

Diskografija**Singlovi**

"La Felicita" / "See See Rider" / "Sjaj izgubljene ljubavi" / "Looking For Me" (Diskoton 1967.)

"Dedicated To The One I Love" / "Story Of My Brown Friend" / "Gđe si, ljubavi" / "Too Much On My Mind" (Jugoton 1967.)

"I'm Gonna Tell You (I dio)" / "I'm Gonna Tell You (II dio)" / "Sunny Cry" / "Captain" (Jugoton 1968.)

Albumi

"Kameleoni" (RTV LJ 1982.)

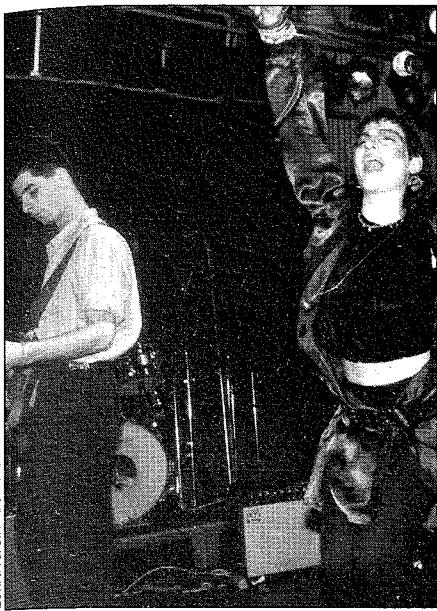
"Kameleoni 66-67" (Helidon 1994.)

"Za vse generacije" (Helidon 1995.)

KARLOWY VARY

(Zagreb)

Sastav je osnovan 1982. godine, ali kao Korowa bar. Veći uspeh postižu tek 1985. godine pod imenom Karlowy Vary, kada snimaju album "La Femme" u postavi pevačica Varja Orlić, gitarista Tomo In Der Mühlen, klavijaturistkinja Margita Stefanović, bubenjak Dragan Simonovski, basista Pink i violinista Rista Al Ibro. Na ploči, koja je nastala na tradiciji britanske post novotarasne scene, našla se i obrada "Get it on" sastava T. Rex.

ZORICA BAJIN - ĐUKANOVIC

U pojednim momentima grupa je imala do dirne tačke i sa Ekatarinom Velikom, što je verovatno bio Margitin, ali i Tomin uticaj, jer je on u to vreme sarađivao sa Milanom Mladenovićem.

Posle samo nekoliko koncerata, na kojima je posebno intrigantan bio scenski nastup Varje Orlić, grupa 1986. godine prestaje sa radom.

Diskografija

"Le Femme" (PGP RTB 1985.)

KBO!

(Kragujevac)

Grupu su pod jakim uticajem punk i HC muzike januara 1982. godine osnovali gitaristi Saša Vujić Vuja i Aca Vojinović. Sa njima su još nastupali Miša koji je svirao bas i pevao i bubenjar Rajko. Naziv KBO! predstavlja onomatopeju žabe iz crtanog filma. Do odlaska u vojsku nastupali su po lokalnim gitarijadama. U tom periodu njihovi snimci su objavljeni na engleskim komplacijskim kasetama "International Brigade" (1984.) i "Liberate" (1985.). Po povratku iz vojske godine 1986. ostaju bez basiste, Vuja preuzima pevačku ulogu, za bubenjeve seda njegov brat Boban Vujić i grupa dobija konačan personalni profil. Publiku zainteresovana za punk zvuk bolje ih upoznaje putem demo kasete "Tama" (1986.), "Nove Obrane Starih Stvari" (1987.), "!OBK" (1988.) i "Moja sloboda" (1989.) koje su samostalno objavili. Marta 1988. godine svirali su u Budimpešti i na tom nastupu je snimljena kaseta "Live In Budapest". Maja 1989. godine svirali su u Solunu, tokom jula održali su četiri nastupa u Mađarskoj, a oktobra meseca su u Beču bili pregrupa na koncertu sastava Emils i Gorilla Bisquits. Debi LP "Forever punk" snimili su u beogradskom studiju O za samo četiri sata, a ploču je objavila kuća Wipe Out Records iz grčkog grada Pireja. Sledеći LP "Pozovi 93" objavili su za novosadski Start Today Records 1990. godine. Ploču su promovisali nastupima širom Jugo-

slavije, Mađarskoj i Austriji. Tokom leta 1991. godine poduzeli su turneu po Belgiji i Holandiji. Zbog ratnih sukoba u Sloveniji kompletna oprema im je ostala u ljubljanskom klubu France Prešeren i tek nekoliko godina kasnije su uspeli da je vrate. Početkom 1992. godine svirali su u Skoplju, a zatim su objavili CD "Za jedan korak" za francusku kuću Onkra iz Tuluza. Januara 1993. godine svirali su u Ilirskoj Bistrici i Kopru. Tokom karijere bili su zastupljeni na brojnim inostranim kompilacijama od kojih je najznačajnija antiratna "The Dignity Of Human Being Is Vulnerable" (AWA 1993.). CD je objavljen u Holandiji, a KBO! su priložili pesmu "Ubijte me". U Jugoslaviji su učestvovali na kompilaciji "Mi za mir" (Vreme zabave / Centar za antiratnu akciju Beograd 1995.) sa pesmom "Idi+Odlazi". Septembra 1997. godine objavili su četvrtu oficijelnu ploču, CD "Svetlo ludila" za sopstvenu izdavačku kuću.

Tokom karijere KBO! neguju post punk zvuk sa distorziranim gitarama i tekstovima zasnovanim na socijalnoj tematiki. Vuja u

svom studiju Češnjak u Kragujevcu snima i producira ploče brojnim novim sastavima, a paralelno svira u grupama Zvoncekova bilježnica iz Aranđelovca i Trula koalicija iz Gornjeg Milanovca. Objavio je demo solo kasetu "Vuja's solo project".

Diskografija

"Forever punk" (Wipe Out Records 1989.)
"Pozovi 93" (Start Today Records 1990.)
"Za jedan korak" (Onkra 1992.)
"Svetlo ludila" (KBO! Records 1997.)

KERBER

(Niš)

Početkom osamdesetih godina u Nišu je delovala grupa Top koja je vremenom izgradila solidnu lokalnu reputaciju. Izvodili su strani, hard orientisan materijal, imali su i svojih pesama, a paralelno su sarađivali sa pozorištem Treća polovina. Sastav nije imao stabilnu postavu jer su muzičari odlazili da sviraju koncerete sa tada već afirmisanim Galijom, pa bi se opet vraćali. Kada su se 1981. godine na okupu našli pevač Goran Šepa Gale, gitarista Tomica Nikolić, klavijaturista Branislav Božinović, bubenjar Zoran Stamenković (ujedno autor tekstova) i basista Zoran Madić odlučili su se za ozbiljniji

rad i menjaju ime u Kerber. Naziv grupe je bio odabran sasvim u skladu sa hard rock ikonografijom, jer je Kreber mitološko biće, troglavi pas sa zmijskim repom koji čuva ulaz u podzemni svet.

Krajem novembra 1981. godine grupa organizuje prvi samostalni koncert u Mužičkom klubu u Nišu. Tokom 1982. godine intenzivno sviraju po Nišu i okolini i rade na svom materijalu. Uoči Omladinskog festivala u Subotici, Zoran Madić odlazi u JNA, a na njegovo mesto dolazi Zoran Žikić Sosa (ex Mama rock). Na Omladini pobeđuju sa pesmom "Mezimac". Nekoliko dana kasnije nastupaju na Tašmajdanu kao predgrupa na koncertu Galije. Jula meseca u beogradskom studiju Aquarius sa producentom Gordonom Roulijem, (Gordon Rowley), basistom grupe Nightwing, snimaju prvi album "Nebo je malo za sve". Zatim u Manchesteru mišku snimke sa Roulijem. Decembra 1983. godine sviraju kao predgrupa na koncertima Uriah Heep u Jugoslaviji, a tada im izlazi debi LP na kome su koncertno proverene pesme "Mezimac", "Nebo je malo za sve" i "Heroji od staniola". Početkom godine Zoran Stamenković dobija žuticu i privremeno ga zamjenjuje Boban Đorđević iz Generacije 5. Marta meseca nastupaju na Opatijskom festivalu, gde se svojim težim zvukom ne uklapaju u kristalnu atmosferu. U to vreme Sosa već izgrađuje imidž scenski najatraktivnijeg člana. Svira gitaru u obliku sekire, a na bini voli da bljuje vatru. Danak svojim scenskim egzibicijama plaća 19. maja na koncertu u Novom Sadu. Prilikom izvođenja tačke gutača plamena, zadobija po licu opekotine drugog stepena. Uprkos savetima lekara, nastavlja koncert, a sledećih dana se na bini pojavljuje u zavojima i sa maskom. Dalje izvođenje te cirkuske tačke mu zbrajanju kolege iz grupe. U okviru proslave Dana mladosti, 25. maja 1984. godine sviraju sa vodećim domaćim sastavima na Trgu Marksа i Engelsa. Juna meseca nastupaju kao predgrupa na jugoslovenskim koncertima sastava Nightwing. Tokom jula u diskoteći Zana u grčkom mestu Paralija sviraju standard rock program. U oktobru im se vraća Zoran Stamenković, a decembra sa Roulijem u Engleskoj snimaju drugi album. Tokom boravka u Britaniji nastupaju u klubovima u Liverpulu i Česteru.

Aprila meseca 1985. godine Zoran odlazi u JNA a za bubenjevima je opet Boban Đorđević. Ubrzo izlazi LP "Ratne igre" na kome se pored studijskih snimaka nalazi i verzija "Mezimca" pod nazivom "Get Me Out", snimljena na nastupu u Liverpulu. Maja meseca ponovo sviraju na koncertu povodom Dana mladosti na Trgu Marksа i Engelsa, a nastupaju na stadionu Crvene zvezde u okviru YU rock misije. U Zagrebu, na Šalati, prvi put sviraju 20. septembra. Početkom oktobra u grupu umesto Bobana Đorđevića dolazi Dragoljub Đurić (ex Mama Co Co, YU grupe, Leb i sol). Novembar dobijaju nagradu Smeli cvet koju je za doprinose rock muzici dodeljivao SSOS. Juna 1986. godine u JNA odlazi Branislav Božinović, a zamenjuje ga Milorad Đžmerković (ex Slomljena

K

Kerber 1986. godine: Džmerković, Božinović, Šepa, Sosa, Đuričić

stakla, Peđa D'Boy Band). Treći LP "Seobe" snimaju sa producentom Kornelijem Kovачem, a tekstove su im pisali Bora Đorđević, Nikola Čurilo i Dušan Arsenijević. Đorđević sa Galetom peva u pesmi "Čovek od meda". Udarne pesme su i "Seobe", "Bojte da sam druge ljubio", "Kad ljubav izda" (u kojoj je kao citat uzet stih iz pesme "Mostarske kiše" Pere Zupca) i "Ne igram ruski rulet". Tokom 1987. godine drže oko dvesta koncerata, a popularnost im se posebno utvrđuje u Srbiji, Bosni i Makedoniji. U proleće 1988. godine objavljaju album "Ljudi i bogovi" koji je producirao Đorđe Petrović. Tekstove je radio Duško Arsenijević i oni u sebi nose i političke poruke. U letu iste godine grupu napušta Sosa, dugogodišnji zaštitni znak Kerbera. Novi član postaje Branko Isaković (ex Bulevar, Suncokret, Idoli). Sa starim klavijaturistom Banetom objavljaju živi album "12.12.88." snimljen na koncertu u beogradskom Domu omladine. LP je prošao loše kod kritike i publike i grupa je po njegovom izdavanju napravila dvogodišnju pauzu.

Krajem 1990. godine objavili su ploču "Peta strana sveta" u produkciji Saše Habića i autorsku pomoć Bore Đorđevića i Dragana Ilića. Kao gosti u pesmi "Tata mama", pevali su članovi dečijeg hora iz Zemuna, a Neša Petrović je pomagao svojim deonicama na sakofonu. Za retrospektivno veče Beogradskog proleća 91 obradili su pesmu "April u Beogradu" iz repertoara Zdravka Čolića, a taj snimak je objavljen na festivalskoj ploči "Beograde" (PGP RTB 1991.).

Zatim prave dužu pauzu tokom koje rade muziku za pozorišnu predstavu "Blues osmeh" i sviraju akustični koncert sa simfonijskim orkestrom i horom. Početkom 1996. godine objavljaju album "Zapis". Uz stare članove Galeta, Tomicu i Banetu tu su i novi: bubenjar Josip Hartl, basista Saša Vasković i Goran Đorđević koji svira udaraljke.

Diskografija

- "Nebo je malo za sve" (RTVJ 1983.)
- "Ratne igre" (RTVJ 1985.)
- "Seobe" (PGP RTB 1986.)
- "Ljudi i bogovi" (PGP RTB 1988.)

Kerber 1989. godine: Đuričić, Isaković, Šepa, Nikolić, Božinović

"12.12.88." (PGP RTB 1989. koncertni)
"Peta strana sveta" (PGP RTB 1990.)
"Zapis" (PGP RTS 1996.)

KONGRES

(Sarajevo)

Sastav je nastao u proleće 1982. godine, a osnovali su ga pevač i gitarista Mahir Purić, basista Aljoša Buha, pevač Emir Ceric, klavijaturista Jadranko Džihan i bubenjar Adam Subašić. Za naziv Kongres su se odlučili jer je 1982. bila godina kongresa SKJ i SSO. Činilo se da se spremaju promene u društvu, a kako su oni želeli promene u muzici, odabrali su to ime.

Prvi koncert održali su u sarajevskom klubu Sloga sa Zabranjenim pušenjem i grupom Elvis J Kurtovich u jesen 1982. godine. U početku su radili sa dizajnerom Davorom Papićem, po čijoj ideji su na koncertima delili letke, emitovali filmove i slajdove, ali su vremenom pojednostavili svoj izraz. Prve pesme su uglavnom bile sa socijalnom tematikom. Tako su na svom prvom predstavljanju u Beogradu, decembra 1982. godine izvodili pesmu "Bijeli šljemovi, crna rekreacija" posvećenu rudarima. Ali kako su sticajem okolnosti proveli dvadesetak dana u hercegovačkim rudnicima boksita, gde su hono-

rano merili radne učinke rudara, izgubili su volju da sviraju tu pesmu jer su shvatili da nema mnogo dodira sa stvarnošću.

Godine 1984. objavljaju debi LP "Zarjavaće trobente" (Zardale trube) koji su snimili kao trio jer je Emir Ceric u međuvremenu napustio grupu. Na ploči se kao gosti pojavljuju Dražen Janković, klavijaturista Zabranjenog pušenja i Zoran Predin iz sastava Lačni Franz. Predin peva u pesmi "Zabava" i naslovnoj, za koju je komponovao refren. Isti refren Predin je iskoristio na albumu Lačnog Franza "Slon med porcelanom" (Hellen 1984.) u pesmi "Jutri bom pujsa razbil". Kako je Aljoša Buha po majci Slovenac, na ploči su dva njegova teksta na slovenačkom, dok su ostatak materijala napisali Mahir i Adam. Pesme su uradili u pročišćenom maniru novog talasa, začinivši ih pomalo depresivnim tekstovima posebno u pesma "Alisa prodaje zemlju čudesu", "Zabava" i "Sumrak". Na turneji povodom ploče, pridružili su im se gitarista Ivan Ivanović (kasnije u Crvenoj jabuci) i klavijaturista Edo Grdinčić.

Uoči snimanja druge ploče grupa se podelila u dve frakcije, zatim su se ujedinili, dogovarali saradnju sa Markom Brecljem,

ali je nisu realizovali. Aljoša Buha se 1985. godine pridružio Crvenoj jabuci. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći 18. septembra iste godine, a Mahir i Adam su se po raspodu Kongresa povukli sa scene. Tokom rata Adam je ranjen u Sarajevu.

Diskografija

"Zarjavele trobente" (Diskoton 1984.)

KONTRARITAM

(Novi Sad)

Sastav je u jesen 1980. godine osnovao Sreta Kovačević koji je pre toga u Pekinškoj patki svirao gitaru. U novoj grupi, orijentisanoj na britanski ska, svirao je saksofon, a od ljudi koji su činili sastav jedino je bubenjar Robert Radić do danas ostao u muzici.

Kontraritam je učestvovao na Omladinskom festivalu u Subotici 1980. godine, a svoj rad su pretežno zasnivali na svirkama u klubovima. Kako su se članovi često menjali zbog odlaska u JNA, njihov debi album "Kontraritam" izšao je 1982. godine kada je grupa već prestala da postoji, pa je samim tim imao zanemarljiv odjek.

Po raspodu grupe Sreta je počeo da se bavi ozvučavanjem koncerata, zastupnik je hi-fi opreme i suvlasnik novosadskog radija 021.

Diskografija

"Kontraritam" (Jugoton 1982.)

KORNI GRUPA

(Beograd)

Po napuštanju sarajevskih Indexa, klavijaturista Kornelije Kovač se preselio u Beograd gde je septembra 1968. godine oformio Korni grupu. Sastav su u početku činili gitarista Velibor Borko Kac (ex Zlatni dečaci, rođen 1947.), basista Bojan Hreljac (ex Eipse, rođen 1948.), bubenjar Vladimir Furduj Furda (ex Eipse, rođen 1945.) a pevačica je bila Seka Kojadinović.

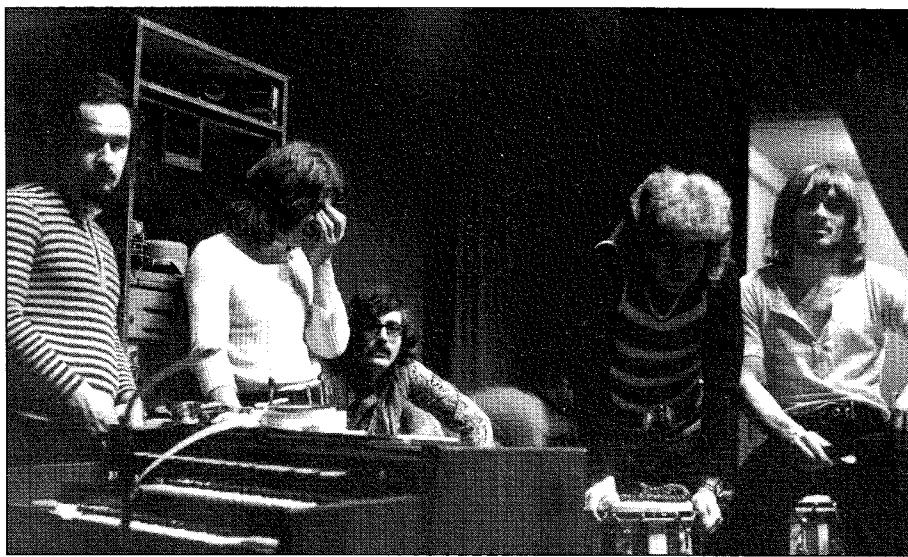
Prvi koncert imali su 1968. godine u Domu sindikata na izboru sportiste godine. Grupa je nastupala sa igračicama što je prijatno iznenadilo publiku. Tada je u Radio Beogradu postojala emisija "Studio VI vam pruža šansu" gde su predstavljane nove grupe koje su nastupale uživo. Pozvana je i Korni grupa. Međutim, Seki Kojadinović se nije dopao izbor pesama, odbila je da peva, pa je to umesto nje uradio Kornelije. Posle tog nastupa, ona više nije bila član grupe, a Kornelije je angažovao perspektivnog soul pevača Dušana Prelevića Preleta. Već u to vreme Kornelije je želeo da ostvari svoju viziju progresivne muzike, ali to nije najbolje prolazilo kod kritike koja je očekivala komercijalne pesmice. Zato je Kornelije smislio jednostavnu pesmu "Cigu ligu" sa kojom su nastupali u Zagrebu na izboru za našeg predstavnika na Evroviziji. Po svom običaju, Prele je odmah napravio skandal. Na nastup je došao u poslednjem trenutku, pripit, pos-

vađao se sa Kornelijem i bilo je jasno da je njegova karijera u Korni grupi okončana.

Novi pevač postao je Riječanin Dalibor Brun. Pre toga je Brun pevao u sastavu Uragani sa kojima je snimio singl (pesme "Deborah" i "Radi moje ljubavi"), zatim je prešao u grupu Bohemi sa kojima je izvodio repertoar grupe Led Zeppelin, Canned Heat i Jeff Beck Group. Sa Korni grupom je snimio njihove prve hitove "Magična ruka", "Sonata" i "Dzum ram". Sa etno orijentisanom pesmom "Pastir i cvet", Korni grupa je nastupala u

baba lan" prepevala francuska pevačica Dalia i sa njom postigla veliki uspeh u svetu. Firma Philips je otkupila pravo na tu pesmu i dvadesetak pevača širom sveta je snimilo u različitim verzijama.

Godine 1971. Korni grupa snima muzičku poemu "1941." na stihove Branka Čopića. Pored Topića, pevala je i Josipa Lisac. Poema je ugrađena za TV emisiju "Jedan čovek jedna pesma", koju je režirao Jovan Ristić. Zatim su proveli mesec dana u Parizu prateći život svirkom modnu reviju Prokleta Jerina

Korni grupa 1970. godine: Kovač, Boček, Hreljac, Furduj, Topić.

OGNEN ALJIEVIC

Holandiji na festivalu Singing Europe. Dobili su nagradu kao najoriginalnija grupa, dok su u konkurenciji bili sastav Wallace Collection i Olivija Njutn Džon (Olivia Newton John). U toj pesmi Kornelije je upotrebio zaboravljene instrumente šargiju, tarabuk i frulu. Na Opatiji 69. godine izvode pesmu "Devojčice mala" i ona se nalazi na singlu zajedno sa pesmom "Priča se" kvarteta 4M.

Kako se kod Dalibora Bruna vremenom istanjio entuzijazam, na prijateljski način se rastao od grupe, a novi pevač je 1969. godine, uz posredništvo Lokice Stefanović, postao Adolf Dado Topić koji je karijeru započeo u Dinamitima iz Osijeka. Topić ubrzo u grupu dovodi svog kolegu iz Dinamita, gitaristu Josipa Bočeka (rođen 1950.) koji je zamjenio Borka Kacu. Boček je po raspodu Dinamita osnovao sastav Boček i tri, ali je odmah prihvatio poziv da pređe u Korni grupu. Sa Topićem Korni grupa razvija svoju ideju progresivne muzike i tada nastaju, za to vreme, avantgardne i neobično duge kompozicije "Jedna žena" i "Prvo svetlo u kući broj 4", kao i "Etida" inspirisana klasikom i "Žena je luka a čovek brod". Sa pesmom "Jedna žena" Korni grupa na Zagrebačkom festivalu 1970. godine dobija prvu nagradu publike i žirija. Iste godine rade muziku za film "Bube u glavi" Miše Radivojevića. Na B-strani singla "Bube" nalazi se i zanimljiva Kornelijeva kompozicija "Neko spava pored mene". Zatim nižu seriju hitova "Trla baba lan", "Slika" (na muziku tada nepoznatog autora Ljube Ninkovića) vodeći paralelno dve karijere: progresivnu i onu drugu, više estradnu. Zanimljivo je da je pesmu "Trla

kreatora Aleksandra Joksimovića i tada se za njih zainteresovao cenjeni producent Alan Milo iz kuće Barclay. Vođen svojim ambicijama 1971. godine Dado Topić napušta Korni grupu i u Zagrebu osniva sastav Time.

Novi pevač, septembra 1971. godine postaje malo poznati solista Ambasadora iz Sarajeva, Zdravko Čolić. On se u sastavu zadržava samo pola godine, jer se njegov senzibilitet nije uklapao u stil Korni grupe. Sa njima snima singl sa pesmama "Gospa Mica", "Kukavica" i "Pogledaj u nebo" i zatim se posvećuje izuzetno uspešnoj solo karijeri.

Početkom 1972. godine za frontmana Korni grupe dolazi Zlatko Pejaković iz Osijeka, koji je pre toga pevao u grupi Zlatni akordi. Sa njim rade debi album koji predstavlja pravu prekretnicu na domaćoj sceni. Sa složenim temama "Put na Istok", "Bezglave Ja Ha horde", "Moj bol", "Glas sa obale boja", nude jednu od prvih ozbiljnijih LP ploča domaće muzike. Pre njih su samo Grupa 220 i Time snimili LP. Godine 1972. Korni grupa nastupa na Montrey Jazz festivalu u Švajcarskoj, a kao pojačanje sa njima sviraju saksofonista Mića Marković i trubač i violinista Petar Ugrin iz sastava Mladi levi. Krajem 1973. godine u Italiji pod imenom The Cornelians snimaju na engleskom simfo rock album "Not An Ordinary Life". Ploča u Evropi izlazi bez adekvatne reklame i prodaje se u desetak hiljada primeraka. Taj album licencno je objavljen i na našem tržištu. Ređaju se opet uspešni singlovi "Oj, dodole" i "Ivo Lola" za koju je tekst urađen po motivima poslednjeg pisma Ive Lole Ribara. Pesmu "Znam za kim zvono zvoni" sa B-strane tog singla pe-

K

Korni grupa 1973. godine: Pejaković, Furdij, Hreljac, Kovač, Boček

vala je Ditka Haberl. Tu su i singlovi "Etida", "Divlje jagode", "Miris" na tekst Šarla Bodlera i "Praštanje" po pesmi Brane Crnčevića koji je u ono vreme smatran disidentom. U proleće 1974. godine sa pesmom "Moja generacija" pobedjuju na Opatijskom festivalu i postaju naši predstavnici na takmičenju za Pesmu Evrovizije u Brajtonu. Tada trijumfuje grupa ABBA sa pesmom "Waterloo", a Korni grupa osvaja dvanaesto mesto, pri dnu, što je tada bilo normalno za naše predstavnike. Singl sa pesmama na engleskom "Moja generacija" i skraćena verzija "Jedne žene" tada biva objavljen u Italiji. Na festivalu Vaš šlager sezone za pesmu "Kuda ideš, svete moj" Zlatko Pejaković dobija nagradu za interpretaciju, a Kornelije prvu nagradu ţirija za kompoziciju. Po izboru engleskog časopisa "Music Week" Korni grupa je 1974. godine, na osnovu rezultata u Jugoslaviji, proglašena za grupu godine.

Razočaran slabim prijemom italijanskog albuma i lošim plasmanom na Evroviziji, Kornelije odlučuje da 1. decembra 1974. godine grupa zvanično prestane sa radom. Dva oproštajna koncerta održali su u novosadskom Studiju M. Nastupi su bili snimani i deo tog materijala pojavi se na prvom domaćem duplom albumu "Mrto more" koji dosledno prikazuje dvosmernu karijeru Korni grupe. Na jednoj ploči su njihovi hitovi sa singlova, a na drugoj živi snimci sa oproštajnog koncerta: "Put na Istok", "Čovek sa belom zastavom" i "Blues". Takođe, na duplom životom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.) objavljeni su njihovi snimci pesama "I ne tako običan život" i "Jedna žena", snimljeni na koncertu u novosadskom Studiju M 25. novembra 1974. Godine 1979. pojavi se i ploča "1941." na kojoj je istoime na poema.

Korni grupa se ponovo okupila sa Dadom Topićem maja 1987. godine za koncert Retrorvizor koji je organizovao Radio 101 u zagrebačkom Domu sportova. Te večeri su se

uz njih, pojavile i druge legende: Indexi, Time, YU grupa, Drago Mlinarec i R.M. Točak band. Na duplom koncertnom albumu "Legende YU rocka" (Jugoton 1987.) Korni grupa je predstavljena snimkom "Jedna žena". Juna 1987. godine koncert Yu legendi je ponovljen i u beogradskom Sava centru. Diskografska kuća Komuna je 1996. godine objavila CD "Prvo svetlo neobičnog života" na kome su snimci iz njihove progresivne faze, a uvršćena je i "Prvo svetlo u kući broj 4". Ta pesma se pre toga pojavila samo na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1995.) koji obraduje period progresivne muzike kod nas. Na svom CD-u "Živo i akustično" (B-92 1996.) Električni orgazam je obradio pesmu "Magična ruka", jednu od prvih u karijeri Korni grupe.

Po raspadu grupe, Kornelije je započeo plodnu solo karijeru, Zlatko Pejaković je prešao u zabavnačke vode i jedno vreme je bio nepričuvan na festivalima. Josip Boček je postao studijski muzičar, a autorski se iskazao na duplom albumu "Kongres rock majstora" (Jugoton 1975.), gde je dobio jednu stranu na kojoj je i odličan instrumental "Dinamit", posvećen njegovoj prvoj ozbiljnoj grupi iz osječke faze.

Bojan Hreljac je kao studijski muzičar učestvovao na snimanju preko 4 000 pesama. Radi kao producent i muzički urednik na RTS.

Vladimir Furduj je kao studijski muzičar takođe snimio brojne ploče, a 1976. godine je otisao u Švajcarsku gde je završio dvogodišnju jazz akademiju. Po povratku je objavio solo ploču "Furda" (Jugodisk 1985.) na kojoj se predstavlja svojim fusion instrumentalima, a u studiju su mu se priključili vodeći beogradski muzičari: Mića Marković, Laza Ristovski, Dragan Ilić, Dragan Jovanović, Ivan Švager, Nenad Jelić i Neša Japanac. Tokom 1986. i 1987. godine svirao je u Nemačkoj sa Dadom Topićem, a po povratku u Beograd osnovao je školu za bubnjare. U Nemačku

je ponovo otisao krajem 1989. godine gde je svirao po američkim klubovima, a vratio se 1993. godine. U okviru pedagoškog rada objavio je knjigu "Škola za bubnjare".

Diskografija

Singlovi

- "Cigu-ligu" / "Čovek i pas" (PGP RTB 1969.)
- "Dzum-ram" / "Sonata" / "Magična ruka" (PGP RTB 1969.)
- "Pastir i cvet" / "Ako jednom budeš sama" (PGP RTB 1969.)
- "Trla baba lan" / "Slika" (PGP RTB 1970.)
- "Bube" / "Neko spava pored mene" (PGP RTB 1970.)
- "Kukavica" / "Gospa Mica gazdarica" / "Pogledaj u nebo" (PGP RTB 1971.)
- "Pusti da te diram" / "Jedan groš" (PGP RTB 1971.)
- "Pokloni svoj mi foto" / "Bez veze" (PGP RTB 1972.)
- TV ţpice: "Povuci potegni" / "Na četiri točka" / "Maksimeta" / "Zeleni megaherc" (PGP RTB 1973.)
- "Tri palme" / "Tri čoveka u kafani" (PGP RTB 1973.)
- "Oj dodele" / "Život" (PGP RTB 1973.)
- "Ivo Lola" / "Znam za kim zvono zvonii" (PGP RTB 1973.)
- "Etida" / "Jedna žena" (PGP RTB 1973.)
- "Moja generacija" / "Zbogom ostaj o, detinjstvo" (PGP RTB 1974.)
- "Moja generacija" / "Etida" (Philips 1974.)
- "Kuda ideš, svete moj" / "Divlje jagode" (PGP RTB 1974.)
- "Miris" / "Praštanje" (PGP RTB 1974.)

Albumi

- "Korni grupa" (PGP RTB 1972.)
- "Not An Ordinary Life" (Ricordi - PGP RTB 1974.)
- "Mrto more" (PGP RTB 1975. dupli)
- "1941." (PGP RTB 1979.)
- "Prvo svetlo neobičnog života" (Komuna 1996. kompilacija)

KOVAČ BORIS

(Novi Sad)

Kompozitor i multiinstrumentalista Boris Kovač (rođen 1955.), posle rada sa jazz grupom Meta Sekcija, osniva 1982. godine sastav Ritual Nova u okviru koga su angažovani muzičari, igrači i video artiſti. Kovač je bio autor muzike i reditelj performansa koji su pratili koncerete. Posle brojnih promena, poslednjih godina nastupaju u postavi: Bogdan Ranković (klarinjet), Ivica Marušević (kontrabas), Nenad Vrbaški (violina) i Saša Scijić (klavir). Njihove kompozicije se kreću od inovativnog pristupa klasiči, jazzu, etno muzici, do alternativnog rocka.

U svom studiju u mestu Bukovac kraj Novog Sada, 1986. godine snimaju ploču "Ritual Nova" a zatim i "Ritual Nova 2". Godine 1990. Kovač je osnovao Kamerno pozorište muzike koje je okupilo autore zainteresovane za savremenu muziku. Iste godine objavio je knjigu "Novi rituali, jedno poetičko mišljenje (nove) muzike" u kojoj je osmislio svoj idejni koncept "Nova panonska umetnost". Kovač je objavljivao za izdavačke kuće u Engleskoj, Italiji, Kanadi, Americi i Austriji, a uvršćen je na dve prestižne inostrane kompilacije. Od 1991. do 1995. godine živeo je u Italiji, Austriji i Sloveniji gde je pisao muziku za pozorišne predstave Slovenskog mladiinskog gledališča i teatarske kuće u Beču. Tokom boravka u Sloveniji sarđivao je sa grupom Duma. Ritual Nova je

učestvovala na oko četrdeset festivala u Nemačkoj, Španiji, Mađarskoj, Škotskoj, Sloveniji, Izraelu, Kanadi i Brazilu. Tokom 1996. godine objavili su tri diska na kojima su zabeleženi snimci nastali tokom prethodnih godina. CD "Play On String" nudi muziku za gudački kvartet sa etno motivima a materijal je odsvirao slovenački kvartet "Enzo Fabiani".

CD "Anamnesis" nastao je po Kovačevom povratku u Novi Sad 1995. godine kada je ponovo okupio grupu Ritual Nova. Na snimanju je kao vokalni solista učestvovala sopran Jaroslava Benka Vlačak. Po rečima autora, "Anamnesis" se bavi savremenim doživljajem sakralne muzike sa ovih prostora i predstavlja pokušaj sintetizovanja tri duhovna sveta: pravoslavnog, katoličkog i islamskog. Na disku "Mask" utisnuta je muzika rađena za predstave austrijskog plesnog pozorišta "Ikarus". Polovinom 1997. godine Kovač privodi kraju rad na sledećoj ploči "East Off Europe".

Diskografija

- "Ritual Nova" (Symposion records 1986.)
- "Ritual Nova 2" (Recommended Records 1989.)
- "Profana liturgija" (ADN 1991.)
- "Ritual Nova collection" (ReR 1993.)
- "Play On String" (More Music 1996.)
- "Anamnesis, ecumenical mysteries" (Victo 1996.)
- "The Mask Vol. 1" (Interzone 1996.)

KOVAČ KORNELIJE

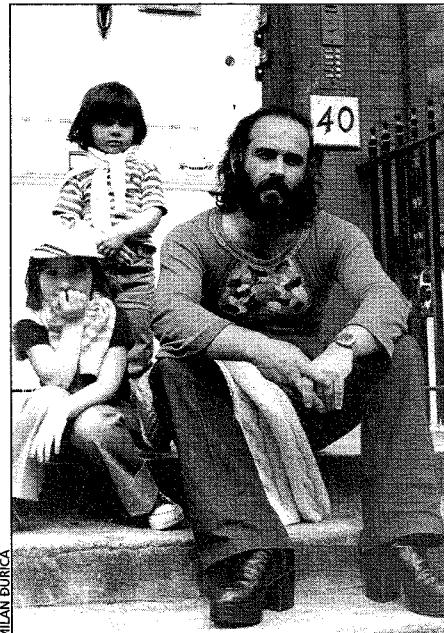
(Beograd)

Kornelije Bata Kovač rođen je samo nekoliko minuta uoči Nove 1942. godine u Nišu gde je živeo sve do 1946. godine kada se sa roditeljima preselio u Suboticu, rodni grad njegovog oca. Njegov deda Kornel Kovač bio je muzičar, radio je i kao dirigent u Subotičkoj operi, a otac Josip je svirao u Subotičkoj filharmoniji i sa orkestrom Univerzal je otkrivaо jazz, a bavio se i komponovanjem. Okruženi instrumentima, Kornelije i njegov brat Mihajlo (svojevremeno član grupe Delfini a kasnije se posvetio TV novinarstvu), vrlo rano su se zainteresovali za muziku pohađali su nižu muzičku, odsek klavir.

Pruvnu pesmu "Pusti trotoari" Kornelije je komponovao 1956. godine. Sledеće godine je sa novom pesmom konkurisao na festivalu Beogradsko proleće. Pošto mu je kompozicija bila odbijena, otac Josip je predložio jednom kulturnoumetničkom društvu u Subotici da osnuje omladinski festival na kome bi mladi kompozitori i pevači imali svoju prvu šansu. Tako je pokrenut festival Omladina u Subotici i prvi put je održan 6. decembra 1961. godine, a poslednji je bio krajem maja 1990. godine. Prvi javni nastup Kornelije je imao u subotičkoj gimnaziji na tada popularnim čajankama. Jedno vreme je svirao sa lokalnim sastavima i osnovao je dikt-lend bend.

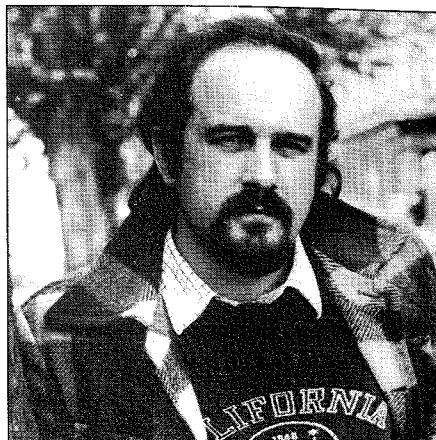
Po završetku gimnazije konkurisao je na beogradskoj Muzičkoj akademiji, ali je bio odbijen. Isti fakultet upisuje 1961. godine u Sarajevu i to odsek teorije i klavira. Diplomi-

rao je 1964. godine. Na Omladinskom festivalu u Subotici je tih godina tri puta zaređom osvajao nagradu stručnog žirija. Odmah po dolasku u Sarajevo, postao je član BKB jazz trija u kome su pored njega bili basista Dušan Stoparić i bubnjar Zahid Džihan. Svirali su standarde na igrankama, ali i Kornelijevе kompozicije. Godine 1963. nastupali su na Bledskom jazz festivalu sa Kornelijevom pesmom "Moj valcer" i temom "Prozor" jazz harmonikaša Davora Lorkovića. Prvi veliki hit u karijeri bila mu je pesma "Četiri mladića idu s Trebevića" koju je otpjevao Vedo Hamšić. U to vreme Kornelije za potrebe Radio Sarajeva snimao matrice i radio aranžmane za mlade pevače, predvodeći svoj orkestar. U Indexe prelazi 1966. godine i sa njima, godinu dana kasnije, svira na turneji u SSSR. Grupa je na koncertima pratila Anicu Zubović, Lidiju Kodrić, Bobu Stefanovića, Žarka Dančua i Krstu Petrovića, a svirali su i svoj program. Za Indexe je Kornelije napisao pesme "Boj na Mišaru" i "Ako jednom budeš sama", a njegove pesme su na festivalima izvodili Žarko Dančuo, Zdenka Vučković, Drago Diklić. Radeći sa Indexima stekao je ime kao kompozitor i instrumentalista, ali je po odsluženju vojnog roka odlučio da se preseli u Beograd i da pokuša nešto svoje. Septembra 1968. godine oformio je Korni grupu koju je predvodio sve do kraja 1974. godine kada se odlučio za samostalnu karijeru. Prvih godina posle Korni grupe njegove kompozicije snimaju Olivera Katarina, Bisera Veletanlić, Nedra Ukraden, Miki Jevremović, Miša Marković. Kornelije

London 1978. godine: Kornelije Kovač sa kćerkama Aleksandrom i Kristinom

na albumima Zdravka Čolića piše muziku i radi kao producent i aranžer. Pored toga, komponuje i neke od najvećih hitova Lepe Brene. Krajem 1977. godine planirao je osnivanje supergrupe K2, koju je trebalo da čine: Josip Boček, Dado Topić, Sloboda Marković, Čarli Novak i Ratko Divjak. Do realizacije tog projekta nikad nije došlo, najviše zbog Topićeve neodlučnosti.

ZORAN KRŠIĆ JANIĆ

U periodu od 1975. do 1979. godine njegove pesme pobedjuju na svim domaćim festivalima: Zdravko Čolić sa "Zvao sam je Emili" (Šlager sezone) i "April u Beogradu" (Beogradsko proleće), "Ona spava" (Hit parada), Zlatko Pejaković "Ove noći jedna žena" i druge. Prvu solo ploču "Između svetlosti i tame" snima 1977. godine u Zagrebu i Beogradu. Na snimanju učestvuju klavijaturisti Sloboda Marković i Sanja Ilić, bubnjari Lazar Tošić i Ratko Divjak, basista Čarli Novak, gitarista Josip Boček. Pored Kornelija, pevali su Nada Žgur, Zvezdana Šterle i Oto Pestner. Ploča je podeljena na dve celine, tako da svetlost predstavlja svakidašnjicu i stvarnost a tama podsvest i imaginaciju. Kritika je materijal ocenila kao hladan i previše akademski, iako je ploča ponudila muzičke eksperimente, neuobičajene za to doba.

Kornelije potom odlazi u London i ostaje do 1981. godine. Radio je kao studijski muzičar, a sa Jenny Daren bandom odsvirao je turneu po južnoj Engleskoj i Severnoj Irskoj. Nastupali su i na festivalu u Redingu. Sa engleskim muzičarima je oformio grupu K2 i 1980. godine snimio album "Why". Tokom boravka u Engleskoj za magazin "Džuboks" je radio intervjuje sa Rikom Vejkmenom (Rick Wakeman) i Rodom Ardžentom (Rod Argent).

Po povratku u Beograd, nastavlja rad na Čolićevim albumima i bavi se produkcijom. Godine 1982. objavljuje album "Iz drugog filma" na kome je izbor tema pravljjenih za filmove: "Mr Montenegro", "Kvar", "Lude godine", "Nije nego", "Sezona mira u Parizu" i drugih. Kornelije se uključuje u rad na Bajaginoj debi ploči "Positivna geografija" kao producent, a kao član Instruktora svira klavijature na prvih desetak koncerata. Producira albulme Riblje čorbe, Bulevara, Poslednje igre leptira, Kerbera, Vicka Milatovića i drugih. Instrumentalni album "Sampled Moonlight" objavljuje 1986. godine. Pored njega, na ploči su svirali gitaristi Vlatko Stefanovski, Josip Boček, Srđan Miodragović, basisti Nenad Stefanović Japanac, Čarli Novak, saksofonista Mića Marković i trubač Stjepko Gut. Posle te ploče Kornelije je otišao u Španiju u kojoj je ostao šest godina. Radio je produkciju i aranžmane tiražnim pevačima, a snimio je svoje pesme i CD "Balkan" od koga je zarada upotrebljena za pomoć deci u Bosni.

Tokom duge karijere Kornelije je radio muziku za oko četrdeset filmova od kojih su

K

neki: "Bez", "Ram za sliku moje drage", "Pucanj". Za filmsku muziku je na festivalu u Puli dobio Zlatnu arenu 1972. i 1980. godine (za filmove "Kvar" i "Život, snovi i smrt Filipa Filipovića). Nagradu Dan mladosti dobio je 1971. godine, Spomen plaketu grada Beograda za doprinos kulturi 1972. godine. Godine 1985. Kornelije postaje jedan od osnivača privatne izdavačke kuće Komuna. Uradio je mjuziku "Majstori s mora".

Od 1989. godine često boravi u Španiji gde radi sa njihovim muzičarima. Deo materijala sa diska "Balkan" objavljen je kod nas na kaseti "Kornell Kovach". Krajem 1996. godine na kompaktu "Moja generacija" objavljuje pesme koje je sa različitim saradnicima radio za svoju TV emisiju "Zvučna viljuška". Tako su se na disku našle obrade pesama "Moja generacija" (peva Filip Žmacher), "Sonata" (Zoran Šandorov), "Oj, dodele" (Del Arno band), "Jagode i maline" (Van Gogh), "Harmony" (Slađana Milošević) i druge.

Diskografija

Singlovi

"Severni veter" / "Okean" (PGP RTB 1975.)
"Panorama" / "Aleksandra" (PGP RTB 1978.)
"Kvar" / "Žena" (PGP RTB 1979.)

Albumi

"Između svetlosti i tame" (PGP RTB 1977.)
"Why" (PGP RTB 1980.)
"Iz drugog filma" (PGP RTB 1982. filmska muzika)
"The Sampled Moonlight" (PGP RTB - Komuna 1986.)
"Balkan" (Ariola 1993.)
"Kornell Kovach" (ITMM 1994. kaseta)
"Moja generacija" (PGP RTS 1996.)

KOVAČIĆ JANI

(Ljubljana)

Kantautor Jani Kovačič rođen je 1953. godine u Ljubljani gde je završio Filozofski fakultet. Jedno vreme je predavao u srednjoj školi, zatim je kao urednik za jazz i zabavnu muziku radio u Cankarjevom domu, pa se vratio predavanju u gimnaziji. Paralelno se bavio muzikom, prvo je učio čelo, a zatim se prebacio na jednostavniju akustičnu gitaru. Tokom sedamdesetih je stopirao po Evropi, pevao na ulicama, radio u restoranima.

Prvi nastup imao je 1976. godine na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Odrastao na hipi pokretu, često je nastupao sam, izvedeći svoje pesme koje se kreću od poetskih priča o malim ljudima do razbarušenih, politički ciničnih analiza svakodnevnog života. Godine 1978. nastupao je na Omladinskom festivalu u Subotici, ali je diskvalifikovan zbog pisanstva. Na istom festivalu se pojавio i sledeće godine, a nastup je prošao bez dodatnih incidenta. Uz sastave Buldožer, Na lepem prijazni, Pankrti i Prljavo kazalište svirao je 1979. godine na koncertu "Ljubljana je zaspala". Prvi LP "Ulica talcev" objavljuje 1980. godine, a produkciju su radili on i Marko Breclj. Sledеće godine sledi kaseta "Žare lepotec v Andih" koju su producirali Kovačič, Breclj i Miran Divjak. Dupli LP "Lju-

dje" i kasetu "Kontrabant 2" objavljuje 1984. godine. Kasetu je objavio u saradnji sa Radio Študentom i na njoj je snimljena računarska igra povezana sa muzikom. Uz nju je Kovačič pridodao rap pesmicu sa uputstvima za upotrebu igre. Sredinom osamdesetih, Kovačič osniva trio Je,Ben'T (po inicijalima Josipa Broza Tita) koji još čine basista Nino de Gleria i bubnjar Blaž Grm. Sa njima su povremeno nastupali klavijaturista Andrej Kores, saksofonista Miha Hawlin, basista Nikola Sekulović i saksofonista Zoran Bistrički. Uz Igora Vidmara, Kovačič je bio jedan od inicijatora koncerta Bratstvo i različitost koji je održan u ljubljanskoj hali Tivoli 22. decembra 1988. godine. Te večeri, uz Kovačića su svirali Elvis J Kurtočić, Lačni Franz, Bajaga i Instruktori, EKV i Parni valjak. Godine 1990. snimio je ploču "Neonski angeli", ali ona još uvek nije objavljena.

U to vreme i sastav Je,Ben'T prestaje sa radom, a Kovačič nastavlja samostalno objavljivajući kasetu "Asfaltni otroci". Vezavši rad za klub France Prešeren, Kovačič je na toj sceni izvodio čitav niz muzičko-scenskih dela. Za "Tolovajske balade" je 1993. godine komponovao muziku u stilu srednjovekovnih balada, na poeziju Fransoa Vijona (Francois Villon). Za predstavu "KARA(o)KE(i) BRECHT" komponovao je 1994. godine muziku na poeziju Bertolda Brehta, a u drugom delu nastupa publike je pevala te pes-

me po karaoke sistemu. Iste godine izvodio je delo "Čekajući Waitsa" u okviru koga je otpevao preko dvadeset pesama Toma Vejtsa (Tom Waits) u sopstvenom prehevju. Zatim sledi program "Pesmi ljubezni in obupa" sa sopstvenim kompozicijama, na tragu slovenačkog folka. U okviru programa "Kilt Roberta Burnsa", Kovačič je komponovao na poeziju škotskog predromantičarskog pesnika Roberta Burnsa i to po motivima škotske narodne muzike. Dupli kompilacijski CD "Tretje uho" Kovačič objavljuje 1995. godine nudeći u trideset tri pesme detaljan pregled karijere. Nove pesme je predstavio 1996. godine u okviru programa Dan zmage i Disko Karamazovi, a na večerima posvećenim Lenardu Koenu (Leonhard Cohen) svirao je prepeve hitova ovog poznatog kanadskog autora. U jesen 1997. godine ponudio je program "Slovenske ljudske" na kome svi-

ra obrade slovenačkih narodnih pesama uz pratnju gudačkog kvarteta. Na ovim nastupima sa njim su u različitim kombinacijama svirali Nino de Gleria (kontrabas), Žarko Ignatović (klasična gitara), Alenka Goršč (flauta i vokal), Blaž Grm (bubnjevi) i klavir i sekstet Kilt Roberta Burnsa.

Jani Kovačič je objavio knjige: strip "Jazz" (1989.) i "Tretje oko (Kratka zgodovina Slovencev 1977-1993 v songih)" (1994.) sa tekstovima pesama i prigodnim komentarima. Za CD "Tistega lepega dne" (FV Music 1996.) na kome su različiti autori obradivali partizanske i revolucionarne teme, Kovačič je jedini priložio svoju pesmu. Reč je o temi "Nič novega pod mesecem" koju je svojevremenno napisao povodom pedesetogodišnjice Ujedinjenih nacija. Godine 1996. za svoj rad je dobio Ježkovu nagradu. Krajem maja 1997. godine Kovačič je pripremio scensko delo "Carmina profana", u okviru koga je izvodio srednjovekovne pesme iz kodeksa Carmina Burana.

Tokom karijere Jani Kovačič je radio muziku za brojne pozorišne predstave od kojih se izdvajaju "Lenora" (nagrada na Sterijinom pozorju u Novom Sadu 1981.), "Ujetnici slobode", "Troil i Kresida", "Erigon" (režija Ljubiša Georgijevića) u kojoj je glumio razapet na krstu, i "Moskva-Petuški" po knjizi Venedikta Jerofejeva. Godine 1985. komponovao je muziku za film "Ovni in Mamuti" koji je režirao Filip Robar Dorin. Na kaseti "Oprane zastave" koja 1992. godine objavljena za internu upotrebu, našli su se songovi koje je Kovačič komponovao za Udruženu levicu.

Diskografija

"Ulica talcev" (RTV LJ 1980.)
"Žare lepotec v Andih" (RTV LJ 1981. kaseta)
"Ljudje" (RTV LJ 1984. dupli)
"Računalniška igrica in glasba: Kontrabant 2" (RTV LJ i Radio Študent 1985. kaseta)
"Jani Kovačič's Je,Ben'T" (ŠKUC FORUM 1988. kaseta)
"Asfaltni otroci" (Korona 1992. kaseta)
"Tretje uho" (RTV Slovenija 1995. dupli kompilacijski CD)

KOVAČIČEK ZDENKA

(Zagreb)

Pevačica Zdenka Kovačiček (rođena 1944. u Zagrebu) započela je karijeru nastupima u Zagrebačkom kazalištu mlađih.

Godine 1957. osniva duet Hani sa Nadom Žitnik. Tokom druge polovine šezdesetih, pevala je u evropskim klubovima. Po povratku u Jugoslaviju, 1970. godine učestvuje na Opatijskom festivalu gde dobija prvu nagradu stručnog žirija. Sledče godine na Zagrebačkom festivalu izvodi pesmu Kornelija Kovačića "Otvorila sam prozor". Na Beogradskom proleću 1971. godine dobija nagradu kao debitant, a izvodi pesmu "Ljubav" Vojkana Borisavljevića. Gotovo čitavu 1972. godinu provodi na turnejama po Sovjetskom Savezu. Po povratku često nastupa sa zagrebačkom grupom Nirvana, a na BOOM festivalu 1973. godine izvode "Klik temu broj 1" koja je zabeležena na duplom albumu "BOOM Pop Fest 73" (Jugoton 1973.).

Zdenka je učestvovala u rock operi "Grčka vještica" autora Ivice Krajača, Karla Metikosa i Miljenka Prohaske u pozorištu Komedia. Godine 1976. osnovala je prateću grupu Zdenka express sa kojom je često nastupala izvodeći žanrovske raznovrstan repertoar, zadirući u rhytm i blues, rock i soul. Često nastupa i u jazz klubovima gde izvodi mainstream standarde. Sa njima je izvela pesmu "Hallo Mr Elton John" koja se našla na koncertnoj ploči "BOOM 76" (PGP RTB 1976.). Godine 1978. sa Igor Savin Big Bandom i Igor Savin studio grupom, snima album sa pesmama Gorana Bregovića, Kornelija Kovača, Vanje Lisaka, Vladimira Delaća i drugih. Godine 1984. radi sledeću ploču "Frka" pretežno na muziku Kire Mitreva i tekstove iz knjige poezije "Konstatacija jedne mačke" Slavice Maras. U saradnji sa triom Vanje Lisaka i Georgijem Garanđovim snima "Happy Jazz Album" 1991. godine. Često nastupa sa Telephone blues bandom koji predvodi basista Tomas Krkač (ex Nirvana) i to najčešće na večerima Ruby Tuesday u klubu Saloon.

Zdenka Kovačićek i Vanja Lisak objavili su koncertni CD "Happy Jazz Vol. 2" snimljen na nastupu u BP klubu, januara 1993. godine. Pored jazz standarda, tu je i "Dok razmišljam o nama" iz repertoara Josipe Lisac.

Diskografija

Singl

"Hello Mr. Elton John" / "Crni brat" (PGP RTB 1976.)

Albumi

"Zdenka Kovačićek" (PGP RTB 1978.)
"Frka" (Jugoton 1984.)
"Happy Jazz Album" (Helidon 1991.)
"Happy Jazz Vol. 2" (BJ Promotions / Croatia Records 1994.)

KOZMETIKA

(Beograd)

Pod uticajem albuma Dejvida Bouvija (David Bowie) "Diamond Dogs" slikar Vladimir Jovanović, reditelj Marko Pešić, muzički urednik Studija B Slobodan Konjović i Saša

Nikolić, vlasnik prve beogradske diskoteke kod Ateljea 212, oformili su 1974. godine sastav Dijamantski psi. Njihovo delovanje prekinuto je na samom začetku jer su Pešić i Jovanović bili optuženi zbog gajenja marihuane. Po povratku iz zatvora, 1976. godine nastavili su sa zajedničkim radom. Jedno vreme su se zvali Spajalice, a kao Kozmetika su krenuli 1978. godine. Naziv je predstavljao spoj reči Kosmička etika. Grupu su činili Vladimir Jovanović (gitara, vokal), Marko Pešić (sintisajzer), Slobodan Konjović (bas) i Mihajlo Mihajlović (ritam mašina).

Grupa je paralelno objavljivala i časopis "Izgled", tako da su prvi nastup imali na promociji lista u SKC-u. Debi album "Kozmetika" porađao se pune četiri godine jer grupa nikada nije imala kontinuirani rad. Na snimanju su gostovali Goran Vejvoda (gitara), Dragana Šarić (vokal), Srđan Šaper (vokal), Nebojša Krstić (vokal), Raša Đelmaš (bubnjevi), Vuk Vujačić (saksofon), Zlatko Manojlović (gitara), Zoran Radetić (električni klavir), Goran Bregović (gitara), Đorđe Ilijin (flauta) i Bora Pavićević (udaraljke). Radeći puno u studiju i sa brojnim gostima, postupno su

pakovali ploču, služeći se producentskim zahvatima koji su u sebi nosili elemente postupka koji je kasnije dobio naziv semplovanje. Inspirujući se radovima Brajana Ina (Brian Eno) i acid zvukom, stvarali su svoju viziju art rocka. Zbog nekomunikativnosti, pesme nisu naišle na odjek, ali je tema "Utisci", mnogo kasnije korišćena u špici emisije "Utisak nedelje" na TV Studio B.

Po izlasku ploče, grupa nije često nastupala uživo i gotovo neprimetno je prestala sa radom. Od članova grupe, na sceni se zadržao Mihajlo Mihajlović koji je sa Peđom Jovanovićem formirao grupu D' Boys.

Diskografija

"Kozmetika" (RTV Lj 1983.)

KRESLIN VLADO

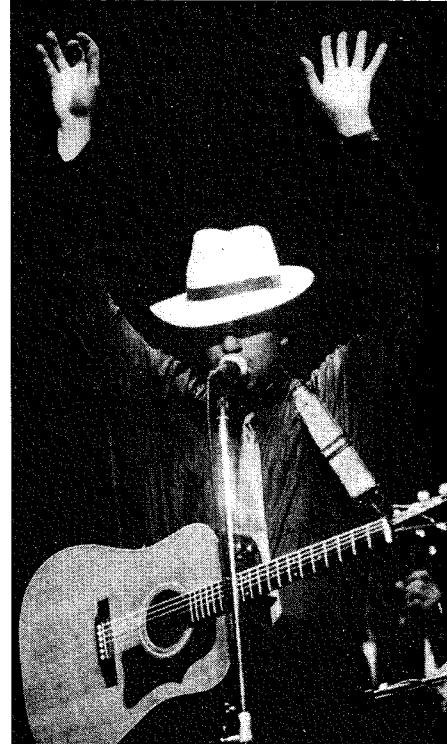
(Ljubljana)

Vlado Kreslin rođen je 1953. godine u selu Beltinci u Prekomurju. Karijeru započinje 1968. godine kao bubnjar u grupi Apollo. Zatim prolazi kroz razne grupe, a sa sastavom Horizont 1976. godine nastupa na Omladinskom festivalu u Subotici. Godine 1980. kao solista pobeduje na festivalu Slovenska popevka.

Sa grupom Martin Krpan počinje saradnju 1982. godine kada gostuje na snimanju

drugog LP-a. Kao stalni član sa njima objavljuje dva albuma. Godine 1991. sviraju kao predgrupa na koncertu Boba Dilena u Ljubljani i posle toga prestaju sa radom.

Kreslin je paralelno sa aktivnostima u okviru grupe vodio solo karijeru, a prvi CD "Namesto koga roža cveti" izlazi početkom 1991. godine. Na toj ploči pored svojih pesama, snima i dosta obrada, kako narodnih, tako i evergreen kompozicija. U studiju su mu pomogli članovi grupe Martin Krpan, Quatebriga, ciganski orkestar Šukar, gitarista Janez Zmazek, orguljaš Borut Činč, bubnjar Dadi Kašnar i mnogi drugi. Veliku ulogu imala je i etno grupe Beltinška banda koja potiče iz njegovog sela. U tom sastavu su i Kreslinovi roditelji, a grupa ima dugu tradiciju i vremene članove (basista Jože Kociper rođen je 1905. godine). Sledeci CD "Spominčice", Kreslin snima 1992. godine sa Beltinškom bandom i na njemu su samo obrade starih pesama kao "Che sara", "Lili Marlen", "My way", ali i slovenačkih narodnih pesama. Koncertni CD "Najlepša leta našega življenja", snimljen sa Beltinškom bandom, izlazi 1993. godine kao rezultat njihovih čestih nastupa, posebno u inostranstvu. Na kompaktu se nalazi i snimak njihovog koncerta u Mariboru 22. oktobra 1992. godine. Pored Kreslinovih i obrada izvornih narodnih pesama, tu je neobična verzija "Satisfaction" The Rolling Stonesa. Paralelno, Kreslin aktivira neke od članova bivše grupe Martin Krpan i nastupaju pod imenom Mali bogovi. Grupu čine gitarista Miro Tomasini, klavijaturista Jure Hibšer, basista Žiga Golob i bubnjar Urban Golob. Sa njima godinu dana kasnije objavljuje CD "Nekega jutra, ko se zdani" na kome u baladerskom i šansonjerskom stilu snima obrade, ali i autorske pesme koje je uradio sa Mirom Tomasinijem. Godine 1994. glumi u filmu "Halgato" za koji je radio i muziku sa violinistom Sašom Olenjukom i objavljuje je na istoimenom CD-u. Scenario

Egon Kaš

K

za film je nastao po ideji pesme "Namesto koga roža cveti". Sa Malim bogovima i Beltinškom bandom 1995. godine nastupa na world music festivalu Womex u Briselu. CD "Sounds Of Colours" donosi nove obrade pesama "Namesto koga roža cveti", "Črna gitara", Mire Tomasinija, "Dizzy From The Height" Kreslina i Aleša Klinara (ex Martin Krpan), te evergrina "My Way" i "Che Sara".

CD "Pikapolonica", što na slovenačkom znači bubamara, objavljuje krajem 1996. godine a snimio ga je zajedno sa Beltinškom bandom i Malim bogovima. Deo diska je urađen u studiju a ostatak su koncertni snimci. Kreslin na ovoj ploči miri obe strane svog rada, tu su obrade "Summertime", "Knocking On A Heaven's Door", "Passenger", ali i šansonjerske i etno orijentisane pesme. Povodom te ploče održao je dva dobro prihvaćena koncerta u Cankarjevom domu. Krajem juna 1997. godine nastupao je u Tel Avivu. Na koncertu je izvodio sopstveni materijal na engleskom jeziku, a pratili su ga saksofonista Ejal Sela (Eyal Sela) i perkusionista Jinon Moalem (Yinon Moallem). Kreslin je trebalo da nastupi i sa Bobom Dilenom u Jerusalimu, ali je koncert otkazan zbog Dilenove bolesti.

U filmu "Ljubezni Branke Kolak" koji je snimljen 1987. godine Kreslin je pevao, a autor muzike Janez Gregorc je dobio Zlatnu arenu na Pulskom festivalu. Učestvovao je u predstavi "Rocky horror show" (Slovensko narodno gledalište Maribor 1987.) i "Germanovo seme" istog teatra. Sa Zoranom Predinom iz Lačnog Franza objavio je 1990. godine knjigu pesama "Namesto koga roža cveti / Sonček je in ti si skuštrana".

Diskografija

- "Namesto koga roža cveti" (RTV LJ 1991.)
- "Spominčice" (Bistrica d.o.o. 1992.)
- "Najlepša leta našega življenja" (Bistrica d.o.o. 1993.)
- "Nekega jutra ko se zdani" (Bistrica d.o.o. 1994.)
- "Halgato" (Pegaz film 1994.)
- "Sounds Of Colours" (Bistrica d.o.o. / Helios d.o.o. 1994)
- "Pikapolonica" (Črna 11 1996.)

KUD IDIJOTI

(Pula)

KUD Idijoti nastali su 2. februara 1981. godine, a prvu postavu činili su klinci koji su se ložili na Ramonese: Aleksandar Milovanović, poznatiji kao Sale Veruda, Davor Zgrabljić, Egidio Rocco i Marino Piuko. Daleko od medija i pod pritiskom institucije kao što je Atomsko sklonište, želeli su da izguraju nešto svoje, sasvim drugačije. Svirali su u malim prostorima, nije im se ukazivala nikakva perspektiva i kroz grupu su prolazili brojni članovi. Jedini uporan bio je Sale Veruda. Konačna postava u kojoj su basista Nenad Marjanović Fric, pevač Branko Črnac Tusta i bubenjar Dario Bošuško Ptica, označila je pravi start. Tusta je te 1985. godine već imao skoro trideset godina i nikakvo scensko i pevačko iskustvo pre toga. Prošao je hipiter, stopirao po Evropi, oženio se, dobio kćerku i zaposlio u Uljaniku (fabrika u kojoj

BRANislav Lukić

KUD Idijoti u Puli 1988. godine.

se prave brodovi) u personalnom odeljenju, ali je i dalje nosio kožnu jaknu, dugu kosu i muvao se po rock mestima. I negovao želju da zapeva. Tako su KUD Idijoti njegov prvi bend u karijeri. I ostali su se muzikom bavili zbog ljubavi, a ne "samo zbog para". Ptica je radio kao električar u Uljaniku (uvodio je struju u brodove), Sale se bavio stolarskim poslovima (radio je drvenariju za brodove) a Fric je bio zaposlen kao noćni čuvan u obližnjoj ludnici u kojoj su imali i prostorije za vežbanje. Iako su u medijskom smislu godinama tapkali u mestu, Sale Veruda nikako nije gubio energiju i sa pravom upornošću čoveka koji je uveren u ono što radi, gurao dalje.

Redovnim svirkama, KUD Idijoti su stekli reputaciju u Puli i okolini a u saradnji sa Borisom Furlanom iz Kopra, vlasnikom izdavačke kuće Slovenija, 1986. godine objavljaju kasetu "Legendarni uživo". Snimljena skromnom tehnikom, kasetu je nosila njihove udarne koncertne pesme, među kojima i obradu

čuvene italijanske revolucionarne pesme "Bandiera Rossa" koju su u to vreme izvodili i Pankrti. Zahvaljujući kaseti, Idijoti su pozvani na Omladinski festival u Subotici 1987. godine na kome su se okupili i novi sastavi kao Mizar, Grad, Indust Bag i Tužne uši. Po glasanju publike, KUD Idijoti su uz Mizar proglašeni za najbolje na festivalu. Budući da su nastupi bili snimani, žive verzije njihovih pesama "Za tebe" i "Disco is not dead" našle su se na kompilacijskom albumu sa festivala koji je objavljen pod nazivom "Najbolji uživo". KUD Idijotima je ta pobeda puno značila. Izmoreni dugim medijskim ignorisanjem, dobili su dodatni podstrek i, kako su kasnije izjavljivali, ta pobeda ih je spasla rasturanja. Najednom su krenuli poziviti za svirke i otkriva ih mnogo širi krug publike. Zahvaljujući dobro organizovanim alternativnim kanalima za njih se saznao u Evropi, tako da su počeli da sviraju po manjim klubovima u Nemačkoj, Švajcarskoj i Italiji. Godine 1987. predstavljali su Jugoslav-

viju na festivalu mediteranskih zemalja u mestu Ređo Kalabrija na jugu Italije. Dok su svirali pesmu "Bandiera Rossa", iznervirani karabinjeri su se popeli na binu i prekinuli njihov nastup, najverovatnije zbog refrena "Živeo komunizam i sloboda". Grupi je to donelo pravi publicitet, pa su se čak našli u spoljnopoličkoj rubrici dnevne "Politike". Njihov koncert u Švajcarskoj prekidaju besne feministkinje zato što je Sale na gitari imao nalepnicu gole devojke, pa su mu sprejomi isprskale gitaru i pokrile golotinu. U to vreme objavljaju prvi singl "Bolje izdati ploču nego prijatelja" sa pesmama "Cirkus", "Ratna pjesma", "Maja" i "Kad Sunce opet zade". Za njim slede singlovi nazvani "Budimo solidarni s bogatima" i "Hoćemo cenzuru" u zamenu za debi album koji niko nije želeo da im objavi. U proleće 1988. godine, kao pretvodni pobednici, ponovo sviraju na Subotičkom festivalu.

Zahvaljujući redovnim nastupima po Nemačkoj, povezuju se sa vlasnikom male izdavačke kuće Incognito Records i on im 1989. godine objavljuje LP "Bolivia r'n'r" na kome su se našle pesme sa singlova i stari demo snimci. Pošto su ih odbile gotovo sve diskografske kuće u tadašnjoj Jugoslaviji, najzad potpisuju ugovor sa ljubljanskim Helidonom i to najviše zahvaljujući uredniku Borisu Beleu, pevaču grupe Buldožer. Prvi pravi LP "Mi smo ovdje samo zbog para" objavljuju 1990. godine i sa njega se izdvajaju pesme "Minijatura", "Neću da radim za dolare", "Kako to može" i verzija pesme "Bandiera Rossa" koja traje čitavih sedam minuta. Popularnost im naglo raste i postaju autentični predvodnici punk klinaca u čitavoj zemlji. Slediće ploča "Glupost je neuništiva" posle dosta otezanja izlazi leta 1992. godine i nudi njihove zrele i direktnе pesme "To nije mjesto za nas", "Pjesma o ribaru, Marinu, Mari i moru", "Delamo škifo", "Bepo, vrati se". Ali to je ujedno najgore vreme za svirke i objavljanje ploča. Sa početkom rata, članovi grupe su zamrzli svoju aktivnost i gotovo da su bili pred raspadom. Prazen prostor popunjavaljali su tako što su Sale, Ptica i Fric nastupali u okviru sastava LB Radnički svirajući stilski sličan materijal. CD "Tako je govorio Zaratusta" u naslovu krije njihovu igru reči koja je pevača Tustu podigla na filozofski nivo. To je njihov prvi CD u karijeri i na njemu su te 1993. godine napravili inventar prvih godina rada, jer su u to vreme iskreno sumnjali da li će nastaviti sa daljim aktivnostima. Na ploči su se našle pesme koje je Sale Veruda komponovao u periodu od 1981. do 1985. godine. Od osamnaest pesama, snimili su sedam starih neobjavljenih, sedam pesama koje su već ranije snimili u različitim verzijama, dve sasvim nove: "Ništa nije tako dobro da bi bilo dobro" (koautor Franci Blašković) i "Kad bi naše MC, CD, LP...". Dve pesme su obrade starih pulskih punk grupa Gola jaja i Visoki napon. U pesmi "Io sono... dittatore" (Ja sam diktator) usmeplovali su glas glumca Ljube Tadića sa ploče "Odbrana Sokratova i smrt". Stara obrada "O bella ciao" dobila je podnaslov "ili...šta hoće ti antifašisti", a snimili su je uz malu harmoniku

koja se svojevremeno koristila u partizanskim pesmama. Povodom te ploče opet su svirali po delu evropskih zemalja. Avgusta 1994. godine nastupali su na festivalu Euro Woodstock u Budimpešti, a 10. oktobra im se ispunila davanja želja – u Ljubljani su svirali kao predgrupa sastavu Ramones. U to vreme ostvarili su saradnju sa Francijem Blaškovićem, kome su svirali na CD-u "Istra ti materina". Ploča je predstavljala zgodnu mešavinu različitih senzibiliteta i povodom nje, uz duvačku sekciju, odsvirali su deset koncerata po lokalnim istarskim kafanama. Tokom ratnih godina stekli su status benda oštrog jezika i jasnih stavova koji se nije libio da i dalje svira sada nepodobne "Bandiera Rossa" i "O bella ciao" držeći se pored marke i dolara svoje jasne devize "Pametnima ne treba ništa objašnjavati, glupani ionako neće ništa shvatiti".

KUD Idijoti posle pobeđe u Subotici.

Slediće CD "Megapunk" im 1995. godine donosi udarnu "Fuck The System", preteću "Božina", gorke "Ima li (ovdje) života prije smrti", "Red i palice", "Blago budalamu", "Sjaj". Leta 1996. godine sa bivšim članom grupe, gitaristom Marjetom i nizom pulskih muzičara snimaju kasetu "Marietto + I.R.A." (Bonaca 1997.). Marjet već godinama živi u Americi, ali je letovanje u Puli iskoristio da snimi svoje pesme sa stariim prijateljima koji su se za tu priliku nazvali Istarska renesansna avantura (I.R.A.). Uz KUD Idijote, na snimanju je učestovao Željko Vukićević Zhel, pulske grupe Fuck Of Bolan i Dark Busters. U skladu sa svojom ogorčenom borbom protiv piraterije, KUD Idijoti odlučuju da više ne objavljaju normalne ploče, već samo vinilne singlove, računajući da će diskografski lopovi bar tako morati da se pomuče oko sklapanja novih izdanja. Prvi singl u tom nizu, "Fuck" sa pesmama "Evropo pomozi", "Politički podobna pjesma" i "Sam biram frenove", objavili su 1996. godine za sopstvenu firmu Veruda singles, a onda je došao primamljiv ugovor sa firmom Dancing Bear. Zato odustaju od ideje o singlovima i tokom

leta 1997. godine snimaju novi CD "Cijena ponosa". U isto vreme kada se "Cijena ponosa" pojavit u Zagrebu novembra 1997. godine, licencno je u Beogradu objavila kuća Automatic. To je ujedno prva nova ploča iz Hrvatske koja je zvanično objavljena u SRJ. Na disku se KUD Idijoti predstavljaju melodičnijim zvukom, a udarne pesme su im "Ja sjećam se", "Rodna gruda", "Jebem ti rat" i "Lik". U pesmi "Hoćemo referendum!" solo na klavijaturama je odsvirao Bruno Krajcer, a u pesmi "Blago" vodeći vokal i solo na bas gitaru pripao je Franciju Blaškoviću. Uz CD isti materijal je objavljen na vinilu u pet stotina primeraka. Paralelno sa tom pločom KUD Idijoti su pripremili kompilacijski CD "Singles Collection Vol.1" na kome su snimci sa ranih singlova.

Uz muziku, članovi grupe se bave i drugim aktivnostima. Ptica i Fric su pokrenuli duhovit list "Čempres" koji izlazi retko, kada prikupe novac. Sale producira druge sastave, a njihova izdavačka kuća Bonaca je štampana kasete Franciju Blaškoviću, grupama Swindle, Sexton, Headbanger. Ptica i Fric su bili urednici muzičkog programa u pulskom klubu Uljanik gde su često organizovali svirke drugima.

Diskografija

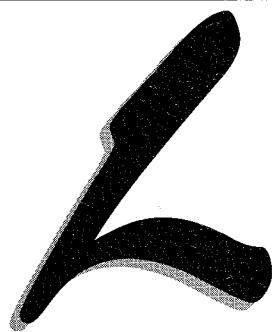
Singlovi

"Bolje izdati ploču nego prijatelja" (Slovenija 1987.)
"Budimo solidarni - s bogatima" (Slovenija 1987.)
"Hoćemo cenzuru" / "Vajk na bolje" / "Preživjeti (We Remember Marjeto)" (Slovenija 1988.)
"Fuck" (Veruda Singles 1996.)

Albumi

"Legendarni uživo" (Slovenija 1986. koncertna kasetu)
"Live in Biel" (Slovenija 1988. koncertna kasetu)
"Bolivia r'n'r" (Incognito Records 1989.)
"Mi smo ovdje samo zbog para" (Helidon 1990.)
"Glupost je neuništiva" (Helidon 1992.)
"Tako je govorio Zaratusta" (Primitiv 1993.)
"Istra ti materina" KUD Idijoti i Franci Blašković (Primitiv 1994.)
"Megapunk" (Primitiv 1995.)
"Singles Collection Vol. 1" (Primitiv 1997. kompilacija)
"Cijena ponosa" (Dancing Bear 1997.)

K

LABORATORIJA ZVUKA • LAČNI FRANZ • LAIBACH

- LAKI PINGVINI • LAUFER • LEB I SOL
- LE CINEMA • LET 3 • LISAC JOSIPA
- LOLA V STAIN • LUNA • LUTAJUĆA SRCA

LABORATORIJA ZVUKA

(Novi Sad)

Predrag Vranešević (rođen 1946. godine u Novom Sadu) muzikom počinje aktivno da se bavi 1962. godine. U Beogradu studira arhitekturu i 1964. godine postaje član reproduktivne beogradske grupe The Best Nothing koja je ime odabrala po pesmi Dylan Thomasa (Dylan Thomas).

Pri kraju karijere grupa radi i na svojim pesmama. Po povratku u Novi Sad sa delom beogradskih muzičara, Peda 1968. godine formira sastav Med sa kojima pravi prvi snimak, pesmu "Gajba". Paralelno radi kao urednik u filmskoj redakciji Tribune mladih i piše filmske kritike. Za to vreme njegov brat Mladen (rođen 1947. godine u Novom Sadu) svira u grupama Falkon i Neoplanti. Prvi put rade zajedno 1971. godine kada na tekst pesnika i muzičara Branka Andrića komponuju muziku za kratkometražni film "Zdravi ljudi za razonodu" reditelja Karpa Godine, za koju dobijaju nagradu na Festivalu kratkometražnog i dokumentarnog filma u Beogradu. To ih stimuliše da se ozbiljnije posvete primjenjenoj muzici. U stanu improvizuju studio i počinju da komponuju za radio, film, televiziju i pozorište. Za taj rad često bivaju nagrađivani kod nas i u inostranstvu. Sa Želimirom Žilnikom 1976. godine u pozorištu pripremaju predstavu "Gastarbajter opera", a iste godine rade muziku za film "Splav meduza" Karpa Godine. Tokom dugogodišnjeg rada snimali su muziku za filmove "Veštački raj", "Još ovaj put", "Kraj rata", "Oktoberfest", "Original falsifikata", "Pun mesec nad Beogradom" i druge. Autori su muzike i špica za TV emisije "Poletarac", "Priče iz Nepričave", "Čik pogodi ko sam".

U tom periodu, dakle od 1972. do 1982. godine, Peda je radio kao arhitekta u novosadskom Urbanističkom zavodu. On i Mladen 1978. godine osnivaju Laboratoriju zvuka sa ljudima sa kojima su već duže vreme radili u studiju. U sastavu su Saša Pejak (gitara), Dragan Zarić (bubnjevi), Vera Lajko (klavijature, glas), Dina Vranešević (glas), Đorđe Urban (bas), Olah Vince i Miroslav Ćurčijanski (violine). Sa pesmom "Dok vam je još vreme" učestvuju na festivalu u Opatiji, a po uspehu tog singla snimaju album "Telo" baveći se zdravim temama koje vole mladi: pravilna ishrana i erotiku. Na koncertima

nastupaju sa trinaestočlanom ekipom u kojoj su pevačica Renata Vigi, te prvak u budi bildingu Petar Čelik i njegova supruga Irena. Šarolik nastup i žanrovska raznovrsnost čine ih jednom od najefektnijih grupa tog vremena. Seksualne asocijacije još otvoreniye iznose u ska pesmi "Ska-kavac joj zaš'o u rukavac" napravljenoj po tekstovima iz knjige "Crveni ban" u kojoj je Vuk Karadžić prikupio narodne erotске umotvorine. U toj pesmi debituje nova maskota grupe, Vilmoš Kauboja, novosadski marginalac koji se sa šarmom pravog naturščika odlično snalazio na bini u ulozi najavljujuća. Sledeci album "Duboko u tebi" 1982. godine donosi razradu Peđinih interesovanja za rockabilly mu-

godine nastupaju za decu naših radnika u Nemačkoj i prilikom prvog boravka snimaju elektronski orijentisan singl sa pesmama "Devica 69" i "Šetnja". Te 1982. godine protiv Peđe Vraneševića se vodi sudski postupak. Naime, uz nemireni građani slovenačkog Novog Mesta su na osnovu slike Vilmoša Kauboja sa plakata grupe, zaključili da vreda lik i delo druga Tita. Građani su plakat navodno skinuli sa zida i odneli ga u SUP jer im je bio "uvređen socijalistički moral i povredena su im bila patriotska osećanja". Peda je prvo osuđen na četrdeset dana zatvora, ali je slučaj brzo zataškan. Posle nastupa na zagrebačkom Bijenalu gde su svirali i sastav Gang Of Four i Classix Nouveaux, ostvaruju kontakte sa engleskim menadžerima i avgusta 1984. godine pet večeri nastupaju u londonskom teatru Instituta savremenih umetnosti (ICA), gde izvode muzičko scenski happening "Jašući konje San Marka". Pod nazivom La Boratoria ponudili su izložbu i pozorišnu predstavu o junaku pod imenom PVC koji je vanbračni sin Isidore Dankan i Sergeja Jesenjina. Na sceni su bili članovi grupe, baletani, kao i bilder Slobodan Blagojević. Predstava je naišla na pozitivne reakcije u engleskoj štampi.

Mladen Vranešević polovinom osamdesetih počinje da radi i sa novim sastavima tako da je bio vezan za prve korake grupe Plavi orkestar i Ruž. U vreme objavljuvanja

Laboratorijska zvuka krajem sedamdesetih godina.

ziku. Pesma "Zaboravljena draga" rađena je za film "Piknik u Topoli", a tekst su napisali Peda i Slobodan Tišma (La Strada, Luna). Tišma, doduše, nije želeo da se zna kako je radio na tom tekstu, pa je u javnosti predstavljen kao Bobo Misterioso. Na ploči je i obrada "Bonnie Moronie" Larija Vilijamsa (Larry Williams), a tu su i "Trofazni zavodnik", "Ja ču tebe" i "Odlazim dolazim" koja je snimljena na njihovom nastupu na Omladinskom festivalu u Subotici 1978. godine. U organizaciji KPZ Vojvodine 1982. i 1983.

albuma "Nevinost" nastupaju u novoj postavi: gitarista Zoran Bulatović Bale (ex Luna, Pekinška patka), bubnjar Ivan Fece Firči (ex Luna, EKV), saksofonista Deže Molnar, basista Stojan Jovanović, klavijaturista Senad Jašarević, a pevaju Mladen, Dina Vranešević i Renata Vigi. Peda je zadužen za gitare, klavijature i povremeno pevanje. Uz Vilmoša Kauboja, nova scenska atrakcija je proročica Dušica Ilić (kasnije poznatija kao Kleopatra), koja je simbol nevinosti jer je veći deo života, do promene pola, u ličnoj karti nosila ime

Duško. Ploča donosi ponovo pesme sa singlova: "Ska-kavac joj zaš'o u rukavac", "Devića" i "Šetnja", ali i "Daj mi bugi, dam ti vugi", "Mala moja al' je paranoja", "Vili Vili".

Od 1991. godine Peđa Vranešević radi kao muzički urednik u TV Novi Sad, a Mladen u marketingu iste kuće. Polovinom 1996. godine objavljuju CD "Nema niže te ljepote" na kome se nalazi deset novih pesama, urađenih šturo, na nivou demo snimaka. Autori materijala su braća Vranešević, pesme "Do I Dare" i "Vinyl Mirrors" urađene su na tekst pesnika Džonatana Lojda (Johnatan Loyd), dok je tekst "Mimi" nastao po motivima Ive Tijardovića. Pored braće Vranešević, na ploči su svirali saksofonista Deže Molnar, gitarista Bale, a prateće vokale otpovala je Milana, kćerka Bate i Dine Vranešević.

Diskografija

Singlovi

- "Dok vam je još vreme" / "Sve je to bilo u proleće" (PGP RTB 1978.)
- "Ko ne zna da se smeši" / "Brek boks" (PGP RTB 1978.)
- "Kad postanem slab i star" / "Kas" (PGP RTB 1979.)
- "Ska-kavac joj zaš'o u rukavac" / "Mod-deran" (Jugoton 1980.)
- "Poletarac" / "Stočiću, postavi se" (Jugoton 1981.)
- "Devica 69" / "Šetnja" (Jugoton 1982.)
- "Još ovaj put" / "Još ovaj put - instrumental" (Jugoton 1983.)

Albumi

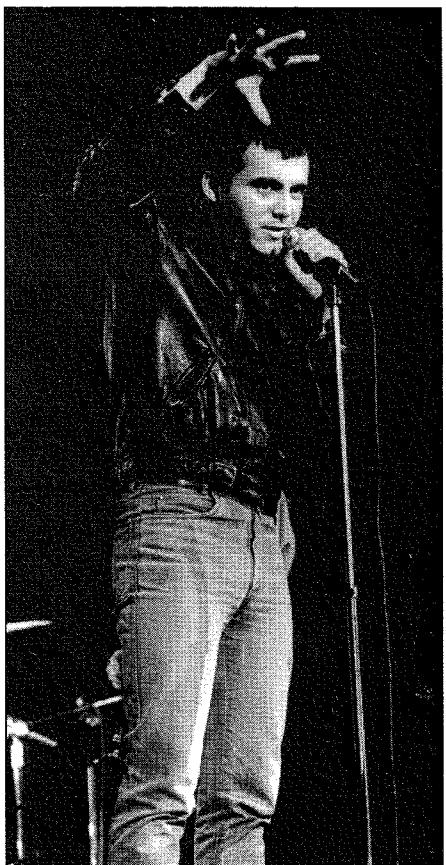
- "Telo" (Jugoton 1980.)
- "Duboko u tebi" (Jugoton 1982.)
- "Nevinost" (Jugoton 1986.)
- "Nema niže te ljepote" (Komuna 1996.)

LAČNI FRANZ

(Maribor)

Do osnivanja Lačnog Franza juna 1979. godine, pevač Zoran Predin (rođen 16. juna 1958. godine u Mariboru) nije imao nikakvih iskustava u radu sa rock grupama. Kao gimnazijalac je pisao poeziju i na nagovor članova tadašnje mariborske grupe Rdeči dečki, počeo je da radi tekstove za pesme. Rezultatom je bio zadovoljan, pa im pesme nije dao. Uz svoje tekstove počeo je da sklapa i muziku, ali bez nekih većih pretenzija. Juna 1979. godine je slavio rodendan na Pohorju i po dobrom običaju se popilo a žatim i zapevalo. U tom izdanju ga je čuo Oto Rimele, tadašnji gitarista grupe Zevs. Budući da im je nedostajao pevač, pozvao je Predina na probu. Na toj nezvaničnoj audiciji predložili su mu da pева standarde "Feelings" i "Yesterday", ali to nekako nije išlo. Predin im je ponudio svoje prve pesme i postepeno su počeli da formiraju repertoar. Na Predinovo insistiranje, nazvali su se Lačni Franz (Gladni Franz) jer je u to vreme carovala disk muzika tipa Boney M, pa je pridev lačni značio da su gladni rock muzike. A na to ih je inspirisao lik Gladni Džo iz knjige "Kvaka 22". Adekvatno rasprostranjenom imenu Džo, Franc je odabran kao najčešće ime u Štajerskoj. Franc je promenjen u Franz iz vezanja, kako su sami objašnjivali.

Odmah su krenuli sa vežbanjem, jer nisu želeli da izđu na koncert pre nego što pripreme dvadesetak stvari. Pored Predina i Rimelea, koji je u to vreme pohađao II razred gimnazije, okosnicu grupe činili su bubnjar Andrej Pintarič, basista Zoran Stjepanović i klavijaturista Mirko Kosi. Za razliku od njih, Predin je već bio oženjen i imao je sina, pa se izdržavao tako što je radio kao nastojnik u zgradu u kojoj su bili podstanari. Radio je i kao poštarski, noćni čuvare, agent osiguravačkog društva, prodavac ploča i sekretar u Omladinskom kulturnom centru. Aktivno je igrao košarku i dogurao do kadetskog reprezentativca Slovenije, ali ga je povreda odvojila od sporta.

Zoran Predin

Prvi veći uspeh grupe je postigla na Omladinskom festivalu u Subotici 1981. godine. Tada su osvojili nagradu za interpretaciju. Ubrzo posle učešća na festivalu izlazi im debi album "Ikебана" koji su snimili za samo trideset šest sati. Ploča precizno ocrtava njihov specifičan stil, ali je oporezovana kao šund. Predinovi crnogumorni i metaforama bogati tekstovi praćeni su prilično komplikovanom muzičkom slikom, tako da na početku deluju nekomunikativno, pogotovo što su otpevani na slovenačkom. Zato je Predin na koncertima uveo praksu dugih priča između pesama u kojima je prevodio svoje tekstove i pričao anegdote, pa je brzo dobio epitet domaćeg Leni Brusa. Sa debi ploče koju je producirao Boris Bele (Buldožer), izdvojile su se pesme "Prašlovan", "Staroj vojak" (u kojima Zoran Stjepanović svira harmoniku), "Šankrok", "Bitles" i "Bog nima telefona". Krajem 1981. godine prestaju sa radom zbog odlaska većeg dela

grupe u JNA, ali pre toga snimaju ploču "Adijo pamet". Ploča ponavlja formulu prethodne, ali zbog koncertnog odsustvovanja grupe nije prošla zapaženije. Ostaje zapamćena po pesmama "Vaterpolist", "Lent 1980." i "Miss Europe". Po glasanju kritike u magazinu "Džuboks" za 1981. godinu, kao grupa su zauzeli drugo mesto (zajedno sa Ribljom čoricom), Predin je proglašen za najboljeg kompozitora i pevača, a Oto Rimele je osvojio mesto drugog gitariste u zemlji. U isto vreme iz Zagreba dobijaju nagradu Sedam sekretara SKOJ-a za muzičku delatnost. Septembra 1983. godine objavljaju album "Ne mi dihat za ovratnik" koji im donosi prvi hit, naslovnu pesmu. Ovog puta svoje ideje sasvim jasno formulišu u studiju. Biraju komunikativniji stil i mirnije blues orientisane pesme kao "Prosim, pazi da mi ne pohodiš podočnjakov", "Prvi maj" i elegičnu "Lipa zelenela je". Iste godine Predin glumi u filmu "Rdeči bugi" Karpa Godine. Pred Novu 1984. godinu su na koncertima u Mariboru i Ljubljani snimili živi album "Sliši školjka poje ti" na kome se pojavila samo jedna nova pesma "Naša Lidija je pri vojakh". Potpisali su je kao grupa Top Zizi jer su imali običaj da maskirani izlaze na sopstvene koncerete i predstavljaju se kao predgrupa pod tim imenom. "Lidija" je predstavljala folk orientisani, neformalnu vezalicu o tada aktuelnim vojniknjama i u Sloveniji im je donela veliku popularnost. Samo zahvaljujući toj pesmi, počeli su da sviraju i po vrlo malim slovenačkim mestima. Pre toga su najčešće nastupali u Zagrebu, Beogradu i Sarajevu u kome su posebno prihvaćeni od novoprimitivne publice. Po vezi autorskog prepoznavanja Predin je 1984. godine gostovao na debi albumu sarajevske grupe Kongres. Smislio je i otpavao refren za pesme "Zarjavele trobente" i "Zabava". Refren iz pesme "Zarjavele trobente" upotrebljio je u svojoj pesmi "Jutri bom pujsa razbil" koja se pojavila na sledećem albumu "Slon med porcelanom" 1984. godine. Autorska stagnacija na toj ploči rezultirala je prvom velikom krizom, kada su bili na ivici raspada. Budući da su se kao kompozitori ravnopravno potpisivali Rimele, Predin i Stjepanović, došlo se do dileme kojim putem krenuti. Rimele je rešio da sa njima uradi još samo jedan album a zatim pređe u Laibach i više se posveti slikarstvu. Poslednji zajednički album "Na svoji strani" doneo im je 1986. godine najveće uspehe u dodašnjoj karijeri. Stilski raznovrstan, uz diskretno uvođenje duvača, ponudio je pesme koje su i danas njihovi koncertni favoriti: "Najti poljub nariše ustnice", "Ko si rdeće zvezde šivala", "Čuvstveno stanje mlade krave" i "Na svoji strani". Ujedno, to je prva studijska ploča koju su sami producirali. Na promotivnom koncertu u beogradskom SKC-u, na bini sa njima se pojavio Bora Đorđević koji je svirao usnu harmoniku u pesmi "Nasvidenje na plaži". Đorđeviću je to ujedno bio prvi put da se popne na binu SKC-a.

Po odlasku Rimelea, novi gitarista Lačnih postao je Milan Prislan, pre toga član nepoznatog mariborskog sastava Grif. Albumom "Sirene tulijo" najavili su prelaz u muzički tok

glavne struje, a Prislan se odmah predstavio i kao autor. Udarnu pesmu "Zdravljica" (tradicional na tekst France Prešerna), otpevali su zajedno Predin, Pero Lovšin (Pankrti), Vlado Kreslin (Martin Krpan), Jani Kovačić i glumac Boris Cavazza. Zbog neformalnog načina interpretacije pesme, ta obrada je okarakterisana kao nepodobna. U isto vreme, slovenački učitelji su sa zahvalnošću pričali Predinu kako decu ne moraju više da teraju da uče tekst pesme, jer ga uveliko znaju. Ploča donosi još jedan njihov jak koncertni adut, baladu "Čakaj me". Početkom 1989. godine Zoran Predin i Arsen Dedić snimaju LP "Svjedoci priče" na kome se nalaze nove verzije njihovih pesama. Ključni saradnik u studijskom radu bio je Mirko Vuksanović, klavijaturista Automobila. Dedić je uradio prepev pesme "Čakaj me", njegovu pesmu "Domovina" pevaju zajedno sa Borom Đorđevićem. Povodom te ploče organizovali su niz pesničko-muzičkih večeri na kojima su ravno-pravno nastupali Dedić, Predin i Đorđević. Septembra 1989. godine pored brojnih stra-

pakt diskova. Predin se okreće radu na primjenjenoj muzici, tako da je dosad komponovao muziku za filmove "Kormoran" (režija A. Tomašić, 1985.), "Trinajstica" (režija A. Tomašić, 1986.), "Decembarski dež" (režija B. Šprajc 1990.), "Triangel" (režija J. Pervanje 1991.), "Do konca in naprej" i druge. Radi i muziku za TV serije "Priprevetke iz medene-ga cvetličnjaka" (1989.), "Posel je posel", (1990.) i "Junaki petega razreda" (1996.). U pozorištu je radio muziku za predstave "Noćni prizori" (režija T. Pandur 1984.), "Vida vidim" (režija F. Križaj 1989.), "Stella" (režija J. Pipan 1991.), "Domači učitelj" (režija J. Pipan 1992.), "Češnjev vrt" (režija B. Kobal 1992.), "Mein Kampf" (režija B. Kobal 1995.) i "Moški pod posteljo". Deo tog materijala objedinjuje na solo kompaktu "Gate na glavo" koji je ostvario sa, za tu priliku formiranom grupom Los Malancanos. Nju su činili Mirko Vuksanović, David Šuljigoj (programiranje i bas), Bor Zuljan (gitara) i drugi. Posle dileme da li da Lačni Franz nastavi dalje ili ne, odlučuju se za snimanje kompakta simboli-

CD "Napad ljubezni" koji je snimio sa za tu priliku sakupljenim bendom Ambasadori uživanja. Sastav čine njegov stari saradnik Mirko Vuksanović koji je bio producent i aranžer materijala, bubenjar Lucijan Kodermac, takođe iz sastava Automobili, gitarista i violinista Saša Olenjuk, basista David Šuljigoj i drugi. Na ovoj ploči Predin se ogledao u različitim žanrovima, pa se tu našla obrađa partizanske "Počiva jezero v tihoti" sa sve uvodom na usnoj harmonici, kao u seriji "Otpisani" i obrada indijske izvorne "Rad te imam". Solo ploča donosi novo viđenje pesama iz repertoara Lačnog Franza "Naj kolje noć" (u swing verziji) i "Pod poraščeno titok" koja se u originalu zove "Tamo bih rad bil pokopan". Krajem aprila 1996. godine Lačni Franz su u Sarajevu održali dva koncerta u sali Akademije scenskih umjetnosti. Predin je tokom karijere objavio tri knjige poezije: "Praslovan" (1987), "Namesto koga roža cveti / Sonček je in ti si skuštrana" (zajedno sa Vladom Kreslinom 1990.) i "Brez kravate in vezalk" (1995.). U knjizi "Bez kravate i pertli" našao se pedantan pregled pesama sa svih albuma Lačnog Franza kao i sa Predinovih solo ploča.

Od 1995. godine Predin paralelno nastupa sa ciganskim orkestrom Šukar koji deluje od 1990. godine. Šukar su objavili ploče "Cigani ljubijo pesmi" (1992.), "O ravbarjih, cigojnarjih" (1993.), "Ciganska duša" (1994.) a sarađivali su sa Janijem Kovačićem i Vladom Kreslinom. Predin je sa njima počeo da izvodi neke od pesama Lačnog Franza u adekvatnoj obradi. Krajem 1996. godine zajedno su snimili CD "Mentol bombon" na kome su pesme Lačnog Franza u aranžmanima prilagođenim akustičnim instrumentima i ciganskoj muzici, mada se tu našlo i uticaja mađarskog i grčkog melosa. Pored već poznatih pesama Lačnih, tu su i dve nove - naslovna i "Žalostna" i sve imaju prilično opuštenu, kafansku atmosferu. Uspešan koncert Predin i Šukar su održali 19. februara 1997. godine u Cankarjevom domu.

Poslednjih godina Lačni Franz važe za jednu od najznačajnijih slovenačkih grupa i uživaju status hodajuće institucije.

Diskografija

- "Ikebana" (Helidon 1981.)
- "Adijo pamet" (Helidon 1982.)
- "Ne mi dihat za ovratnik" (Helidon 1983.)
- "Sliši školjka poje ti" (Helidon 1984. živi)
- "Slon med porcelanom" (Helidon 1984.)
- "Na svoji strani" (Helidon 1986.)
- "Sirene tulijo" (Helidon 1987.)
- "Tiha voda" (Helidon 1989.)
- "Kaj bi mi brez nas" (Helidon 1989. kompilacija)
- "Illegalni pubertetniki" (Helidon 1991. kompilacija)
- "Zadnja večerja" (Helidon 1993.)
- "Nasvidenje na plaži" (Helidon 1995 kompilacija)
- "Lačni Franz v živo" (LF 1995. dva koncertna CD-a)

Zoran Predin solo

- "Svjedoci priče" - Zoran Predin i Arsen Dedić (Diskoton 1989.)
- "Gate na glavo" (Helidon 1992.)
- "Napad ljubezni" (LF 1995.)
- "Mentol bombon" Zoran Predin in Šukar (Založba KD Etno karavana 1996.)

Lačni Franz

nih grupa, Lačni Franz nastupaju na EBU rock festivalu u Novom Sadu, gde uz Bajagu i EKV predstavljaju Jugoslaviju. Album "Tiha voda" snimaju sa još jednim novim članom, perkusionistom Ninom Mureškićem. Milan Prislan komponuje polovinu ploče, a kao gost, usnu harmoniku svira Vlado Kreslin. Prepeve na omotu ploče uradio je Arsen Dedić. Ploča ih predstavlja prilično rasvirane i ujednačene u udarnim pesmama "Tiha voda (Vzami si čas)", "Tam bi rad bil pokopan", "Gremo v nebesa" i "Mirno more Miki Maus".

Po objavljuvanju ploče, pomalo umorni od desetogodišnjeg zajedničkog rada, članovi grupe sve više se posvećuju svojim redovnim zanimanjima, a grupa sa publikom komunicira preko serije kompilacijskih kom-

čnog naziva "Zadnja večerja". Kao muzika za naslovnu pesmu, iskorijena je himna bivšeg SSSR-a. U međuvremenu su ostali bez perkusioniste, a kao prateći vokali na ploči se pojavljuju Roberto Manjifiko (Roberto Magnifico) i Kole Moreti. U starom muzičkom maniru, ploča donosi niz zrelih pesama: "Ambasadorji užitka", "Veter iz Kazablanke" a neke i sa direktnim političkim stavovima "Vedno iste face" i "Zanzibar". Pesma "Azra" i čitav album su posvećeni "starom duhu Sarajeva". Krajem novembra 1994. godine snimili su tri koncerta u Mariboru i sa njih objavili dva živa kompakt diska za sopstvenu diskografsku kuću LF. Na tržištu se pojavila i video kaseta "Lačni Franz v živo". U leto 1995. godine Predin je objavio drugi solo

LAIBACH

(Ljubljana)

Grupa je nastala 1. juna 1980. godine u Trbovlju, malom rudarsko-industrijskom gradu. Laibach je nemački naziv za Ljubljano koji je korišćen samo tokom Drugog svetskog rata. U početku su delovali u okviru zajedničkih aktivnosti sa grupama Irwin (slikarstvo) i Crveni pilot (pozorište).

Odmah po osnivanju, pripremaju prvi multimedijalni projekt "Rdeči revirji" sa ciljem da isprovociraju tadašnje političke strukture u Trbovlju. Nastup je zabranjen pre premijere zbog "nepravilno i neodgovorno" upotrebljenih crnih krstova kao simbola. Taj događaj je izazvao brojne medijske napade protiv grupe. Njihov tadašnji vizuelni stil bio je vezan za rudarsku ikonografiju, ali vremenom uvode i druge simbole: Triglav, jelenske rogove, Maljevičev krst uokviren zupčanicom. Identitet članova je obavljen velom tajnosti, a postava grupe je fleksibilna.

Prvi koncert grupa je imala u Ljubljani januara 1982. godine, a zatim slede nastupi u Beogradu i Zagrebu. U to vreme njihova muzika je okarakterisana kao industrijski rock. Na smotri Novi Rock u Ljubljani 1982. godine njihov frontmen Tomaž Hostnik se pojavio u vojnoj uniformi. Koncert je priveo kraju iako ga je boca pogodila u lice i povredila. Decembra 1982. godine Tomaž Hostnik je izvršio samoubistvo. Aprila 1983. godine sviraju u Ljubljani sa predgrupama Last Few Days i 23 Skidoo. Veliki medijski nastup imali su na zagrebačkom Bijenalnu dan kasnije, kada su odsvirali koncert pod nazivom "Mi kujemo budućnost". Tokom nastupa emitovali su pornić i film "Revolucija još traje", tako da se u jednom momentu na platnu pojavljuju Tito i muški polni organ. Sasvim dovoljno da policija prekine nastup. Prvi televizijski nastup imali su 23. juna 1983. godine u informativno političkom programu "TV Tednik". Intervju je izazvao burne reakcije, tako da im je zabranjeno javno pojavljivanje i upotreba imena Laibach. Sa engleskim sastavom Last Few Days kreću na turneju pod nazivom "The Occupied Europe Tour '83." koja obuhvata šesnaest gradova u osam zemalja istočne i zapadne Evrope. Na nastupima izazivaju zanimanje evropskih medija, isprovociranih totalitarističkim zvukom i izgledom kakav nisu očekivali od benda "iza gvozdene zavese". Okrilje socrealizma, efektni koncerti i disidentski status kod kuće, omogućuju im brzu prohodnost na Zapadu. Provokativna upotreba simbola iz arsenala Trećeg Rajha, prvo je u Jugoslaviji uznenimila slovenačku boračku organizaciju. U drugim delovima zemlje nervoza se širi posle pozorišne predstave "Krst pod Triglavom" koju je Laibach uradio sa Gledališćem Sister Scipion Našice. Posežući za elementima socrealizma, nacističke umetnosti i italijanskog futurizma, Laibach su stvorili stil koji je morao da bude primećen. U početku su pevali na nemačkom dok se vremenom, najviše zbog obrada, okreću engleskom. Godine 1984. sele se u London. Zapo-

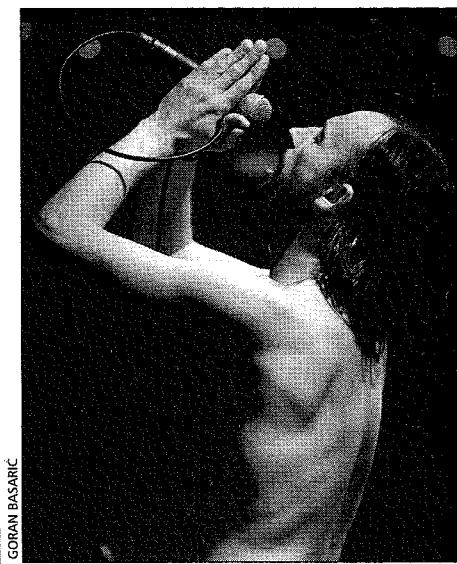

sljavaju se kao fizički radnici, glume vojnike u Kjbrikovom filmu "Full Metal Jacket" i rade u pristaništu Belfast u Irskoj. Decembra 1984. godine drže tajni koncert u Ljubljani, posvećen Tomažu Hostniku. Sa grupom Irwin i pozorištem Sestre Scipion Našice osnivaju neformalnu umetničku organizaciju "Neue Slowenische Kunst" (Nova slovenačka umetnost).

Aprila 1985. godine objavljaju prvi LP sa ljubljansku kuću ŠKUC Ropot. Zbog zabrane, na ploči nema naziva grupe, a sadržinu sugerise samo njihov simbol na omotu. Iste godine, za nemačku izdavačku kuću WUS objavljaju LP "Rekapitulacija 1980-1984". LP "Nova Akropola" im objavljuje nezavisna britanska kuća Cherry Red. Prvi legalni koncert u Sloveniji održali su u Gorici, pod nazivom "Krvava gruda, plodna zemlja". Ubrzo potpisuju ugovor za engleski Mute Records koji objavljuje ploču "Opus Dei" i od svih grupa sa SFRJ prostora, ostvaruju najozbiljniju karijeru u inostranstvu. Na unutrašnjoj strani omota je svastika sastavljena od četiri krvave sekire koju je dizajnirao Hartfield, angažovani antinacistički umetnik. Baš zbog toga u nekim evropskim zemljama ploču prodaju ispod tezge. Zbog upotrebe naziva "Opus Dei" tuži ih istoimena militantna katolička institucija, ali Laibach dobija proces. Povodom ploče organizuju evropsku turneju, a na konferenciji za štampu u Francuskoj izjavljaju da su im uzori Tito, Toto i Tati. Oktobra 1988. godine objavljaju ploču "Let it Be" sa obradama pesama The Beatles. Deo tog materijala Pol Mekartni emituje pred početak svojih nastupa. Objavljanje ploče "Sympathy For The Devil" (obrada The Rolling Stones) prati turneja po Evropi i Americi. Aprila 1989. godine u Zagrebu nastup počinju sa srpskim guslama, a u Beogradu, filozof Peter Mlakar drži govor koji predstavlja varijaciju Miloševićevih nastupa na Kosovu. Komercijalni efekat postižu i depresivnim verzijama hitova "Life is Life" i "One Vision". Nastupom

u termoelektrani u Trbovlju 21. decembra 1990. grupa obeležava desetogodišnjicu postojanja. To je bio njihov prvi koncert u rodnom gradu i tom prilikom su objavili osnivanje utopiskske NSK države koja ima svoju zastavu, novac i pasoš. Iste godine drže turneju po Bosni. Polovinom 1993. godine objavili su za Mute Records CD "Ljubljana-Zagreb-Beograd" snimljen na koncertima u ovim gradovima još 1982. godine. U pesmama "Tito-Tito", "Država", "Rdeči molk" dokumentuju svoju doslednu orientaciju polit rocka. Godine 1994. izlazi CD "Nato", na kome kroz svoje viđenje tehno popa daju komentar na aktuelna zbivanja u istočnoj Evropi, prostoru bivše Jugoslavije ali i na političke poteze zemalja Nato pakta. CD otvara obrada pesme "Final Countdown" grupe Europe, a završava tema "Marš na Drinu". CD "Occupied Europe NATO tour 1994-95" donosi izbor koncertnih snimaka sa dvogodišnje turneje, uključujući i nastupe u Sarajevu 20. i 21. novembra 1995. godine. Uz CD je objavljena video kaseta sa koncerta. Te 1995. godine provocirali su publiku u Zagrebu i Sarajevu izvođenjem obrade "Marš na Drinu". Jedno vreme su planirali da rade sa nekoliko paralelnih ekipa tako da iste večeri nastupaju u različitim gradovima, ali to nije realizovano. CD "Jesus Christ Superstar" iz 1996. godine predstavlja njihovu obradu istoimene rock opere Endrjua Lojda Vebera (Andrew Lloyd Webber), nastalu početkom sedamdesetih godina. Posle promotivne turneje po Americi koja je obuhvatila osamnaest gradova, sviraju po Nemačkoj. Zatim 15. maja 1997. godine koncertom sa Slovenskom filharmonijom i akademskim horom Tone Tomšič otvaraju Evropski mesec kulture u Ljubljani. Uz dirigenta Marka Letenju izveli su orkestarske verzije svojih pesama nastalih u prvim godinama rada koje inače retko sviraju na koncertima. Orkestraciju tih tema uradili su Uroš Rojko i Aldo Kumar sa članovima grupe. Zatim objavlju-

L

GORAN BASARIC

Laibach 1997. godine u Vankuveru

ju CD "M.B. December 21, 1984." na kome su snimci sa nastupa u ljubljanskoj dvorani Malc i Belic, održanog povodom desetogodišnjice postojanja grupe, sa berlinskog Atonalnog festivala iz februara 1985. godine i koncerta u zagrebačkom klubu Kulušić, održanog aprila 1985. godine. Na nastupima, oni su u to vreme koristili i Titove govore, što ovaj CD nesumnjivo dokumentuje. U Beogradu su nastupili novembra 1997. godine a publiku je podelio govor Petera Mlakara, koji je predstavljao oštru varijaciju njegovog nastupa iz 1989. godine kada su svirali u SKC-u.

Laibach su učestvovali na kompilacijama: "48-84" (RTV LJ 1984.), "World National Anthems" (Trax International 1984.), "Vhutemas Archetypis" (Side Effects 1986.), "Q.E.D." (NL Centrum / Play It Again Sam), "Rockstar Music 6" (SIAE 1991.), "Nervous Systems" (Mute Records 1992.), "Trans Slovenia Express" (Mute Records 1994.), "Kodex Ton Kunst" (Kodex / SL 1994.), "Underwood" (Sub Rosa 1996.) i "War Smash Hits" (Sub Rosa 1996.). Tokom karijere grupa je nastupala u reprezentativnim koncertnim prostorima širom sveta. Učestvovali su na festivalima: LIFT u Londonu, Festival of Art u Kaliforniji, New York Seminar of Music, Festwoche u Beču, zagrebačkom Bijenalu, beogradskom BITEF-u. Tokom karijere objavili su šesnaest LP ploča (od kojih su tri duple) i veći broj singlova i kaseta. Komponovali su muziku za petnaest pozorišnih predstava a učestvovali su u scenskim projektima: "Krst pod Triglavom" (NSK / Sestre Scipion Našice 1986.), "No Fire Escape in Hell" (Michael Clark and Co. London 1986.), "Magbet" (Shakespeare / Wilfried Minks, Hamburg 1987.), "Noordung Prayer Machine" (SNG Opera Ljubljana) i druge. O grupi je snimljeno nekoliko dokumentarnih filmova od kojih su najvažniji "Pobjeda pod Suncem" (režija Goran Gajić), "Bravo" (režija Peter Vežjak i Daniel Landin) i "Predictions Of Fire" (režija Michael Benson). O grupi je pisano u knjizi "NSK Monography" koju su 1992. godine objavili AMOK Press (Amerika) i Grafički zavod Hrvatske. Dodatne informacije o grupi su na Internetu na adresi <http://www.laibach.nsk.si>

Diskografija

Singlovi

- "Boji" / "Sila" / "Brat moj" (Laylah 1984.)
- "Panorama" / "Decree" (East-West 1984.)
- "Geburt Einer Nation" / "Leben Heisst Leben" (Mute Records 1987.)
- "Life is Life" / "Germania" / "Life" (Mute Records 1987.)
- "Sympathy For The Devil" (Mute Records 1988. picture CD)
- "Across The Universe" / "Maggie Mae" / "Get Back" (Mute Records 1988.)
- "Panorama" / "Die Liebe" / "Decree" / "Groesste kraft" (Cherry Red 1989.)
- "Oktober" / "Geburt Einer Nation" (Mute Records / Intercord GmbH 1990. koncertni samo za nemačko tržište)
- "Wirtschaft ist tot" (Mute Records 1992.)
- "Final Countdown" (Mute Records 1994.)
- "In The Army Now" / "War" (Mute Records 1995.)
- "Jesus Christ Superstar" / "God is God" (Mute Records 1996.)

Kasete

- "Laibach / Last Few Days" (SKUC 1983.)
- "Through The Occupied Netherlands" (Staal tape 1984. koncertna)
- "Vstajenje v Berlin" (SKUC 1984. koncertna)
- "Live in Hell" (Hertogenbosch 1985. koncertna)
- "Ein Schauspieler" (Staal Tape 1985. koncertna)
- "Divergences / Divisions Live in Bordeaux" (La Reseau 1986.)

Albumi

- "Laibach" (ŠKUC Ropot 1985.)
- "Rekapitulacija 1980-1984." (Walter Ulbricht Schallfolien 1985. dupli LP)
- "Neue konservativ" (Semi legal 1985. koncertni)
- "Nova Akropolja" (Cherry Red 1985.)
- "The Occupied Europe Tour 83-85" (Side Effects 1986. koncertni)
- "Opus Dei" (RTV LJ - Mute Records 1987.)
- "Slovenska Akropolja" (ŠKUC Ropot 1987.)
- "Krst pod Triglavom-Baptism" (Sub Rosa / WUS 1987.)
- "Let It Be" (RTV LJ - Mute Records 1988.)
- "Machbet" (Mute Records 1990.)
- "Sympathy Fot The Devil" (Mute Records 1990.)
- "Kapital" (Mute Records 1992.)
- "Ljubljana-Zagreb-Beograd" (The Grey Area / Mute Records 1993.)
- "Nato" (Mute Records 1994.)
- "Occupied Europe Nato Tour 1994-95" (The Grey Area / Mute Records 1996. koncertni)
- "Jesus Christ Superstars" (Dallas / Mute Records 1996.)
- "M.B. December 21, 1984." (Mute Records 1997. koncert)

LAKI PINGVINI

(Beograd)

Grupa je prvi nastup imala 29. novembra 1979. godine u zemunskoj hali Pinki na punk maskenbalu, kada su nastupali sa četiri pevača. Vremenom su se ustalili u postavi: pevač Đorde Dragojlović, gitarista Časlav Stanković, klavijaturista Aleksandar Rodić, basista Srđan Đurić i bubenjar Milan Bubalo.

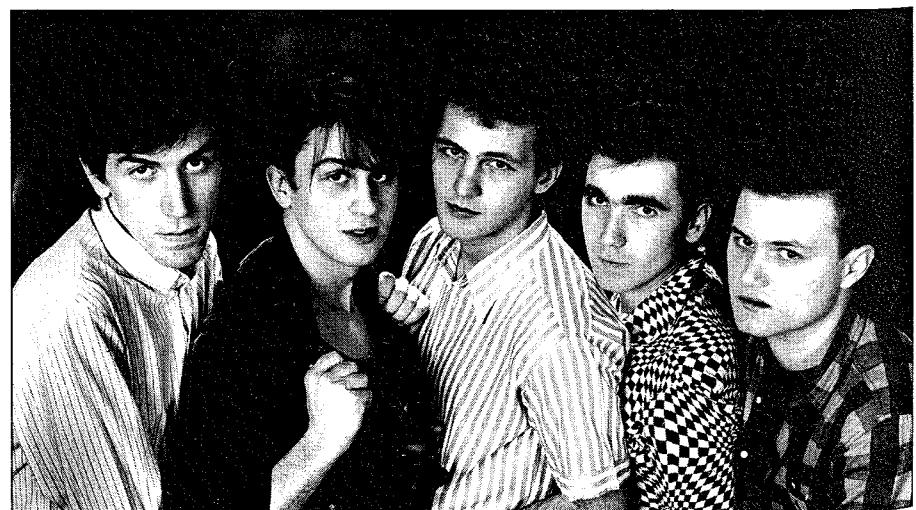
Kontinuirani rad započinju septembra 1982. godine, a sledećeg leta u junu objavljaju mini LP sa hitovima "Možda možda" i "Šizika". Debi album "Muzika za mlade" u produkciji Slobodana Markovića 1984. godine donosi slušane pesme "Moja devojka" i "Ne, nisam twoj heroj" (obrada "Yesterday Hero" iz repertoara Bay City Rollers). Grupa zatim učestvuje na splitskom festivalu i pesme "Ja sam mornar" i "Voli me" ostaju zabeležene na ploči "Split 84" (PGP RTB 1984.). Sledеći LP "Striptiz" donosi im slušanu "Blago morskih dubina", ali ostatak materijala brzo tone u zaborav.

Godine 1986. grupa je prekinula rad, a Dragojlović je bez većih ambicija pokrenuo solo karijeru pod imenom Super Đoka. Dve godine kasnije članovi grupe odlaze u Italiju gde sviraju u noćnim klubovima i kabareima. Vraćaju se u zemlju 1989. godine i prestaju da se bave muzikom.

Đorde Dragojlović obnavlja grupu 1995. godine sa novim članovima: basista Rade Bulatović, gitarista Dragutin Jakovljević (Galić), klavijaturista Igor i bubenjar Zoran Obadović Ćera (ex Piloti). Na povratničkom albumu ponovo snimaju stare pesme "Blago morskih dubina" i "Kraj". Tu su i obrade: "Lola" Đorda Novkovića i grupe Pro arte, "Empty Frame" Ina i Kejla (Eno i Cale) i "Cantaloop" Henkoka (Hancock). Đorde je gostovao na ploči grupe Ruž "Kao nekad" (ZAM 1995.) u obradi pesme "Šizika".

Diskografija

- "Šizika" / "Devojka iz svemira" / "Možda možda" / (PGP RTB 1983. mini LP)
- "Muzika za mlade" (PGP RTB 1984.)
- "Striptiz" (PGP RTB 1985.)
- "Laki pingvini stereo" (PGP RTS 1985.)

Laki pingvini

LAUFER

(Rijeka)

Grupa je nastala početkom 1986. a osnovali su je gitarista Veselito Mudrinić i Damir Urban koji je u početku svirao bas, a zatim je postao pevač. Grupa se dugo probijala. Nastupali su na smotri Ri rock, Gitarijadi ZO Rijeka i Omladina 87 u Subotici.

Prva diskografska pojavljivanja imali su na kompilacijama: "Ritam promjena" (SSOH 1987.) sa pesmom "Iz mase", "Le Desire" (DID Kopar 1987.) sa kompozicijama "Netko te posmatra" i "Za sutra". Učestvuju i na kompilaciji "The Best Of Indie Rock / Made In Croatia" (Dancing Bear 1993.) sa pesmom "Svijet za nas". Tokom prvih godina u grupi su se često menjali muzičari sve dok se krajem 1993. godine uz Urbana nisu ustalili u

postavi: basista Ljubo Silić, gitarista Vlado Simčić Vava i bubenjar Alen Triblijaš, koji su pre toga bili u sastavu En Face. Pesme za prvi album snimaju 1990. godine, ali ta ploča nikada nije bila objavljena. Tokom rata se uključuju u rad riječkih sastava u okviru akcija Ri-val i Rijeka mira-Bedem ljubavi. U saradnji sa slovenačkim producentom Andrejem Štritofom objavljaju dva samostalno izdata singla. U produkciji Janeza Križaja snimaju debi "The Best Off" koji im pomaže u konačnoj afirmaciji. Doduše, deo kritike ukazuje da zvukom previše podsećaju na sastav Ekatarina Velika, ali to ih ne ometa da rasprodaju koncerete po Hrvatskoj i Sloveniji. Sledeci CD "Pustinje" vrlo dobro prolazi kod kritike i publike. Godine 1995. objavljaju mini CD "EP" sa šest pesama, sarađuju sa grupom En Face, a Alen Triblijaš i Vava Simčić sa ostalim riječkim muzičarima povremeno nastupaju sa cover sastavom Blagdan band i objavljaju živi CD "Palach's Not Dead" (Dilema 1996.).

Po raspadu grupe, Urban pokreće solo karijeru u okviru koje snima trip hop orijentisan CD "Otrovna kiša". Simčić i Triblijaš, te basista Boris Pleić (ex Grč) u okviru sastava Mone objavljaju CD "Tresgringos" (Dallas 1997.).

Diskografija

Singlovi

"Lopov Jack" / "Sve je laž" / "Znam, znam" / "Moja voda" (samostalno izdanie 1993.)
"Ljubav kao heroin" / "Dio tebe" (samostalno izdanie 1993.)
"EP" (Croatia Records 1995 CD singl)

Albumi

"The Best Off..." (Corona 1993.)
"Pustinje" (Trip / Croatia Records 1994.)

Damir Urban solo

"Otrovna kiša" (1996.)

LEB I SOL

(Skoplje)

Relativno mala muzička scena u Skoplju je u prvoj polovini sedamdesetih godina uzrokovala da budući članovi grupe Leb i sol često sarađuju u različitim grupama. Gitarista Vlatko Stefanovski (rođen 1957.) i basista Bodan Arsovski (rođen 1956.) su još u petom osnovne imali VIS Jegulje. Vlatko je u početku svirao bubenjeve, a onda su ga prekomandovali u pevača. Gitarista postaje u grupi Iris u kojoj je takođe sa Bodanom. Prvi ozbiljniji rad Vlatko i Bodan imali su u jazz rock grupi Breg koju je predvodio klavijaturista Miki Petkovski. Sa njima je bio i bubenjar Garabet Tavitijan Garo (rođen 1953.). Po Garabetovom odlasku u JNA, Miki Petkovski prelazi u Smak i Breg prestaje sa radom.

Sa klavijaturistom Nikolom Kokijem Dimuševskim i bubenjom Dimitrijem Čučurovskim, Vlatko i Bodan 1. januara 1976. godine osnivaju Leb i sol. Prve snimke "Etička br. 3", "Devetka" i "Pesma za nas" uspeva-

ju da snime za dva sata u studiju Radio Skoplja. Prvi nastup van Makedonije imali su aprila 1977. godine u Novom Sadu, kada su svirali kao predgrupa Dragi Mlinarecu. Na osnovu tih snimaka, Andelko Maletić iz Radio Novog Sada ih poziva na Omladinski festival u Subotici. Dobijaju nagradu, prvu širu afirmaciju i ugovor sa PGP RTB-om. Krajem avgusta 1977. godine nastupaju kao predgrupa na koncertu Bijelog dugmeta kod Hajdučke česme. Sa njima je i Garo koji se nekoliko nedelja pre toga priključio grupi. Krajem godine učestvuju na sedmom BOOM festivalu u Novom Sadu, a koncertne verzije njihovih pesama "Pod vodom" i "U senci" zastupljene su na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Kao predgrupa Dugmetu sviraju u Sarajevu, Novom Sadu i Skoplju. Debi album snimaju u studiju RTV Novi Sad septembra 1977. godine. Producent je bio Josip Boček, bivši gitarista Korni grupe i Vlatkov uzor iz dečačkih dana. Boček je producirao i većinu njihovih sledećih ploča. Na debiju su dominirale jazz rock teme sa etno uticajima a od devet pesama, čak šest su instrumentalni. Sva četvorica komponuju, mada je Vlatko najproduktivniji.

U proleće 1978. godine na Opatijskom festivalu, u okviru rock večeri za obradu narodne pesme iz zapadne Makedonije "Aber dojde Donke" dobijaju nagradu za "najbolji umetnički dojam i najuspeliju primenu folklornog izraza". Ubrzo izbijaju u sam vrh jugoslovenskih sastava i za drugi album dobijaju mnogo bolje studijske uslove. Prateći stil sa debi albuma, pored visoko ocenjene "Aber dojde Donke", nude instrumentale "Marija", "Akupunktura", "Uzvodno od tuge". Za vokalnu pesmu "Talasna dužina" tekst je uradio dramski pisac Goran Stefanovski, inače Vlatkov brat, koji će i ubuduće sa nji-

Leb i sol 1977. godine: Dimuševski, Arsovski, Tavitijan, Stefanovski.

ma sarađivati. Iste godine rade muziku za pozorišnu predstavu "Oslobođenje Skoplja" Ljubiše Ristića. Vlatko gostuje na ploči "Stižemo" Laze Ristovskog i Ipeta Ivandića koja je snimana u Londonu. Po glasanju čitalaca lista "Džuboks" 1978. godine osvajaju titulu grupe godine. Komisija iz Zagreba im za muzičku delatnost dodeljuje nagradu Sedam sekretara SKOJ-a, što je tada bilo cenjeno priznanje. Treći LP "Ručni rad" snimaju 1979. godine u studiju V Radio Beograda, a na dve kompozicije gostuje saksofonista Mića Marković. Na ploči se za nijansu približavaju jazz uticajima, a Vlatko koristi vokal u funkciji još jednog instrumenta, dok autorstvo i dalje dele sva četvorica. Kao ambiciozne, izdvajaju se teme "Kumova slama", "Ručni rad" i "Verni pas". Po objavljinjanju ploče Koki (u međuvremenu se zaposlio u Zabavnom orkestru RTV Skoplje) napušta grupu. Na nje-

načno" 1981. godine donosi obradu stare narodne "Zajdi", a tu je i Vlatkova "Živa rana", Garina "Kasno popodne" (gost na fligel horni Stjepko Gut) i Bodanov "Skakavac". Toga leta grupu napušta Garo. Novi bubenjar postaje Dragoljub Đuričić (rođen 1954.) koji je došao iz YU grupe. Odmah počinju da rade pesme za muzikl Koleta Angelovskog "Džon Piplfoks" i za pozorišnu predstavu "Let u mestu". LP "Sledovanje" snimaju 1982. godine u Studioju Radio Skoplja, a prvi put su sami producenti. Ploča donosi prevagu vokalnih pesama, a "Nosim tvoj žig" je ponela epitet radijskog hita. Tu je uvršćena i obrada narodne "Mile Pop Jordanov". Leta 1982. sa pozorištem KPGT dva i po meseca gostuju po Americi. Nastupaju po klubovima i sviraju sa grupom Big Country. Objavljinjanjem duplog živog albuma "Akustična trauma" oprštaju se od PGP RTB-a i prelaze u Jugoton. Album

ba divina", "Koštana" i filmove "Šmeker", "Za sreću je potrebno troje" i "Srećna Nova 1949.". Autori su Vlatko i Bodan, a na snimanju učestvuju Koki, pevačica i glumica Ana Kostovska i Garo, koji se u međuvremenu vratio u grupu. Veći deo materijala urađen je sa snimateljem Bracom Zafirovskim koga prihvataju kao ravnopravnog člana grupe. Uskoro im se priključuju saksofonista Goce Micanov i klavijaturista Kiril Đajkovski (ex Bastion), sa kojima 1987. godine snimaju sledeći album "Kao kakao". Odlučuju se za značajan stilski zaokret i nude deset vokalnih pesama. Produciju su radili Vlatko, Bodan i Braco Zafirovski a kao gosti se pojaviju Bebi Dol, Ana Kostovska i Roni Vaten (Ronnie Wathen) koji je svirao irske gajde. Tekstove su pisali Vlatko i Goran Stefanovski. Za pesmu "Femme Fatale" uzet je tekst Arsenija Dedića. Ovom pločom Leb i sol se ogledaju u vodama tromačinskih, komunikativnih pesama i beleže seriju hitova: "Skoplje" (prije put na makedonskom jeziku), "Kao kakao" (tekst refrena uzet iz knjige "Školice" Hulja Kortasara), "Mamurni ljudi", "Čuvam noć od budnih". Vlatko paralelno radi muziku za film "Zaboravljeni", "Čaruga" i gostuje na pločama Željka Bebe i grupe Film.

Sledeći album "Putujemo" snimili su 1989. godine u istoj postavi, producirali su ga sa Zafirovskim i ponovo su sve pesme vokalne. Vlatko je uradio muziku i tekst za osam pesama, dok je "Sumorno proleće" komponovao Bodan a tekst napisao Goran Stefanovski. Uz goste: Kaliopi (prateći vokali), Zoran Jovanović (saksofon i klarinet) i Kire Kostov (fligel horn), ponudili su osnovnu temu ploče, vezanu za fizička i mentalna putovanja. Jedno vreme sa njima je svirao klavijaturista Valentino Skenderovski (ex Memorija), a zatim se u grupu vratio Koki Dimuševski koji je učestvovao na snimanju ploče "Putujemo". Udarni hit bila je pesma "Čukni vo drvo". Godinu dana kasnije Vlatko i Bodan osnivaju izdavačku kuću Third Ear Music za koju objavljuju CD "Zodiac" na kojoj je muzika komponovana za istoimenu baletsku predstavu Makedonskog narodnog pozorišta. Iz grupe 1990. godine ponovo odlazi Garo Tavtjan i osniva jazz sastav Paramecium koji čine gitarista Igor Dimovski, saksofonista Goce Micanov, basista Ljupčo Stojsavljević i klavijaturisti Valentino Skenderovski i Jovančo Arsovski.

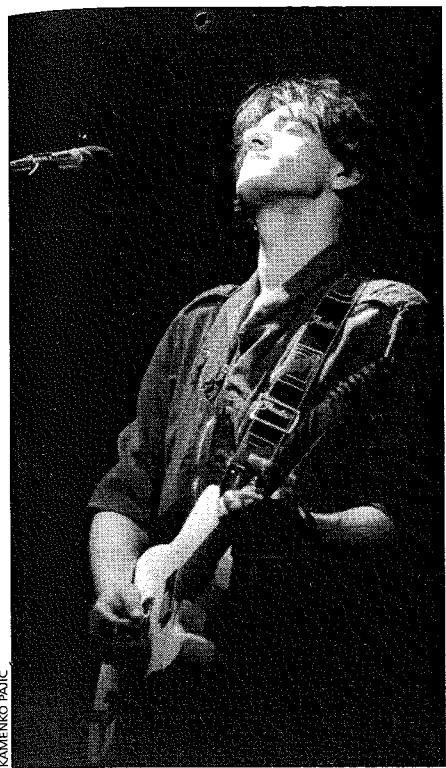
Maja 1991. godine Leb i sol odlaze u Ameriku i Kanadu u postavi Vlatko, Bodan, Koki i Dragoljub. Koncert u cijenjenom njutorškom klubu CBGB beleže na kompaktu "Live In New York". Tu se nalazi i zapis sa probe u studiju American, snimak pesme "Blagoslov" iz makedonske pravoslavne crkve u Torontu, tema "Going back To Skoplje" snimljena u pokretnom studiju u Torontu i obrada narodne "Uči me majko, karaj me" snimljena u Skoplju oktobra 1991. godine. Grupa je tokom karijere često svirala u inozemstvu: Kipar (1982.), Rusija (1983. i 1988.), Italija i Španija (1987.), Austrija (1988.), Irska, Švedska i Danska (1990.). U proleće 1992. godine održali su četiri rasprodana koncerta u beogradskom Sava centru i

Leb i sol početkom devedesetih: Dimuševski, Arsovski, Đuričić i Stefanovski

govo mesto dolazi Miki Petkovski, ali ih on već 1980. godine napušta i odlazi u Kanadu gde je i danas. Odlučuju da rade kao trio i prave muziku za pozorišne predstave "Divlje meso", "Lepa Vida" i "Srećna Nova 1949.". Zatim odlaze na letnju turneju, sviraju deset koncerata u Skoplju koje je finansirao SIZ za kulturu i pripremaju novi album "Beskonacno". Ostavši bez klavijaturiste, ali i bez muzičkog trenda kome su bili skloni, a koji je u tom trenutku u svetu zapao u slepu ulicu, našli su se pred prelomnom pločom. Zadržali su svoj stil a muziku prilagodili formatu trija. Bodan je počeo češće da svira fretles bas, doprinoseći maštotitijem zvuku. "Besko-

"Kalabalak" snimaju sa gostima: Bobi Micev (klavijature) i Peter Kargov (saksofon). Album "Tangenta" nastaje u beogradskom studiju Akvarijus sa producentom Kevinom Ejersom (Kevin Evers). On je ploči dao ime, jer im se muzika dodiruje sa različitim stilovima. Na ploči gostuju Laza Ristovski (klavijature) i Nenad Jelić (udaraljke). Radijski probi postigli su pesmom "Kontakt je skup". Desetogodišnjicu rada obeležavaju polovinom 1986. godine objavljinjanjem ploče "Zvučni zid", na kojoj se našla primenjena muzika za teatar, film i televiziju. Tu su teme za TV emisiju "Bušava azbuka", pozorišne predstave "Oslobođenje Skoplja", "Tumba, tum-

KAMENKO PAJIC

sviraju u amsterdamskom klubu Paradizo. Decembra 1995. godine u organizaciji Dražena Vrdoljaka, sa Garom za bubenjevima, sviraju u Zagrebu, Puli i Rijeci. Oba koncerta u zagrebačkom Lisinskom odlično prolaze kod publike. Dupli kompilacijski CD "Anthology", sa pedantnim pregledom karijere, grupa je objavila 1995. godine. Poslednji nastup, Leb i sol su održali 13. decembra 1995. godine u Solunu u klubu Milos i po svemu sudeći od tada grupa ne postoji.

Tokom ovih godina članovi grupe paralelno snimaju solo ploče. Koki objavljuje instrumentalne kompakte okrenute jazz zvuku. U studiju većinu instrumenata svira sam. Na koncertima sa njim su Bodan, Garo, Zoran Jovanović, Goce Micanov i gitarista Igor Anastasovski. Vlatko na prvom solo CD-u "Cowboys And Indians" svira gitare, bas, bubenjeve i klavijature a pomogli su mu članovi grupe Nityananda, Zlatko Oridanski (kaval), Mahmut Muzafer (tapan i zurle), Goran Bregović, Goce Micanov i drugi. CD sadrži dvanaest žanrovske različitih pesama, a producirao ga je Braco Zafirovski. Za pozorišnu predstavu "Sarajevo" koja je izvedena u Antverpenu 1993. godine, scenario je napisao Goran Stefanovski, reditelj je bio Slobodan Unkovski, a muziku je radio Vlatko. CD sa tim materijalom objavljen je tek 1996. godine, jer Vlatko nije želeo da ga prezentuje dok traje rat. Pored instrumentalala, na disku su četiri vokalne teme za koje je tekst napisao Goran Stefanovski. Prihod od prodaje diska namenjen je Domu za decu bez roditelja u Bitolju. Leta 1997. godine objavio je treći solo CD "Gipsy Magic" sa muzikom za istoimeni film reditelja Stoleta Popova. Pored obrada ciganskih pesama tu je i Vlatkov autorski materijal na tragu ciganskog melosa. Na snimanju su učestvovali Ana Kostovska (vokal), Gazmend Beriša (violinica i vokal), Medo Čun (klarinjet), Skender

Amet (klavijature i harmonika), Saško Gigov (tarabuka) i drugi. U isto vreme, u kućnom studiju je snimio akustičarski etno CD "Kruševo" sa Miroslavom Tadićem koji svira klasičnu gitaru i ima zapaženu karijeru u Americi. Predviđeno je da taj CD izade za japansku kuću MA Recordings. Vlatko paralelno sarađuje sa multimedijalnim umetnikom Kurтом Hofšteterom (Kurt Hofstetter) iz Austrije. Tokom karijere, Vlatko je dobio Estradnu nagradu Jugoslavije, nagradu Sterijinog pozorja za muziku u predstavi "Oslobodenje Skoplja", na MESAM-u 87 je dobio tri Zlatna gramofona, nagrađen je za muziku u filmu "Za sreću je potrebno troje", a dobio je i povelju grada Čikaga. Od 1995. godine je radio muziku za filmove "Self Destruction" Erbina Altanaja, "Tri letnja dana" Mirjane Vukomanović, TV film "Nebo gori modro" Jureta Pervanja, pozorišnu predstavu "Sizif" Dušana Jovanovića i balet "Vakuum" Rasime Risimkin. Početkom 1996. godine formirao je trio koji još čine basista Aleksandar Pop Hristov (svira u Filharmoniji) i bubenjar Mihail Parušev (ex Arhanghel, Seth). Sa njima Vlatko planira da objavi ploču krajem 1997. godine.

Dugo najavljeni CD "Endless view" Bodan Arsovski je objavio 1995. godine. Sa njim su u studiju radili Pece Atanasovski (gajde), Koki Dimuševski, Đole Miškovski (klavijature), Zoran Jovanović, Sabit Tahiri (def) i Goce Micanov. Ponudio je osam instrumentalala od kojih je jedan folk orijentisana "Sitna Lisa" komponovao Pece Atanasovski. Pod imenom Ezgia Band oni su često nastupali, ali je posle smrti Pece Atanasovskog, Bodan smanjio aktivnost grupe.

Početkom 1995. godine Garo Tavitjan i grupa Paramecium su u Skoplju objavili CD "Live" na kome su snimci sa njihovih nastupa. Širi izbor snimaka objavljen je na kaseti dok CD sadrži šest tema koje je pretežno komponovao Garo, a tu je i obrada narodne "Koljo". Sledеći Garin CD sadrži žive snimke sa samostalnog koncerta koji je 25. juna 1995. godine održao u skopskom prostoru Kuršumli An. Tada je obeležio tridesetogodišnjicu rada. Garo je pored toga komponovao muziku za baletske i pozorišne predstave, a za svoj rad je dobio nagradu Trajne vrednosti.

Diskografija

Singlovi

- "Nie četvoricata" / "Devetka" (PGP RTB 1978.)
- "Talasna dužina" / "Dikijeva igra" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "Leb i sol" (PGP RTB 1978.)
- "Leb i sol 2" (PGP RTB 1978.)
- "Ručni rad" (PGP RTB 1979.)
- "Beskonačno" (PGP RTB 1981.)
- "Sledovanje" (PGP RTB 1982.)
- "Akustična trauma" (PGP RTB 1982. dupli koncertni)
- "Kalabalak" (Jugoton 1983.)
- "Tangenta" (Jugoton 1984.)
- "Zvučni zid" (Jugoton 1986.)
- "Kao kakao" (Jugoton 1987.)
- "Putujemo" (Jugoton 1989.)
- "Zodiac" (Third Ear Music 1990.)

"Live in New York" (Third Ear Music 1991.)
"Anthology" (Third Ear Music 1995. dupli CD)

Solo radovi

Nikola Dimuševski

- "Music for..." (Aura 1993.)
- "Double life" (Aura 1993.)
- "Live" (Aura 1995. koncertni)

Vlatko Stefanovski

- "Cowboys & Indians" (Third Ear Music 1994.)
- "Sarajevo" (Third Ear Music 1996.)
- "Gipsy Magic" (Third Ear Music 1997.)

Bodan Arsovski

- "Endless view" (Ezgia 1995.)

Garabet Tavitjan & Paramecium

- "Live" (SJF Records 1995. koncertni)
- "Garabet Tavitjan" (Gemini II 1996.)

LE CINEMA

(Zagreb)

Neobaveznu supergrupu oformili su decembra 1985. godine gitarista Mladen Juričić (ex Film), basista Marino Pelajić (ex Film, Haustor) i bubenjar Ivan Piko Stančić (ex Grupa 220, Time, Parni valjak, Film).

Vrlo brzo su postali klupska atrakcija sa repertoarom sastavljenim pretežno od standarda punka i novog talasa. Sa njima su nastupali Mira Furlan, Massimo Savić, Jura Stublić, Vlada Divljan i Drago Mlinarec sa kojim su obradili njegovu prvu hit pesmu "Osmijeh". Na jedinom albumu "Rocking At The Party Live!", snimljenim na koncertu u Kulušiću početkom 1988. godine, našle su se njihove verzije hitova Džona Lenona (John Lennon), Čaka Berija (Chuck Berry), grupe Talking Heads, Ramones, Blondie i drugih. Tu je i efektan snimak grupe Le Cinema i Vlade Divljana u pesmi "Maršal" iz repertoara

Idola, kao i standardno dobre koncertne nаваже gospodina Dražena Vrdoljaka.

Le Cinema su održali preko dvesta nastupa na prostoru čitave bivše Jugoslavije.

Diskografija

- "Rocking At The Party Live!" (Suzy 1989.)

L

LET 3

(Rijeka)

Po raspadu sastava Termiti 1982. godine, basista Damir Martinović Mrle počinje da radi u okviru multimedijalne scenske grupe Strukturne ptice, koja predstavlja okosnicu sastava Let 3. Februara 1986. godine za potrebe svojih performansa formiraju sastav Let 2 u kome su pored Mrleta, bubnjar Berislav Dumenčić (ex Termiti), gitarista Mladen Vičić (ex Parafi) i pevač Zoran Prodanović Prlj (ex Umjetnici ulice). Maja iste godine učestvuju u finalu YURM-a u Zagrebu. Prve snimke Strukturne ptice i Let 2 objavljaju na kompilaciji "Rijeka, Paris, Texas" na kojoj su 1987. godine predstavljeni novi riječki sastavi. Januara te godine, članovi Strukturnih ptica i Let 2 ujedinjuju se u Let 3, tako da grupu uz Mrleta i Prlju čine gitarista Ivica Dražić i bubnjar Nenad Tubin. U maju 1987. godine ponovo nastupaju u finalu YURM-a, a i na Večeri slobodnih forma Omladinskog festivala u Subotici.

Početkom 1988. godine prvi put sviraju u inostranstvu i to u Salzburgu. Septembra 1988. godine sviraju na manifestaciji Novi

te" i minijaturu "Ciklama" iz perioda Termita, snimljenu uživo na festivalu Novi rock 88. Zatim odlaze na nastupe u Torino, na festival Anterprima rock, u Alžir na festival Rotte Mediterranea i u Marselj na Bijenale mediteranskih država. Odlaze na mini turneu po Španiji, Francuskoj i Austriji, a sviraju kao pregrupa na koncertima sastava The Mission i Siouxsie and The Banshees po Jugoslaviji. Juna 1990. godine sviraju u Solunu i snimaju drugi album.

Po izbijanju rata, nastupaju na humanitarnim koncertima i organizuju riječki band aid Go Home! koji objavljuje kompilaciju "Krepat, ma ne molat" / "Ne damo se". Januara 1992. godine objavljaju CD "El Desperado" na kome je obrada starog disko hita "Voules Vous" i obnovljena verzija pesme "Vjeran pas" iz repertoara Termita. Ploča donosi još jednu verziju "Ciklame", ali i nove pesme "Fuck famiglia", "Pokvarena žena" i "Mona". CD sadrži i bonus od četiri pesme sa debi albuma, a tu je i koncertna verzija "Izgubljenih" na engleskom, pod nazivom "We Are Lost". CD rade sa novim članovima: bubnjar Dean Benzia (ex Fit) i Zoran Klasić (ex Grč). Krajem 1993. godine pojavljuju se na kompilaciji "The Best of Indie Rock / Made

stavljuju se u svom uobičajenom scenskom izdanju: obojeni u crno i uvaljani u perje. Inače, tokom čitave karijere neguju duhovit scenski nastup, tako da su na binu izlazili obučeni u ženski donji veš, umotani u zastave ili sa grotesknim maskama.

Grupa je od društva dramskih umetnika Hrvatske dobila priznanje za najbolju scensku muziku u 1996. godini za predstavu "Fedra" teatra TD. Godine 1996. objavljaju ambiciozni dupli koncertni CD "Živi kurac" koji sadrži trideset jednu pesmu i sto osamnaest minuta muzike. Pesme su od raspona "Sam u vodi", "Vjeran pas", do materijala sa kompakta "Peace", a snimljene su na nastupima u Rijeci (klub Palach 19. februar 1996.), Ljubljani (klub France Prešeren 27. april 1995.), Zagrebu (festival "Fiju briju" 22. decembar 1995.) i u selu Županja na ostrvu Krku (7. maj 1996.). Na tim koncertima nastupali su u postavi koju su uz Mrleta, Prlju i Klasića činili gitarista Ivica Dražić, gitarista Orijen Modrušan i bubnjar Marko Bradaskia.

U jesen 1997. godine u tiražu od šesto primeraka objavljaju CD "Nečuveno" čiji naziv potpuno odgovara sadržini. Naime, na disku apsolutno ništa nije snimljeno. Neobična ideja je pažljivo skrivana od javnosti, a u press materijalu su naznačili da je materijal sniman u Karakasu i da će povodom objavljanja ploče krenuti na turneu pod nazivom "Ne vidim, ne govorim, ne slušam".

Diskografija

- "Two dogs fuckin'" (Helidon 1989.)
- "El Desperado" (Helidon 1992.)
- "Peace" (Dallas 1994.)
- "Živi kurac" (Dallas 1996. dupli koncertni CD)
- "Nečuveno" (Dallas 1997.)

LISAC JOSIPA

(Zagreb)

Josipa Lisac (rođena 1950. u Zagrebu) jedna od najcenjenijih pevačica karijera je započela 1961. godine u dečjem horu RTV Zagreb. Kao tinejdžerka postaje član ujedinjenih sastava O'hare i Zlatni akordi sa kojima često nastupa na festivalima.

Godine 1968. započinje samostalnu karijeru uspešnim nastupom na Opatijskom festivalu na kome je izvela pesmu Arsena Dedića "Što me čini sretnom". Karijeru nastavlja na festivalima izvodeći pesme Arsena Dedića ("Krenule su lađe", "Život moj") i Zdenka Rujića ("Oluja", "Kapetane moj"). Ključni momenat u njenoj karijeri predstavlja prvi samostalni LP "Dnevnik jedne ljubavi" koji važi za jedan od najboljih debija u domaćoj pop muzici. Pesme potpisuju Karlo Metikoš i Ivica Krajač, dok je Brane Živković radio produkciju. Ploču snima krem tadašnje zagrebačke scene, okupljen oko jazz krugova i grupe Time. Na snimanju ploče učestvovali su Dado Topić, gitarista Vedran Božić, gitarista Slobodan Bodo Kovačević (Indexi), klavijutista Tihomir Pop Asanović, flautista i pijanista Brane Živković, basista Mario Mavrin, bubnjar Ratko Divjak, perkusionista Bračko Doblekar i mnogi drugi. Prateće vokale

VALTER PEĆULIC

rock u Ljubljani, a odmah zatim na Poet rocku u Sarajevu gde su predstavljeni novi sastavi alternativne scene. Mesec dana kasnije sviraju u Italiji, u Udinama. Marta sledeće godine nastupaju na istočnoevropskom alternativnom festivalu Hungarocarrot u Budimpešti i odmah nastavljaju sa nastupima u Austriji. Aprila 1989. godine izlazi im debi album "Two Dogs Fuckin" u produkciji Janeza Križaja i Gorana Lisice. Na snimanju su učešće uzeli njihov novi član, gitarista Igor Perković i gosti, saksofonista Mario Marolt (Miladojka Youneed), Tanja i Nina Simić iz Cacadou Looka (prateći vokali), Martin Lumbar (sitar i frula), Siniša Banović (udaraljke) i drugi. Ploča donosi udarnu numeru "Izgubljeni", ali i pesme "Sam u vodi", "Ne trebam

in Croatia" sa neobaveznom pesmicom "Elevry Budy Nous'a", snimljenom na radio kasetofonu. Treći CD "Peace" snimaju na imanju Blue Moon u Istri u improvizovanom kućnom studiju. Producen ploče je Janez Križaj. Pored novih pesama "Luna quinque", "Droga", "Kontinentio", "Nafta", tu je još jedna verzija "Ciklame", obrada "21st Century Schizoid Man" sastava King Crimson u koju je utkan deo "See Emily Play" grupe Pink Floyd. Na snimanju se kao gosti pojavljuju Ansambel Gunjci iz sela Šćulci, ženska klapa Roč, limena muzika Spinčići i deo riječkih muzičara njihove generacije. Juna 1994. godine učestvuju na Skoplje urban festivalu zajedno sa sastavima iz Albanije, Grčke, Bugarske, Srbije, Slovenije i Makedonije. Pred-

otpevale su Zdenka Kovačiček, Dubravka Zubović i Ksenija Erker. Sofisticirana i emotivna, ploča je bila izuzetno dobro primljena i od publike i od kritike, a izdvajaju se pesme "O jednoj mladosti", "Srela sam se s njim", "Sreća", "Plaćem", "Ležaj od suza". U to vreme Josipa se udala za Karla Metikoša koji postaje oslonac njene dalje karijere. Ubrzo objavljuje kompilacijsku ploču "Najveći uspjesi 68 / 73" na kojoj je izbor njenih hitova sa singlova. Godine 1975. sa grupom Boška Petrovića snima jazz LP. U prvoj domaćoj rock operi "Gubec Beg", koja je premijeru imala 8. marta 1975. godine, Josipa tumači ulogu Jane. Godine 1977. odlazi u SAD gde snima bledu mainstream ploču "Made In U.S.A." na kojoj se kao autori predstavljaju strani muzičari. Na ploči su obrade Van Morisonovih pesama "Čarobna moć mjeseca" ("Moon Dance") i "Život s njim" ("Crazy Love").

Po povratku u Jugoslaviju 1980. godine snima podjednako slab album "Hir, hir, hir", kojim su Metikoš (autor muzike) i Ivica Krajač (autor tekstova) želeli da je svrstaju u tada aktuelnu zabavnu muziku. Godine 1983. objavljuje album "Hoću samo tebe" za koji je muziku komponovao Karlo Metikoš, tekstove je pisala Alka Vuica, a pratili su je članovi grupe Karmela koju su činili nekadašnji muzičari sastava Boomerang i Septembar. Potom svoju karijeru vezuje za festivalne. Vodeći računa o atraktivnom imidžu i extravaganoj garderobi, nastupa na festivalima u Portorožu, Splitu, Zagreb Festu, MESAM-u, Jugoviziji. Krnu te faze 1987. godine predstavlja album "Boginja", praćen ambicioznim nastupima i glamuroznom medijskom prezentacijom. Na albumu "Balade" iste godine objavljuje kompilaciju starijih, sporijih pesama, a jedina nova je obrađa "Whiter Shade Of Pale", u prepevu nazvana "Blijede sjene". Njen koncert održan 12. i 13. maja 1991. godine u zagrebačkom klubu Lapidarij zabeležen je na ploči "Live in Lap". Uz obrade stranih hitova, tu su i pesme iz njene karijere.

Iznenadna smrt Karla Metikoša 9. decembra 1991. godine ne odvaja je od scene i ona svoj rad posvećuje sećanju na njegovu karijeru. Povodom prve godišnjice njegove smrti održan je koncert na kome su pored Josipe učestvovali Arsen Dedić, Zdenka Kovačiček, Plava trava zaborava, Boa, Crveni koralji, Psihomodo pop, Neno Belan, Dino Dvornik i drugi. Sa tog koncerta objavljen je tribute CD "Ritam kiše" (Croatia Records 1993.). Godine 1995. dobija dve Porin nagrade za najbolji ženski vokal u pesmi "Po prvi put" (sa Telephone Blues Bandom), za CD "Ritam kiše" i CD izdanje Karla Metikoša "16 izvornih snimaka - Kad je rock bio mlad"

koje je Jugoton prvi put objavio 1981. godine. CD "Koncert u čast Karla Metikoša" snimljen je na nastupu u dvorani Vatroslav Lisinski 10. decembra 1994. godine. Te večeri su je pratili Simfonijski orkestar i Zbor HRT, kao i hor devojaka Zvezdice. Josipa je pevala neke od najvećih hitova Karla Metikoša: "O jednoj mladosti", "Vjerujem ti sve", "Dok razmišljam o nama", "Magla" i teme iz opere "Gubec Beg". Pored toga snimila je cenjen CD "Live In Lap" na kome su pored njenih pesama i obrade jazz standarda, kao i "Čestit Božić" sa prigodnim psmama u kojima je pratio Akademski hor Ivan Goran Kovačić.

Tokom duge karijere, Josipa je često gostovala na pločama drugih autora, a njene veze sa rock muzikom zabeležene su u pesmi "Ja mislim 300 na sat" sa Bajaginog albluma "Jahači magle" (PGP RTB 1986.) i na alblumu grupe Boa "Kraj djetinjstva" (Orfej 1994.). Učestovala je i na debi CD-u "Dynamo" pozorišne grupe Montažtroj na kome je muzika iz predstave "Everybody Goes To Disco From Moscow To San Francisco".

Diskografija

Singlovi

- "Nitko nije kao ti" / "Naša ljubav" (Jugoton 1969.)
- "Život moj" / "Spustila se kiša" (Jugoton 1970.)
- "Kapetane moj" / "Teče, teče vrijeme" (Jugoton 1970.)
- "Oluja" / "Osamljenost" (Jugoton 1970.)
- "Samujem u samoći sama" / "Sve majke svijeta uz more" (Jugoton 1971.)
- "Raduj se srce moje" / "Još te čekam" (Jugoton 1972.)
- "Dok razmišljam o nama" / "Bez tebe" (Jugoton 1972.)
- "Na, na, na, na" / "Veče u luna parku" (Jugoton 1973.)
- "Ostaješ mi samo ti" / "Ležaj od suza" (Jugoton 1974.)
- "Omer-beže" / "Niz polje idu babo" (Jugoton 1974.)
- "Činim sve u krivi čas" / "Čovjek" (Jugoton 1976.)

Albumi

- "Dnevnik jedne ljubavi" (Jugoton 1973.)
- "Najveći uspjesi 68 / 73" (Jugoton 1974. kompilacija)
- "Josipa Lisac, B.P. Convention & All Stars" (Jugoton 1975.)
- "Made In U.S.A." (Jugoton 1979.)
- "Hir, hir, hir" (Jugoton 1980.)
- "Lisica" (Jugoton 1982.)
- "Hoću samo tebe" (Jugoton 1983.)
- "Boginja" (Jugoton 1987.)
- "Balade" (Jugoton 1987. kompilacija)
- "Live in Lap" (Croatia Records 1992.)
- "Čestit Božić" (Croatia Records 1992.)
- "Koncert u čast Karla Metikoša" (Orfej 1995.)
- "Kompletna djela" (Croatia Records, 8CD 1997.)

LOLA V STAIN

(Skopje)

Oriđanski Zlatko, osnivač grupe, inspiraciju za neobičan naziv grupe našao je u delu književnice Margaret Diras. Materijal za prvu ploču "Ikona" nastao je još 1987. godine i u to vreme grupu su uz Oriđanskog činili gitarista Vinko Andonovski i klavijaturista Miroslav Spasov. LP "Ikona" na kome su samo dve etno ambientalne teme "Makova polja" i "Rani jadi", snimaju Oriđanski (fretless bas, električna i akustična gitara, mandolina, bugarija, vokal), Miroslav Spasov (klavijature, vokal), Pavel Rendžov, (udaraljke), Luiđi

Zlatko Oridanski, lider grupe Lola V Stain.

Gados (oboja) i narodni muzičar Pece Atanasovski (gajde). Dve godine kasnije Oridanski objavljuje CD "Mansarda", nazvan po knjizi Danila Kiša. Na CD-u je kompletan snimak ploče "Ikona" i serija novih, inspirativnih tema na kojima su svirali Spasov, Beti Miceva (čelo), Cane Krstevski (gitara), Zoran Oridanski (tarabuka), Goran Trajkoski (kaval), Vladan Milenović (klavijature) i Tanja Stanković (vokal). Po prestanku rada grupe Oridanski prelazi u sastav Anastasia, koji na CD-u "Before The Rain" ponovo snima i neke teme iz perioda grupe Lola V Stain.

Diskografija

- "Ikona" (Blind Dog Records 1990.)
- "Mansarda" (Blind Dog Records 1992.)

LUNA

(Novi Sad)

Pesnik i konceptualni umetnik Slobodan Tišma (rođen 1947.) počeo je da se bavi muzikom ranih šezdesetih godina. Prvi sastav koji je osnovao zvao se Tile i četiri bogalja i sem nastupa na jednoj od Gitarijada na beogradskom Sajmištu, nisu postigli nikakvu afirmaciju. Tišma se povukao iz muzike, posvetio se pisanju, a poeziju je pretežno objavljivao u literarnim časopisima. Sa pojmom punka i novog talasa odlučio je da se aktivira i 1979. godine je osnovao sastav La Strada. Godinu dana kasnije grupa prerasta u sastav Luna koju čine: gitarista Zoran Bulatović Bale (ex Pekinška patka), bubnjar Ivan Fece Firči (ex La Strada), klavijaturistkinja Jasmina Mitrušić i Slobodan Tišma (vokal). Spoj različitih senzibiliteta dao je vrlo osobenu muzičku sliku. Bale i Firči su donosili neisfiltriranu novotalasnu energiju a Tišma i Jasmina su pesmama davali gotovo mističan preliv.

Zahvaljujući nastupu u Rijeci, na kome ih je čuo Marko Breclj i odneo snimke Borisu Beleu u Helidon, dobili su priliku da snime album "Nestvarne stvari" koji je producirao Saša Habić. Dok je Bale bio zadužen za aranžmane i muziku, Tišma je radio tekstove i melodijsku liniju vokalnih delova pesama. Ploču su obeležile poetske vinjete kao "Lamborghini", "Okean" (glavni vokal Jasmina Mitrušić),

"Amazon" i "Ogledalo Lune" sa dosledno ispoštovanom formom minimalizma. Za tu ploču grupa je 1984. godine u Zagrebu dobila priznanje Sedam sekretara SKOJ-a, a u anketama rock kritičara proglašena je jednim od najboljih debija u domaćoj muzici. Nažalost, pre izlaska ploče Luna je prestala sa radom. Bale je otisao u JNA, a Firči je prešao u grupu Ekatarina Velika. Tišma je sa Jasminom Mitrušić 1984. godine obnovio sastav La Strada, a pridružili su im se bubnjar Robert Radić (ex Kontraritam), gitarista Žolt Horvat (ex Kontraritam) i basista Daniel Stari koji je svojevremeno bio u prvoj La Stradi. Sa snimkom "Želje" pojavili su se na ploči "Demo top Vol 3" (PGP RTB 1985.) koju je osmislio Zoran Modli u okviru svoje emisije "Ventilator 202". Njihov jedini album "La Strada" producirao je Rex Ilusivii, a u tiražu od petsto primeraka objavila ga je 1987. godine M produkcija Radio Novog Sada. Na ploči su se našle Tišmine "Mlad i radostan", "Došla su tako neka vremena", "Okean", "Mama Luna" i druge, koje su se dosta naslanjale na zvuk Lune, ali je na njima veću ulogu preuzeila melodioznija, akustična muzika u maniru šezdesetih godina.

Lutajuća srca u vreme hit pesme "Jefimija".

like kao i nagradu za najbolji tekst. Na festivalu Vaš šlager sezone 1973. godine dobili su nagradu Saveza kompozitora Jugoslavije za pesmu "Jefimija" Dženana Salkovića. Iste godine predstavljali su Jugoslaviju na X svetskom festivalu omladine i studenata u Istočnom Berlinu. Tokom sedamdesetih su često nastupali na festivalima i osvajali nagrade. Sa njima su na koncertima i snimanjima povremeno sarađivali Vesna Koljević (klavir) i Rista Trajković (flauta).

Godine 1975. napustila ih je Spomenka Đokić, a grupa je pauzirala zbog obaveza članova prema JNA. Po povratku iz vojske nastavili su sa pevačicom Elvirom Ignjatović. Po povratku Spomenke Đokić u grupu 1981. godine objavljaju LP "Strepnja" na kome su pored ostalih zapažene numere "U poznu jesen" po pesmi Vojislava Ilića i "Večernja pesma" Sidni Lanijera. Članovi grupe su pisali muziku za pozorište, film "Košava" i TV seriju "Partizani".

Spomenka Đokić-Krštić radi kao nastavnik muzike u osnovnoj školi, Miroljub Jovanović je muzički urednik na niškoj televiziji Bell Amie, a Milan Marković svira violončelo u simfonijskom orkestru. Poslednjih godina grupa je obnovila aktivnost, a planiraju objavljanje diska na kome će se uz osvezene verzije starih pesama, naći i novi materijali.

Diskografija

Singlovi

- "Još malo" / "Seti se" (PGP RTB 1972.)
- "Putnik" / "San" (PGP RTB 1973.)
- "Jefimija" / "Pruži ruke" (PGP RTB 1973.)
- "Balada o barbi" / "Svetlosti jutra" (PGP RTB 1973.)
- "Brod za sreću" / "U sumrak" (PGP RTB 1973.)
- "Slutnja" / "Oni su se zavoleli" (PGP RTB 1974.)
- "Poslednje jutro" / "Godine" (PGP RTB 1974.)
- "Ti si tu" / "Luta srce moje" (PGP RTB 1974.)
- "Naša ljubav" / "Peščani grad" (PGP RTB 1974.)
- "Verujem u ljubav" / "Poruka kiše" (PGP RTB 1975.)
- "Strepnja" / "Zaboravi me" (Diskoton 1979.)

Albumi

- "Lutajuća srca 1" (PGP RTB 1974.)
- "Strepnja" (PGP RTB 1981.)
- "Šuma je izviđački drug" (PGP RTB 1981.)

Luna: Jasmina Mitrušić i Slobodan Tišma.

Po objavljanju te ploče Tišma je rasformirao grupu i povukao se iz muzičkog sveta. Početkom 1992. godine Bale i Robert Radić su sa basistom Zoranom Lekićem (ex Obojeni program) nakratko reaktivirali sastav Luna, ali ideja je sa Baletom preseljenjem u Ameriku pala u vodu.

Diskografija

- "Nestvarne stvari" (Helidon 1984.)

LUTAJUĆA SRCA

(Niš)

Akustičarski trio Lutajuća srca su 1970. godine osnovali Spomenka Đokić (vokal), Milan Marković (gitara, klavir, violončelo, prateći vokal) i Miroljub Jovanović (gitara, prateći vokal). Autorski tandem grupe činili su Jovanović i Marković, a povremeno su snimali pesme drugih kompozitora.

Na Omladinskom festivalu u Subotici 1972. godine su za pesmu "Još malo" osvojili prvu nagradu žirija i prvu nagradu pub-

**MAJKE • MANDIĆ OLIVER • MANOJLOVIĆ ZLATKO • MARJANOVIĆ SRĐAN
ČUTURA • MEMIĆ SEID VAJTA • MEMORIJA
• MERLIN • MESSERSCHMITT • METAK •
METIKOŠ KARLO • MEŽEK ALEKSANDAR
• MI • MILADOJKA YOUNEED • MILOŠEVIĆ
SLAĐANA • MIZAR • MLADI LEVI
• MLINAREC DRAGO • MORE**

MAJKE

(Vinkovci)

Grupa je osnovana 1984. godine u postavi Goran Bare (vokal), Goran Dujmić (gitara), Nedeljko Ivković Kilmister (bas) i Željko Mikulić Korozija (bubnjevi).

Serijom nastupa na tragu garažnog rocka, skreću na sebe pažnju i 1987. godine objavljaju prvu kasetu pod nazivom "Majke". Zatim učestvuju na kompilaciji "Bombardiranje New Yorka" (Slušaj najglasnije 1989.). Gitaristi su se u grupi često menjali, tako da osnovu sastava čine Bare, Kilmister i Korozija. Po objavljenju prve kasete gitarista Marin Pokrovac odlazi u Englesku i do njegovog povratka grupa prestaje sa radom. Međutim, Pokrovac 1989. godine gine u saobraćajnoj nesreći. Novi gitarista postaje Ivica Duspara i te godine nastupaju na Novom rocku u Ljubljani, a sledeće na poslednjem Omladinskom festivalu u Subotici. U to vreme objavljaju album "Razum i bezumlje" koji je kritika odlično prihvatile. Sa početkom rata Duspara ih napušta, jer pristupa sekti Hare Krišna, a grupa opet prestaje sa radom. Polovinom 1992. godine Bare i Korozija sa basistom Juricom Nižićem i gitaristom Zoranom Čalićem (ex Pokvarena mašta, Matchless Gift) snimaju povrtnički album "Razdor". U produkciji Korozije, predstavljaju se gorkim pesmama "Krvaram od dosade", "Mršavi pas", "Fantastična vatra", na tragu grunge zvuka i sastava The Black Crowes. Neke od njihovih pesama pojavljuju se na kompilaciji sa sastavima Overflow, Hladno pivo i ta ploča je recenzirana u londonskom magazinu "Melody Maker". O grupi piše: "Majke sviraju žestoki hard rock sa funk podlogom, ali su deset godina stariji od sličnih britanskih bendova, što je simptomatično za tamnošnje prostore". U proleće 1994. godine grupa sa basistom Kilmisterom, gitaristom Goranom Dujmićem (ex Nepopravljivi, Satan Panonski) i gostujućim klavijaturistom Milkom Kišem, snima album "Milost" u kome prave komercijalni kompromis. U zvuk uvode klavijature, pokušavajući da se približe široj publici.

Po objavljinju ploče, Bare napušta Majke i u intervjuima se odriče novih pesama. U pauzama rada grupe, Bare je kreirao alter ego ličnost i nazvao se Hali Gali Halid. Izvodio je sopstvene parodije narodnjaka i objavio kasetu "Samo za tebe" (Slušaj najglasnije 1989.). Njegova pesma "Hajde da se drogiramo" upo-

depresivnu atmosferu izazvanu porodičnom tragedijom jer je Baretova supruga umrla 1995. godine. Krajem 1997. godine objavili su koncertnu ploču "Život, uživo" snimljenu na njihovom nastupu u Domu sportova u Zagrebu 25. aprila 1997. godine. Sa njima su tada nastupali klavijaturista Gojko Tomljanović i pedal steel gitarista Davor Rodik.

Diskografija

"Majke" (Slušaj najglasnije 1987. kaseta)
"Razum i bezumlje" (Search and Enjoy 1990.)
"Razdor" (T.R.I.P. / Croatia records 1993.)
"Milost" (Heroina 1994.)
"Vrijeme je da se krene" (Jabukaton 1996.)
"Život, uživo" (Jabukaton 1997. koncertni)

MANDIĆ OLIVER

(Beograd)

Oliver Mandić (rođen 1953. godine u Užicu) počeo je još kao dečak da uči klavir. Godine 1969. napustio je srednju muzičku

školu Stanković odustavši od potencijalne karijere pijaniste. Kada je početkom sedamdesetih debitovao kao instrumentalista, odmah je okarakterisan kao vunderkind beogradske scene. Krajem 1971. godine je u jazz rock grupi Oliver u kojoj su, pored ostalih beogradskih muzičara bili i članovi tadašnje Pop mašine i pevač Dušan Prelević. Sastav je samo jedanput nastupio 2. januara 1972. godine na koncertu u beogradskoj Hali sportova. Mandić je u to vreme odsvirao nekoliko nastupa sa Pop mašinom, zatim je trebalo da pređe u YU grupu i zagrebački Time, ali je sve ostalo na nivou dogovora. U to vreme je sa Dušanom Prelevićem snimio singl na kome su pesme "Tajna" i "Prošlo je sve" (PGP RTB 1974.). Na festivalu BOOM 76. u Beogradu svira u okviru Beogradske rock selekcije koju su činili cenjeni muzičari basista Robert Nemeček, gitarista Zoran Božinović, bubnjar Lazar Tošić, trubač Stjepko Gut, saksofonisti Jovan Maljković i Ivan Švager i drugi.

Samostalnu karijeru započeo je gotovo slučajno 1978. godine singlom "Ljuljaj me nežno" koji je odmah postao hit. Tu pesmu je na tekst Marine Tucaković komponovao za pevačicu Maju Odžaklijevsку, ali kako se ona nije pojavila na zakazanom snimanju u splitskom studiju Tetrapak, Oliver je na navor Enca Lesića sam otpevao. Godinu dana kasnije objavio je još jedan uspešan singl sa pesmama "Sutra imam prazan stan" i efektom baladom "Osloni se na mene". Posle toga se povlači i 1980. godine snima debi album "Probaj me" sa hitovima "Samo nebo zna (Poludeću)" i ponovljrenom "Osloni se na mene". Ploču promoviše TV šou programom "Beograd noću" u režiji Stanka Crnobrnje. Ambiciozna emisija osvaja nagradu Zlatna ruža Montrea. Kostime i čitav imidž za Mandića je osmislio konceptualni umetnik Kosta Bunuševac, a deo javnosti je ozbiljno bio isprovociran Oliverovim presvlačenjem u žensko. Krajem 1984. godine Mandić trijumfuje na prvom MESAM-u, sa narodnjaka orijentisanim pesmom "Pitaju me pitaju, oko moje" za koji je tekst napisala Marina Tucaković. Sledеće godine pobeduje na istoj manifestaciji sa pesmom "Pomagajte drugovi" i promoviše treći album "Dode mi da vršnem tvoje ime". Album producira Peter Tagart, a ploča donosi folkoidne hitove "Pomagajte, drugovi" i "Bobane".

Godine 1987. obeležava desetogodišnjicu rada kompilacijom "Sve najbolje". Tokom 1986. i 1987. godine Mandić je radio kao urednik za rock i pop muziku u PGP RTB-u. Sa Brankom Milićevićem Kockicom snimio je ploču za decu, a njegova pesma "Deca bez adrese" pobedila je na međunarodnom konkursu UNICEF-a. Osvojio je četiri Oskara popularnosti lista "Radio TV revija". Tokom boravka u SAD, krajem osamdesetih godina, snimao je materijal sa američkim muzičarima. Deo te muzike iskorišćen je u filmu "Poslednji krug u Monci" rađen po scenariju Dušana Prelevića. Krajem 1997. godine Oliver je završavao snimanje dugo najavljuvane ploče "Kad ljubav ubije", na kojoj je deo materijala snimljenog u Americi. Na ploči su

gostovali Fredi Habard, Vlatko Stefanovski, R.M. Točak, Bebi Dol i drugi. Tekstove je opet pisala Marina Tucaković, a za CD se predviđaju i instrumentalne teme.

Diskografija

Singlovi

"Ljuljaj me nežno" / "Šuma" (PGP RTB 1978.)
"Sutra imam prazan stan" / "Osloni se na mene" (PGP RTB 1979.)

Albumi

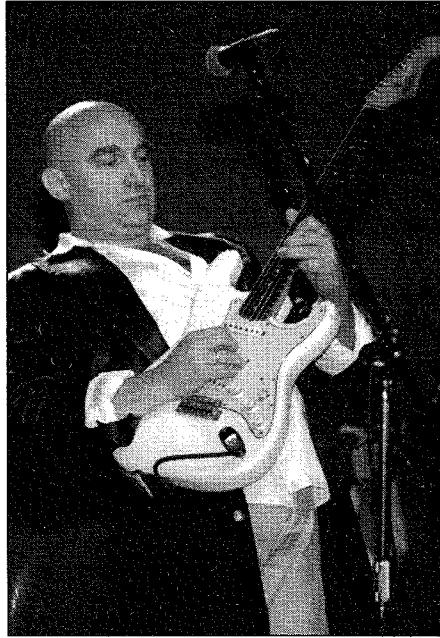
"Probaj me" (PGP RTB 1981.)
"Zbog tebe bih tucao kamen" (Jugoton 1982.)
"Dode mi da vršnem tvoje ime" (Jugoton 1985.)
"Sve najbolje" (Jugoton 1987. kompilacija)
"Smejam se a plakao bih" (PGP RTS 1993. kompilacija)

MANOJLOVIĆ ZLATKO

(Beograd)

Gitarista Zlatko Manojlović (rođen 1951. godine) je vrlo rano počeo da se bavi muzikom. Kao petnaestogodišnjak, 1966. godine sa svojom kompozicijom pobeduje u emisiji Radio Beograda "Studio VI vam pruža šansu".

Godine 1969. Branko Marušić Čutura ga poziva u obnovljene Džentlmene. Po pres tanku rada ove grupe, osniva sastav Fleš, a zatim 1972. godine on i Čatura pokreću grupu Dah koja postiže velike uspehe. Tokom 1975. godine sviraju u zemljama Beneluksa pod imenom Land gde objavljaju dva singla i LP. Početkom 1976. godine Manojlović odlazi u JNA i tada grupa prestaje sa radom.

Tokom boravka u vojski, u Ljubljani, snima dupli singl sa četiri pesme od kojih instrumental "Jednoj ženi" postaje vrlo slušan. Na ploči je svirao gitaru i bas, a pomogli su mu slovenački muzičari klavijaturista Žare Prinčić, gitarista Dare Petrić i bubnjar Andrej Petković. Po povratku iz vojske, novembra 1977. godine osniva heavy metal trio Gordi, ali paralelno snima i solo ploče. LP "Zlatko i njegove gitare" objavljen 1980. godine do-

nosi devet instrumentalala koje je sam komponovao i obradu "Nuages" jazz gitariste Đanga Renarta (Django Reinhardt). U instrumentalima kreće od španskih tema, minijatura sa prizvukom folklora, do mekšeg funk zvuka. Godine 1983. snima LP "Jednoj ženi" koji na MIDEM festivalu u Kanu odabiraju iz firme Toshiba EMI i objavljaju ga na japanskom, ali i drugim zapadnim tržištima. Ploča se pojavila u ediciji Nexus, u okviru koje objavljuju najoriginalnije ploče izdate van Japana.

Godine 1984. Manojlović ponovo odlazi u inostranstvo i kao studijski muzičar učestvuje na snimanju oko pedeset ploča. Sa Minhenškim simfonijskim orkestrom 1993. godine snima ploču "MSSO - Pop Goes Classic" za nemačku firmu Polystar. Potom takođe u Nemačkoj objavljuje CD "Blue Heart". Ploča "Zlatko", objavljena u Jugoslaviji 1995. godine, donosi pored njegovih tema i obrađe "Layla" Erika Kleptona, "Strawberry Fields" The Beatles, "I'm Not In Love" sastava 10CC i druge. Na toj ploči je obnovljena verzija instrumentalala "Jednoj ženi". U nekoliko tema Manojlovića je pratilo Simfonijski orkestar iz Minhena.

Sa suprugom Izoldom Barudžijom (ex Aske) 1996. godine objavljuje ploču "Vox" na kojoj je autor muzike, dok su tekstove oboje radili. Krajem 1997. godine Manojlović objavljuje još jednu instrumentalnu ploču "Zlatko". Manojlović je radio produkciju druge ploče grupe Galija i CD grupe Ruž "No. 4" na kome je komponovao većinu materijala.

Diskografija

Singlovi

"Ko te sada ljubi" / "Osećanja" (Diskos 1975.)
"Ona je..." / "Rastanak" / "Jednoj ženi" / "Sve će biti mnogo bolje" (RTV LJ 1977.)
"Tvoja pesma" / "U sumrak" (RTV LJ 1978.)

Albumi

"Zlatko i njegove gitare" (PGP RTB 1980.)
"Zlatko" (PGP RTB 1982.)
"Jednoj ženi" (PGP RTB 1983.)
"Zlatko" (PGP RTB 1986.)
"MSSO - pop Goes classic" (Polystar 1993.)
"Blue Heart" (White Dog 1994.)
"Zlatko" (PGP RTS 1995.)
"Vox" (PGP RTS 1996.)
"Zlatko" (PGP RTS 1997.)

MARJANOVIĆ SRĐAN

(Beograd)

Kantautor i gitarista Srđan Marjanović rođen je 1952. godine u Banja Luci. Godine 1961. preselio se u Beograd gde je počeo da se interesuje za rock muziku. Svirao je u grupama Svitci, Usamljeni i Gru, a 1971. godine odlazi u Švedsku i u klubovima, uz akustičnu gitaru i usnu harmoniku, svira repertoar Donovana i Dilena.

U Beograd se vraća krajem 1972. godine i započinje karijeru kao akustičar. U to vreme nastupa u predstavi "Isus Hristos superstar" Ateljea 212 gde glumi jednog od sveštenika

Na Omladinskom festivalu u Subotici 1973. godine nastupa sa pesmom "Tražim" i dobija prvu nagradu žirija. Iste godine nastupa na Zagrebačkom festivalu sa pesmom "Prvi put sretni", a sledeće na Opatijskom festivalu sa "Ja te volim ljubavi". Svoje pesme redovno objavljuje na singlovima, a prate ga basista Dušan Ćućuz i bubenjar Mića Lolić Žorž. Po prestanku rada sa njima snima i nastupa sa grupom SOS, a povremeno im se priključuje klavijaturista Đorđe Petrović. Čest je i na koncertima YU grupe gde nastupa pre njih. U Beogradu je svirao ispred sastava Soft Machine.

Prvi album snima 1974. godine uz pratnju YU grupe, a prateće vokale pevali su članovi akustičarske grupe Zajedno u kojoj je tada bio i Bora Đorđević. Instrumental sa te ploče "Bluz za usnu harmoniku" objavljen je na disku "Yu retrockspektiva" (Komuna 1995.). U jesen 1975. godine Marjanović, Drago Mlinarec, Ivica Percl i Tomaž Domicelj organizuju jednomesečnu turneu pod nazivom "Četvorica za mir". Godine 1978. odlazi u vojsku, a po povratku oformljuje prateću grupu Puma u kojoj je bas svirao Božidar Kazazić, bubenjeve Petar Jablanov, a klavijature Slobodan Milivojević. U Pumi su jedno vreme bubenjeve svirali Raša Đelmaš i Luka Bošković. Na dvomesecnu turneu po Sovjetskom Savezu odlazi sa grupom Nova dimenzija. Leta 1979. godine u splitskom studiju Tetrapak snima album "Imaš kod mene veliki plus". Na snimanju su učestvovali basista Dušan Ćućuz, bubenjar Steva Stevanović (ex SOS) i klavijaturista Dragan Miloradović. Sa ploče se izdvajaju pesme: "Mi smo jedno drugom govorili vi", "Nije ti se htelo", "Zauzavite muziku" i nova verzija hita "Idi" sa ranijeg singla. LP objavljuje 1980. godine "Uvek ima neki đavo", a sledeći "Ne kači se za mene" naredne godine. Na njemu je snimljena rockerskija verzija stare stvari "Ne ostavljam me sad". Na snimanju ga prati grupa Puma, a produkciju radi sam. Na ploči "Senti-menti", bas svira Halil Barjaktar (koji je kasnije nastavio karijeru u Americi), klavijature Aleksandar Stanojević, bubenjeve Jovan Đukano-

vić, a prateće vokale pevaju članice grupe Aska.

Paralelno sa muzičkom karijerom, Marjanović je pisao o rock muzici u listovima "Zum reporter", "ITD", "Večernje novosti" i "Čao", a početkom devedesetih godina je bio urednik diskografske delatnosti lista "Čao". Godine 1983. otvorio je tonski studio Cepelein i zaposlio se kao producent u beogradskom predstavnistvu diskografske kuće RTV Ljubljana koja je u to vreme objavljivala ploče grupama EKV, Kerber, Poslednja igra leptira i drugim. Ali muziku ne zapostavlja.

Album "Lopov" iz 1984. godine na kome bas svira Boban Birtašević prolazi prilično nezapaženo pa dve godine kasnije objavljuje sledeći pod imenom "Sam" sa osam novih pesama, pretežno balada. Album je dobio naziv "Sam" jer je to prva ploča koju je uradio bez grupe Puma. Koproducent ploče (uz Srđana) bio je Rade Radivojević koji je komponovao i jednu pesmu. Basista je Branko Marković (ex Kim), za udaraljkama Ljubiša Stojanović Luis, klavijaturista Slobodan Milivojević a prateće vokale pevala je Mira Beširević. Godine 1989. objavljuje LP "Ako jednom puknem ja" na kome na A-strani snima svoje kompozicije, dok B-stranu popunjavaju njegove obrade domaćih balada "Selma" (Bijelo dugme), "Ti samo budi dovoljno daleko" (Generacija 5), "Zašto" (Oliver Dragojević) i "Da li znaš da te volim" (Dado Topić). Godine 1994. snimio je CD "Priznaću sve" sa gitaristom Miroslavom Đukićem (ex Tako) na kome je uz pet novih, ponovo snimio tri stare pesme.

Diskografija

Singlovi

- "Moja mala" / "Tražim" (PGP RTB 1973.)
- "Prvi put sretni" / "U čemu je stvar" (PGP RTB 1973.)
- "Dolaze mladi" / "Pustite me da sanjam" (Jugoton 1973.)
- "Ja te volim ljubavi" / "Vau vau" (PGP RTB 1974.)
- "Pesma sreće" / "Idi" (PGP RTB 1975.)
- "Mala Maja" / "Leptir" (PGP RTB 1976.)
- "Tvoja mašina" / "Ne ostavljam me sad" (1976.)
- "Zeleni poljubac" / "Da li spavaš?" (Diskos 1978.)

Albumi

- "Srđan Marjanović i prijatelji" (PGP RTB 1974.)
- "Imaš kod mene veliki plus" (RTV LJ 1980.)
- "Uvek ima neki đavo" (RTV LJ 1980.)
- "Ne kači se za mene" (RTV LJ 1981.)
- "Senti-menti" (RTV LJ 1982.)
- "Ne pucaj na plavog anđela" (RTV LJ 1983.)
- "Lopov" (RTV LJ 1984.)
- "Sam" (PGP RTB 1986.)
- "Ako jednom puknem ja" (Diskoton 1989.)
- "Priznaću sve" (Jugodisk 1995. CD)

MARTIN KRPAN

(Ljubljana)

Muzička baza grupe okuplja se krajem sedamdesetih godina. Posle čestih personalnih promena ozbiljnije počinju da rade 1981. godine. Odlučuju se za ime Martin Krpan (slovenački narodni junak o kome je knjigu napisao Fran Levstik) i pod uticajem novog talasa rade u postavi: klavijaturista

Alež Klinar, gitarista Saša Bole, (ex Ultimat), bubenjar Dadi Kašnar, (ex Ultimat), pevač Andrej Turk i basista Tomaž Sršen. Sledеće godine dobijaju nagradu na Omladinskom festivalu u Subotici i učestvuju u finalu YURM-a.

Jula 1982. godine objavljaju debi LP u produkciji Brace Doblekara. Po objavljuvanju debija, Turk i Klinar odlaze u JNA, tako da grupa pauzira. Po povratku iz vojske snimaju drugi LP na kome im u dve pesme gostuje pevač Vlado Kreslin (ex Horizont). Turk se ubrzo povlači iz muzike, a Kreslin postaje stalni član. Trećom pločom "Od višine se zvrti" odlučuju se za muziku takozvane glavne struje.

Poslednji LP "Bogovi in ovce" objavljuju 1988. godine u postavi Vlado Kreslin (vokal), Jure Hibšer (klavijature), Mark Čuček (gitara), Miro Tomasin (bas) i Robi Vidić (bubnjevi). Na snimanju su im pomagali Bratko Bibić (harmonika), članovi grupe Miladojka Youneed, a produkciju su radili Janez Križaj i Dadi Kašnar. Juna 1991. godine sviraju kao predgrupa Bobu Dilenu u Ljubljani i posle toga prestaju sa radom. Paralelno uz rad u grupi Kreslin je snimao solo ploče a karijeru nastavlja radeći sa grupama Mali bogovi i Beltinška banda.

Diskografija

- "Martin Krpan" (Jugodisk 1982.)
- "Martin Krpan 2" (PGP RTB 1984.)
- "Od višine se zvrti" (RTV LJ 1986.)
- "Bogovi in ovce" (RTV LJ 1988.)

MARUŠIĆ BRANISLAV ČUTURA

(Beograd)

Najstariji aktivni pionir beogradske rock scene Branko Marušić rođen je 1939. godine u mestu Berane, ali je pravo iz porodilišta donesen u Beograd, tako da rodno mesto nikada nije ni video. Otac mu je bio kapetan rečnog brodarstva, amaterski je svirao gitaru i vodio horove, a majka i njene sestre bavile su se glumom, tako da je Branko od malih nogu bio upućen na umetnost. Krajem pedesetih godina išao je u baletsku školu, jedno vreme je igrao klasičan balet, ali se bavio i fudbalom. Igrao je na mestu desnog krila prvo u "Palilulcu", a zatim i prvoligašu "Radničkom".

U isto vreme je počeo da se bavi muzikom. Nastupao je na igrankama u Lazarcu u duetu Kosovac (naziv po Kosovskoj ulici u kojoj i danas stanuje) sa Časlavom Pješićem. Sa grupom Iskre počeo je da pева 1960. godine, a jednom nedeljno je sam nastupao na čajankama u kafani Topčiderska noć. Godine 1964. braća Jelić: Rade, Žika i Dragi sa Čuturom pokreću grupu Albatrosi koja je izvodila strane hitove. Zatim prelazi u Alase a po odsluženju vojnog roka 1967. godine kreće sa grupom Džentlmeni. Sa njima je objavio tri singla na kojima su i njegove kompozicije, a kod obrada stranih hitova radio je prepeve. U isto vreme je pisao tek-

M

stove i za Siluete. Džentlmeni prestaju sa radom septembra 1970. godine, a Čutura sa Zlatkom Manojlovićem 1972. godine pokreće grupu Dah. Njegova pesma "Noćna buka" postaje jedan od prvih hitova grupe, noseći u sebi psihodelične efekte i duhovit refren "Obara-dibara".

Po napuštanju sastava Dah, Čutura osniva bend sa kojim redovno nastupa, a pojavljuju se na festivalu BOOM 74. u Ljubljani. Samostalni singl sa pesmama "Kuća bez broja" i "Sumrak" snima 1975. godine uz pomoć članova YU grupe. Njegova dugogodišnja saradnja sa braćom Jelić rezultovala je time da Yu grupa u svoj repertoar uvrsti njegove pesme "Šta će meni vatra", "Noć je moja", "Kako to da svaki dan", "Spusti glavu" i druge. Sledеćih godina redovno svira sa grupom Tilt i brojnim mlađim sastavima.

Sa pesmom "Odlazi voz" Čutura je učestvovao na Beogradskom proleću 1985. godine. U saradnji sa članovima Bajaginih Instruktora koji su svojevremeno činili sastav Tilt, 1990. godine snima singl sa četiri pesme od kojih je "Kuća bez broja" poznata od ranije. U pesmi "Bela lada" na ploči "Bubnjevi preko reke" (PGP RTB 1991.) grupe Tunel, Čutura je otpevao glavni vokal. Na kaseti "The Best of 1968.-1990." našao se izbor njegovih pesama iz perioda rada sa Džentlmenima i grupom Dah, kao i one nastale tokom solo karijere.

Kao profesionalni muzičar aktivan je na sceni već skoro četrdeset godina, a poslednjih sezona nastupa sam. Jubilarnih trideset devet godina rada obeležio je 24. novembra 1997. godine koncertom u Dadovu. Te večeri na bini se pojavila većina njegovih dugogodišnjih saradnika. Tokom svih ovih godina Čutura redovno piše aforizme.

Diskografija

Singlovi

"Kuća bez broja" / "Sumrak" (PGP RTB 1975.)
"Ne dam se" / "Rock & roll i ja" / "Odlazi voz" / "Kuća bez broja" (Čao Sound 1990.)

Album

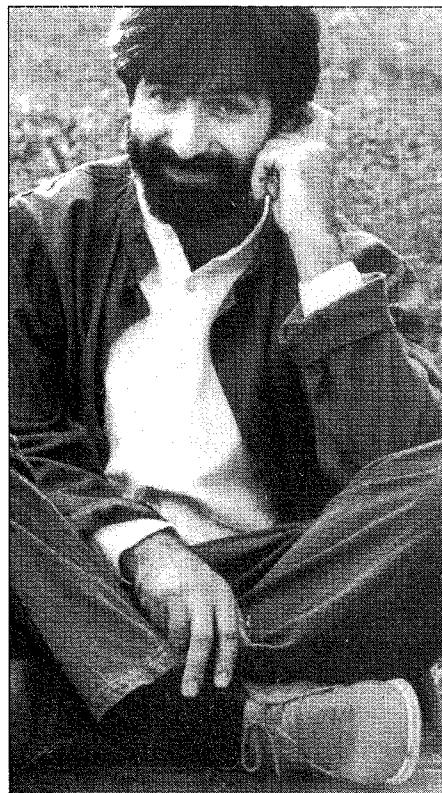
"The Best of 1968.-1990." (ITMM 1994. kaseta)

MEMIĆ SEID VAJTA

(Sarajevo)

Pevač Seid Memić Vajta rođen je u Travniku 1950. godine. Budući da potiče iz siromašne porodice, od malih nogu je morao da zarađuje, tako da je radio u fabrici, bio moler, krojač, livac u Austriji, pravio je hipi nakit i paralelno pevao sa sastavom Veziri gde je zamenio pevača Josipa Pejakovića, koji se kasnije posvetio glumi. Doduše i Vajta je još od osnovne škole glumio u amaterskom pozorištu.

Godine 1974. prelazi u sarajevsku Tešku industriju sa kojima snima jedan LP i nekoliko singlova. Zatim napušta grupu, osniva sastav Zmaj od Bosne sa koji prvi put predstavlja 1977. godine na BOOM festivalu u Novom Sadu. Tada su izveli temu "Nepoznata pjesma" koja je zabeležena na ploči "BOOM 77" (Suzy 1978.). Grupa kratko deluje i Vajta kreće u solo karijeru koju vezuje za festivalne zabavne muzike. LP "Zlatna ribica" mu donosi ogromnu popularnost, najviše zahvaljujući pevljivim refrenima, bliskim zabavnoj muzici. Ploču radi sa kompozi-

torom Rankom Bobanom koji se potpisuje kao Ivan Dropulić, tekstove je pisao Duško Trifunović, a maticu snimaju članovi splitske grupe Metak. Pločom "Vajta 2" koju je 1980. godine kreirao isti tim, još preciznije formuliše svoj stil: fuzija pop melodija i mekšeg rocka sa jedva naglašenim folk elementima. I LP "Ponoćni valcer" nastaje sa Bobanom i grupom Metak. Sa pesmom "Lejla" 1981. godine konkuriše za Pesmu Evrovizije.

Do polovine osamdesetih godina Vajta kontinuirano objavljuje ploče, potpuno se distancirajući od rock scene. Sa početkom

rata seli se u Hamburg gde nastavlja da se bavi muzikom.

Diskografija

Singlovi

"Štap" / "Nepoznata pjesma" (Jugoton 1976.)
"Alaj mi je većeras po volji" / "Ja i ti i ljubav naša" (Jugoton 1977.)
"Samo jednom srce voli" / "Vjeruj mi" (Diskoton 1978.)
"Budi dobra do oktobra" / "Ne, ne, ne" (Diskoton 1978.)
"Prevari me srce moje" / "Igraj, igraj" (Diskoton 1979.)
"Mornareva pjesma" / "Mudrac" (Diskoton 1981.)
"Leila" / "Čovjek bez problema" (Diskoton 1981.)
"Majstori, majstori" / "Selo" (Diskoton 1982.)
"Ne zaboravi me" / "Naša pisma" (Diskoton 1982.)

Albumi

"Vajta" (Diskoton 1977.)
"Vajta" (Diskoton 1978.)
"Zlatna ribica" (Diskoton 1979.)
"Vajta 2" (1980.)
"Vajta 3" (Diskoton 1981.)
"Seid Memić Vajta i Teška industrija" (Jugoton 1981. kompilacija)
"Vajta fest" (Diskoton 1982. kompilacija)
"Tebi pjevam" (Jugoton 1982.)
"Interkontinental" (Jugoton 1982.)
"Vajta 4" (Diskoton 1982. kompilacija)
"Kad bulbuli pjevaju" (Jugoton 1984.)
"Vajta" (Diskoton 1985.)

MEMORIJA

(Skoplje)

Grupa je nastala 1984. godine i u početku su svirali tehnopop. Osnovao je basisita Petar Georgievski koji se pre toga ogledao u različitim žanrovima, od jazz rocka do punka. Paralelno sa muzičkom karijerom Georgievski je diplomirao glumu. U prvim godinama rada grupa je često menjala članove a od 1987. do 1989. godine su pauzirali jer je Georgievski glumio u Subotičkom narodnom pozorištu u predstavama "Oslobodenje Skoplja", "Don Žuan", "Richard III", "Bloody Mary" i u TV seriji "Trst via Skoplje" za koju je pisao i muziku.

Debi LP "Organ pod svezdite" grupa je snimila u postavi: Georgievski, pevač Apostol Ikonomov, bubnjar Toni Dimitrijević, klavijaturisti Dean Kuzmanović i Valentino Skenderovski i gitaristi Ico Jovkovski i Bane Popović. LP je producirao Skenderovski koji se uoči snimanja, posle kraćeg rada sa grupom Leb i sol, vratio u bend. Pesme su otpevane na makedonskom jeziku, a ovo je bio prvi LP koji je objavila Muzička produkcija RTV Skoplje. Na sledećoj ploči "Oktomvirske doždovi" grupa je snimila obradu pesme "Makedonija" sastava Time. Koncertnu ploču snimaju 27. oktobra 1991. godine u skopskom klubu Hard Rock.

Diskografija

"Organ pod svezdite" (RTS 1990.)

"Oktomvirske doždovi" (MRTV 1991.)

"Memorija Live October 1991." (MRTV 1992. koncertni)
"Zošto bože" (EMI 1993.)
"Memorija 5" (samostalno izdanje 1995.)

MERLIN

(Sarajevo)

Grupu je početkom 1985. godine osnovao pevač i kompozitor Dino Dervišhalidović koji je pre toga bio zaposlen kao radnik u 'Unisu'.

Po objavljinju debi albuma "Kokuzna vremena" oktobra 1985. godine dobili su etiketu još jedne blede kopije Bijelog dugmeta. Uprkos providnom podražavanju, ploču su prodali u iznenadujućih 60 000 primeraka. Na sledećem albumu objavljenom naredne godine, odlučili su se za drugu tuđu inspiraciju - nju partizans pokret koji je upravo u to vreme pokrenuo Plavi orkestar. Na jednoj strani omota bila je Merlini Monro i natpis "Teško meni sa tobom", a na drugoj nepoznata partizanka i "A još teže bez tebe". Negujući ideju jugoslovenstva u pesmi "Cijela Juga jedna avlja", naslanjali su se i na tadašnju Bregovićevu fazu, a tu se našla i pesma "Uspavanka za Gorana B.". I na sledećim pločama Merlin je nastavio slično praćenje tren-

dova, vremenom se sve više okrećući folklorizovanim pesmama, a velike uspehe postigli su njegove pesme za pevačicu narodne muzike Vesnu Zmijanac.

Sa početkom rata, Dino se sve više posvetio pisanju pesama za narodnjake, a paralelno je objavljivao i svoje ploče potpisujući ih kao Dino i Merlin. Za Croatia Records 1993. godine objavio je ploču "Moja bogda sna" a dve godine kasnije za nemačku firmu Intact snimio je ploču "Fotografija". Maja 1992. godine komponovao je himnu Bosne i Hercegovine. Dino je redovan davalac pomoci novim bosanskim sastavima.

Diskografija

- "Kokuzna vremena" (Diskoton 1985.)
- "Teško meni sa tobom, a još teže bez tebe" (Diskoton 1986.)
- "Merlin" (Diskoton 1987.)
- "Nešto lijepo treba da se desi" (Diskoton 1989.)
- "Peta strana svijeta" (Diskoton 1990.)

MESSERSCHMITT

(Pula)

Grupu su 1987. godine osnovali Miro Kusačić (gitara, vokal, usna harmonika), Dario Bošuško, (gitara), Siniša Vujnović (bas) i Marino Jurcan (bubnjevi). Mužičari su pre toga bili u sastavima Boykot Fur i WGP, a u novom bendu krenuli su tragom američkih grupa sedamdesetih godina koje su radile pod uticajem rhythm'n'bluesa, hard rocka i boogie muzike. Svoj zvuk su nazvali "maximum highway rock".

Debitovali su 1988. godine kasetom "Lussy" a tada su učestvovali i na kompilaciji "Bombardiranje New Yorka" (Slušaj najglasnije 1989.). Godine 1989. na YURM-u su podelili prvo mesto sa grupom Obojeni program. LP "Foxxin'" predstavlja ih u zrelijoj fazi, ali leta 1991. godine originalna postava prestaje sa radom. Svi članovi, sem Kusačića, odlaze iz grupe. Formiraju grupu Bubble Junket, ali deluju kratko i odlaze iz Hrvatske. Krajem 1993. godine Messerschmitt objavljuju ploču "Shake That Thing" na kojoj su, pored Kusačića, gitarista Dragan Kovačević, basista Boris Kvaternik i bubnjar Stjepan Bobić (ex The Spoons). Kao gost se pojavljuje Romeo Đomilja, gitarista The Spoons. Na toj ploči pored svojih stvari snimaju obrade "Little Red Rooster", Vili Diksona (Willie Dixon), "Jumping Jack Flash" Stonesa i još nekoliko standarda. Nova postava često svira u inostranstvu, posebno u Nemačkoj i Italiji.

Godine 1995. grupa prestaje sa radom, a Kusačić odlučuje da napusti muziku i otvara prodavnici ploča. Ipak, budući da je i dalje postojao interes za jak rhythm and blues, Miro formiraju sastav Opyum kome daje podnaslov "dirty old blues gang". Sa njim sviraju gitarista Arsen Sliško, basista Denis Vitasović i bubnjar Saša Petković. Gitarista Željko Vukičević, koji je jedno vreme radio sa grupom The Messerschmitt snimio je CD "Zhel" (Dilema 1996.) na kome su pesme srođene akustičnoj alternativi.

Diskografija

- "Lussy" (Slušaj najglasnije 1988.)
- "Foxxin'" (Blind Dog Records 1990.)
- "Shake That Thing" (Slušaj najglasnije 1993.)

METAK

(Split)

Grupa Metak nastaje gotovo slučajno, u proleće 1978. godine kada se mužičari okupljeli oko splitskog studija Tetrapak udružuju sa sarajevskim kompozitorom i pevačem Rankom Bobanom (ex Ajanc, Vozdra) čije pesme su u to vreme pevali Zdravko Čolić, Seid Memić Vajta, Biljana Petrović, Indexi i Cod. Originalnu postavu grupe činili su gitarista i pevač Željko Brodarić Jappa (ex Delfini, Put), basista Mirko Krstičević (ex Che), gitarista i pevač Ranko Boban i bubnjar Matko Jelavić. Svi članovi su već imali dosta iskustva, snimajući ploče brojnim grupama i pevačima.

Jappa je sa osamnaest godina postao član grupe Delfini i sa njima je bio na četvromesечноj turneji po Sovjetskom Savezu, prateći pevače zabavne muzike. Prvi nastup Metak je imao na Splitском festivalu 1978. godine sa pesmom "Šijavica". Iste jeseni Ranko Boban biva optužen zbog posedovanja hašiša i odlazi na izdržavanje kazne, tako da grupa nastavlja bez njega sa novim članom, gitaristom Zlatkom Brodarićem (ex Put, More). Debi LP "U tetrapaku" izlazi 1979. godine i donosi efektni rock čvršćeg zvuka. Sa ploče su se izdvojile "Da mi je biti morski pas", "Tetrapak", te balade "Rokenroler" i "Htio sam noćas da ti pišem". Muziku je radio Jappa a tekstove pesnik Momčilo Popadić. Te godine grupa nastupa na koncertu Bijelog dugmeta na stadionu JNA. Drugi album "Ratatatatija" izlazi u vreme dok je Jappa u JNA i posle te ploče krajem 1981. godine grupa prestaje sa radom. Muziku za ploču radili su Jappa i Krstičević, tekstove je pisao Momčilo Popadić a od pesama se izdvajaju "Split At Night", "Ona voli strip junačke" i gitaristička minijatura "Bijela soba". Godine 1982. Jappa objavljuje solo ploču "Majmun" na kojoj je sam svoj majstor: autor je kompletног materijala, jedan je od producenata, a uradio je i dizajn omota. Najbolji prijem imale su pesme "Majmun radi što majmun vidi", "U krivom snu", "Pokrivaš lice" i ponovni snimak "Split At Night".

Tokom osamdesetih Jappa se uvrstio u red najboljih producenata radeći ploče za Hausitor ("Treći svijet"), Animatore ("Anđeli nas zovu da im skinemo krila") i mnoge druge. Sa početkom rata, Jappa se u jesen 1991. godine odselio u London gde je radio kao producent. Poslednjih godina živi u Italiji. Ranko Boban je posle uspešne karijere kompozitora i izdavača postavljen na mesto urednika u diskografskoj kući Croatia Records.

Diskografija

- "Šijavica" / "Gastarbajterska balada" (Diskoton 1978.)
- "Ona ima svoju dragu mamu" / "Revolver" (Jugoton 1979.)

Albumi

- "U tetrapaku" (Jugoton 1979.)
- "Ratatatatija" (Suzy 1981.)
- "Majmun" (Jugoton 1982. solo ploča Željka Brodarića)
- "Da mi je biti morski pas" (Croatia Records 1995. kompilacija)

M

METIKOŠ KARLO

(Zagreb)

Karlo Metikoš (rođen 1940. u Zagrebu) je odrastao u muzičkoj porodici i sa sedam godina počinje da uči klavir. Pedesetih godina, pod uticajem prvih ploča Elvisa Prisilia, Bila Helija i Liti Ričarda počinje da se interesuje za rock muziku. Sa sedamnaest godina odlazi na takmičenje Prvi pljesak i uspeva da uđe u finale. Zatim počinje da peva na popularnim "plesnjacima".

Ozbiljniju afirmaciju postiže u okviru vokalnog kvarteta Regal u kome su još bili Braco Makar, Ivo Andrijanović i Vlado Bauer. Leta 1960. godine pevao je u Poreču i tada je prvi put nastupao pred stranom publikom. Fran-

Matt Collins sredinom šezdesetih.

cuski turisti su bili oduševljeni njegovim rock repertoarom i predložili su mu da se oproba u Parizu. Budući da je na pasoš čekao godinu dana, u glavnom gradu Francuske se obreo decembra 1961. godine. Bez para i znanja jezika, u početku je sa klošarima spavao ispod mostova, sve dok nije dobio angažman po američkim vojnim bazama. Uz pomoć studijskih muzičara i vokalne grupe Double Six Of Paris, snima pesme "Nobody But You", "She's Not You", koje bivaju objavljene na takozvanim folijama. Kako je tada popularna francuska grupa Lešinari tražila novog pevača, jer je njihov odlazio u vojsku, Karlo Metikoš biva izabran na audiciji i menja ime u Mat Kolins (Matt Collins). Novo, englesko ime on i menadžer su lako odabrali. Otvorili su telefonski imenik Njujorka i odabrali prvo koje im se dopalo.

Po odlasku iz grupe, započinje solističku karijeru. Nastupa u cenjenim rock klubovima i potpisuje ugovor za izdavačkom kućom Phillips. Tokom šezdesetih godina karijera mu strelovito napreduje, gostuje u Italiji, Turskoj, Iranu, Grčkoj, Sovjetskom Savezu, Libanu, peva Šahu Rezi Pahlaviju, caru Hailu Selasiju i drugim viđenijim liderima tog doba. U Jugoslaviji od 1963. do 1965. godine organi-

zuje dve uspešne turneve na kojima su ga pratili Crveni koralji, Bijele strijеле ili Delfini. U to vreme je izazivao pravu euforiju kod publike, a nije bilo neobično da nastupa po stadionima i sportskim halama. To su bile prve jugoslovenske turneve koje su obuhvatale preko sto pedeset nastupa. Tokom 1964. godine Metikoš je u Jugoslaviji snimio dva EP singla za Jugoton na kojima su ga pratili ansambl Branka Bulića, ansambl Kreše Oblaka, Trio Jaka, vokalni kvartet Melos i Crveni koralji. Na drugom singlu objavljena je pesma "Don't Say Goodbye" koju su komponovali Metikoš, Bulić i Ivica Krajačić i to je prva domaća autorska pesma objavljena na engleskom jeziku. Od 1966. godine jedno vreme peva po Italiji, a zatim potpisuje petogodišnji ugovor i nastupa u lancu hotela "Hilton". Metikoš okuplja grupu koju su činili provereni zagrebački muzičari: basista Janko Mlinarić Truli, saksofonista Miroslav Sedak Benčić, bubnjar Nikola Dmitrović, orguljaš Branko Bulić Dlaka i gitarista Miroslav Rodić. Sviraju rock, latino-američku muziku, jazz i evergreen po hotelima u Grčkoj, Maroku, Egiptu, Somaliji, Keniji i Etiopiji.

Početkom sedamdesetih Metikoš se vraća u Jugoslaviju i ženi se Josipom Lisac kojeg radi uspešan debi LP "Dnevnik jedne ljubavi" (Jugoton 1973.). Zapostavivi sopstvenu karijeru, brine o materijalima za Josipu, koautor je rock opera "Gubec beg" i "Grička vještica" u kojima i ona peva. Godine 1977. odlaze u Ameriku gde se zadržavaju tri godine i snimaju Josipinu ploču "Made in USA". Po povratku u Zagreb Metikoš nastavlja da komponuje za Josipine ploče, a Jugoton mu objavljuje LP "16 originalnih snimaka (1962-66)" na kome je izbor hitova, plus šest živih snimaka koje je sa bendom uradio februara 1966. godine u hotelu "Hilton" u Atini. Uz obrade tada popularnih standarda, tu su i Metikoševe "Take A Chance" i "Little May".

Karlo Metikoš je umro 9. decembra 1991. godine. Tokom sledećih godina Josipa redovno organizuje koncerete u njegovu čast. Tako je snimak nastupa održanog na prvu godišnjicu njegove smrti objavljen na CD-u "Ritam kiše 1940-1991" (Croatia Records 1993.). Na tom koncertu su učestvovali Josi-

Matt Collins kao kompozitor Karlo Metikoš, 1986. godine.

pa Lisac, Zdenka Kovačić, Arsen Dedić, Dino Dvornik, Neno Belan, Crveni koralji, Plava trava zaborava i drugi.

Diskografija

Singlovi

"Rhythm Of The Rain" / "What Kind Of Love Is This" / "It's Up To You" / "King For Tonight" (PGP RTB 1964.)
"Peggy Sue" / "Koliko dugo" / "Svada" / "Noćas" (Jugoton 1964.)
"Sick and Tired" / "What'd I Say" / "Just A Lonely Man" / "Be My Baby" (Jugoton 1965.)
"Lucille" / "Hey-Hey-Hej-Hey" / "Money" / "Don't Say Goodbye" (Jugoton 1965.)

Album

"16 originalnih snimaka 1962-1966" (Jugoton 1981.)

MEŽEK ALEKSANDAR

(Ljubljana)

Aleksandar Mežek je rođen u selu Žirovnici. Po završenoj srednjoj metalurškoj školi u Jesenicama odlazi na studije u Englesku i tamo u manje poznatim grupama počinje karijeru pod imenom Alexander John. Zapošjava se u jednoj diskografskoj kući gde radi na pakovanju ploča.

U letu 1973. godine prvi put se pojavljuje na radiju i televiziji i počinje sa koncertima. Nastupa sa Džoni Kešom (Johnny Cash) a po Engleskoj ima zajedničku turneu sa Kli-

fom Ričardom (Richard Cliff) koji je u nekoliko navrata na svojim pločama snimao Mežekove pesme. Prijateljstvo sa Ričardom datira još od 1968. godine kada ga je upoznao na koncertu u Zagrebu.

Prvi LP "Days Go By" objavljuje u letu 1974. godine uz pomoć Klifa Ričarda. Januara sledeće godine ploča se pojavljuje i na američkom tržištu. Marta 1975. godine Helidon izdaje singl sa dve pesme sa ove ploče "Krila" i "Vodi me siva pot". Na albumu "Grenkosladke pesmi", snimanom u Londonu pojavljuje se kao autor devet pitkih pop pesama, dok je jednu komponovao Elton Džon (Elton John). Albumom "Menu" objavljenom 1981. godine nastavlja liniju pop zvuka sa blagim uticajima reggae muzike. Jedina obrada na ploči je "Mesto bez srca", obrada "Just A City Boy" (Reed, Bootham). Ploču snimaju engleski muzičari, a poduci- raju je Mežek, Toni Spat (Tony Spath) i Ričard

Blanšard (Richard Blanchard). Za album "Ljubav preko žice" sam komponuje materijal, a neke tekstove su napisali Marina Tučković i Kornelije Kovač i to mu je najkomercijalnija ploča u Jugoslaviji. Ploču su producirali on, Jan Kapl (Jan Caple) i Džon Voker (John Walker). Godine 1989. objavljuje album "Podarjeno srcu" koji snima sa engleskim studijskim muzičarima a kao gosti tu su i gitarista Saša Zalepušin mlađi, Klif Ričard, klavijaturista Rik Vejkmen (Rick Wakeman), The London Symphony Orchestra, Slovenski oktet, Consortium musicum i Komorni zbor RTV Lj. Ploča je snimana u Ljubljani, Londonu i Los Andelesu, a producenti su Mežek i Vejkmen.

Tokom devedesetih Mežek aktivno snima, pretežno u inostranstvu, a deo njegovih ranijih ploča doživeo je CD reizdanja. Povremeno nastupa sa mlađom slovenačkom grupom Ghost of 50's koja neguje rockabiliju zvuk.

Diskografija

Singlovi

"Kila" / "Vodi me siva pot" (Helidon 1975.)
"Vremenska napoved" / "Pismo ljubezni" (PGP RTB 1977.)

Albumi

"Kje so tiste stezice" (RTV Lj 1977.)
"Grenkosladke pesmi" (RTV Lj 1978.)
"Menu" (RTV Lj 1981.)
"Ljubav preko žice" (Jugoton 1983.)
"Najduži dan" (Jugoton 1983.)
"Podarjeno srcu" (RTV Lj 1989.)
"Svetle kaplje" (RTV S 1994.)
"Legende" (Eye Witness Music 1995.)
"Luči u naselju" (Eye Witness Music 1995.)
"Od cveta do cveta" (Corona 1996.)

MI

(Šibenik)

Grupu su 1967. godine osnovali basista Siniša Škarica, pevač i klavijaturista Neven, Mijat, gitarista Mirko Vukšić, saksofonista Aljoša Gojanović i bubenjak Nikica Šprljan.

U početku su svirali beat muziku da bi se vremenom potpuno opredelili za rhytm i blues. Prvi uspeh postigli su autorskim pesmama "Ljubav je izmišljena za nas" i "Jedan svet". Godine 1968. u grupu dolazi trubač i trombonista Jole Krčević i oni se okreću soul zvuku. Godine 1970. učestvuju na Omladin-

skom festivalu u Subotici i njihova pesma "Ljubav ti više nije važna" zabeležena je na duploj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.).

Sa radom prestaju početkom sedamdesetih godina.

Diskografija

Singlovi

"Dijana" / "Bez sjećanja" (Jugoton 1970.)
"Bam-bam-baba-lu-bam" / "Ljubav ti više nije tako važna" (Jugoton 1970.)
"La-la-la" / "Jednog od ovih dana" (Jugoton 1971.)

MILADOJKA YOUNEED

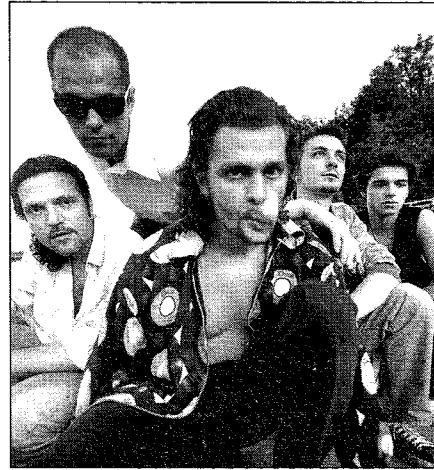
(Ljubljana)

Grupa nastaje u zimu 1985. godine kada su se Dadi Kašnar (ex Martin Krpan i Videosex), Mario Marolt (ex Marcus 5) i Miroslav Lovrič sreli u radionici jazz festivala u Ljubljani. Osnivaju, kako sami kažu, free punk funk jazz grupu i prve koncerne drže u ljubljanskem klubu K4 u atraktivnoj postavi sa dvojicom basista. Većina originalnih članova grupe saradivala je u okviru sastava Quaterebra na snimanju albuma "Revolution in the Zoo" (Brut 1985.).

Prvu kasetu za Založbu FV izdaju u postavi: tenor saksofonista i klarinetista Mario Marolt, alt i bariton saksofonista Urban Urbanija, gitarista Boris Romih (ex Begnagrad), bubenjak Dadi Kašnar, basisti Igor Ožbolt i Miroslav Lovrič. Marta 1987. godine nastupaju na Československy Jazzovy Festivalu u Karlovim Varima. Juna snimaju živi materijal u ljubljanskem klubu Valentino. Zatim sviraju na manifestaciji Novi rock uz njujorški sastav Swans. Septembra 1987. godine objavljaju LP "Ghastly Beyond Belief!" u produkciji Iztoka Turka (ex Videosex) koji u anketi revije "Mladina", biva proglašen za ploču godine. Ploča je objavljena i u Holandiji za firmu N.L. Centrum. Tokom sledeće dve godine sviraju na festivalima u Mađarskoj, Grčkoj, Italiji, Austriji, Holandiji, Belgiji i na Omladinskom festivalu u Subotici. Marta 1990. godine organizuju mini turneju po Švajcarskoj. Jula izlazi album "Bloodylon" posle koga kreću na turneju po Jugoslaviji. Ploču snimaju u postavi: gitarista Kristijan Kavaca, Mario Marolt, Igor Ožbolt, Urban Urbanija, a Miroslav Lovrič postaje pevač i prestaje da svira bas. Boris Romih počinje da se bavi zvukom, svetlom i video radovima za grupu. Oktobra sviraju na alternativnom festivalu Berlin Independence Days. Početkom marta 1991. godine rasprodaju koncert u beogradskom Domu omladine. U isti grad će se vratiti leta 1996. godine kada učestvuju na Summertime jazz i blues festivalu. U međuperiodu često menjaju članove. Prilikom snimanja spota 1990. godine njihov gitarista Kristijan Kavaca pada sa gravitacijom, ostaje invalid, a od posledica tog udesa umire 1991. godine.

Posle tog nesrećnog slučaja deo muzičara napušta grupu, tako da sledeći album "Liberta Bloo" rade sami Lovrič i Marolt. Na ploči su obrade "Pocket Calculator" (Kraftwerk),

"Living In America" (James Brown) kao i "Show Me" gde je iskorišćen deo teksta Bertolda Brehta. "Pocket calculator" je urađen za ploču "Trans Slovenia Express" na kojoj su slovenačke grupe obradivale pesme nemackog sastava Kraftwerk. Prilog Miladojke Youneed nije uvršten na kompilaciju jer su advokati grupe Kraftwerk došli do zaključka da se Miladojka u svojoj obradi ruka minulom radu sastava. Na snimanju ploče su pored ostalih, gostovali pevačica Anja Rupel (ex Videosex), pevačica Meri Trošelj i basista Nikola Sekulović. Na osnovu te ploče ponovo se okupljaju i nastavljaju sa koncertima. Pored Lovriča i Marolta, bas svira Jožef Sečnik, gitaru Nenad Krsmanović a bubenjeve Roman Ratej. Koncertni CD snimaju u Portorožu juna 1994. godine. Kao bonus objavljene su i pesme snimljene u studiju 1987. godine. Njihov akustičarski nastup na Radio Študentu ostaje zabeležen na zajedničkom disku "Izštekan" (Dallas / Radio Študent 1995.) na kome su predstavljeni sa pesmama "Beautiful Lie", "Pocket Calculator" i "Show Me".

MIHA SKERLEP

Tokom karijere grupa je dobijala brojne žanrovske odrednice, a oni su se sa svakom slagali. Opisni dijapazon se kreće od pop core, acid metal do sintetic trash. U svakom slučaju, reč je o grupi koja bez zazora koristi široku baštinu modernog svetskog zvuka.

Diskografija

"Miladojka Youneed" (FV-ŠKUC Forum 1986. kasetu)
"Ghastly Beyond Belief" (Helidon 1987.)
"Bloodylon" (Helidon 1990.)
"Liberta Bloo" (Helidon 1993.)
"Miladojka Live" (Miladojka 1995.)

MILOŠEVIĆ ALEKSANDRA SLAĐANA

(Beograd)

U dodiru sa muzikom Sladana Milošević je došla rano budući da je u petoj godini primljena u muzičku školu na odsek klavira, a zatim prelazi na violinu. Sa dvanaest godina se okreće rock muzici, peva i svira bas u grupama Nebeska konjica, Epitaf 8, Džentlmeni, Slomljena srca, Juniori i drugim. Početkom sedamdesetih, sa petnaest godina, svira vio-

M

linu na singlu beogradske grupe Ganeša koja je negovala lično viđenje indijske muzike. Paralelno nastupa sa eksperimentalnim pozorištem Ex Art u okviru koga deluje istoimena akustičarska grupa. Iskustvo sa pozorištem proširuje u okviru predstave "Tom Pejn" Ateljea 212 gde je glumila i svirala violinu. Jedno vreme u Orkestru Radio Televizije Beograd svira violinu i učestvuje u snimanju oko trideset ploča različitih žanrova.

Prva solistička priznanja dobija kada pobeduje kao vokalni solista na takmičenju Studentsko ljeto u Maglaju 1974. godine. Zatim pristupa orkestru Saše Subote u kome su sredinom sedamdesetih nastupali Kire Mitrev, Ksenija Zečević, Jadranka Stojaković i drugi. Sa njima odlazi na dve turneje po Sovjetskom Savezu. Tom prilikom snimaju singl "Mikado" (Melodija 1976.) na kome je pevala kompoziciju "Ivo Lola Ribar" Kornelijsa Kovača. Za rusko tržište su snimili i album

Jovanović i basista Miloš Cajger. Povodom koncertnog promovisanja ploče osniva prateći bend Ljudi kroz koji je prošlo puno beogradskih muzičara. Godine 1981. učestvuje na izboru za Pesmu Evrovizije sa pesmom "Recept za ljubav" a na B-strani tog singla objavljena je pesma "Srećan ti rođendan" Vlade Divljana.

Iste godine upisuje studije veterinarske medicine i jedno vreme se povlači iz javnosti. Zatim odlazi u Minhen gde sa nemačkim muzičarima osniva sastav Neutral Design u kome je svirala gitaru. Grupu su činili muzičari koji su prethodno radili u sastavima Santana, Nina Hagen Band i drugim. Sa njima 1983. godine objavljuje LP "Neutral design", a autori muzike su pored nje gitarista Brus Verber (Bruce Werber) i Peter Labonti (Peter Labontie). Tekstovi pesama su Momčila Bajagića i Danka Đurića, a kao hit se izdvojila pesma "Miki, Miki". Na tom albumu se bavi

Midž Jur (Midge Ure). Leta 1985. godine učestvuje u YU Rock Misiji i snimanju singla "Za milion godina", a sledeće godine je jedan od organizatora dobrotovornog koncerta za pomoć distrofičarima, koji je pod nazivom "Ujedinjene snage YU rocka", održan na beogradskom Tašmajdanu. Godine 1986. na MESAM-u izvodi pesmu "Fantastično putovanje", a sledeće godine na istom festivalu pobeduje sa pesmom "Bez nade". Njena obrada pesme "Prvi sneg" Doktora Spire iz repertoara sastava Suncokret, našla se na izdanju "Aleksandra S-M i Dr. Spira LTD". U saradnji sa cenjenim kompozitorom starije generacije Darkom Kraljićem, Sladana je snimila LP "Sladana & Darko" na kome u pratnji jazz i revijskog orkestra RTB-a i vokalnog kvarteta Milutina Lilića izvodi Kraljićeve kompozicije, a za veći deo pesama je napisala tekstove. Sladana je svirala violinu, Vladimir Vitas klavir, Vojin Drašković kontrabas, Lala Kovačev bubnjeve, Mirjana Filipović harfu a Nikola Mitrović trubu.

U NR Kinu odlazi 1988. godine i učestvuje na Internacionalnom festivalu gde osvaja specijalnu nagradu i srebrni kup. Na festivalu je pevala na kineskom i izvela je sopstveni šou program. Ujedno za kinesku izdavačku kuću Hundred Flowers Records objavljuje kompilaciju. U istu zemlju, odlazi na turneu sledeće godine. Na Kolarcu 1989. godine peva u delu "Tokata" Igora Gostuškog (ex Duh Nibor). Iste godine na otvaranju Bitef teatra izvodi eksperimentalno klasično delo Ognjena Bogdanovića "Night Brother". U istom prostoru, uz pomoć Vlade Labata i njegovih akustičnih skulptura, izvodi delo Vuka Kulenovića "Prvi obredni san".

Godine 1989. Sladana se preselila u Ameriku gde je u losangeleskim klubovima svirala sa sastavom Baby Sister, radila u marketinškoj agenciji i kao stock broker na berzi. Tokom boravka u Americi organizovala je niz dobrotovornih akcija za ugrožene sa prostora bivše Jugoslavije. Godine 1995. se vratila u Beograd. Za CD Kornelijsa Kovača "Moja generacija" (PGP RTB 1996.) otpevala je pesmu "Harmony" za koju je Kornelijs napisao muziku, a ona tekst. Sa bratom Goranom Miloševićem (ex Generacija 5) pevala je duet u pesmi "Jednom će neko" na njegovom CD-ju "Da li misliš još na mene" (PGP RTB 1996.).

Povratnički album pod radnim nazivom "Nikad dosadno u Međusvetu" snimila je u Beogradu i Los Andelesu. Na toj ploči Sladana se bavila produkcijom, svirala je gitaru, a u studiju su joj pomogli bubenjar Dejan Nikolić i basista Matija Bartulac. Paralelno sa štampanjem te ploče predviđene su dve kompilacije na kojima će se uz najveće hitove naći i ranije neobjavljeni materijali. Tokom karijere Sladana je često gostovala na pločama drugih autora. Pevala je u temi "Talasna dužina" grupe Leb i sol, na albumu "Neosedlani" Dade Topića, pločama YU grupe i drugih. U filmu "Nacionalna klasa" pevala je song "Imam sve" koji je objavljen 1979. godine na istoimenoj ploči sa muzikom iz filma. Temu iz filma "Lude godine" snimila je sa Zdravkom Čolićem i ona je objavljena na zajedničkom singlu.

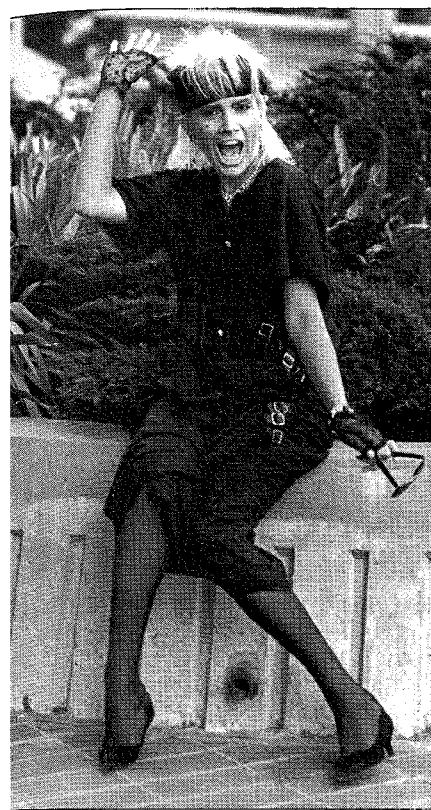

sa obradama stranih hitova a nastupali su i povodom rođendana tadašnjeg predsednika SSSR-a Leonida Brežnjeva. Sa Orkestrom Saše Subote Sladana je snimila singl "Baloni" (PGP RTB 1976.) a zatim prelazi u grupu Zdravo.

Solo karijeru započinje leta 1977. godine kada sama finansira objavljanje singla sa pesmom "Au Au". Prvi veći nastup ima uz pratnju grupe Zdravo, ispred Bijelog dugmeta na koncertu kod Hajdučke česme avgusta 1977. godine. Za debijem, slede singlovi kojima promoviše provokativan, erotski stil što izaziva oprečne reakcije javnosti. Na debi albumu "Gorim od želje da ubijem noć" objavljenom 1980. godine autori su pored Sladane, Miki Petkovski (ex Smak), Enco Lesić, Aleksandar Ilić, Aleksandar Milovanović (ex DAG) i Mirko Glišić. Tekst za hit "Amsterdam" napisao je Glišić, a sve ostale Marina Tucaković. Ploču su producirali Miki Petkovski i Lazar Ristovski a uz njih su svirali bubenjar Ipe Ivandić, gitarista Dragan

produkcijom, što kasnije redovno čini na snimanjima. Ploča je objavljena u Evropi i najbolje je prihvaćena u Švedskoj i Nemačkoj.

Godine 1983. Sladana sa grupom Ljudi svira na turneji sastava Matchbox po Jugoslaviji. U režiji Ademira Kenovića, snima atraktivan TV šou "Devojčica u svetu čipova" koji osvaja brojne domaće nagrade a učestvuje i na festivalu u Montreuu. Na Opatiji 84. izvodi pesmu "Samsara" autora Dejana Tričkovića (ex duo Susret) i dobija nagradu za interpretaciju. Iste godine, u okviru grupe Mama Co Co u kojoj je bio Dado Topić, svira gitaru i peva prateće vokale. Tada sa Topićem snima pesmu "Princeza" i učestvuje na izboru za Pesmu Evrovizije. Zatim u Londonu sarađuje na ploči Alena Darbija (Alan Darby, ex Cocney Rebel i Fashion) sa Raselom Belom (Russell Bell, ex Gary Newman Band) i Piterom Godvinom (Peter Godwin). U Parizu učestvuje na realizaciji pesme za Unites States Of Europe koju producira

Diskografija

Singlovi

Au au" / "Upali svetlo" (PGP RTB 1977.)
Simpatija" / "Bejbi" (PGP RTB 1978.)
Sexy dama" / "Vreme čini svoje" (PGP RTB 1979.)
Recept za ljubav" / "Srećan ti rodendan" (PGP RTB 1981.)
Das Licht Von Kairo (Svetla Kaira)" / "Miki Miki" (Jugoton 1983.)
Princeza" (PGP RTB 1984. maksi singl)

Albumi

Gorim od želje da ubijem noć" (PGP RTB 1980.)
Neutral design" (Jugoton 1983.)
Sladana & Darko" (PGP RTB 1988.)
Sladana i Dado" (PGP RTB 1989.)

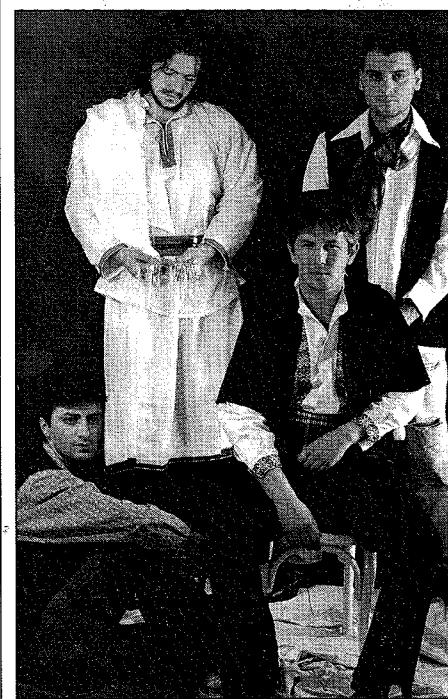
MIZAR

(Skopje)

Prvobitna ideja i koncepcija grupe nastala je još 1981. godine u glavama gitariste Gorazda Čapovskog i pevača Gorana Tanevskog. Po arapskom predanju Mizar je zvezda nade, vodilja kroz pustinju koja putnici pomaže da se ne izgube. U početku su radili kao rock orientisan bend, a 1985. godine se menjaju i pod nazivom Mizar drugo otkrivenje nude muziku zasnovanu na staroslovenskom pojalu, makedonskom folkloru, vizantijskoj tradiciji i dark zvuku. U to vreme sa njima radi basista Goran Trajkoski koji je početkom osamdesetih predvodio perspektivnu skopsku grupu Padot na Vizantija.

Prvi veći uspeh pod imenom Mizar grupa postiže 1987. godine kada po glasovima publike pobeduju, zajedno sa KUD Idiotima, na Omladinskom festivalu u Subotici. Koncertni snimak pesme "Gradot e nem" uvršten je na kompilaciju "Omladina 87-

najbolji uživo". Zatim ih napušta Trajkoski koji pokreće sastav Anastasia. Debi LP Mizar snima u postavi Goran Tanevski, Gorazd Čapovski, bubenjar Boris Georgiev, basista Sašo Krstevski i klavijaturistkinja Katerina Veljanovska, a produkciju je radio Goran Lisić. Pored njihovih pesama, na ploči se nalazi i obrada narodne "Zajdi, zajdi", pod nazivom "Zlatno sonce". Tokom 1988. godine Tanevski i Čapovski borave u Londonu pokušavajući da zainteresuju izdavače za svoju muziku. Drugi LP "Svajt dreams" objavljen 1991. godine donosi neobičnu obradu "Sweet dreams" sastava Eurythmics, obradu narodne "1762" i pesmu "Dom" Riste Vrteva (Angel) koji je svojevremeno bio član Mizara. Likovno rešenje omota, ukrašenog narodnom šarenicom, jasno ukazuje na ono što nudi ploča koju su snimili Čapovski, Tanevski, basista Ilija Stojanovski, bubenjar Žarko Serafimovski i klavijaturista Vladimir Kaevski. Kao gosti se pojavljuju Mefo Ismail (zurle, tapani), bubenjar Zoran Spasovski (ex Aporea), Sašo Gigov (vokali) iz sastava Kleržo, trio Kučkovke i orkestar Biljana iz Ohrida. Krajem 1991. godine grupa prestaje sa radom. Tanevski se posvećuje organizaciji koncerata, Kaevski obnavlja svoj sastav Cyborg, a Čapovski odlazi u Australiju gde januara 1993. godine osniva sastav Kismet koji predstavlja nastavak Mizara. On u grupi peva, svira gitaru, zurle i gajde, a sa njim su Metodi Kundevski (bas i klavijature), Peco Kazanovski (bubnjevi) i Džon Norton (John Nor-

ton), buzuki i gajde. Oni su svoju muziku nazvali post dark wave, a fuzionisali su makedonski melos, industrijske ritmove i elektronske zvuke. Godine 1994. objavili su EP "Dormant Dire", a 1996. godine CD "Damjan's War" na kome su, pored njihovih pesama, obrade "Love Will Tear Us Apart" i "Decades" sastava Joy Division. Septembra 1997. godine za američku kuću Tone Casualties, Kismet objavljaju CD "Wake Up Gods". Grupu čine samo Čapovski (vokal, zurla,

gitara i programiranje) i Ilija Stojanovski (bas, tambura i kaval). Grupa Kismet je sa pesmom "Heaven In Asia" uvršćena na kompilacijskom CD-u "Makedonski dokument" (Trotoar 1994.) kao i na kompilacijama objavljenim u Australiji, Nemačkoj i Americi.

Diskografija

"Mizar" (Helidon 1988.)
"Svajt dreams" (Amarcord Records 1991.)

MLADI LEVI

(Ljubljana)

Pod uticajem filma "Mladi lavovi" koji je rađen po romanu Irvina Šoa, novembra 1966. godine osnovana je grupa Mladi Levi. Prvu postavu su činili Tomaž Habe (orgulje i vokal), Bor Gostiša (ritam gitara), Jernej Podboj (saksofon), Peter Hudobivnik (bas) i Matjaž Deu (bubnjevi).

Ubrzo su za italijansku izdavačku kuću Record Trieste snimili singl sa dve svoje kompozicije, ali je ploča u mnoštvo drugih ostala neprimetena. Krajem 1967. godine Bor Gostiša je prešao u grupu Bele vrane, a na mesto gitariste došao je Janez Bončina Benč. U grupu dolaze i pevač Dušan Velkavreh, trubač i violinista Petar Ugrin i bariton saksofonista Branko Weissbacher. Grupa se opredeljuje za soul i rhythm and blues, a prvi veći uspeh postiže pesmom "Oda Ireni". Aprila 1968. godine iz grupe odlaze Habe i Velkavreh, a novi član postaje orguljaš i pevač Berti Rodošek. Na prvoj slovenačkoj Gitarijadi osvajaju drugu nagradu žirija, a po publici su na prvom mestu. Tokom leta nastupaju na Svetskom omladinskom festivalu u Sofiji a 3. septembra u Zagrebu na Prvom jugoslovenskom pop festivalu, za pesmu "Ljubimo soul" dobijaju nagradu za instrumentalno izvođenje, ali i nagradu za tekst pesme "Carnaby Street". Uz sve to i Bertijeva pesma "Poljubi me in pojdi" zauzela je peto mesto po glasovima publike.

Ubrzo je Berti otišao u Grac da studira na Jazz Akademiji, a saksofonista Weissbacher u JNA. Novi članovi postaju pevač Jernej Jung i orguljaš Vasko Repinc (ex Bele vrane). U proleće 1969. godine objavljaju jedini singl na kome su kompozicije Rodošeka, Jože Privšeka, Jerneja Junga i obrada "Something is Wrong With My Baby" iz repertoara Otisa Redinga (Otis Redding). Juna 1969. godine za pesmu "Zaznamovan" na festivalu Slovenska popevka osvajaju treće mesto po mišljenju žirija. Treći rođendan slave 25. oktobra 1969. godine koncertom u Ljubljani. Tada predstavljaju i nove članove u duvačkoj sekcijsi: Marko Misjak (truba), Janša Tone (saksofon), Boris Šinigoj (pozauna), a Bončina preuzima ulogu pevača, jer ih je Jung napustio. Taj zalet nije bio dugog veka. Repinc odlazi u JNA, Bončina se priključuje sastavu Generals, a kasnije uz gitaristu Marjanu Malikovića (ex Kameleoni) i bubenjara Pavla Ristića (ex Sinovi) formira grupu Srce. Taj sastav kratko deluje, ali iza sebe ostavlja hit "Gvendolina kdo je bil".

M

Sa pesmom "Kad su zvijezde padale" Mladi levi su se 1970. godine predstavili na Omladinskom festivalu u Subotici i taj snimak je objavljen na duploj kompilacijskoj ploči "20 godina festivala Omladina" (PGP RTB 1980.). Ipak, tokom 1970. godine grupa tavori sve do povratka Repinca kada intenzivnije obnavljaju rad. U jakoj konkurenčiji stranih sastava (Mungo Jerry, Pretty Things, Southern Comfort i Juicy Lucy) sviraju na rock večeri festivala Zagreb 71. Krajem aprila nastupaju na festivalu BOOM 72 u Ljubljani. Na duplom koncertnom albumu "BOOM 72" (Helidon 1972.) predstavljeni su instrumentalom "Spominjem se antimaterije". Odmah zatim, uz Korni grupu, Time i YU grupu sviraju na rock večeri festivala Beogradsko proleće. Krajem 1973. godine Ugrić, Podboj i Šinigoi pristupaju Tihomiru Asanoviću i njegovoj Jugoslovenskoj pop selekciji, a Mladi levi se postepeno gase. Povremeno su po priredbama i festivalima u Sloveniji pratili pevače i svirali na igrankama, a krajem 1975. godine prestaju sa radom.

Diskografija

Singl

"Poljubi me in pojdi" / "Ljubimo soul" / "Mila mala" / "Something Is Wrong With My Baby" (PGP RTB 1969.)
"Odprite okna vojna je končana" / "Oštro kakor (blesna kako nož)" (PGP RTB 1971.)

MLINAREC DRAGO

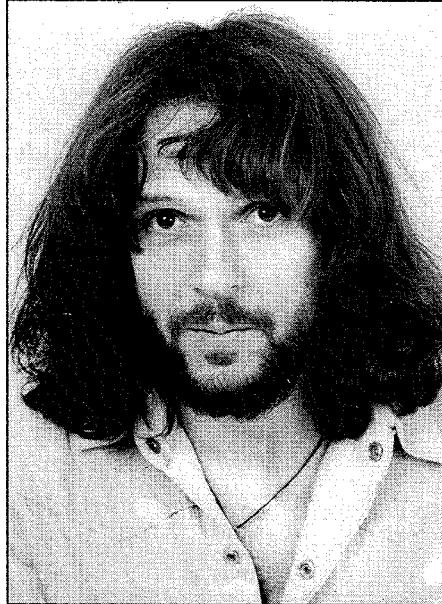
(Zagreb)

Drago Mlinarec je rođen 14. decembra 1942. godine. U jesen 1962. godine on i drug iz kraja, klavijaturista Brane Lambert Živković, osnivaju grupu Sputnjici, pa joj menjaju ime u Vampiri i na kraju, Jutarnje zvijezde. U to vreme Mlinarec je radio kao hemijski tehničar, studirao i svirao.

Godine 1966. osniva grupu 220 sa kojom je radio sve do 1971. godine kada počinje solo karijeru objavljuvanjem albuma "A ti se ne daj". Album je planiran kao delo Grupe 220, ali je tokom rada rešeno da bude objavljen kao Mlinarčeva prva solo ploča. Na snimanju su učestvovali Husein Hasanefendić, Piko Stančić, Nenad Zubak i Brane Živković, a producent je bio Fran Potočnjak. Materijal za ploču Mlinarec je pisao u periodu od 1966. do 1970. godine. Na ploči se našla i tema "Posmrtna osveta" koju je još 1888. godine napisao R. Katalinić Jeretov. Pored emotivnih "Srebri se mraz", "Izgleda ostat čes sam", na ploči je obnovljena verzija starog hita Grupe 220, pesma "Grad". Najbolji prijem kod publike imale su "Ja sam feniks" i "Pop pjevač". U to vreme, krajem 1971. godine Mlinarec počinje da radi u pozorištu za koje će vezati veći deo svojih budućih aktivnosti. Sa amaterskim pozorištem Malik Tintilinić učestvuje u dečjoj predstavi "Bajka o kneževiću Sveboru". On piše muziku i glumi putujućeg muzičara. Zatim ga u proleće 1972. godine novoosnovana grupa Time poziva da nastupi na njihovom prvom zagrebačkom koncertu. Mlinarec izlazi na binu kao akustičar, a prati ga Ivica Kiš koji

je ranije pisao tekstove za Grupu 220 i predvodio sastav Legija strasti.

Krajem aprila Mlinarec, Tomaž Domicelj i Ivica Kiš nastupaju na BOOM festivalu u Ljubljani. Pored ostalih, sviraju Mlinarčevu pesmu "Skladište tišine" i Ivičinu "Kaj god blues". Oba snimka su se našla na životom albumu "BOOM 72". Zatim za TV Beograd komponuje teme za emisiju "Serija koje nema". Tom prilikom se premijerno emituje pesma "Kule od riječi". Leto 1972. godine provodi u planinama i tu nastaje veći deo materijala za zreo album "Pjesme s planine". Ploču snimaju Piko Stančić, Nenad Zubak, klavijaturista Srećko Zubak i gitarista Jadranko Budić. U maniru epski široke progresivne muzike, tema "Pjesme s planine" traje deset minuta, a "Dijete zvijezda" čitavih trinaest minuta. Album muzički podseća na stil sastava Time, ali i električnu fazu kvarteta Crosby, Stills, Nash and Young. Mlinarec sasvim slobodno razvija svoje poetske slike,

posebno u pesmama "Skladište tišine" (koautor teksta Ivica Kiš), "Pjesma o njenim snovima" i "Noćna ptica". Ploču promoviše nastupom na BOOM festivalu 1973. godine. Prate ga gitaristi Jadranko Budić i Veseli Oršolić, basista Mladen Baraković, orguljaš Julije Njikos i bubnjar Peco Petek. Na koncertnom albumu sa festivala "BOOM Pop Fest" (Jugoton 1973.) objavljena je "Pjesme s planine", ali i "Pop pjevač" u izvođenju Grupe 220. U klubovima Drago i Ivica redovno nastupaju prateći se na akustičnim gitarama, a nastavljaju i rad u pozorištu. U predstavi "Magbet" zagrebačkog pozorišta Gavela izvode Šekspirov sonet "Sit svega toga" za monodramu "Gospode Glembajeve" u sarajevskom Narodnom pozorištu snimaju song "Naše ja je kao kuća stara" na Krležin tekstu i muziku Pere Gotovca. Leta 1973. godine piše muziku i učestvuje u predstavi "Hvarkinja" koja je postavljena u starom hvarskom pozorištu. Zatim na Dubrovačkim letnjim igrama sa Ibricom Jusićem učestvuje u predstavi "Kristifor Kolumbo" Miroslava Krleže. Predstava se igra na brodu napravljrenom po uzoru na "Santa Mariju". Brod je

kružio oko Lokruma a muzika se izvodila uživo. Za tu priliku prikupljen bend uz njega čine još Ivica Kiš, Jadranko Budić i članovi grupe Spektar, basista Davor Roko i klavijaturista Neven Frangeš. Istog leta u Dubrovniku sa Ibricom učestvuje u predstavama "Soneti V. Šekspira" i "Edvard II kralj Engleske". Po povratku u Zagreb pristupa putujućoj pozorišnoj trupi "Usamljena srca" i u režiji Marina Carića izvode dramu Slobodana Šnajdera "Vrtuljak ljubavi". Sa predstavom "Pozdravi" Ežena Joneska, nastupa do proleća 1977. godine. Pored toga što je uradio muziku za predstavu on je dopisao i deo teksta. Sa "Pozdravima" je bio i na Beogradskom letu u Domu omladine 1974. godine kada je odsvirao i nekoliko koncerata. Zatim sa "Pozdravima" nastupaju na Dubrovačkim letnjim igrama, a tom izvođenju je prisustvovao i pisac Ežen Jonesko. Te sezone letnje igre se zatvaraju Mlinarčevim koncertom.

U jesen 1974. godine pristupa tek formiranoj Jugoslovenskoj rock selekciji koju čine tadašnji najbolji domaći muzičari. Zatim sa Nevenom Frangešom, Davorom Rokom i bubnjarem Dragom Brčićem ima seriju nastupa u Mužičkom salonu studentskog centra pod nazivom "Dijete zvijezda". Sa istom ekipom, uz pomoć Huseina Hasaneffendića, Nenada Zubaka, Jurice Pađena i drugih, Drago snima i producira album "Rođenje" koji izlazi marta 1975. godine. Album donosi neke od njegovih ključnih pesama: "Helena lijepa i ja u kiši", "Pjesma o djetinjstvu", "Kule od riječi". Pesma "Jur nijedna na svit vila" je iz predstave "Hvarkinja", a nastala je na tekst pesnika Hanibala Lucića koji je rođen davne 1485. godine. Na ploči je i tema iz predstave "Pozdravi".

Po objavljuvanju ploče, sa "Pozdravima" pravi turneu po Jugoslaviji u okviru kojeg posle svake predstave svira svoj koncert. Mlinarec, Tomaž Domicelj, Ivica Percl i Srđan Marjanović u jesen 1975. godine odlaze na kraću turneu pod nazivom "Četvorica za mir". Sa "Pozdravima" se Mlinarec otiskuje u svet, tako da nastupa u Italiji, Francuskoj, Španiji, Nemačkoj, Poljskoj, Sovjetskom Savezu, Venecueli, Kolumbiji, Panami, Gvatemale i Meksiku. Sledeće godine piše muziku za predstave "Povratak Arlequina", "Kako je Odisej susreo Kiklopa" i "Klitemnestra". Bavi se komponovanjem muzike za dečje filmove "Zec" i "Pričamo priču". U jesen 1976. godine kreće na seriju koncerata po zagrebačkim fakultetima, a pred kraj godine nastupa na Festivalu revolucionarnih i rodoljubivih pesama. Izvodi pesmu "Domovina" na tekst Janeza Menarta i Zvonimira Goloba i muziku Arsena Dedića.

Aprila 1977. godine organizuje samostalni koncert u zagrebačkoj dvorani Lisinski na kome je gostovao i Arsen Dedić. Isti koncert je već sledećeg dana ponovljen u novosadskom Studiju M a tom prilikom je snimljena pesma "Dijete zvijezda" i objavljena na duplom životom albumu "Randevu s muzikom" (Jugoton 1977.) koji je štampan povodom dvadesetogodišnjice istoimene emisije radio Novog Sada. Povratnički LP "Negdje postoji netko" u produkciji Nevena Frangeša, reali-

zovala je ekipa stalnih saradnika. Tom pločom Mlinarec pravi muzički presek svoje dotadašnje karijere kroz introvertnu "Polja", razmišlja o budućnosti u "Zelen k' o zelena trava" i nudi optimizam u zaraznom latino hitu "Caracas" koji je nastao pod utiskom putovanja po Latinskoj Americi. Sledeći LP "Sve je u redu" objavljuje već godinu dana kasnije a produkciju radi sam sa Frangešom. Na ploči su teme "Mora da sam bio mlađ", "Glas s broja 514 913", "Svi sve znaju", "Cesta", "Penzioner" (živi snimak iz kluba Lapidarij). Seriju albuma nastavlja 1979. godine odlično ocjenjenom pločom "Tako lako" snimom u Švedskoj sa koproducentom Tini Vargom u kojoj se u potpunosti vraća rock zvuku. Uz švedske muzičare iz sastava Mantra, na snimanju su učestvovali gitarista Eduard Matešić (Izazov), klavijaturista Hrvoje Marjanović, a Tini Varga je svirao bas i većinu gitara. Na ploči su opet njegove fine lične priče u pesmama "Stranac", "San", "Nostalgija", ali i cinična "Ovce". Povodom ploče Mlinarec je odsvirao seriju koncerata, a pratili su ga Tini Varga, Nenad Zubak, Eduard Matešić i bubenjar Vojmir Roša. Rekapitulaciju prethodnih godina izveo je na komplikacijskoj ploči "Sabrano" za koju su pesme ponovo snimljene u švedskom studiju Tinija Varge. Pored novih, rock obojenih verzija pesama "Osmijeh", "Trebao sam ali nisam", "Pjesme s planine", "Grad", "Noćna ptica" tu je i prvi put objavljena pesma "Trkalište". Mlinarec je u to vreme producirao debi album Azre zbog čega je dobio brojne negativne kritike, mada je uspeo da uhvati atmosferu grupe iz početne faze. Kasnije producira debi album "Na krivom mjestu" (Suzy 1984.) sastava Mali ašovi i ploču "Pravovjerni plesači" (Suzy 1986.) grupe Zvijezde. LP "Pomaknuto" snimio je leta 1982. godine u Švedskoj, a ploča se pojavila početkom sledeće godine. Koprodukciju je ponovo radio Tini Varga, na snimanju su učestvovali švedski muzičari i klavijaturista Josip Kraš (Aerodrom), dok je Mlinarec svirao i bas gitaru. Na tom materijalu, prvi put je zazvučao pomalo otuđeno i muzički hladno.

Posle duže pauze, aktivnost je obnovio 1986. godine kada je nastupao sa članovima grupe Le Cinema. Početkom 1987. godine u Vrbiku je održan koncert Grupe 220 povodom dvadeset godina od osnivanja i objavljena je komplikacijska ploča sa njihovim stariim snimcima. U to vreme, Drago se preselio u dolinu Sutle u Bijelu Goricu i postepeno povukao iz javnosti. Godine 1987. dobio je "Vjesnikovu" nagradu Josip Slavenski za kompletan muzički doprinos. Godine 1992. snimio je pesmu "Sjećanja" koja je uvršćena na ploču "Rock za Hrvatsku".

Iz diskografske pasivnosti Mlinarec se na kratko vratio 1994. godine. Objavio je kasetu "Analog" koju je snimio sa Aldom Ivančićem iz sastava Broghesia. Na A-strani se nalazi ambijentalni instrumental, dok B-stranu čine tri akustičarske kompozicije koje kao da su nastale u najranijim danima njegove karijere. Dve pesme je uradio na tekmstvove Miroslava Krleže. Polovinom 1996. godine objavljen je njegov komplikacijski CD

"Khotine" koji u šesnaest pesama pokriva sve faze njegovog rada. Na komplikaciji se našla i koncertna verzija pesme "Kaj god blues" snimljena u Koprivnici 20. februara 1992. godine. Te večeri sa njim su svirali gitarista Saša Radulović, basista Marino Pelajić i bubenjar Ivan Piko Stančić.

Diskografija

Singlovi

- "Povratak" / "Prva ljubav" (Jugoton 1971.)
- "Do viđenja, vještice" / "Sivilo perona" (Jugoton 1971.)
- "Noćna ptica" / "U njegovom srcu" (Jugoton 1972.)
- "Caracas" / "Kule od riječi" (Jugoton 1977.)

Albumi

- "A ti se ne daj" (Jugoton 1971.)
- "Pjesme s planine" (Jugoton 1972.)
- "Rodenje" (Jugoton 1975.)
- "Negdje postoji netko" (Jugoton 1977.)
- "Sve je u redu" (Jugoton 1978.)
- "Tako lako" (Jugoton 1979.)
- "Sabrano" (Jugoton 1980. komplikacija)
- "Pomaknuto" (Jugoton 1983.)
- "Analog" (FV Založba 1994. kaseta)
- "Khotine" (Croatia Records 1996. komplikacija)

MORE

(Split)

More je leta 1973. godine osnovala grupa poznatih splitskih muzičara. Originalnu postavu činili su basista Slobodan M. Kovačević, (rođen 1947. godine - ex Lutalice, Indexi, Pro arte), pevačica Meri Cetinić (ex Splitski delfini, Che), bubenjar Vjekoslav Benzon, gitarista Dalibor Jurašin, klavijaturista i pevač Oliver Dragojević i pevačica Marija Kuzmić. Tokom 1974. godine grupa dobija novi izgled, tako da je pored Slobode Kovačevića, Meri Cetinić i Marije Kuzmić, čine bubenjar Dragoljub Vasić Milo, gitarista Tonči Dellazotta i flautista i klavijaturista Zvonko Boldin. Posle serije singlova, objavljaju 1973. godine Debi LP "More". Ploča donosi uspešne balade "On je moj bol", "More" i nekoliko ambijentalnih instrumentalata. Sastav često učestvuje na festivalima, posebno na Splitском gde 1975. godine sa pesmom "Gdje god da pođeš" osvajaju prvu nagradu žirija i treću publike.

Tokom rada grupa često menja članove (jedno vreme sa njima je pevala Doris Dragović), a krajem 1975. godine se razlazi originalna postava. Meri Cetinić postaje majka i ugledna, ali nekomercijalna pevačica. Kovačević pravi novu varijantu grupe, ali razočaran prijemom, ostavlja sve i враћa se u Pro arte. Ostatak muzičara osniva grupu Put, a zatim se posvećuju radu u studiju.

U proleće 1978. godine okupljaju se u izmenjenoj postavi, nastupaju na Splitском festivalu sa pesmom "Simpatija", ali ubrzo opet prestaju sa radom. Meri Cetinić započinje solo karijeru, pola grupe prelazi u prateći sastav Olivera Dragojevića, a Sloboda Kovačević sa novim članovima nastavlja rad i preuzima ulogu pevača. Album "Možemo sve" 1979. godine snimaju Sloboda Kovačević, Zvonko Boldin, bubenjar Ante Miletić, gita-

DAROK MARINOVIC

rista Bojan Belopović i prateći vokali Vanja Eterović i Tonkica Katunarić. Sa albuma se izdvajaju pesme "Sami sebi mi smo krivi" i "Ti i ja bi mogli sve".

Krajem 1981. godine Meri Cetinić je objavila album "U prolazu" (Jugoton) na kome se predstavlja kao autor materijala. Ploču je producirao njen brat Ante (ex Delfini) i ona donosi muziku srodnu srednjoj struji američkog popa. Saradnju sa Kovačevićem zabeležila je i na albumu "Što je ljubav".

Po raspodu grupe, Slobodan Kovačević je nastavio rad kao kompozitor i studijski muzičar. Od početka rata živi u Crnoj Gori a njegove kompozicije često pobeduju na festivalima. Bubenjar Milo Vasić je niz godina radio kao studijski muzičar, bio je član orkestra Splitskog narodnog kazališta, a u samostalnu pevačku karijeru upustio se pod imenom Jasmin Stavros.

Diskografija

Singlovi

- "More" / "Zla djevojka" (Jugoton 1973.)
- "Moj muž" (Jugoton 1974.)
- "Bakalar" / "Ja ču plakati sama" (Jugoton 1975.)
- "Ovo vrijeme" (Jugoton 1975.)
- "Gdje god da pođeš" / "Znam da ti nisi moj" (Jugoton 1975.)
- "Ti si moja" (Jugoton 1976.)
- "Simpatija" (Jugoton 1978.)
- "Sami sebi mi smo krivi" / "Ti i ja bi mogli sve" (PGP RTB 1978.)

Albumi

- "More" (Jugoton 1974.)
- "More" (PGP RTB 1979.)
- "Hajde da se mazimo" (Jugoton 1983.)

M